

6 VELIKI INTERVJU
PAVEL PEVEC, DOLGOLETNI
DOMŽALSKI KULTURNI DELAVEC

16 AKTUALNO
VIDA PERNE, PREDSEDNICA MEDOBČINSKEGA
DRUŠTVA INVALIDOV DOMŽALE

22 KULTURA
BOBRI NA
POTEPU

**OBČINA
DOMŽALE**

prostor zadovoljnih ljudi

SLAMNIK

GLASILO OBČINE DOMŽALE

29. JANUAR 2016 | LETNIK LVI | ŠTEVILKA 1 | IZDAJA KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA DOMŽALE | CENA 1,09 EUR

slamnik@kd-domzale.si

Foto: Arhiv festivala gorniškega filma

10. Festival gorniškega filma Domžale

Navdahnjeni z lepotami narave, okrepljeni z močjo nepremagljivih športnikov

Prve festivale smo še nekako ustvarjali, nato pa je bilo vsako leto težje. Malo se pozna tudi kriza. Tri leta smo morali festival izvajati, da smo se sploh lahko prijavi na razpis Slovenskega filmskega centra, kjer smo dvakrat zapored dobili sredstva in s čimer smo lahko financirali prevode in podnaslavljanja. Potem pa tri leta zapored nismo dobivali nič, čeprav smo program še obogatili, dodali več

filmov, več predavanj. To je popolnoma nerazumljivo. Prepričan sem, da v ozadju izbora ni vse tako, kot bi moralo biti, saj podpirajo po vsebini precej skromnejše festivale, medtem ko edinstvenih ne podpirajo. Po mojem mnenju je pomembno bogastvo festivala. Upam, da bodo nekoč začeli spet nagrajevati delo in vsebino,« nam je pred letom dni v intervjuju zaupal Silvo Karo, oče in direktor Festivala gorniškega filma Domžale. Takrat sva

se pogovarjala o njegovih navdihih, o nič kaj lahkih začetkih, pa tudi o sedanjosti, ko je situacija pri ustvarjanju tovrstne kulturne dediščine še težja. A se ne dajo. Navdahnjeni z lepotami naše narave, okrepljeni z močjo nepremagljivih športnikov, se alpinisti in drugi gorski športniki vsako leto srečujejo v Domžalah. V mednarodni zasedbi in na to smo še kako ponosni. Domžale so postale in zahvaljujoč organizatorjem ostajajo

zibelka slovenskega gorniškega filma. Čeprav je sam festival prerasel prvotne okvire, pa je pomembna tudi tradicija, ki jo iz leta v leto bogatijo ljudje in seveda navduhujoči filmi.

Festival gorniškega filma, ki bo letos med 15. in 19. februarjem 2016 potekal v Domžalah, Ljubljani, Celju, Krškem in na Ptuj, je v programsko bogatem in svojevrstnem desetletju v Sloveniji postal pravi gorniški praznik v dolini. Ta praznik bodo ustvarjali in številni gostje tudi letos tradicionalno sklenili z ogledom finalnih in zmagovalnih filmov v Tomčevi dvorani Kulturnega doma Franca Bernika. Preplet kulture in adrenalinskega športa bo ponovno obogatil naše mesto.

> 8

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

KULTURA

Janez Medvešek, Murkov nagrajenec

V Brežicah so 11. novembra 2015 podelili Murkove nagrade, priznanja in listine za uspešne posameznike in skupine s področja etnologije. Med tremi prejemniki Murkove listine je tudi Janez Medvešek, doma iz Dragomlja, ki po svetu hodi z odprtimi očmi, z njim pa je obvezno tudi fotografski aparat, ki beleži vse tisto, česar navadni smrtniki niti ne bi opazili. Iz fotografij z njegovih potepanj po domovini in v zamejstvu je doslej ustvaril več kot 230 kolažev, slikanic ali foto zgodb. > 22

ŠPORT

Mojca Grojzdek, ŠAD Mavrica

Aprila letos bo ŠAD Mavrica praznovalo svojo peto obletnico delovanja. Zanj in z njo živi Mojca Grojzdek, simpatična in živahna mlada ženska, ki pravi, da si je treba vzeti čas za bivanje brez televizije in računalnika. »Vadbene vsebine dajo otrokom in odraslim veliko samozavesti in samostojnosti. Rekreativna je zapis, ki ga v ranem otroštvu otrok zapiše v spomin in mu tam ostane. Posledično bo sam znal narediti kaj zase, ko bo starejši,« nam je v intervjuju za Slamnik povedala Mojca Grojzdek. > 27

OKOLJE

Vreme v letu 2015

Po predlanskem mokrem letu, polnem poplav in drugih naravnih nesreč, smo dobili leto 2015, ki je bilo precej bolj umirjeno, sončno in 'zdravo' leto. Seveda tudi nadpovprečno toplo. Omeniti velja lepo pomlad brez večjih pozeb, eno lepših poletij z mnogo vročimi dnevi ter izjemno suh konec leta. Padavin je primanjkovalo, saj smo v Domžalah pridelali le 1059,5 mm, kar je le 80% dolgoletnega povprečja. Kaj vse smo preživeli v letu 2015, pa podrobneje na zadnji strani Slamnika. > 36

Čas pustnih šem ...

26. pustni karneval na Viru

Pustni zanesenjaki z Vira pri Domžalah, ki jih povezuje Pustna sekcija Striček, so med prvimi pri nas, ki začnejo z maskiranjem in podobnimi norčijami, ki bodo zaznamovale pustni teden od svečnice do pepelnice.

V soboto, 23. januarja, so s postavitvijo Strička, maskote virskega pustovanja, na streho lekarne na Viru prevzeli ključ sicer bolj prazne občinske blagajne. Domžalski vladar, župan Toni Dragar, je z veseljem oblast prepustil predsedniku Pustne sekcije Striček Petru Koscu in ministrom nove virske vlade, ki je k sreči le začasna.

Osrednji dogodek, veliki 26. pustni karneval bo Pustna sekcija Striček pripravila v nedeljo, 7. februarja, ob 14. uri in 26 sekund. Pravijo, da v sveti in pri nas nikoli ne zmanjka dogodkov, ki jih želijo predstaviti na šaljiv način. V povorki so na ogled še nekatere značilne slovenske pustne maske in seveda obvezni kurenti. > 3

PRIMOŽ HIENG

Starši, ne spreglejte objave o skupnem javnem vpisu novincev v Javna vzgojno-izobraževalna zavoda Vrtec Urša in Vrtec Domžale za šolsko leto 2016/2017 > 32

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **26. februarja 2016.**

Rok za oddajo prispevkov je v **četrtek, 11. februarja 2016, do 12. ure.**

Pri vsakem prispevku mora biti jasno razvidno, kdo je avtor prispevka, podpis fotografa in komentar k fotografiji.

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali na naš e-naslov.

V skladu z Odlokom o javnem glasilu Občine Domžale Slamnik nenaročeni prispevki ne bodo honorirani, končno odločitev o objavi prispevkov in njihovi dolžini pa sprejema uredništvo. Za vprašanja smo na voljo na e-naslovu: urednistvo.slamnik@gmail.com

Z urednico Špelo Keber se lahko osebno pogovorite v sredo, 10. februarja, med 16. in 17. uro, v prostorih KD Franca Bernika Domžale, Ljubljanska cesta 61, Domžale. Prosimo, da svoj prihod obvezno predhodno najavite do 13. oktobra do 12. ure Tini Kušar na telefonsko številko 01 722 50 50.

**VPISI V
JEZIKOVNE TEČAJE
ZA OTROKE IN ODRASLE**

tel.: 01 / 721 69 13, 01 / 729 24 86
GSM: 041 / 317 444
dude@dude.si www.dude.si

AKTUALNO

Drage bralke, dragi bralci,

pred nami je februar, ki nam bo v Domžale prinesel pestro dogajanje.

Največji slovenski kulturni praznik bomo počastili s slavnostno akademijo v petek 5. februarja, v Kulturnem domu Franca Bernika. Letošnji slavnostni govornik bo pisatelj in esejist Lenart Zajc, njegovemu govoru pa bo sledil koncert poezije Srečka Kosovela.

Otroci se zagotovo najbolj veselijo pustnih šem in norčij na pustno soboto, ko bo pod velikim šotorom v Športnem parku Vir organizirano otroško pustno rajanje, osrednji pustni dogodek v naši občini pa bo že 26. tradicionalni pustni karneval na Viru, ki se bo začel v nedeljo, 7. februarja, točno ob 14. uri in 26 sekund. Pridružite se mu lahko v vlogi nastopajoče maske ali zgolj v vlogi obiskovalca.

V letošnjem letu bo prvič k nam prišel tudi Festival kulturno-umetnostne vzgoje Bobri, ki je že vrsto let vzorčen primer dobre prakse, ki šolam in družinam brezplačno ponuja obsežen gledališki, lutkovni, glasbeni, likovni in filmski program z dodatnimi dejavnostmi, kot so predavanja, pogovori, ustvarjalne delavnice in vodstva po razstavah. Vabljeni na Bobre na potepu, v upanju, da festivalsko dogajanje tudi v Domžalah postane tradicionalno. Več o samem programu si lahko preberete na 22. strani glasila Slamnik.

V sredini februarja se bodo v Domžale zgrnili ljubitelji gora in filmske umetnosti, saj bo med 15. in 19. februarjem potekal že 10. Festival gorniškega filma, ki je v programsko bogatem in svojevrstnem desetletju v Sloveniji postal pravi gorniški praznik v dolini, ki ga bodo ustvarjalci in številni gostje tudi letos tradicionalno sklenili z ogledom finalnih in zmagovalnih filmov v Tomčevi dvorani Kulturnega doma Franca Bernika.

V Domžalah bo v februarju potekal tudi Simpozij, z naslovom Aci Bertoncelyj Apostol slovenske klavirske glasbe 20. stoletja, vabimo pa vas tudi na že 17. Gostičeve dneve.

Sicer pa so bili naši sogovorniki v januarskem Slamniku – Pavel Pevec, novopečeni upokojenec, dolgoletni domžalski kulturni delavec, ki nam v velikem intervjuju predstavi svojo življenjsko pot, predvsem v prepletu z ljubiteljsko kulturo na širšem domžalskem koncu, Vida Perne, predsednica Medobčinskega društva invalidov Domžale, ki je prepričana, da je prišel čas za spremembe in izboljšanje položaja invalidov, Stanka Osolnik, ki se v svojem pričevanju spominja druge svetovne vojne, svoje družine in doma – Kraljevega mlina, ki je predstavljal središče upora proti nemškemu okupatorju v Jaršah, Janez Medvešek, slikar in Murkov nagrajenec, ter Mojca Grojzdek, predsednica ŠAD Mavrica, katere slogan Dan brez televizije in računalnika nagovarja otroke in njihove starše k aktivnemu preživljanju prostega časa.

Špela Keber, odgovorna urednica

Je domovina moja, tvoja, naša največja vrednota

Božično-novoletni koncert Godbe Domžale ob dnevu samostojnosti in enotnosti

Zlata Godba Domžale, ki se je z največjimi uspehi v letu 2015 zapisala v svojo zgodovino in zgodovino naše občine ter se bo nanj vselej ozirala z nasmeškom in ponosom, je tudi letos v okviru osrednje občinske prireditve ob dnevu samostojnosti in enotnosti pripravila božično-novoletni koncert, ki je halo Komunalnega centra Domžale napolnil kot že dolgo ne. Blizu 60 godbenikov je pod vodstvom dirigenta Damjana Tomažina pripravilo slavnostni koncert, v katerem smo lahko prisluhnili tudi vrsti skladb z njihovega odličnega tekmovalnega nastopa, prijetno pa nas je presenetil tudi skupni nastop s pevci in pevkami otroškega in mladinskega pevskega zbora Osnovne šole Dob pod vodstvom zborovodkinje Karmen Banko.

Slavnostni govornik Matej Primožič, predsednik Godbe Domžale, se je po slovenski himni v svojem govoru vrnil 25 let v zgodovino, se spomnil dni plebiscita. pa tudi 106-letnice Godbe Domžale, ki jo je praznovala v letu 1990. Spomnil nas je na igranje ljubiteljskih glasbenikov, v katerem odražajo srčnost, aktivnost in predanost, ter na spoštovanje in občutke ob igranju instrumentov ter menil, da je igranje dveh milijonov slovenskih glasbenikov večkrat bolj podobno navijaškemu bobnu kot ubranemu orkestru. Spomnil je na nekatere aktualne razmere, na nezaupljivost in ravna-

nja, s katerim si zapiramo vrata v svet, še posebej pa na 23. december 1990, slovesno razglasitev ter niz dogodkov in preizkušenj v boju za svobodno domovino, v katerih so sodelovali tudi veterani vojne za Slovenijo. Domovina bi morala biti vrednota – moja, tvoja, naša – prva na lestvici vrednot, v katero iskreno verjamemo. Pa, po njegovem, to ni, ali pa jo spretno skrivamo, kot bi nam bilo nerodno.

Spreговорil je o velikih uspehih Godbe Domžale v letu 2015, o ljubiteljski energiji in srčnosti vseh glasbenikov in dirigenta, pa tudi ljubiteljev njihove glasbe, o zanimivih in kreativnih projektih, kjer niso pomembne samo finance, veliki motivaciji, pozitivnem skupnem ustvarjanju, posluhu za

tvorno sodelovanje – kar vse prinese uspeh, pozitivno energijo in nasmeh. Vsem je zaželel srečno in s posluhom za Godbo Domžale prijetno leto 2016.

Božično novoletni koncert so godbeniki nadaljevali s himno Jupiter iz suite Planeti, pred skladbo City Born and Reborn pa nam je povezovalc Milan Mandeljč, ki je dopadljivo vodil koncert, skladbo pomagal razumeti. Despedida je bilo naslov IV. stavku koncerta za marimbo in orkester, v kateri smo navdušeno zaploskali rosnemu mlademu solistu Aleksandru Simionovu na marimbi. Po koncertnem valčku pa je bil gromkega aplavza deležen tudi saksofonist Andrej Omejc v Fantasie Brillante sur Carmen. Z eno od Straussovh skladb so nas spomni-

li na tradicionalni novoletni koncert, nato pa pravo presenečenje: skupni nastop Godbe Domžale ter otroškega in mladinskega pevskega zbora OŠ Dob pod vodstvom Karmen Banko. Navdušili so z vsemi skladbami, posebej še z Avsenikovo Zvezde na nebu gore, ki smo jo poleg še dveh skladb Godbe Domžale, slišali kot dodatek nepozabnemu koncertu ter ob besedilu ... upanje svetlo bude, kakor srebrno zvonjenje pride najlepši večer, v srcih je luč upanja, polni smo dobrih želja, čar iz otroštva se vrne, srečni smo, če smo doma ... zelo zadovoljni odhajali na domove. To je bil res lep prazničen večer!

VERA VOJSKA
FOTO: FOTOSTUDIO MAJHENIČ

Čarobni december v Domžalah

Lepo sprejeti in dobro obiskani decembrski dogodki

Čarobni december v Domžalah se je začel s prižigom lučk na novoletnem drevcu sredi Domžal in odprtjem drsališča v Športnem parku Domžale. Zadnji mesec leta 2015 je prinesel tudi vrsto dogodkov, ki so se zvrstili v zadnjih dveh tednih starega leta. Otroci so se najbolj razveselili obiske treh dobrih mož, Miklavža, Božička in dedka Mraza.

Miklavž, Božiček in dedek Mraz

Najprej je otroke obiskal Miklavž. Pridni otroci so ga pričakali v petek, 4. decembra 2015, popoldne v Hali komunalnega centra v Domžalah, kjer je Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan za vse pridne domžalske otroke pripravilo igrice, sledilo pa je obdarovanje številnih najmlajših obiskovalcev.

V sredo, 23. decembra 2015, je Češminov park gostil drugega dobrega moža. Da so otroci lažje pričakali prihod Božička, jih je s pesmicami ogrevala Romana Kranjčan. Božiček je na konjski vpregi prinesel s seboj polno košaro dobrot, ki jih je po nagovoru razdelil med otroke. Ob koncu je nebo razsvetlil prečudovit ognjemet. Pridih čarobnosti je prireditvi dajala zimska vasica v Češminovem parku, kjer so bile isti dan po 20. uri zvečer na ogled slovenske jaslice z zvočnimi in svetlobnimi učinki. Skozi pripovedovano zgodbo so obiskovalce na čaroben način popeljali v čase rojstva Jezusa Kristusa.

Na vrsto je prišel še zadnji od dobrih mož, sam dedek Mraz. Dobri mož s kučmo in belo brado je v nedeljo, 27. decembra 2015, privabil veliko število otrok in njihovih staršev. Da pa so otroci lažje dočakali prihod dobrega moža, je za ogrevanje poskrbela Snežna vila, ki jo je odigrala Damjana Golavšek, družbo pa ji je delal medvedek. Kot je že običaj, je prihod dedka Mraza, ki je

na prizorišče prispel s konjsko vprego, pospremila Godba Domžale. Dobri mož je, preden se je podal v množico in razdelil dobrote, presenečeno ugotovil, da so nekateri otroci od lanskega leta zrasli za pol, spet drugi pa že tudi za celo glavo. Dedek Mraz je otrokom naročil, naj bodo prihodnje leto še bolj pridni kot letos, in da jih zagotovo obišče čez leto dni, če ga seveda ne bo preveč 'trgala' revma, saj je na severu, kjer živi, zelo mraz. Nato je skupaj z medvedkom razdelil še sladkarije. Še prej je nebo razsvetlil veličasten ognjemet. Vse prireditve z dobrimi možmi in obdarovanjem sta organizirala Občina Domžale in Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan.

Prednovoletno dogajanje v velikem šotoru poleg tržnega prostora

Pravo prednovoletno vzdušje je vladalo pod velikim šotorom, ki so ga lani prvič za to priložnost postavili poleg tržnega prostora. V njem se je od 25. decembra 2015 naprej do zadnjega dneva starega leta zvrstilo mnogo zabavnih prireditev. Najprej je veliko obiska požela Božičkova petkova pumpa, sledil je Pop-rock večer za rokarske navdušence in še štirje Veseljakovi odri, kjer so prevladovali zabavna glasba in plesno vzdušje.

Dvakratno silvestrovanje v Domžalah

V novo leto smo v Domžalah skočili kar dvakrat; najprej otroci z otroškimi silvestrovanjem ob 11. uri v velikem šotoru na tržnem prostoru in nato še silvestrovanje v nabito polnem šotoru z glasbo, plesom in v prijetnem razpoloženju, za katerega so poskrbeli v ansamblu Veseli svatje.

V dopoldanskih urah zadnjega dneva v letu je bil za otroke pripravljen bo-

gat program. Plesna šola Miki je poskrbela za glasbeno-plesni zaključek leta. Otroci in starši so s pomočjo Mikijeve animatorke peli, plesali in se zabavali. Potekale so tudi delavnice, na katerih so lahko otroci okrasili plastične kozarčke za otroško penino. Malo pred dvanajsto uro je napočilo glasno otroško odštevanje, sledilo je pitje otroške penine in sladkanje s torticami na palčkah.

Ob 22. uri zvečer se je začela zbirati tudi odrasla množica željnih silvestrovanja na prostem. Župan Občine Dom-

žale Toni Dragar je pred odštevanjem v novo leto vsem občankam in občanom zaželel leto polno ustvarjalnosti, zdravja in sreče. Obiskovalci silvestrovanja so skupaj z županom odštevali zadnjih deset sekund do polnoči, zatem pa si nazdravili s penino in si voščili novo leto. Po čestitkah je nebo razsvetlil veličasten ognjemet, ki so ga imeli pripravljenega na parkirišču za šotorom, po ognjemetu pa se je nadaljevalo slavlje do tretje ure zjutraj.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: VIDO REPANŠEK

Združenje borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja Občine Domžale
in
Krajevna organizacija ZB Ihan

vabita na

SPOMINSKO SLOVESNOST

pri spomeniku padlim borcem Kamniško-zasavskega odreda na Oklem nad Ihanom

v soboto, 27. februarja 2016, ob 11. uri.
Skupni odhod na Oklo bo ob 10.30 iz Dobovelj.

Udeležence bo pozdravila Marija Majhenič, predsednica Združenja borcev za vrednote NOB Občine Domžale.

Slavnostni govornik bo Toni Dragar, župan občine Domžale

Kulturni program

Dobrodošli!

SLAMNIK JE GLASILO OBČINE DOMŽALE, IZHAJA V NAKLADI 13 400 IZVODOV IN GA PREJEMAJO VSA GOSPODINJSTVA BREZPLAČNO. Ustanoviteljica glasila je občina Domžale. **Izdajatelj:** Kulturni dom Franca Bernika Domžale, zanj direktorica Cveta Zalokar / **Odgovorna urednica:** Špela Keber / **E-naslov:** urednistvo.slamnik@gmail.com / **Trženje oglasnega prostora:** Nataša Gliha, 041 654 695, carniola1@siol.net./ **Oblikovna zasnova:** Mojca Bizjak, Klemen Gabrijelčič / **Prelom in priprava za tisk:** Zavod Zank / **Jezikovni pregled:** Primož Hieng / **Tajnica:** Tina Kušar, tel.: (01) 722 50 50, faks.: (01) 722 50 55, slamnik@kd-domzale.si, Ljubljanska cesta 61, Domžale / **Uradne ure:** od ponedeljka do petka od 10. do 12. ure, ob sredah tudi od 14. do 16. ure / **Tisk:** Delo d.d., Dunajska 5, 1509 Ljubljana/ **Priprava prispevkov:** prispevke v digitalni obliki je potrebno oddati v doc zapisih, digitalne fotografije pa ločeno v jpg formatu (brez stiskanja) najmanj 200 dpi. Prispevki natisnjeni na papirju, morajo biti zaradi optičnega prepoznavanja besedil natisnjeni v arial ali times new roman pokončnih fontih velikosti 12 (do največ 16) pt. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja prispevkov.

Maškare na Viru v stalni pripravljenosti

Pustni zanesenjaki z Vira pri Domžalah, ki jih povezuje Pustna sekcija Striček, so zagotovo med prvimi pri nas, ki začenjajo z maskiranjem in drugimi podobnimi norčijami. Te bodo letos zaznamovale kratek pustni teden od svečnice do pepelnice, ko se po vseh mastnih jedeh, še posebej krofih in flancatih, začenjajo postni dnevi.

V soboto, 23. januarja, so s postavitvijo Strička, maskote virskega pustovanja, na streho lekarne na Viru prevzeli ključ sicer bolj prazne občinske blagajne. Domžalski vladar, župan Toni Dragar, je z veseljem oblast prepustil predsedniku Pustne sekcije Striček Petru Koscu in ministrom nove virske vlade, ki je k sreči le začasna. Na dušo jim je položil nekaj besed o tem, kako sladka, a težka je oblast, in kaj pomeni prazna občinska blagajna, predvsem pa, da naj bodo v stalni pripravljenosti, govoril pa je tudi o kraji jetrnih paštet in jušnih kock.

V sprevodu so Strička na traktorski prikolici, ki jo že vrsto let vozi Ivan Hočvar, spremljali kurenti iz Ormoža. Celotno pustno povorko sta letos s svojim obiskom popestrila še Josip Broz Tito v beli obleki in v prav takih čevljih ter njegova črnolasa Jovanka, ki sta občinstvo zabavala v nekoliko polomljeni sloveno-hrvaščini. Pripeljala sta se v dolgi črni limuzini s čisto pravimi varnostniki, spremljala pa jo je četica pionirk in pionirjev z rdečimi ruticami in modrimi kapicami z rdečo zvezdo. Nekaj starejših pionirjev sta sprejela tudi v pionirsko organizacijo, med drugim domžal-

Striček gre na streho lekarne.

Ključ prazne blagajne je iz rok župana Tonija Dragarja prevzel prvi virski oblastnik Peter Kosec Pipi.

skega župana Tonija Dragarja in njegovo podžupanjo mag. Renato Kosec. Do pepelnice je torej oblast na Viru v rokah Pustne sekcije Striček, ki bo osrednji dogodek, veliki 26. pustni karneval, pripravila v nedeljo, 7. februarja, ob 14. uri in 26 sekund. Na to se njeni člani začnejo pripravljati že pred novim letom Organizacija takega karnevala, ki ga podpira Občina Domžale,

je zelo zahtevno delo, vse zadeve pa jemljejo zelo resno. Za karneval na Viru so značilne maske z aktualno vsebino, torej so parodija na dogajanja pri nas in v svetu. Pravijo, da nikoli ne zmanjka dogodkov, ki jih želijo predstaviti na šaljiv način. V povorki so na ogled še nekatere značilne slovenske pustne maske in seveda obvezni kurenti.

BESEDILO IN FOTO: PRIMOŽ HIENG

Skupinska fotografija s predsednikom, domžalsko podžupanjo, županom in Jovanko

Čas rajanja, veseljačenja, pustnih šem in pravih norčij ...

Pustna sekcija striček z Vira pri Domžalah bo v letu 2016 organizirala že 26. tradicionalni pustni karneval.

Tudi v letos se nam obeta pestro pustno dogajanje z bogatim programom, ki bo Vir spremenil v pravo pustno deželo. S povabilom k sodelovanju želijo nedeljski pustni karneval še razširiti in obogatiti z domačimi, okoliškimi in gostujočimi maskami.

Vabimo vas, na Vir v vlogi nastopajoče maske ali le kot obiskovalca. Zelo ste dobrodošli in vljudno vabljeni v noro pustno deželo! Za sodelovanje na karnevalu, je na naši spletni strani možnost e-prijave maske.

PROGRAM PUSTOVANJA 2016

Pustna sobota, 6. februarja 2016
 Pod velikim šotorom v Športnem parku Vir ob 15.00: Veliki otroški Živ žav za naše najmlajše. Vljudno vabljeni na otroško pustno rajanje!
 Ob 20.00: Noro pustno rajanje s skupino Gadi in z ansamblom Saša Avsenika. Seveda bodo tudi tokrat podelili bogate nagrade za najlepše skupinske maske!
Predprodaja vstopnic za sobotno zabavo s skupino Gadi in z ansamblom Saša Avsenika od 1. do 6. februarja v baru Don Juan na Viru. Cena v preprodaji: 5 €
Pustna nedelja, 7. februarja 2016: Pustni karneval na Viru!
 Ob 14.00 bo že 26. tradicionalni pustni karneval na Viru po Bukovčevi cesti, od Papirnice Količevo do Športnega parka Vir. Začetek karnevala bo točno ob 14. uri in 26 sekund.
Komaj čakamo!

SLAVNOSTNA AKADEMIJA

ob slovenskem kulturnem prazniku

Bori, bori v tihi grozi, / bori, bori v nemi grozi, / bori, bori, bori, bori! • Bori, bori, temni bori / kakor stražnik pred goro / preko kamenite gmajne / težko, trudno šepetajo. • Kadar bolna duša skloni / v jasni noči se čez gore, / čujem prita-jene zvoke / in ne morem več zaspiti. • •Trudno sanjajoči bori, / ali umirajo mi bratje, / ali umira moja mati, / ali kliče me moj oče? • Brez odgovora visijo / kakor v trudnih, ubitih sanjah, / ko da umira moja mati, / ko da kliče me moj oče, / ko da so mi bolni bratje.

Še, še si lepa in v tajnost smeh / še so odete tvoje oči, / in še te iščem po vseh poteh, / čeprav ti korak moj več ne sledi. • Še, še me vabijo tvoje oči, / ko se polihno, mirno nasmešljaj, / in tvoje srce resnico taji / in ti molčiš, da je ne izdaš. • Da, še si lepa, a tako si bladna, / nedo-jetna kot vila, ki ubeži, / da ne izda skrivnosti srca - / ali pa lovca srce prestrelj.

Temni bori, črni bori, / čuj, kako vršijo, ko da med seboj bolesto, / tiho govorijo. • Pod sekiro so sovražno / včeraj bratje pali, / danes in mogoče jutri / bomo mi še stali. • Silna burja, močna burja / v bore zavihrala, / ko da čula bi besede, / pala in obstala. • Če umrete, bratje bori, / kje se bom spočila, / recite mi dragi bratje, / s kom bom govorila? • Bratje bori, ostanite, / rastle z uporom! • Pa so padali bolesto, / nemo, bor za borom...

1 / Sam / čez vas. • V temah / tulijo jetniki — / burja prepleza / zidovje, v okno / udari: »Kdo?« • Okno razsvetli temo. • In na koncu vasi / bor zavri — / vrtrepeta, / ko me spozna... • II / Strme strehe v temnini / spe; / slammate, kammate, / mrke vse / z nizkimi čeli. • Na prsi so ljudje / roke razpeli. • Kako? / Zakaj? • »Umri, ali pojdi nazaj!« • III / Borovo morje / šumi temno — / Jadran bije v obal, / v temo, / burja buta / v okno mrtvo. • Noč je nad krasko vasio. • Kdo obupuje? / Kdo vzdihuje, / da ga prekolnem v srcu tem bolnem? • Kdo?

Slavnostni govornik:

LENART ZAJC
 pisatelj, esejist, Domžalčan

Kulturni program:

SREČKO KOSOVEL:
POSTANI OBCESTNA SVETILKA
 koncert poezije
 SNG Nova Gorica

Kulturni dom
 Franca Bernika
 Domžale

Občina Domžale

Brezplačne vstopnice lahko rezervirate od srede, 3. februarja 2016, od 12. ure dalje v času uradnih ur v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale (telefon 01 722 50 50).

IZ URADA ŽUPANA

Pred nami je mesec kulture

Kmalu bomo vstopili v februar, mesec kulture. Enega najkrajših, a zagotovo najbogatejših mesecev, ki bo letos po štirih letih spet za en dan daljši. Pred nami je torej čas, ki nam vedno znova približa kulturno ustvarjalnost, ponudi vrhunsko doživetje in obogati kulturno življenje v naši občini. To so tisti dnevi, ki nam v mnogih težkih trenutkih še kako manjkajo, da bi nas pomirili, kulturno obogatili in nas popeljali v drug svet.

Februar je že po tradiciji asociacija na Prešernov dan, naš največji slovenski kulturni praznik. Kulturni dom Franca Bernika tudi letos pripravlja proslavo ob kulturnem dnevu, na kateri bomo poslušali recitale ter se spominjali stvaritev in kulturnega bogastva našega največjega slovenskega pesnika. Dvanajste februarja bodo v hramu domžalske kulture še en dan namenili velikemu dogodku – strokovnemu simpoziju o delu in življenju Acija Bertonclja, velikega domžalskega pianista.

Februar bodo zaznamovala tudi že tradicionalna pustna rajanja. Pustni čas se bo začel z otroškim pustnim rajanjem v Češminovem parku, nadaljeval z norim pustnim rajanjem po vsej občini ter vrhunec doživel na že 26. pustnem karnevalu na Viru. Hvala organizatorjem po vsej naši občini, ki ohranjajo te bogate etnološke običaje.

Pa naj bo letošnji februar priložnost in izziv, da z bližnjimi doživimo nekaj kulturnega. Morda prebiranje poezije in knjige, obisk koncerta, udeležba na številnih kulturnih prireditvah, ogled razstave ali preprosto pogovor s prijatelji in sorodniki na temo kulture. Z majhnim kulturnim udejstvom bomo naredili veliko za sebe in svoje bližnje, s kulturnim dialogom pa popestrili mrzle zimske dneve.

Toni Dragar, župan

Minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravko Počivalšek obiskal Občino Domžale

Minister Zdravko Počivalšek je na pobudo poslanca Kamala Izidorja Shakerja - SMC in Lokalnega odbora SMC Domžale v začetku leta obiskal Občino Domžale.

Minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravko Počivalšek je v petek, 8. januarja 2016, v spremstvu poslanca Kamala Izidorja Shakerja in direktorja direktorata za regionalni razvoj Marka Drofelnika obiskal Občino Domžale, kjer se je srečal z županom Tonijem Dragarjem ter podžupanoma mag. Renato Kosec in mag. Jano Miklavčič.

Namen srečanja je bilo seznanitev ministra z gospodarsko situacijo v občini in predstavitev aktivnosti ministrstva na področju zagotavljanja gospodarske rasti.

Župan je ministru predstavil gospodarsko situacijo v občini, kjer je zelo zanimiva gospodarska struktura, saj v največjih podjetjih, ki so tudi največji zaposlovalci, prevladuje avstrijski kapital (Karton Količevo, Lek, Helios, Strabag, Lidl in Hofer). Omenil je tudi nekaj težav, s katerimi se soočajo določena podjetja, seveda pa ni pozabil omeniti, da se občina Domžale lahko pohvali s tradicionalnimi malimi družinskimi podjetji. Kar nekaj podjetij v občini je tudi takšnih, ki 100-odstotno delajo za izvoz. Veliko podjetij v občini Domžale ima po besedah župana posluh za lokalno skupnost, saj veli-

ko vlagajo v šport, kulturo in v javno dobro. Največja težava, s katero se srečujejo na Občini Domžale, je težava s urbanizmom, saj je zakonodaja na tem področju preveč toga, prepogosto zaradi manjših sistemskih pravil. Le-ta pa ovira širjenje obstoječih gospodarskih subjektov in prihod novih.

Minister Počivalšek je dejal, da se zaveda, da so administrativne ovire ena izmed ključnih stvari, ki jih je treba urediti, zato je to tudi ena izmed treh prioritetenih točk ministrstva. Po njegovih besedah ne smemo biti talci birokratskih ovir, temveč je vso stvar treba urediti sistemsko in na enotni ravni. Druga točka prioritete je zmanjšanje stroškov dela, se pravi tistega

dela, ki ga vzame država. Težave v konkurenčnosti so predvsem v višjem delu gospodarstva, medtem ko smo v nižjem delu primerljivi z ostalimi evropskimi državami. Tretja točka, ki ji na ministrstvu dajejo veliko pozornosti, je delovno-pravna zakonodaja oziroma prožnost dela. Bolj ko je država zaščitniška, večja je brezposelnost – to je statistika tudi iz ostalih evropskih držav. Večja je prožnost, več je pogodb za nedoločen čas. Po besedah ministra delodajalec nikoli ne bo odpustil dobrega delavca. Situacija v Sloveniji je namreč taka, da je veliko pogodb za določen čas, zaradi tega veliko mladih izobraženih kadrov odhaja v tujino.

BESEDILO IN FOTO: MIHA ULČAR

Obvestilo o rekonstrukciji Bukovčeve ceste na Viru pri Domžalah – II. etapa

Občina Domžale bo od 1. 3. 2016 do predvidoma 20. 5. 2016 na Bukovčevi cesti na Viru pri Domžalah izvajala investicijsko-vzdrževalna dela pri rekonstrukciji ceste in pločnika ter rekonstrukciji vodovoda, vključno s hišnimi priključki. Ta dela bodo izvajali pod delno prometno zaporo z občasno popolno zaporo, zato bo promet otežen.

Voznike prosimo za strpnost in dosledno upoštevanje prometne signalizacije v času izvajanja del. Zahvaljujemo se vam za razumevanje!

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **26. februarja 2016.**

Rok za oddajo prispevkov je v **četrtek, 11. februarja 2016, do 12. ure.**

Za vprašanja smo na voljo na e- naslovu: **urednistvo.slamnik@gmail.com**

Štirinajst novih občinskih štipendij za dijake in študente iz občine Domžale

V petek, 21. decembra 2016, je v sejni sobi Občine Domžale potekal slavnostni podpis pogodb o štipendiranju.

Občina želi na tak način pomagati uspešnim dijakom in študentom, ki so predani svojemu šolanju in ambicijam

prostega časa, jim zaželel, da izpolnjujejo vse pogoje štipendijskih pogodb in si tako štipendije zagotovijo do konca

Novi štipendisti Občine Domžale

ter pomagati dijakom in študentom iz socialno ogroženih družin.

»Iskrene čestitke vsakomur od vas, ki danes postaja štipendist oziroma štipendistka Občine Domžale,« so bile besede župana Občine Domžale Tonija Dragarja. Poleg staršev še ne polnoletnih dijakov so se slavnostnega podpisa udeležili tudi podžupanja Občina Domžale mag. Renata Kosec in vodja oddelka za družbene dejavnosti, Kristina Slapar.

»Smo občina podjetnosti, športa, kulture in smo tudi socialna občina. Mladi v Domžalah so podjetni, izobraženi, želijo doseči nekaj več, zato mi je v veselje, da lahko danes podelimo štipendije, in s tem pokažemo, da nam ni vseeno za mlade ter njihovo in našo skupno prihodnost,« je še dejal župan. Na kratko je predstavil prizadevanja Občine Domžale, da mladim zagotovi kar najboljše pogoje in priložnosti za preživljanje njihovega

študija, hkrati pa jih je povabil, da v čim večji meri sodelujejo v življenju in delu občine ter jim voščil veliko uspehov in sreče v letu 2016.

Na tokratni razpis se je prijavilo kar 54 kandidatov, od tega jih je 39 izpolnjevalo pogoje. Občina Domžale je podelila 14 štipendij nadarjenim dijakom in študentom, otrokom iz socialno ogroženih družin ter dijakom in študentom, ki študirajo na šolah za deficitarne poklice, kot jih je občina določila ob pomoči Območne obrtne zbornice Domžale. Vseh štipendistov v občini, vključno z novimi štirinajstimi, je po novem 42.

»Domžale so vaša prihodnost in vas čakajo. Na vas stoji svet in mi računamo na vas,« je ob koncu slovesnega podpisa 14 novih štipendijskih pogodb dejal župan.

OBČINA DOMŽALE, URAD ŽUPANA
FOTO: MIHA ULČAR

Pri spomeniku padlim borcem v Rudniku pri Radomljah

Zaradi izdaje niso dočakali trenutka, v kar so verjeli – da bo sovražnik premagan, slovenski narod pa svoboden!

Pri spomeniku padlim borcem v Rudniku pri Radomljah je v soboto, 9. januarja 2016, potekala tradicionalna spominska slovesnost v spomin na dogodka, ki so se v bližini odvijali 6. januarja 1945, ko je skoraj na pragu

niso dočakali, v kar so verjeli – da bo sovražnik premagan, slovenski narod pa svoboden. Po novem letu 1945 se je namreč v štirih bunkerjih nekdanje okrožne tiskarne zbralo nekaj več kot 30 okrožnih političnih delavcev. Še-

svobode zaradi izdaje izgubilo življenje več kot 30 partizanskih borcev in aktivistov. Slovesnosti, ki je potekala v organizaciji Združenja borcev za vrednote NOB občin Domžale in Kamnik, se je udeležilo veliko številu udeležencev, ki so skupaj s praporščaki in številnimi gosti počastili spomin na narodnoosvobodilni boj in se s tem spomnili na padle borce za svobodo, ki so se odločno uprli okupatorski vojski in njihovim izdajalskim pomagačem. Po slovenski himni sovence k spomeniku položili predsednica Združenja borcev za vrednote NOB občine Domžale Marija Majhenič, podžupanja Občine Domžale mag. Renata Kosec, predsednik Združenja borcev za vrednote NOB občine Kamnik Matevž Košir in podžupan Občine Kamnik Igor Žavbi. Spominske slovesnosti se je udeležila tudi podžupanja Občine Domžale mag. Jana Miklavčič.

Slavnostni govornik, podžupan Občine Kamnik Igor Žavbi, je v svojem govoru med drugim povedal, da so na tem spomeniku zapisana imena 30 bork in borcev, ki zaradi izdaje

stega januarja istega leta so v visokem snegu Nemci obkolili bunkerje. Pred nemškimi krogli je ušlo le nekaj borcev. Trinajst so jih ujeli in naslednji dan postrelili v Vrhovljah pri Lukovici, ostali so padli med begom ali pa so si sodili z lastnimi krogli.

Ves čas proslave je pri spomeniku med častno stražo enote Območnega združenja slovenskih častnikov občine Domžale stal in na koncu požel tudi veliki aplavz, enaindevetdesletni Vinko Žebovec, nekdanji partizan in aktivist iz Volčjega Potoka, ki je svojim letom navkljub strumno in ponosno počastil spomin na svoje, med osvobodilno vojno padle tovariše.

Spominsko slovesnost je povezovala Barbara Božič, s kulturnim programom pa so jo popestrili člani Mešanega pevskega zbora DKD Solidarnost iz Kamnika, otroci Osnovne šole Marije Vere iz Kamnika in člani Kulturno-zgodovinskega društva Triglav, ki gojijo ter ohranjajo tradicijo in spomin na NOB. Za manjše okrepčilo obiskovalcev je poskrbela Krajevna skupnost Volčji Potok.

BESEDILO IN FOTO: MIRO PIVAR

11. seja Občinskega sveta Občine Domžale

V četrtek, 21. januarja 2016, je od 16. ure dalje v sejni dvorani Občine Domžale potekala 11. seja Občinskega sveta, ki jo je vodil mag. Lovro Lončar.

Občinski svetniki na prvi seji v 2016

Po ugotovljeni navzočnosti so člani Občinskega sveta sprejeli zapisnik 10. seje z dne, 19. novembra 2015, in naslednji razširjen dnevni red:

1. Volitve in imenovanja:
 - Predlog za razrešitev in imenovanje novega predstavnika občine v Svet javnega zavoda Center za mlade ter člana Odbora za stanovniško politiko in splošne zadeve
 - Izdaja mnenja k imenovanju direktorice Centra za socialno delo Domžale
 - Izdaja soglasja k imenovanju direktorja Zavoda za šport in rekreacijo Domžale
 - Predlog za imenovanje predstavnikov ustanovitelja v Svet javnega zavoda Center za zaščito in reševanje Domžale
2. Obravnava in sprejem Sklepa o dopolnitvi Načrta razvojnih programov Občine Domžale za obdobje od leta 2016 do 2019
3. Obravnava in sprejem Odloka o spremembah in dopolnitvah o kategorizaciji občinskih cest in kolesarskih poti v občini Domžale – druga obravnava
4. Obravnava in sprejem Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o programu opremljanja in merilih za odmero komunalnega prispevka za območje občine Domžale – skrajšani postopek
5. Obravnava in sprejem Odloka o predmetu, pogojih in postopkih za podeljevanje in prenehanje koncesije za izvajanje programa predšolske vzgoje v občini Domžale – druga obravnava
6. Obravnava in sprejem Odloka o denarnih socialnih pomočeh v občini Domžale – druga obravnava
7. Obravnava in sprejem Letnega izvedbenega programa kulture občine Domžale za leto 2016
8. Obravnava in sprejem Programa športa občine Domžale za leto 2016
9. Obravnava in sprejem Programa dela Občinskega sveta Občine Domžale za prvo polletje 2016
10. Vprašanja, pobude in predlogi

1. Volitve in imenovanja
 - Občinski svet je sprejel Sklep o imenovanju predstavnika v svet javnega zavoda Center za mlade ter člana odbora za stanovniško politiko in splošne zadeve. Mag. Tomaž Deželak je bil imenovan za predstavnika občine v Svetu Javnega zavoda Center za mlade,

Robert Hrovat pa je bil imenovan za člana Odbora za stanovniško politiko in splošne zadeve.

- Občinski svet Občine Domžale je dal pozitivno mnenje k imenovanju direktorice mag. Anje Osojnik za direktorico Centra za socialno delo Domžale.
- Občinski svet je sprejel Sklep o imenovanju predstavnikov Sveta zavoda Center za zaščito in reševanje Domžale. Za predstavnika Občine Domžale v Svet javnega zavoda Center za zaščito in reševanje Domžale sta bila imenovana Janez Brecljnik in Milan Tomše. Za predstavnika uporabnikov oz. zainteresirane javnosti v Svet javnega zavoda Center za zaščito in reševanje Domžale sta bila imenovana Tina Urankar in Stane Kovač. Občinski svet Občine Domžale se je seznanil, da je župan v Svet javnega zavoda Center za zaščito in reševanje Domžale imenoval mag. Renato Kosec in Joška Korošca.
- Občinski svet je sprejel Sklep o izdaji soglasja k imenovanju direktorja Zavoda za šport in rekreacijo Domžale. Občinski svet je imenoval Uroša Križaniča za direktorja javnega zavoda Zavod za šport in rekreacijo Domžale za mandatno obdobje štirih let 2016–2020.

2. Obravnava in sprejem Sklepa o dopolnitvi Načrta razvojnih programov Občine Domžale za obdobje od leta 2016 do 2019
- Občinski svet je sprejel Sklep o dopolnitvi Načrta razvojnih programov Občine Domžale za obdobje od leta 2016 do 2019 z NRP 16034 – Celostna prometna strategija.

3. Obravnava in sprejem Odloka o spremembah in dopolnitvah o kategorizaciji občinskih cest in kolesarskih poti v občini Domžale – druga obravnava
- Občinski svet Občine Domžale je sprejel Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o kategorizaciji občinskih cest in kolesarskih poti v občini Domžale v drugi obravnavi.

4. Obravnava in sprejem Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o programu opremljanja in merilih za odmero komunalnega prispevka za območje občine Domžale – skrajšani postopek

Občinski svet je sprejel amandma k Odloku o spremembah in dopolnitvah Odloka o programu opremljanja in merilih za odmero komunalnega prispevka za območje Občine Domžale.

Spoštovani,

ob začetku leta 2016 se vsem društvom, organizacijam, javnim zavodom, podjetjem in posameznikom iskreno zahvaljujem za vse lepe želje, ki ste mi jih posredovali v preteklem letu.

Naj vam še enkrat zaželim, da bi bilo vaše leto 2016 polno zdravja, sreče, osebnega zadovoljstva in skupnega veselja.

Bodite strpni, imejte se radi, delajte dobro in mislite pozitivno.

Srečno!

Župan Občine Domžale
Toni Dragar

OTROŠKO PUSTNO RAJANJE

ČEŠMINOV PARK DOMŽALE

sobota, 6. februar 2016, ob 10. uri

Harmonikarji šole Gamsi, hrošček Simon, mali BU, kurenti iz Ormoža...

OBČINA DOMŽALE

prostor zadovoljnih ljudi

VELIKI INTERVJU

NE SKRBI ME ZA PRIHODNOST LJUBITELJSKE KULTURE

PAVEL PEVEC, NOVOPEČENI UPOKOJENEC, DOLGOLETNI DOMŽALSKI KULTURNI DELAVEC

Pred slabimi tremi meseci je še en nepogrešljiv človek s področja kulture zaključil svojo delovno pot. Na tem področju je bil aktiven več kot 35 let in v prijetnem pogovoru sva obudila spomine ter se sprehodila skozi njegovo življenjsko pot.

Cveta Zalokar
Foto: Iztok Dimc

Z gotovostjo lahko rečemo: takšnih kulturnikov, ki jih krasita širina, prijaznost in pripravljenost sodelovati in pomagati, ni prav veliko, in pogrešali jih bomo. Zadnja leta je Pevec znanomoval predvsem ljubiteljsko kulturo na širšem domžalskem koncu.

Zakaj se imaš vsaj malo tudi za Mengšana?

Rojen sem bil v Ljubljani, a sem prva štiri leta preživel v Mengšu. Oče je še študiral, mama pa je delala v tovarni Trak. Živel smo skromno, tri družine skupaj v trisobnem najemniškem stanovanju. Zelo mi je ostalo v spominu, da je bilo stranišče še zunaj na hodniku, saj smo bili otroci vsi prestrašeni, ko smo morali hoditi mimo sobe, kjer se je obesil sosed Miha. Blizu hiše je bil tudi kozolec, s katerega sem hotel poleteti kot ptiček, a končal nezavesten na tleh. Nikoli tudi ne bom pozabil dedka, ki me je večkrat k Pavovcu peljal na malinovec in presto. Skratka, imel sem krasno mladost, ker nismo imeli nič, ampak tudi drugi niso imeli veliko. Lačni nismo bili in vse je bilo skromno.

Sledila je selitev v Domžale ter razgibana in burna mladost 'za Bistrico' ...

Vselili smo se v nedograjeno, neometano hišo, imeli smo samo štedilnik v kuhinji, postelje pa smo pogreli s toplimi kamni. Stric France, poznejši Striček, in moj oče sta postopoma sama dogradila hišo. Počasi se je dvignil standard: ko je bil kruh namazan z zaseko, je bil že praznik. Otroštvo sem preživel za Kamniško Bistrico, tam smo gradili bunkerje, znani so bili spopadi z Jaršani. Znali pa smo tudi zaslužiti, sejali in prodajali smo pesek iz Bistrice. Gimnazijo sem začel obiskovati za Bežigradom, a ker smo ocenili, da je morda ne bom končal, sem se preselil v Moste – uspešno. V šoli sem veliko manjkal, rajši sem šel na štop po Sloveniji, vedno sem imel popravce in inštruktorje, a nekako sem le pribral do konca. Nikoli mi ni bilo žal vragolij, pri osemnajstih sem na primer s prijatelji brez denarja (in vednosti staršev) štopal v Pariz (medklic: kaj pa smo vedeli, kje je Pariz!) in nazaj tudi. To mi je ostalo, saj še vedno rad vandram okoli.

Pestro je bilo tudi v študentskih letih?

Vpisal sem se na pravo, kar je bilo takrat nobel, pa najboljše brucke so hodile tja. Ampak v resnici sploh nisem vedel, kaj naj počnem. Hvaležen sem staršem, ki so bili potrpežljivi, in mi nudili vse, kar sem potreboval. Zelo se mi je poznalo, da so me v šolo vpisali s šestimi leti. Vseskozi sem bil nekako nezrel, otročji, težje sem sledil pouku. To je bila napaka, ki je močno vplivala na moje življenje. Potem sem ob delu končal višjo upravno šolo, kar je bil kar uspeh, saj so bili mnogi direktorji v tistih časih le s trgovskimi ali srednjimi šolami. In to je nekako zado-stovalo vse do konca delovne poti.

Oče je bil ugleden zdravnik, tudi dolgoletni direktor splošnega zdravstva ...

Učitelji, župniki in zdravniki so bili včasih izjemno spoštovani. Star sem

Društveno življenje, ne le v kulturi, je ena redkih pozitivnih stvari v Sloveniji. Zaslužkarstvo le ni edini ideal v družbi. Počasi spoznavamo, da v teh trdih, kapitalističnih časih, potrebujemo druženje, sodelovanje. So pa društveno delovanje izjemno zapletli in neživljenjsko zbirokratizirali, z e-računi, poročili, blagajnami, pa s tem, da predsednik odgovarja za delo društva s svojim premoženjem ...

bil 7 let, ko je oče dokončal študij in stažiranje, in takrat sta pokrivala širšo domžalsko občino le dva zdravnika. Morali so hoditi na domove, oče se je z mopedom vozil vse do Vranskega, prostega časa sploh ni imel. Vseskozi je bil na voljo, brez urnika ... V zdravstvenem domu je delal več kot 45 let, zato je bilo tragično, ko sem ga pred leti pripeljal na urgenco, pa ga nihče ni prepoznal – pač mladi zdravniki. Mama je zaradi očetovega dela pozneje ostala doma in skrbela za družino.

Sledila so tvoja bančna in mladinska leta ...

Poklicno pot sem začel v Ljubljanski banki – takrat za službe ni bilo problema, če si le hotel delati. Postal sem andragoški vodja in v Strunjanu pripravljaj seminarje za pripravnike. Mimogrede, tudi minister Mramor je bil 'moj' pripravnik. Prvič sem se srečal z ljubi-

teljsko kulturo. Ker sem bil tudi predsednik mladine, sem organiziral proslave, sodeloval pri recitalih ... Ko je predsednica pevskega zbora LB potarnala, da ji manjka moških glasov, sem poleg sebe v zbor pritegnil še Draga Korošca in brata Ivkovič – in dobili smo navodilo, da med nastopi pojemo malo tišje. Moja delovna metoda je bila: Ko se dela, se dela, ampak zabava je tudi pomembna. To je vedno dajalo dobre rezultate. Na seminarjih, ki se jih je iz vse države udeleževalo tudi 200 pripravnikov hkrati, je veljalo: če so dva dneva dobro delali, so tretji dan lahko skočili po nakupih v Trst. Vmes sem se poročil, nekaj časa je žena z dojenčkom stanovala v Kopru, a takšno življenje ni bilo več mogoče. Zato sem skušal najti delo v Domžalah, med tem pa sta nama z bratom starša zgradila novo hišo. Takrat sem postal tajnik na takratni kulturni in raziskovalni skupnosti. To so

bili časi SIS-ov, samoupravnih interesnih skupnosti, ki so prinesle po moje veliko dobrega.

Kakšne so razlike glede organiziranosti t. i. družbenih dejavnosti skozi leta?

Velike in žal na slabše. Včasih je bilo veliko zagnanosti, neplačanega dela, veselja in entuziazma. Na vodstvenih funkcijah v SIS-ih, vsaj v Domžalah, pri kulturi še posebej, so delali zelo kompetentni in razgledani ljudje. Za razliko od danes, ko so večinoma delegirani po politični pripadnosti, so takrat sodelovali pri odločanju strokovnjaki, s poznavanjem področja, ki so ga pokrivali. Današnji sistem, ko v občini skrbi en sam odbor za celotno področje družbenih dejavnosti, od šolstva, zdravstva, kulture, do športa, je slab, ni pravega pregleda nad dogajanjem (razen redkih izjem, na primer bivše podžupanje Pogachnik Jarčeve), ni človeka, ki bi bil odgovoren za posamezno področje, ki bi poznal dogajanje na terenu. Vse je postalo birokracija, kup pisanja, ki je popolnoma odrezano od resničnega življenja. Vsak pokriva vse, predvsem pa je s strani občine premalo ljudi na terenu. Župan in podžupanji ne morejo pokriti vsega, čeprav se trudijo. Včasih je bil sistem tak, da je bilo vključenih bistveno več ljudi, tudi zaposleni na občinski ravni smo bili več med ljudmi.

Kako pa je bilo takrat urejeno financiranje kulturnega področja?

Kultura je bila samostojna, določena je bila prispevna stopnja znotraj občinskega proračuna. Kot tajnik sem pripravljaj predloge proračuna za kulturo, v njem pa deleže za ljubiteljsko kulturo, muzejsko, spomeniško in arhivsko dejavnost, pa za knjižnico ... To so potem sprejemali odbori in skupščina. Ponosen sem, da sem spoznal in delal na primer z vrsto častnih občanov: s Stanetom Habetom, Jernejem Leničem, dr. Miroslavom Stiplovškom, Petrom Primožičem, iz Mengša je prihajal Slavko Pišek, iz Lukovice France Capuder. To so bili moji vzorniki in imeli velik vpliv na moje delo. Vse smo delali sami, nič nam ni bilo pod častjo: če je bil koncert Simfoničnega orkestra, sva na primer s profesorjem Habetom naredila vse : od postavitve stolov do prevozov praktikablov.

Tvoji sodelavci in znanci ne pozabijo pohvaliti tvoje prijaznosti in uslužnosti.

Vedno sem poskusil opraviti naloge na sproščen način. Zame fizično delo ni problem, nikoli nisem samo sedel kot birokrat. Sicer pa, če profesorju Habetu ni bilo odveč, kako naj jaz samo opazujem ... Tako so me naučili biti vedno v službi in na razpolago ljudi in društev. Včasih nismo poznali honorarjev, vse smo delali zastonj, vzeti denar je bilo nečastno. Ali to danes lahko še kdo razume? Tudi delegati skupščine, vodstvo skupnosti – vse se je delalo brez nagrad. Lahko pa z gotovostjo zatrdim, da je kultura takrat izjemno napredovala. Poleg ljubiteljske kulture smo začeli razvijati tudi druge stvari: obnavljali smo kulturne spomenike, na primer grobljsko cerkev, pomagali pri obnovi gradu Tuštanj, vlagali v grad Krumperk, obnavljali s krajevnimi skupnostmi kulturne domove, na primer mengeškega. Kulturi so bili naklonjeni tudi predsedniki skupščine obči-

ne in izvršnega sveta. Staro šolo Vencija Perka smo namenili za novo, večjo knjižnico, odprli smo galerijo, zgrajen je bil nov kino, takrat najodobnejši v Sloveniji, ki smo ga žal pozneje v tranziciji izgubili.

Kako ste uravnavali razmerja med ljubiteljsko kulturo in ostalo, bolj profesionalno organizirano dejavnostjo?

Ljubiteljska kultura s številnimi društvi je bila v Domžalah dobro razvita. Ostala področja so zaostajala. V občini je živelo veliko akademskih slikarjev, ki niso bili vključeni, poiskali smo tudi druge samostojne kulturne delavce. Skupščina Kulturne skupnosti Domžale pod predsedovanjem dr. Stiplovska je tudi odločila, da se organizira samostojno institucijo na področju kulture, Knjižnico Domžale kot zameetek kulturnega centra, pokrivala je tudi galerijo in kulturni dom s prvimi abonmaji. Imenovan sem bil najprej za v. d., potem pa za direktorja Knjižnice Domžale, d. o. o. (tako smo se organizirali, ker javnih zavodov še ni bilo). Stvari so dobro zaživele, a prišlo je do odločitve, da se knjižnica osamosvoji. Sam pa sem v tistem času dobil namig s strani takratnega vodstva občine, da kot komunist nisem več primeren za vodstveno funkcijo. Tako sem za nekaj časa zapustil domžalsko kulturo.

Mnogi se spomnijo tvojih gostinskih časov in Majčevega dvora.

Najprej sem delal v Državni založbi Slovenije, potem pa dobil povabilo, da postanem pomočnik direktorja za marketing v Induplati Jarše. Pot me je vodila k ustanovitvi Majčevega dvora. Srečal sem se z gostinsko dejavnostjo, a ob tem na široko odprl tudi vrata kulturi. Vse kulturne skupine so imele v uporabi brezplačno dvorano, organiziral sem lutkovni abonma, imeli smo gledališke predstave in pogovore. Vmes sem moral skrbeti še za hotel Šimnovec na Veliki planini in dom pod Zelenico. Ko pa je propadel Induplati, smo tudi mi počasi ugašali. Ključno pa je bilo, da so v denacionalizacijskem postopku dediči dobili vse vrnjeno v naravi, kar je bilo milo rečeno nenavadno in krivično, saj smo vložili veliko sredstev, ki nam jih ni nihče povrnil. Njim ni bilo nič odvzeto, pač pa so po vojni vse enostavno zapustili in šli, delavci Induplatija pa so se dolga leta odrekli za obnavljanje in vzdrževanje objektov.

Kakšen pa je bil položaj na področju ljubiteljske kulture, kjer si deloval zadnjih 17 let?

Zveza kulturnih društev ima le status društva in če jo je država hotela ohraniti, ko v poosamosvojitvenih časih v nekaterih občinah ni bilo razumevanja, je morala ustanoviti Javni sklad za kulturne dejavnosti in zagotavljati del sredstev. Društva sicer financira občina – v Domžalah je to na solidni ravni, ni razkošja, a delovanje je omogočeno vsem. Problem je razlikovanje med tistimi, ki pripravljajo lastni program, in tistimi, ki samo organizirajo – tu je premajhna razlika na račun ustvarjalnih, oboji pa dobivajo iz iste vreče. Izpostava sklada deluje za področje upravne enote, in pokriva okoli sto različnih skupin in društev. Materialne stroške financira, zaposlenega in delno programe financira Sklad, skrbimo za usposabljanje, izobraževanje, sodelovanje pri skupnih revijah, nastopih. V teh kulturi nenaklonjenih časih je to pomembno. Nekatera področja so se ne le ohranila (na tem področju deluje kar 33 pevskih zborov, pa 5 godb), pač pa napredovala, izpostavil bi folkloro, likovno in gledališko dejavnost. Na revijah skrbimo za strokovno spremljanje skupin, vsakdo dobi nasvete... Veliko je izobraževanja. V društvih so vključeni ljudje, ki imajo res radi kulturo. Moja prednost je bila, ker sem na tem področju poznal večino kulturnikov, jim vedno poskusil pomagati in bil na razpolago. Dobro pa sem sodeloval tudi z župani in vodstvi občin. Ali kot sem rad rekel: jaz nisem kulturnik, jaz sem birokrat, a z na-

logo in poslanstvom, da pomagam društvom in ljubiteljskim kulturnikom.

A tvoje delo se še ni končalo ...

Sem upokojenec. Želel sem dokončno oditi ob koncu leta, da uredim še letna poročila, finančne zadeve ... A svet OI me je poprosil za trimesečno podaljšanje. Razpis za novega koordinatorskega je zaključen, in upam, da ga bo direktor, ki odgovarja za delo posameznih izpostav, kmalu imenoval.

Kako vidiš prihodnost ljubiteljske kulture?

Ne skrbim me. Tu deluje množica ljudi, v domžalski občini na primer okoli 900 odraslih, ki imajo izjemen naboj in energijo. Društveno življenje, ne le v kulturi, je ena redkih pozitivnih stvari v Sloveniji. Zasluzkarstvo le ni edini ideal v družbi. Počasi spoznavamo, da v teh trdih, kapitalističnih časih, potrebujemo druženje, sodelovanje. So pa društveno delovanje izjemno zapletli in neživljenjsko zbirokratizirali, z e-računi, poročili, blagajnami, pa s tem, da predsednik odgovarja za delo društva s svojim premoženjem ...

Skoraj 30 let si tudi predsednik Kulturnega društva Domžale ...

... pa ne zato, ker bi se oklepal funkcije, ampak ker ni nihče hotel vleči naprej. V društvu smo odprli vrata vsem, ki sami niso mogli voditi samostojnega društva, na primer znane Marine Ljudske pevke, ali pa otroška folklorna skupina, likovna skupina Petra Lobode. Ne zmorejo vsi urejati papirologije, ki je danes nujna.

Kako danes vidiš svojo življenjsko in delovno pot?

Sem veseljak in rad sem v veseli družbi. Zadovoljen sem, da sem v življenju

spoznal ogromno dobrih in zanimivih ljudi. Veliko večino, 99 odstotkov pozitivnih. Povsod sem se dobro počutil, v banki, v kulturi, torej nisem konfliktna oseba. Rad se družim, ob petkih se redno srečujemo prijatelji iz kulturniških krogov, ob sobotah se družimo na tržnici, posebna skupina se ob četrtkih dobiva pri Florjanu. Nikjer se ne pogovarjamo o slabih stvareh, še najmanj pa o politiki. Največ se družim s prijateljem Janezom Hafnerjem, skupaj sva nastopala s Krjavljem in kozo Dimko (kar je Janez odigral več kot 550 krat), sodelujem kot častita sestra Pavlica pri Abrahamih, občasno sem tudi medvedek, celo hrošček Simon sem bil na začetku.

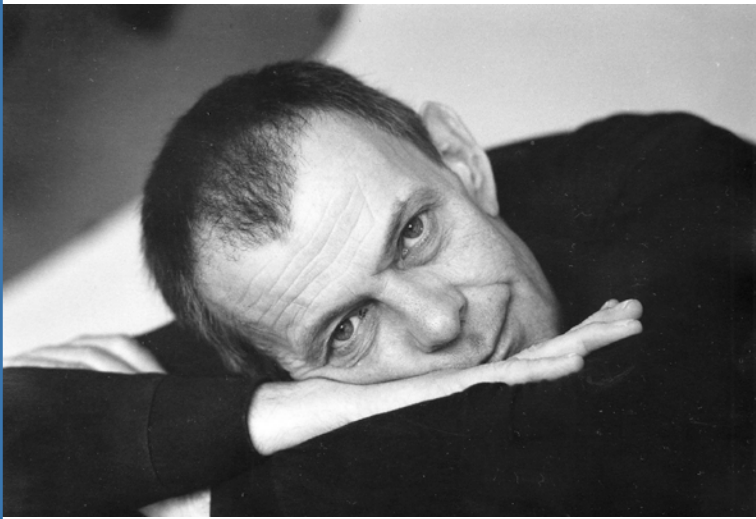
Kaj pa bo zaznamovalo tvoja upokojska leta?

Že pred leti sem odjavil časopise, televizijo gledam izjemno selektivno. Glavno pozornost bo imel še naprej štiriletni vnuk Samo. Hobijev pa ne manjka: sadjar, vrtnar, gobar – nabiram več kot 60 vrst gob – pa čolnar, saj sem s svojim starim čolnom na Jadranu obiskal prav vse otoke, ki imajo vsaj gostilno. Rad imam morje, nabiram školjke. Pogosto bom odhajal na Pag, od koder začnem svoje plovbe. Brez kart, po občutku, tako da se velikokrat tudi izgubim. Skrbel bom za 90-letno mamo. Ostalo pa bo še nekaj funkcij: sem direktor zavoda za kabelsko televizijo, član sveta KS, član komisije za turizem na občini, vodja košarkarske sekcije pri TVD Partizan, kot sem povedal pa tudi predsednik Kulturnega društva Domžale in tajnik ZKDD. Obiskujem košarkarske tekme ... Rad grem po Domžalah, rad klepetam z ljudmi in jih srečujem. Ne bo mi zmanjkalo motivacije za obilico stvari, kaj je dolgčas pa sploh nikoli nisem vedel. ☐

Simpozij

Aci Bertoncej (1939–2002)

Apostol slovenske klavirske glasbe 20. stoletja

Acı Bertoncej, 1999 (foto: Tihomir Pinter)

Pianist in pedagog Acı Bertoncej (Ljubljana, 27. avgust 1939 – Domžale, 22. september 2002) je po začetnem šolanju pri sloviti Zorki Bradačevi (na osnovni in srednji stopnji na ljubljanski Glasbeni šoli) končal študij klavirja na ljubljanski AG v razredu prof. Hilde Horakove. Nato se je izpopolnjeval v Salzburgu, Parizu in Rimu. Nastopal je kot solist, spremljevalec in član (Klavirskega) Tria Tartini. Bil je med najpomembnejšimi jugoslovanskimi pianisti 20. stoletja, tako rekoč ob boku naše prve dame črno bele klaviature D. T. Srebotnjak. Acı se je posvečal sodobni glasbeni literaturi, improvizaciji in tudi jazzu. Od 1979 je poučeval na AG v Ljubljani od 1989 kot redni profesor. Posnel je več plošč z deli svetovnih in slovenskih skladateljev. Med nagradami je še posebej izpostavljena Nagrada Prešernovega sklada (1972).

Domžale, petek, 12. 2. 2016, začetek ob 9.00.

9.00–9.15

Uvodni nagovori:

Cveta Zalokar Oražem, direktorica KD Franca Bernika Domžale

Toni Dragar, župan Občine Domžale in

Red. prof. Andrej Grafenauer, dekan Akademije za glasbo v Ljubljani

Vodji: **Franc Križnar** in **Milan Marinič**

Produkcija: **Kulturni dom Franca Bernika Domžale** v sodelovanju z **Inštitutom glasbenoinformacijskih znanosti pri Centru za interdisciplinarne in multidisciplinarne raziskave in študije Univerze Maribor**

Spored

Franc Križnar, Pianist Acı Bertoncej – življenjske in delovne prelomnice skozi kritikovo oko in uho (uvodno predavanje)

Matjaž Brojan, Acijev rod v Domžalah

Jurij Snoj, Acijevo življenje

Miroslav Stiplovshek, Sodelovanje Acija s Kulturno skupnostjo Domžale pri programskem oblikovanju koncertov v Grobljah od sredine sedemdesetih let do leta 1990

Milan Marinič, Moja srečavanja z Acijem

Veronika Šarec, Glasbeno življenje v Domžalah in širše v drugi polovici 20. stoletja

Tjaša Ribizel, Vloga Acija v slovenski klavirski glasbi 20. stoletja skozi oči časopisnih objav

Tomaž Habe, Acı z domžalsko glasbeno sceno

Dejan Bravničar, Acı, moj prijatelj in sodelavec

Marko Šetinc, O Aciju kot 'rezidenčnem' pianistu Simfonikov RTV Slovenija

Mihael Kozjek, Vloga Acija v okviru mednarodnega festivala komorne glasbe Groblje in KDFB

Henrik Neubauer, Acı in Festival Ljubljana

Hinko Haas, Pianist Acı kot pedagog na AG (1979–2002) in v Klavirskem duu Bertoncej-Haas (1995–2002): Acı Bertoncej – neusahljivi vir umeetniške energije in inspiracije

Pavel Mihelčič, Bertonceju bi postavil spomenik!

Manja Flisar Šauperl, Acı kot pianist v severnovzhodni Sloveniji

Urška Šramel Vučina, Acı v Velenju kot učitelj in Mednarodno klavirsko tekmovanje Acı Bertoncej

Simon Krečič, Acı moj učitelj: velik pianist, glasbenik in človek

Leon Engelman, Acijeva radijska snemanja solistične in komorne glasbe v času 'rezidenčnega' pianista Simfonikov RTV Slovenija in njegovi nastopi na Mednarodnem festivalu sodobne komorne glasbe v Radencih

Koncert Glasbene šole Domžale v Dvorani Acija Bertonceja, 17.00 (sodelujeta še Domžalčana, študenta Akademije za glasbo v Ljubljani Uroš Pele/klavir in Sebastian Bertoncej/violončelo).

17. Gostičevi dnevi

VABIMO VAS NA SLOVESNOSTI V SPOMIN NA OPERNEGA PEVCA JOŽETA GOSTIČA

Nedelja, 31. januar, ob 16.00

Cankarjev dom v Ljubljani

G. Verdi: OTELLO

Solisti, zbor in orkester SNG Opera in balet Ljubljana

Nakup vstopnic: www.cd-cc.si, 01 24 17 300

Petek, 26. februar, ob 19.30

Opera HNK Zagreb

P. I. Čajkovski: JEVGENIJ ONJEGIN

Solisti, zbor in orkester Opere HNK Zagreb ter

HNK Ivana pl. Zajca Reka

Odhod avtobusa s Homca v Zagreb ob 15.30.

Prijave: gosticevi.dnevi@gmail.com, 051 319 675.

Nedelja, 6. marec, ob 11.00

Cerkev Marijinega rojstva na Homcu

SPOMINSKA SVETA MAŠA

Ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Franc Šuštar

W. A. Mozart: Missa brevis in D-dur, K. 194

Zbor Consortium musicum

Nedelja, 6. marec, ob 17.00

Kulturni dom Franca Bernika Domžale

SLAVNOSTNI KONCERT

Solisti Opere HNK Zagreb ter

SNG Opera in balet Ljubljana

Rezervacije: blagajna@kd-domzale.si, 01 722 50 50

Informacije: 051 319 675

www.gosticevi-dnevi.net

Glasbena šola Domžale

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale

OBČINA
DOMŽALE

prostor javne uprave

TEMA MESECA

10. FESTIVAL GORNIŠKEGA FILMA DOMŽALE

Navdahnjeni z lepotami narave, okrepljeni z močjo nepremagljivih športnikov

Mateja Kegel Kozlevčar
Foto: Igor Kuster in Festival
gorniškega filma

Vse poti vodijo v Rim,« pravi star pregovor, tiste najzanimivejše in tudi najzahtevnejše gorniške poti pa številne športnike vsako leto pripeljejo prav v Domžale, mesto, ki na prvi pogled nima prav veliko skupnega z alpinizmom in plezanjem. Le na prvi pogled, saj, če se poglobimo, lahko hitro ugotovimo, da imamo tisto, kar je najdragocenejše – ljudi, ki so predani temu športu, načinu življenja in, ki so to ljubezen in lepote, pa tudi izzive, ki jih na njihovih izjemnih potovanjih spremljajo, pripravljeni deliti z drugimi. Festival gorniškega filma, ki bo med 15. in 19. februarjem 2016 potekal v Domžalah, Ljubljani, Celju, Krškem in na Ptuj, je v programsko bogatem in svojevrstnem desetletju v Sloveniji postal pravi gorniški praznik v dolini.

»Slovenci smo gorniški narod, živimo pod gorami – in z gorami. Gore nas neustavljivo privlačijo, tako da jih ne le obiskujemo, ampak tudi fotografiramo, snemamo, opisujemo, rišemo, upodobljamo na raznovrstne načine. Kako globoko so bile zapisane v ljudeh na sončni strani Alp, nazorno kaže dejstvo, da so bile kulisa za prva slovenska celovečerna filma: V kraljestvu zlatoroga in Triglavske strmine,« pravijo organizatorji festivala. Po vzoru najuglednejših gorniških festivalov po svetu so tudi v Sloveniji – počasi, tako kot v alpinizmu, z majhnimi koraki – gore dobile svoj prostor na velikem platnu. Povoji slovenskega festivala gorniškega filma segajo v leto 1966, ko je na festivalu športnega in turističnega filma v Kranju gorniški film zavzemal že tretjino programskega prostora. Leta 1998 je Mengeš gostil Banff po Banffu, mednarodno leto gora 2002 je obrodilo prvi mednarodni festival gorniškega filma na Bledu, v istem obdobju pa je tudi ob festivalu dokumentarnega filma v Cankarjevem domu v Ljubljani alpinistični film dobival vse več prostora. Vsa pretekla prizadevanja so leta 2007 dozorela v nov festival, prvi pravi festival z mednarodno žirijo, filmi iz številnih držav, predavatelji in okroglimi mizami z gorniško tematiko, katerega organizator je vse od takrat Društvo za gorsko kulturo.

Do zdaj: 400 filmov in več kot 35.000 gledalcev

Od prvega do vključno devetega festivala so si gledalci – v devetih letih jih je bilo okrog 35.000 –, lahko ogledali 400 filmov, letos jih bo na sporedu 46 iz domala vseh koncev sveta. Na festival se je v povprečju prijavilo med 90 in 100 filmi, izbrana in prikazana je bila približno polovica, med njimi tudi številni slovenski. Krono zmagovalca, veliko nagrado Občine Domžale, so od leta 2007 do 2015 prejeli filmi Brezno (Italija), Baffin – otok otrok (Francija), Neznana Antarktika (Slovaška), Projekt Asgard (Velika Britanija), Potovanje na konec zime (Francija), Umetnost svobode (Poljska), Vas, daleč od vsega (Francija), Vrh (Irska) in Metanoia – preobrazba Jeffa Lowna (ZDA). Letošnji zmagovalac bo znan 19. februarja 2016.

Tudi med gorniški filmi je veliko komercialnih filmov, veliko je samopromocije, naloga festivalov pa je, da izberejo tiste, ki imajo najbolj-

šo sporočilno vrednost, nagovarjajo čim širši krog ljudi in odpirajo obzorja. »Pomembno je, da imajo filmi zgodbo, vrednost. Ne samo v trenutnem času, ampak širše. Filme, ki imajo težo, ki nekaj povedo, pokažejo, odkrijejo, vedno izberemo. Seveda si želimo čim več takih filmov in tudi, ko ljudje pridejo na festival, želimo, da o tem govorijo, nekaj odnesejo in ne samo, da film pogledajo in odidejo,« o vrednosti kvalitativnih gorniških filmov meni Silvo Karo. Filmske projekcije je skozi leta bogatil tudi raznovrsten spremljevalni program: otroški in mladinski, razstave, pogovori, okrogle mize ...

Ljudje so tisti, ki bogatijo naša življenja in gorska filmska kultura je bila razlog več, da so naše mesto obiskali tudi številni ugledni gostje iz sveta alpinizma in plezanja. V preteklih letih so nas navdihovali tuji predavatelji Nives Meroi in Roman Benet, Mick Fowler, Krzysztof Wielicki, Stefan Glowacz, Dave MacLeod, Paul Pritchard, Leo Houlding, Rolando Garibotti, John Porter, Dean Potter, Igor Koller, Chris Bonington, Adam Ondra, Michael Kennedy, Lynn Hill, Maurizio Zanolla – Manolo in Sudarson Karki ter domače legende in njihovi obetavniki nasledniki: Tina Di Batista, Tanja Grmovšek, Sandra Vogler, Rok Zolotar, Pavle Kozjek, Martina Čufar, Marko Lukić, Janez Dovžan, Marko Prezelj, Andrej Grmovšek, Marjan Manfreda – Marjon, Matej Kladnik, Miha Valič, Rok Blagus, Simon Čopi, Rado Kočevar, Jože Andrej Mihelič, Andrej Štremfelj, Luka Lindič, Iztok Tomazin, Luka Krajnc, Peter Štetin, Nejc Marčič, Luka Stražar, Matevž Lenarčič, Urban Novak, Vlasta Kunaver, Danilo Cedilnik – Den, Janez Bizjak, Kazimir Drašlar – Mikec, Matjaž Jeran in člani odprave Makalu 1975.

Na letošnjem festivalu bodo predavali britanska mojstrica tradicionalnega plezanja Hazel Findlay, slovenski športno-plezalni as Domen Škofic, ameriški alpinist Jack Tackle, ki je pisal zgodovino alpinizma na Aljaski, in avstrijski alpinist Kurt Diemberger, edini še živeči prvopristopnik na dva osemisočaka, Broad Peak in Dhaulagiri.

Festival velik prispevek tudi slovenski gorniški kulturi

V desetih letih se zgodi marsikaj, pride do vzponov in padcev, do izzivov in situacij, ki bi jih želeli ponoviti. Tovrstne odgovornosti, kot je organizacija

mednarodnega in zelo zahtevnega festivala, zagotovo niso lahke in so izziv za vodjo projekta. »So trenutki, ko bi festival najraje opustil in si več časa namenil bolj sproščujočim stvarim, pa pridejo tudi svetli trenutki in se nekako izravna, pa festival teče naprej. Ko na koncu sedimo v dvorani in gledamo filme, sta mogoče le dva človeka, ki vesta, kaj dejansko pomeni 1220 slovenskih podnapisov, ki stečejo skozi 90-minutni film ... Letos bomo prikazali 46 filmov in 36 jih v tem času dobiva slovenske podnapise,« nam je o svojih izzivih, pomislekih in predvsem motivaciji, ki ga žene naprej, zaupal oče slovenskega festivala gorniškega filma Silvo Karo.

Sicer pa po besedah strokovnjakov domžalski festival veliko prispeva slovenski gorniški kulturi, prinaša prepoznavnost našega kraja in države, predvsem pa dokazuje, da imamo ob ugledu naših plezalcev in alpinistov lahko tudi pri nas ugleden festival. Slovenski festival gorniškega filma je v slabem desetletju prerasel v prvi gorniški praznik ter stopil ob bok najbolj zvonečim in uveljavljenim filmskim festivalom po svetu. »Z leti in obiski tujih festivalov smo postali prepoznavni, malo tudi po zaslugi članstva v Mednarodni zvezi gorniškega filma. Prepoznavnost festivala nam odpira vrata do velikih celovečernih filmov, ki so za festival najpomembnejši, kratki pa prispevajo k barvitosti. Veliko težo festivalu dajejo tudi znameniti gostje, ki so si podajali kljuko Kosovelove in Linhartove dvorane Cankarjevega doma,« ob jubileju potegne črto direktor in ustanovitelj festivala Silvo Karo, vrhunski alpinist, ki ni pustil prvenstvenih sledi le v strmih stenah Patagonije, Himalaje in Alp, ampak je oral gorniško ledino tudi v slovenskem filmskem prostoru.

Pet prizorišč, jagodni izbor ostaja v Domžalah

Preverili smo, kaj bo posebnost letošnjega desetega Festivala gorniškega filma. »Letos imamo veliko gostov iz tujine, tudi zato, ker prvič gostimo srečanje Mednarodne zveze gorniškega filma, ki združuje enainvajset festivalov in muzej,« nam je povedal Silvo Karo. To pa ni naključje, da se bo srečanje mednarodne zveze odvijalo prav v Domžalah. »Že večkrat so me pobarali, da bi lahko srečanje kdaj organizirali tudi v Sloveniji, pa sem odlašal, rekoč, da bomo to naredili, ko bo okrogla

obletnica. In zdaj je tukaj oboje, za nas pa to pomeni tako ugleden kot tudi logistično in finančno zajeten dogodek,« pravi organizator. Domžalski festival je sicer član Mednarodne zveze gorniškega filma (IAMF) od leta 2010.

Letošnji festival bo na petih prizoriščih: v Cankarjevem domu v Ljubljani, Mestnem kinu Metropol v Celju, Mestnem kinu Domžale, Mestnem kinu Ptuj in prvič letos tudi v Kulturnem domu Krško. Čeprav se iz leta v leto dogodku pridružuje več krajev, pa smo preverili, če jedro tudi v letošnjem letu ostaja v Domžalah, v občini, po kateri je imel festival od začetka tudi ime. »Drži, Mestni kino Domžale bo tudi letos gostil nagrajene filme, in sicer tokrat v soboto in nedeljo, 20. in 21. februarja, ko bo jagodni izbor filmov na ogled ob 18. in 20. uri,« nam je zaključni del programa zaupal Silvo Karo.

Spomini na pretekle festivale

S pogledom v zgodovino festivala smo se spomnili tudi nekaterih zapisov, ki jih je, včasih nekoliko bolj čustveno, spet drugič predvsem z željo po napredku in podajanju jasnih sporočil, skozi leta sporočal direktor festivala Silvo Karo z ekipo.

»Na filmskem platnu bodo krila razprli neustrašni plesalci v navpičnicah, pustolovci in raziskovalci prvinskega, v drugačen prostor in čas bodo popeljale prigode prebivalcev oddaljenih kotičkov sveta, odmevala bodo močna naravovarstvena sporočila, odstirale se bodo veličastne podobe gora, v nedrjih katerih se pišejo zgodbe o zmagah in porazih, o prvenstvenih dosežkih velikanov in smelih korakih malih junakov, o uresničenih sanjah in zanesenjaških načrtih, o praznovanju življenja in prenekanterem slovesu v gorah,« so sporočali ob 9. festivalu gorniškega filma v letu 2015.

Častitljive letnice filmov smo spremljali na 8. festivalu v letu 2014. »Filmi, ki bodo tekli s šumom in malo počasneje, imajo spoštljive letnice nastanka. Najstarejši je iz leta 1901, v katerem može s klobuki in dolgimi cepini plezajo na vrh Matterhorna,« smo se spominjali in hkrati ustvarjali zgodovinske trenutke, medtem ko smo si besede leta poprej izposodili kar od predavatelja Matevža Lenarčiča, ki je leta 2013 podal svoje mnenje o glavni razliki med pogledom na svet s ptičje in žabe perspektive: »Najpomembnejši so drugačni zorni koti, ki odkrivajo drugačne, neznane plati našega okolja.

S tem se spreminja tudi naš pogled na svet in na ljudi, ki pridejo mimo. Pomembna je tudi distanca. Če stopimo korak nazaj, vidimo več, če se odmaknemo od detajla, vidimo celoto.«

Navezani samo na filmski trak in opremljeni z jasno vizijo ...

Da organizacija takega festivala ni mačji kašelj tudi s finančnega vidika, je direktor festivala večkrat poudaril. Vsak prispevek je še kako dobrodošel. A take stvari skromnih gornikov ne ustavijo. Besede ob organizaciji šestega festivala so bile skromne, a so se usidrale v spomine mnogih. »Res je, da imamo majhen mošnjiček, a je zato toliko večje naše srce. Kako domače, kako hribovsko, kajne? Letos smo že šestič zavihali rokave, ki smo jih tokrat potegnili krepko čez komolce, saj je dela vse več, festivalska vsebina pa vedno bolj zajetna. Žal pa nam kriza še vedno 'urednikuje' zadnjo stran, na kateri je vedno manj logotipov. Vendar je kljub vsemu z nami ostalo nekaj zvestih pokroviteljev, ki se zavedajo pomembnosti in plemenitosti festivala ter svoj vložek v domačo gorsko kulturo in tradicijo vidijo kot družbeno odgovorno naložbeno vrednost,« je takrat povedal Silvo Karo.

Še bolj osebna je bila izpoved ob organizaciji petega festivala gorniškega filma Domžale. »Živo se spominjam zadnje noči pred vstopom v divjo, previsno steno Baghiratija III. Noč, polna vprašanj, dvomov, strahu ... A hkrati noč velike odločnosti, želje, predanosti in poguma. Pot v neznanu je pomenila pot do skritih sanj. Podobni občutki me vedno znova spremljajo in ženejo med pripravami in tik pred vnovično otvoritvijo filmskega festivala. Peščica prijateljev, ljubiteljev alpinizma, narave, gorniških zanesenjakov in neumornih prostovoljcev je pred petimi leti prislunhila ideji in se podala na filmsko odpravo. Navezani samo na filmski trak in opremljeni z jasno vizijo smo vstopili v prvenstveno smer, ki po petih letih vzpenjanja nosi ime 5. mednarodni festival gorniškega filma Domžale,« je bilo za vedno zapisano tedaj.

»Gorniški svet je bil za film vedno zanimiv in mikaven. Kmalu, ko so stekle prve filmske kamere, so jih že zanesli v gore. Pred nekaj več kot stotimi leti so na filmska platna prišli prvi dokumentarni filmi izpod mogočnih gora Matterhorna in Mont Blanca. V 20. letih prejšnjega stoletja so v gorah nastajali dramatični igrani filmi,« so bili spomini usmerjeni še pred začetkom 4. festivala v letu 2010.

Za konec še spomini na tretji mednarodni festival gorniškega filma, ki so ga pospremili z besedami: »Tokratna rdeča nit bo gorniška avantura z velikim poudarkom na vzhodnoevropskem alpinizmu. Zato se takoj na začetku postavlja vprašanje, kaj je danes sploh prava avantura, pustolovščina, tveganja?«

Prepričani smo, da je prava avantura, ki prinaša tako pustolovske trenutke kot veliko tveganja, vsakoletna organizacija Festivala gorniškega filma, ki pa ga zvesti obiskovalci, tudi letos, nestrpnost pričakujejo. Organizatorjem vsa pohvala za dosedANJI trud, uspehe in vložene napore. Res so ekstremni športniki, ki svojo moč, energijo in vztrajnost prenašajo na filmska platna. Obiskovalci pa jih lahko nagradimo na en način – da se tudi letos prepustimo njihovim zgodbam. Življenjskim zgodbam. Gore so njihovo življenje. □

Minister Počivalšek obiskal domžalski Helios

»Obiski, kot je današnji, so zame pomembni, ker na ta način ohranjam stik z realnim svetom. V Sloveniji se moramo zavedati, da 75 odstotkov BDP ustvarimo na račun izvoza, zato moramo za močna izvozna podjetja, kot je Helios, vzpostaviti še boljše okolje za njihovo uspešnost in konkurenčnost. Danes smo se prepričali, da je Helios trdno in uspešno podjetje s perspektivno prihodnostjo,« je ob nedavnem obisku Domžal in družbe Helios izpostavil minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravko Počivalšek. Dejal je tudi, da ga je navdušilo dejstvo, da je Heliosu v zadnjih dveh letih uspelo dvakratno povečati dobičkonosnost, njihove investicije v razvoj podjetja in kar 30-odstotna prodaja z novimi proizvodi. »Vlada lahko takšnim podjetjem, ki delujejo na globalnem trgu in se spopadajo z mednarodno konkurenco, pomaga z znižanjem administrativnih ovir, pri čemer želimo za vse investitorje imeti enake pogoje, z večjo konkurenčnostjo delovne sile, predvsem v višjih razredih prejemkov in s prilagoditvami delovno-pravne zakonodaje, v smeri večje fleksibilnosti delovne sile. Če nam uspe narediti te korake, bo to velika stvar za konkurenčnost celotne Slovenije,« je še izpostavil minister.

Minister si je ob obisku na Količevem ogledal tudi lokacijo največje tovarne Helios TBLUS in razvojno-raziskovalni center. Ministra so na obisku v Heliosu spremljali tudi Aleksandar Arsekić

iz kabineta ministra, Stanka Ritonja iz službe za odnose z javnostmi na ministrstvu, poslanec Izidor Kamal Shaker ter podžupanja Občine Domžale Jana Miklavčič in domžalski občinski svetnik Primož Škofic.

Družba Helios je ob obisku ministru predstavila svoje načrte in ob tem prisluhnila tudi prizadevanjem ministrstva, ki bi jim lahko koristila. Aleš Klavžar, direktor Helios Domžale, in član poslovnega odbora, je po dogodku povedal: »Navsezadnje smo eno največjih mednarodnih podjetij s sedežem v Sloveniji in eden izmed največjih izvoznikov. Kljub številnim izzivom, predvsem na ruskem trgu, bomo letos poslovali boljše kot v preteklih dveh letih. Helios je trenutno eno izmed najbolj dobičkonosnih in najmanj zadolženih podjetij v Sloveniji. Povsem osredotočeni smo na razvoj in širitev zlasti na zahodnoevropski trg. V bodoče želimo postati eno izmed petih največjih premaznih podjetij v Evropi in še več proizvodnje pripeljati v Slovenijo.« Helios je sicer v letu 2015 uspešno uresničil številne sinergije, veliko so vlagali v znanje zaposlenih in v medoddelčno sodelovanje. »Naš R&D oddelek, ki je centraliziran v Domžalah, ima enega najbolje opremljenih laboratorijev v svetovnem merilu in najboljše strokovnjake, zato nas veseli, da smo tudi to lahko danes predstavili in pokazali ministru.«

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

Novo razvojno področje in nova delovna mesta v biofarmaceutiki

Od desne proti levi: Egidij Capuder, direktor Farmaceutskih učinkovin Mengeš, Katarina Klemenc, direktorica korporativnega komuniciranja, dr. Mateja Salobir, vodja tehničnega razvoja Biofarmaceutika Mengeš, in Marjanca Zornik, SIQ.

V petek, 21. januarja 2016, so v Biofarmaceutiki Mengeš, ki je ključni del Sandozove in Novartisove biofarmaceutike, slavnostno odprli nove laboratorije za razvoj končnih biofarmaceutskih izdelkov, kontrolo kakovosti in tehnični razvoj biofarmaceutike. Z naložbo, v vrednosti dobrih 10 milijonov evrov, so pridobili dodatno razvojno vlogo, saj po novem poleg učinkovin za podobna biološka zdravila razvijajo tudi končne biofarmaceutske izdelke. Skupno je Novartis tako v razvoj kakor tudi v proizvodnjo v Biofarmaceutiki Mengeš vložil že več kot 64 milijonov evrov. Odprtja novih laboratorijev so se udeležili tudi župan Občine Domžale Toni Dragar, podžupanji mag. Renata Kosec in mag. Jana Miklavčič, ter številni gostje in novinarji.

»Z novim laboratorijskim objektom smo pridobili dodatno razvojno vlogo v Sandozu in Novartisu ter pridobili 100 novih delovnih mest za različne strokovnjake. Ker svetovni trg in potrebe po bioloških zdravilih nenehno rastejo, ima Lek, član skupine Sandoz, in s tem tudi Slovenija, z najsodobnejšo tehnologijo in vrhunskim znanjem izjemne možnosti za nadaljnji razvoj in delo v biofarmaceutiki,« je poudaril dr. Matjaž Oven, direktor Biofarmaceutike Mengeš. V Biofarmaceutiki Mengeš dela več kot 350 strokovnjakov. Od tega jih ima 80 odstotkov visokošolsko izobrazbo ali več, kar 34 odstotkov pa je magistrjev in doktorjev

znanosti. Tako v Lek, članu skupine Sandoz, omogočajo delovna mesta domačim strokovnjakom, ki imajo kot del globalne farmacevtske družbe neprecenljivo možnost delati doma in hkrati pridobivati izkušnje in znanja po svetu.

Biofarmaceutika je najsodobnejša in najhitreje rastoča veja farmacevtske industrije, ki prinaša nove možnosti zdravljenja številnih kompleksnih bolezni. Pomemben mejnik v razvoju podobnih bioloških zdravil predstavlja vstop na trg ZDA. Leta 2015 je ameriška Agencija za hrano in zdravila odobrila Sandozov podobni biološki filgrastim, ki je prvo podobno biološko zdravilo, lansirano v Združenih državah Amerike. Sandoz je bil tudi prva farmacevtska družba, ki je na trg lansirala podobno biološko zdravilo (rastni hormon) v Evropi in na Japonskem. Sandoz trži tri podobna biološka zdravila (rastni hormon, eritropoetin alfa, filgrastim) v Evropski uniji in na drugih trgih po svetu. Vsa tri Sandozova podobna biološka zdravila so na voljo tudi bolnikom v Sloveniji. Ker svetovni trg in potrebe po bioloških zdravilih nenehno rastejo, ima Lek, član skupine Sandoz, in s tem tudi Slovenija, z najsodobnejšo tehnologijo in vrhunskim znanjem izjemne možnosti za nadaljnji razvoj in delo v biofarmaceutiki.

MIHA ULČAR

FOTO: VIDO REPANŠEK

V Leku Mengeš, članu skupine Sandoz, odpirajo vrata v 70. leto delovanja

V petek, 8. januarja 2016, so na mengeški lokaciji farmacevtske družbe Lek, članice skupine Sandoz, na široko odprli svoja vrata, kamor so povabili goste in novinarje. Lokacija v Mengšu se je z razvojem raziskovalne in proizvodne dejavnosti v zadnjih letih izjemno okrepila in postala eden ključnih delov globalne farmacevtske družbe Sandoz, pridobiva pa tudi vedno pomembnejšo vlogo v skupini Novartis. Ob tem ne moremo tudi mimo dejstva, da na lokaciji v Mengšu skupaj dela več kot 900 sodelavcev, od tega 392 redno zaposlenih, 79 prek kadrovskega oddelka, preostali pa so zunanji sodelavci. Kar dobrih 40 odstotkov zaposlenih prihaja iz regije (Domžale, Kamnik, Mengeš, Trzin). Razveseljiva novica je tudi ta, da so samo v lanskem letu v Mengšu ustvarili več kot 90 novih delovnih mest.

V uvodu so Egidij Capuder, direktor Farmaceutskih učinkovin Mengeš, Katarina Klemenc, direktorica korporativnega komuniciranja, dr. Mateja Salobir, vodja tehničnega razvoja Biofarmaceutika Mengeš, in Marjanca Zornik, SIQ, predstavili podjetje Lek, ki v letošnjem letu obelężuje 70 let delovanja v Mengšu, Farmaceutske učinkovine in Biofarmaceutiko, ki sta ključni dejavnosti podjetja, družbeno odgovornost in sistem ravnanja z okoljem ter trajnostni razvoj. Dogodka so se udeležili tudi župan Občine Domžale Toni Dragar, podžupanja mag. Renata Kosec, župan Občine Mengeš Franc Jerič ter številni drugi

predstavniki lokalnih skupnosti, gospodarstva in novinarji. Predstavitvi je sledil še ogled nekaterih objektov, kjer poteka proizvodnja učinkovin in biofarmaceutika, med drugim smo si ogledali tudi novo stavbo z laboratoriji za analitiko proteinov, razvoj končnih biofarmaceutskih oblik in biofiziko proteinov v Biofarmaceutiki, kjer so začeli z obratovanjem v letu 2015. Obeležitev 70-letnice delovanja Lek Mengeš, ki nenehno raste in se razvija, so obogatili tudi s fotografsko razstavo fotografa Petra Nagliča, ki je v svoji bogati dediščini zapustil več kot 10.000 ohranjenih fotografij. Med njimi so tudi fotografije začetka delovanja Lek Mengeš. Razstavo je pripravil Nagličev vnuk Matjaž Šporar.

V Mengšu delujeta dve ključni enoti: razvoj in proizvodnja učinkovin ter razvoj in proizvodnja podobnih bioloških zdravil. Manjši del proizvodnje še vedno temelji na rastlinskih ekstraktih, proizvajajo pa tudi končne izdelke (probiotik). Poleg tega imajo v Mengšu še kontrolo kakovosti in podporne dejavnosti, kot so vzdrževanje in energetika, skladiščenje in logistika, oddelek za obvladovanje zdravja, varnost in okolja ter gasilska služba. Danes v Mengšu proizvajajo več kot 20 različnih farmacevtskih učinkovin za zdravila Sandoza in Novartisa, ki potujejo na več kot 160 svetovnih trgov. Novartis se zaveda pomena obratov v Mengšu, zato je v lokacijo v Mengšu vložil že več kot 180 milijonov evrov, 120 milijonov evrov v proizvodnjo far-

maceutskih učinkovin in več kot 64 milijonov evrov v biofarmaceutiko. Pri tem gre tudi za najsodobnejšo in najhitreje rastočo vejo farmacevtske industrije, ki prinaša nove možnosti zdravljenja številnih kompleksnih bolezni. Z najnovejšo naložbo v letu 2015 v vrednosti dobrih 10 milijonov evrov so pridobili nove laboratorije za analitiko proteinov, razvoj končnih biofarmaceutskih oblik in biofiziko proteinov. S tem bodo še dodatno utrdili svojo vlogo kot pomembna razvojna in proizvodna lokacija za biofarmaceutiko znotraj Sandoza in Novartisa.

Poslovanje Leka, člana skupine Sandoz, temelji na dolgoročni strategiji, ki vključuje družbeno odgovorno ravnanje na vseh področjih delovanja, k čemur spada tudi dejavno vključevanje v lokalno skupnost. Lek, član skupine Sandoz, tako v Mengšu in celotni regiji že vrsto let podpira različna društva in organizacije v lokalni skupnosti. Pri ravnanju z okoljem je temeljni pristop Sandoza preprečevanje vseh vrst onesnaževanj. Na najmanjšo možno mero zmanjšujejo okoljska, zdravstvena in varnostna tveganja, ki bi lahko vplivala na okolje, zaposlene in lokalno prebivalstvo. Na lokaciji v Mengšu stalno vlagajo v napredne okoljske tehnologije in uresničevanje okoljske politike ter nadaljujejo z uresničevanjem ključnih okoljskih ciljev družbe. Za naložbe v varovanje okolja je Lek, član skupine Sandoz, v letu 2014 skupno namenil 2,9 milijona evrov.

BESEDILO IN FOTO: MIHA ULČAR

Šola, ki mi je blizu!

srednja šola domžale

- Gimnazija
- Tehnik računalništva
- Trgovec
- Avtoserviser
- Inštalater-strojnih inštalacij
- Ekonomski tehnik (PTI)
- Strojni tehnik (PTI)

VABLJENI NA
INFORMATIVNA DNEVA
12. in 13. 2. 2016

Cesta talcev 12, 1230 Domžale

01/724-06-30

www.ssdomezale.si

NOVICE

Politika drog na Slovenskem

Knjigi Živeti s heroinom I in II sta še pred izidom pomenili pomembno prelomnico ter vzbujali številne pomisleke in ugovore, saj sta s pomočjo refleksije politik drog predstavili ogledalo družbenemu sistemu, ki nas obdaja. Osrednja diskurza do obravnave drog, in sicer medicinskega (in psihiatričnega) in policijsko-nadzorovalnega temeljita na tezi, da je uporaba nedovoljenih drog nedovoljeni odklon od družbenega sprejemljivega vedenja. Vendar, kot je predstavljeno v knjigi, družba za svoj obstoj in širjenje neoliberalnih vrednot potrebuje deviante, ki jih pazljivo konstruira in eden izmed

ustreznih sovražnikov so tudi džankiji. Tako sistem počasi izključuje določene skupine, da bi lahko druge skupine opravičevale svoj obstoj. Hkrati s tem se krepijo sovraštvo, bes ter nesolidarnost in strah, ki dodatno utrjujeta egalitarni sistem. Prav to sta tudi osrednji tezi knjige, ki sporočata, da same droge niso problem, temveč sta problem prohibicija in stigmatizacija uporabnikov in uporabnic. Osrednji gost večera bo dr. Vito Flaker, Fakulteta za socialno delo, ki se mu bodo pridružili tudi dr. Špela Razpotnik in člani društva Kralji ulice. Se vidimo v Knjižnici Domžale 16. februarja ob 19.00.

Ribn'čan, kuhar in veseljak

Po enem letu je svoja vrata spet odprla gostilna Ribn'čan na Rodici v Domžalah. Kuhalnico v njej vihti Andrej Fric, poznavalec dobre hrane, kulinarčnih užitkov in slastnih obrokov. Zato je ponudba v gostilni več kot klasična. Seveda lahko dobite XXL zrezek in pečen krompir, ocvrtega piščanca ali pico, zagotovo pa so nekaj posebnega prosena kaša z gobami ali cvetačni

zrezek, presna tortica z indijskimi oreški in brusnicami, brokolijevi štruklji v špargljevi omaki ali štruklji z drugimi nadevi in še kaj drugega iz sestavin, ki jih ponuja naša dežela. Andrej dokazuje, da se lahko z znanjem in izkušnjami naredi krožnik, ki prepriča tudi tiste, ki niso ljubitelji določenih hrane. Njegove palačinke so veliko več kot sladica, saj postanejo cel obrok, najsi

bo slan ali sladek. Pri Ribn'čanu dobite različne dnevne malice in kosila po zmernih cenah, à la carte ponudbo, ob predhodnem dogovoru pa vse, kar vam srce poželi. Razmišljajo tudi o dostavi na dom. Odprto imajo vsak dan razen nedelje in praznikov od 8.00 do 22.00, v soboto še eno uro dlje. Njihovo dnevno ponudbo si lahko ogledate tudi na facebooku. Dober tek!

Razstava ob jubileju prof. dr. Miroslava Stiplovška na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani

Oddelek za zgodovino Filozofske fakultete v Ljubljani je ob osemdesetletnici zaslužnega prof. dr. Miroslava Stiplovška pripravil prisrčno jubilejno razstavo o njegovem znanstvenoraziskovalnem, pedagoškem in strokovnem delu. Njenega odprtja 9. decembra 2015 so se udeležili številni fakultetni kolegi, študenti in raziskovalci z Inštituta za novejšo zgodovino ter drugih ustanov. V sproščenem in prijetnem vzdušju so dekanja fakultete prof. dr. Branka Kalenič Ramšak, predstojnik oddelka doc. dr. Janez Mlinar, avtor razstave prof. dr. Mitja Ferenc in znanstveni svetnik dr. Jurij Perovšek vsestransko osvetlili jubilatovo delovanje na fakulteti in njegov bogat znanstveni opus. Zlasti niso pozabili poudariti njegovih odkl, zaradi katerih je bil cenjen in priljubljen med kolegi in nekdanjimi študenti.

Razstava, ki bo odprta do februarja 2016, obsega 15 vitrin in panojev. V vitrinah so po tematskem kriteriju razstavljene Stiplovškove monografije, samostojne publikacije in izdaje večjih del, pri katerih je bil soavtor, ter razprave iz številnih zbornikov in vseh slovenskih osrednjih revij; od tujih iz priznane dunajske revije Österreichische Osthefte. Nekakšen jagodni izbor, saj je jubilar skupaj spisal več kot petsto različnih del.

Izbrana dela v treh vitrinah prikazujejo težišča jubilatovega raziskovalnega dela v prvih treh desetletjih po zaposlitvi na fakulteti leta 1961. Prvo problemsko področje njegovega raziskovalnega dela je bila socialna zgodovina od sredine 19. stoletja do druge svetovne vojne, znotraj katerega sodi tudi začetno obdobje sindikalnega gibanja in delovanja socialnih ustanov, ki ga je obdelal v svoji doktorski disertaciji. Vzporedno je proučeval tudi nekatere vojaške in politične vidike NOB na nemškem okupiranem ozemlju. V naslednjih štirih vitrinah so razvrščena dela iz zadnjih petindvajsetih let Stiplovškovega raziskovanja, in sicer študije o delovanju prve slovenske vlade leta 1918, ljubljanske in mariborske oblastne skupščine ter banskega sveta Dravske banovine. Posebej velja poudariti, da je s knjigama o oblastnih skupščinah (slovenski oblastni skupščini sta bili konec dvajsetih let 20. stoletja lokalna parlamenta s precejšnjimi pristojnostmi) in banskem svetu (ta je bil posvetovalni organ bana Dravske banovine v tridesetih letih, ki si je prizadeval za gospodarskoscionalni in prosvetnokulturni napredek Slovenije, za njeno avtonomijo ter za udejanjenje slovenskega parlamentarizma) postavil svojstven mejnik v proučevanju slovenske parlamentarne zgodovine. Tudi zato, ker je te probleme prvi obdelal po arhivskem gradivu, se je še dodatno uveljavil v slovenskem zgodovinopisju, pri čemer tuj odmev ni izostal. Vzporedno s tem je jubilar ves čas posvečal veliko pozornost zgodovini domžalskega območja in umevno je, da so na razstavi posebej razstavljena tudi izbrana dela iz lokalne zgodovine.

Fotografsko in drugo dokumentarno gradivo na panojih pa odstira še drugo plat jubilatovega dela. V

ospredju je zlasti njegovo delo na oddelku za zgodovino, ki mu je nekaj časa bil tudi predstojnik. Ob pedagoškem delu – poleg rednih predavanj je bil mentor dvajsetim doktorandom in magistrandom – je opravljal še vodstvene funkcije v fakultetnih organih, za izboljšanje razmer za delovanje univerze pa si je prizadeval tudi v skupščini Socialistične republike Slovenije, katere poslanec je bil v letih 1965–1969, ter v republiški izobraževalni in raziskovalni skupnosti. Kot predstavnik fakultete je bil član

Razstava tako celovito in sistematično ilustrira jubilarntov vsestranski opus, še posebej razveseljivo ob tem pa je, da namenja ustrezno pozornost njegovi ustvarjalnosti v zadnjem desetletju (njihov pomen sta v jubilejnih člankih ob Stiplovškovi osemdesetletnici poudarila tudi zaslužni prof. dr. Dušan Nečak v Zgodovinskem časopisu in znanstveni svetnik dr. Jurij Perovšek v reviji Prispevki za novejšo zgodovino). Ob koncu naj dodam, da je oddelek za zgodovino leta 2005 izdal posebno monografijo z naslovom

Izbrani dokumenti na posebnem panoju ilustrirajo Stiplovškova prizadevanja v krajevnem zgodovinopisju.

svetov več ustanov, najdalj Inštituta za novejšo zgodovino. Na panojih so predstavljeni še Stiplovškovi nastopi na simpozijih ter avtorstva razstav v Ljubljani, Mariboru in Domžalah. Posebej so izpostavljena tudi njegova prizadevanja za izpopolnitev zgodovinske podobe domžalske občine, v kateri sta bila po njegovi zaslugi tudi dva simpozija slovenskih zgodovinarjev o krajevni zgodovini. Na koncu, a vsekakor ne nazadnje, so predstavljene listine in fotografije o visokih priznanjih prof. Stiplovšku za njegovo delo, med drugim o njegovi razglasitvi za zaslužnega profesorja Univerze v Ljubljani, za častnega občana Občine Domžale, za častnega člana Zveze zgodovinskih društev Slovenije in listina o podelitvi Zlatega reda za zasluge Republike Slovenije, ki mu ga je podelil predsednik republike dr. Janez Drnovšek leta 2006.

Stiplovškov zbornik. Z njo je počastil sedemdesetletnico svojega profesorja in mu izkazal strokovno ter osebno spoštovanje. Zlasti zadnje je bilo več kot očitno na skorajda množično obiskani čudoviti predstavitvi zbornika v tedaj še novi domžalski knjižnici. Med štiridesetimi avtorji smo v knjigi z razpravami, tudi iz domžalske zgodovine, sodelovali vsi raziskovalci, ki nam je bil priljubljen, natančen, a naklonjen prof. Stiplovšek mentor pri doktorskih disertacijah. Pričujoča razstava eno desetletje pozneje, ob njegovi osemdesetletnici, na simboličen način nadgrajuje prejšnji izraz spoštovanja in pomeni za dragega Mirka (naj mi bo za konec dovoljena ta prijateljska neformalna) novo strokovno priznanje.

DR. JURE GAŠPARIČ
FOTO: M. FERENC

Območno združenje Rdečega križa Domžale

Iskrena hvala, spoštovani krvodajalci in krvodajalke.

Ker se je v januarju 2016 na območju, ki ga pokriva Območna organizacija Rdečega križa Domžale zaključila prva letošnja krvodajalska akcija (druga bo v maju), danes na kratko o tem plemenitem poslanstvu, ki je za življenja vseh nas še kako pomembno. Krvodajalstvo in darovanje človeških organov sta eni najpomembnejših nalog, ki jima Rdeči križ namenja posebno skrb, ki je bila deležna tudi dvodnevna terenska krvodajalska akcija v občini Domžale v Domžalskem domu. Z odzivom so zelo zadovoljni, saj je bilo 14. januarja 2016 vpisanih 177 krvodajalcev, naslednji dan pa 173 krvodajalcev. Prav vsakomur od njih se Območno združenje Rdečega križa Domžale iskreno zahvaljuje za darovano kri. Hkrati se zahvaljujemo za uporabo prostorov za namen krvodajalske akcije Občini Domžale, Zvezi prijateljev mladine Domžale, NSI, SDS in Centru za mlade Domžale.

Ob tem bo Območno združenje Rdečega križa Domžale tudi v prihodnje namenjalo posebno skrb pridobivanju novih krvodajalcev in zadržanju stalnih oz. rednih krvodajalcev, tudi v prihodnje bodo krvodajalcem ob okroglih obletnicah darovanja krvi podeljevali priznanja, uresničevali pa tudi nalogo pridobivanja novih darovalcev organov po smrti in njihov vpis v bazo Transplant.

Ob krvodajalstvu Območno združenje Rdečega križa Domžale tudi v letošnjem letu namenja posebno skrb nalogam in aktivnostim ter prizadevanjem za izboljšanje kvalitete življenja ranljivih soobčanov. Pri izpolnjevanju te najpomembnejše prednostne naloge, kjer število socialno ogroženih družin in posameznikov v zadnjih letih narašča, območno združenje tesno sodeluje s trinajstimi krajevnimi organizacijami. Kot pravi Majda Mernik, sekretarka domžalskega Rdečega križa, jih uresničevanje programov postavlja pred velike preizkušnje, »ki jih bomo kot največja in učinkovita humanitarna organizacija, tako kot vselej do zdaj, zagotovo reševali prepričljivo, dobro in uspešno.«

VERA VOJSKA

Tudi žival je družinski član

Pozimi je treba za hišne ljubljence še dodatno poskrbeti. Najbolj ogroženi so psi, ki so ves čas privezani zunaj, še najbolj kratkodlaki ter starejši in mlajši psi. Naj bo žival še tako utrjena in ima debel zimski kožuh, jo takrat, ko temperatura pade pod deset stopinj pod ničlo, zebe. V hudi zimi vam bo čuvaj zelo hvaležen, če ga boste presegli v notranje prostore. Pozimi psi potrebujejo več hrane, najbolj dvakrat dnevno, ki naj bo kakovostna, topla, bogata z beljakovinami in maščobami. Mlajše pse je treba hraniti tudi večkrat dnevno. Pazimo tudi, da imajo dovolj vode, ki jo redno menjamo. Ne pozabimo, da voda zunaj zmrzne in žival nima kaj piti. Pes mora imeti svojo uto, dobro izolirano, opaženo, z nepremokljivo streho, dvignjeno od tal, vhod pa ob strani. Ta naj bo pozimi pokrit z debelejšo zaveso. Pes ne sme spati na betonskih ali blatnih tleh, saj bo zbolel. Pred uto naj ima leseno desko brez žebeljev. Lačna, premražena in žejna žival, prepuščena zimskim vremenskim nevšečnostim, brez toplenga zavetja, kamor se lahko umakne pred hladnimi severnimi vetrovi in snegom, veliko pove o lastniku.

Za mnoge je hišni ljubljencek enakovreden družinski član, in ko pride

dan slovesa, jim je težko in hudo. V Sloveniji obstaja upepeljevalnica Večno zavetišče, edina, ki ima krematorij za hišne ljubljence, kjer so v zadnjem letu upepelili večinoma kučke in muce, oglasijo pa se jim tudi lastnički ptic, malih glodalcev, terarijskih, akvarijskih in drugih živali, ki so namenjene za družbo človeku. Nekaterim se zdi misel na upepelitev hišnega ljubljenceka tuja, spet drugim je to edino dostojno slovo. Postopek za upepelitev je predpisan. Če je žival uspaval veterinar, le-ta poskrbi za vse potrebne dokumente, za odjavo živali iz registra, vi se le dogovorite za prevzem in upepelitev. Večno zavetišče hišnega ljubljenceka prevzame pri veterinarju ali pri vas doma in vse od prevzema do vrnitve žare s posmrtnimi ostanki zagotavlja varnost in vrnitev pravega pepela. Preverjajo tudi dokumente o sledljivosti in podatke o lastništvu, na koncu pa vam izdajo certifikat o upepelitvi. Celoten postopek od prevzema živali do predaje žare traja največ en teden.

Ljudem je v uteho, ko žaro hranijo na polici ali pa pepel raztresejo in se tako poslovijo od hišnega ljubljenceka, ki jim je bil blizu in s katerim so preživeli veliko lepih trenutkov.

PRVA IN EDINA
UPEPELJEVALNICA / KREMATORIJ
ZA HIŠNE LJUBLJENČKE V SLOVENIJI

030 623 280 040 529 559

info@vecnozavetisce.si, www.vecnozavetisce.si

CZM v dobrodelne namene zbral 452 evrov

Center za mlade Domžale je z dobrodelnimi aktivnostmi lani zbral 452 evrov. Največ sredstev – 264 evrov – je bilo zbranih s prostovoljnimi prispevki, ki so jih Domžalčani prispevali za izmenjavo knjig. Na prednovoletnem dobrodelnem boljšaku smo s prostovoljnimi prispevki zbrali še dodatnih 188 evrov.

Sredstva bodo namenjena štiričlanski družini iz Domžal. Deklica in fantek obiskujeta osnovno šolo, sta skromna, delovna in pridna. Deklica je ena najboljših učenk na šoli. Kljub temu sta zaradi preprostih oblačil in slabega socialnega položaja, iz katerega izhajata, pogosto tarča posmeha.

V družini je zaposlen samo oče, saj mama kljub večletnemu iskanju zaposlitve dela ne dobi. Sredstva, ki jih imajo na voljo, zadoščajo za najemnino za stanovanje in druge obveznosti, medtem ko jim za druge osnovne zadeve (prehrana, oblačila, šolske potrebščine, ipd.) ne preostane skoraj nič.

Starša sta zelo skrbna, preprosta in se po svojih najboljših močeh trudita premagati težave. O svoji stiski nerada govorita, saj menita, da bosta sama zmogla premagati težave. Ta žalostna zgodba je bila zato do nedavnega skrita za štirimi stenami, z njo so se spopadali zgolj starši in otroka. Na njihov stisko je opozorila znanka, ki družino dobro pozna in jim tudi nenehno pomaga. Z zbranimi sredstvi bomo družini omogočili nakup hrane, oblačil, šolskih potrebščin in drugih stvari, ki jih potrebujejo.

Hvala vsem, ki ste prispevali in še boste prispevali. Zbiranje dobrodelnih prispevkov v zameno za knjige se namreč v prostorih Centra za mlade Domžale nadaljuje. Knjige si lahko ogledate vsak delovnik med 8. in 20. uro v Domžalskem domu (Ljubljanska cesta 58, Domžale). Po novem so v stranskem hodniku pred vhodom v Veliko dvorano.

Uroš Križanič, novi direktor Zavoda za šport in rekreacijo Domžale

Domžalske svetnice in svetniki so na prvi letošnji seji Občinskega sveta soglasno potrdili sklep ter s tem izdali soglasje k imenovanju Uroša Križaniča za direktorja Zavoda za šport in rekreacijo Domžale. Pred časom je svet Zavoda za šport in rekreacijo Domžale objavil javni razpis za novega direktorja tega zavoda, saj je dosedanjí direktor mag. Janez Zupančič v sredini prejšnjega leta izpolnjeval pogoje za upokojitev.

Leta 1977 rojen Domžalčan Uroš Križanič, ki zadnja leta živi v Ljubljani, je znan v širši športni javnosti, saj je šport njegov spremljevalec že od malih nog. Kot učitelj športne vzgoje na OŠ Preserje pri Radomljah, kjer bo zaposlen do uradnega začetka nove funkcije, je dvanajst let skrbel za športno vzgojo učencev. V preteklosti je deloval v Košarkarskem klubu Helios Domžale kot trener in vodja mladinskih selekcij, od leta 2013 je član strokovnega sveta Golf zveze Slovenije, nekaj let pa je deloval tudi kot trener Golfskega kluba Arbo-retum. Od leta 2014 je član glavne/ožje skupine za novo didaktiko ocenjevanja na Zavodu za šolstvo, član sveta šole na OŠ Preserje pri Radomljah in OŠ Valentina Vodnika v Ljubljani in še v številnih drugih svetih organizacij. Poleg naštetega opravlja še številna druga dela, kot so mentorstva mladim, organizator letnih šol v naravi in zimskih taborov, vodenje športnih interesnih dejavnosti in interesne dejavnosti promet ... Ves čas se je tudi dodatno izobraževal in na ta način pridobival nova znanja, ki so povezana s športom, kar mu bo vsekakor koristilo pri opravljanju njegove nove funkcije direktorja Zavoda za šport in rekreacijo Domžale.

Zaupal nam je, da mu novo delovno mesto predstavlja velik izziv.

Kot je opisal v prijavi na javni razpis, je v času opravljanja učitelja športne vzgoje na OŠ Preserje pri Radomljah, sledil novim trendom pri njihovem delu, strokovnim izzivom, pomembna pa mu je tudi vzgojna komponenta dela, ta je pri njegovih prizadevanjih izjemno pomembna. Razvil je pozitivno komunikacijo z okoljem, dostopen je za konstruktivne predloge in spremembe, sledi razvoju, spremlja točke, na kateri so, da jih lahko razvija, nadgrajuje ali opušča. Takšen način dela želi razvijati naprej. Kot izbrani direktor Zavoda za šport in rekreacijo Domžale si bo prizadeval, da tankočutno spremlja dejavnosti na področju rekreativnega športa, šolskega športa, tekmovalnega športa, prireditev in objektov. Odprt bo za nove predloge, sodeloval in vodil dejavnosti, ki bi zavod in ljudi v občini povezovale in se tudi navezale na vizijo, strategijo Občine Domžale. Želi biti demokratični vodja, ki ustvarja pogoje za razvoj vsakega posameznika.

BESEDILO IN FOTO: MIHA ULČAR

Posvet: Kdo sva vsak zase in kdo skupaj?

V decembru je v Knjižnici Domžale potekalo prvo omizje v organizaciji spletne skupnosti Priznaj.si na temo partnerske, individualne in družinske terapije, kjer smo se osredotočili predvsem na vprašanje, če je ta med ljudmi še vedno tabu. »Odnosi so nekaj najbolj naravnega. Kjerkoli smo, vstopamo vanje. Ne moremo se jim izogniti. V njih se lahko razvijamo, nam je lepo. Lahko pa se zgodi, da se nam ustavi ravno tam, kjer bi nam moralo biti najlepše: doma, v partnerskem odnosu, z otroki ... Takrat je prav, da poiščemo pomoč, vprašamo za nasvet nekoga, ki ni čustveno vpleten v našo težavo,« pravijo v Študijsko-raziskovalnem centru za družino. Na

dotaknile tako tistih najbolj splošnih področij, kot je klasična terapevtska obravnava, kot obravnava nasilja v družini in zaščiti najranljivejših skupin. Čeprav je težko razumeti, zakaj do nasilja v partnerski zvezi ali družini sploh pride, pa za vsakim takim dejanjem običajno zevajo globoke rane, ki potrebujejo ustrezno in pravočasno terapevtsko obravnavo. Kot smo lahko izvedeli na dogodku, lahko naše družinsko drevo oziroma odnosi med našimi predniki, predstavljajo konkretnejši vpliv na naše odnose.

Spletni portal Priznaj.si združuje tiste, ki si upajo povedati in povedo svoje mnenje o aktualnih vprašanjih,

razvojem odnosa, kako preiti iz zaljubljenosti v ljubezen in kako namesto težav v odnosu zaiti v napredek. Preverili bomo tudi, kaj pare drži skupaj v dolgoletnih zvezah, zakaj vztrajati, ko se zdi, da ni tako, kot bi moralo biti. Seveda ne bomo pozabili niti na odgovore na tipična vprašanja, kot so. Kako spreminjati partnerja?, Kako okrepiti in ohraniti partnerski odnos?, Katere so največje preizkušnje partnerskega odnosa? in Kako najti pravega partnerja in kdaj vemo, da je pravi? Pridružite se nam v sredo, 23. februarja 2016, bo 19. uri v Knjižnici Domžale.

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

omizju smo namreč gostili tri gostje, dve terapevtki ŠRCD – Lidijo Bašič Jančar, ki je vodja domžalske enote in terapevtka, ki se je osredotočila predvsem na partnerstvo in starševstvo, Tino Mazovec, terapevtko za področje splošne osebne rasti in pravnega svetovanja, ter Renato Baras, svetovalko Centra za socialno delo Domžale, ki je spregovorila o vključevanju najranljivejših skupin v terapevtsko obravnavo. Gostje so se sicer

vezano na partnerske odnose, družinsko življenje, vsakdanje tegobe in skrbijo za dvig kakovosti svojega življenja in življenja tistih, ki si to upajo. Vsi imamo težave in pomisleke v življenju, le način, kako se z njimi soočiti, je različen. Zato napovedujemo drugi dogodek na temo partnerskih odnosov z naslovom: Kdo sva vsak zase in kdo skupaj?. Na dogodku bomo spregovorili o tem, kako najti ravnovesje med lastnim razvojem in

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **26. februarja 2016.**

Rok za oddajo prispevkov je v **četrek, 11. februarja 2016, do 12. ure.**

Prispevke lahko v času uradnih ur oddate v KD Franca Bernika Domžale, zunaj uradnih ur v nabiralniku na stavbi ali na naš e-naslov.

Za vprašanja smo na voljo na e- naslovu: **urednistvo.slamnik@gmail.com**

KinVital center vadb in rehabilitacij praznuje prvo leto delovanja v Domžalah

Leto sodelovanja z Domžalčani je za njimi, leto izvajanja vadb in leto polno nasmejanih obrazov in potnih lic. Kot prva skupina kineziologov s Fakultete za šport v Sloveniji so odprli svoj lastni center, kjer k vadbi pristopajo nekoliko drugače. Njihov cilj je lastno znanje ponuditi ljudem vseh starosti in zmognosti, poslanstvo, ki so si ga zadali, pa krepiti vse ljudi, od starejših do profesionalnih športnikov in poškodovanih ali ljudi s kroničnimi boleznimi. Tako so vadbne razširili in pripravili fleksibilen urnik. Njihovi člani vadijo v jutranjih in popoldansko-večernih urah. Ponudba obsega vse, od vadb gibljivosti in dobrega počutja, vaje za

zdravo hrbtenico, moč, pilates, intenzivne vadbne extreme in funkcionalne vadbne. V enem letu so še dodatno razširili ponudbo osebnih trenerstev, kjer za dostopno ceno dosežete svoje cilje. Za vsakogar, ki ga že dalj časa pestijo težave ali pa želi izboljšati okrevanje in posledice po operacijah ali kroničnih boleznih, so oblikovali redne termine terapevtske vadbne. Tako lahko vsakdo dela po svojem programu in odpravlja specifične težave, ki jih ima njegovo telo. V ekipi KinVital vas vabijo, da z njimi proslavite prvo obletnico in se jim pridružite na dnevih odprtih vrat, kjer boste spoznali njihovo ponudbo.

Sobota, 30. 1. 2016

- 8.30** KinSenior (vadbna za starejše)
- 9.30** Hrbtenica (vadbna za zdravo hrbtenico)
- 10.30** Funkcionalna vadbna (krepilna vadbna, namenjena izboljšanju splošne telesne pripravljenosti)
- 11.30** Power (vadbna za moč z uporabo prostih uteži, primerna za dobro trenirane posameznike)
- 9.00–10.00** svetovanje – terapije (gibalna terapija, za tiste s poškodbami kosti, sklepov in mišic)
- 10.00–11.00** svetovanje – športniki

Nedelja, 31. 1. 2016

- 18.00** Funkcionalna vadbna
- 19.00** Vadbna Power
- 20.00** Vadbna Zdrava hrbtenica

Ponedeljek, 1. 2. 2016

- 6.45** Funkcionalna vadbna
- 8.30** Senior
- 9.30** Funkcionalna vadbna
- 18.00** Pilates
- 20.00** Funkcionalna vadbna

Dnevi odprtih vrat potekajo ves teden. Več informacij na: 031 893 284 ali 040 155 556, www.kinvital.si

DOGAJA SE ...

KOLEDAR KULTURNIH PRIREDITEV V OBČINI DOMŽALE/ FEBRUAR

Koncert: Katalena, Enci benci Katalenci

Kulturni dom Franca Bernika, 14. in 22. februarja

Fotografska razstava: Anka Ažman, Metulji in sove

Galerija Domžale, 18.-28. februarja

Delavnica: Pletenje kit iz slame

Slamniški muzej, 4. februarja

Komedija: Ave, Cezar!

Mestni kino Domžale, 26. in 28. februarja

Otroška predstava: Od semena do župce

Kulturni dom Franca Bernika, 23. februarja

Adriana Dolinar in Sanja Lončar, Resnice in znote o ...

Knjižnica Domžale, 23. februarja

1. februar ponedeljek

KD Franca Bernika

20.00 | KATALENA: ENCI BENCI KATALENCI

Abonma glasbeno scenski PRVI in IZVEN

Koncert / etno zasedba z novo ploščo otroških pesmic za odrasle / vstopnina: 14 oz. 13 €.

Mestni kino Domžale

10.00 | MALI PRINC + DELAVNICA

Za ŠOLE

Anim. domiš. pustolov. / 108' / sinhron., 6+ / brez otroške domišljije bi bil vsakdan pust in žalosten / v okviru festivala Bobri na potepu v Domžalah.

2. februar torek

Knjižnica Domžale

9.30 | IGRALNE URICE

Za predšolske otroke 3+ v spremstvu odraslih / obvezna prijava na oddelku za otroke in mladino.

Alternativa – zdravje Radomlje

16.30 | GLASBENI MALČKI

Glasbene urice po metodi Musikgarten / 1+ / urice vodi: dr. Veronika Šarec / informacije in prijave na info@glasbeni-svet.si.

Knjižnica Domžale

17.00 | KAMIŠIBAJ: LONČEK KUHAJ

Pripovedovanje zgodb ob besedi in sliki / ustvarjalnica / 4+ / Kamišibaj gledališče / vodi: Marjeta Hribar / obvezna prijava na oddelku za otroke in mladino.

Center za mlade Domžale

18.00 | ZIMSKO NADALJEVALNO JEZIKANJE V ŠPANSČINI

Nadaljevalni tečaj špansčine / do 30. leta / obvezne prijave na info@czm-domzale.si ali 040 255 568.

Knjižnica Domžale

19.00 | NEŽA RUS: SRČNI LONEC

Gomiški večer / pogovor vodi: Borut Peršolja / org.: PD Domžale in Knjižnica Domžale / vstop prost.

KD Franca Bernika

20.00 | KATALENA: ENCI BENCI KATALENCI

Abonma glasbeno scenski DRUGI in IZVEN

Glej opis pod 1. februar.

3. februar sreda

Mestni kino Domžale

10.00 | PESEM MORJA + DELAVNICA

Za ŠOLE

Blunout klub

20.00 | MOONLIGHT SKY (Slovenija)

Koncert / fusion jazz.

6. februar sobota

Češminov park

10.00 | OTROŠKO PUSTNO RAJANJE

Povorka in pustni ples z glasbo in krofi / sodelujejo: harmonikarji šole Gamsi, mali BU, hrošček Simon in kurenti iz Ormoža.

KD Franca Bernika

10.00 | A MATE KAJ ZA PUSTA HRUSTA?

Pustni koncert učencev pihal, trobil, tolkal in petja GŠ Domžale / brezplačne vstopnice.

17.00 | DVE ZGODBI O TREH ZAJČKIH + DELAVNICA PUSTNIH MASK

Kamišibaj gledališče / Atelje Slikovedke / 2,5+ / 40' / ilustracije: Jure Engelsberger / nastopata: Jerca Cvetko in Jure Engelsberger / omejeno število gledalcev / brezplačne vstopnice / v okviru festivala Bobri na potepu v Domžalah.

Mestni kino Domžale

20.00 | POVRATNIK

Glej opis pod 4. februar.

7. februar nedelja

Mestni kino Domžale

16.00 | HOKUS POKUS ALBERT

Animirani pustolovski film / 72' / sinhronizirano, 4+ / kako naj dobimo tisto, kar si želimo? Ali nam lahko pomaga čarodej? Včasih se najbolj magične stvari zgodijo brez čarovnije.

18.00 | BROOKLYN

Romantična drama / Soarise Roman v vlogi irske priseljenke izbira med starimi vzorci ter novim svetom, svetlimi lučmi in ljubeznijo, ki jo doživi v Brooklynu / tri nominacije za oskarja.

20.15 | POVRATNIK

Glej opis pod 4. februar.

8. februar ponedeljek

Mestni kino Domžale

10.00 | MALI PRINC + USTVARJALNA DELAVNICA

Za IZVEN

Brezplačne vstopnice / v okviru festivala Bobri na potepu v Domžalah.

Mestni kino Domžale

20.00 | GLASNEJŠA OD BOMB

Drama / neprijetna družinska skrivnost po smrti vojne fotografije združijo njeno družino. Prvi angleško govoreči film norveškega režiserja Joachima Trierja.

Blunout klub

20.00 | STAND UP S KOMIKI CEH ZA SMEH

Stand up večer / nastopa: Tin Vodopivec.

11. februar četrtek

Mestni kino Domžale

18.00 | MLADOST

Za zamudnike

Drama / oskarjevec Paolo Sorrentino skoči v čevlje starejših in modnejših, da bi na svoj poseben način razmišljal o minevanju časa.

20.15 | SOBA

Drama / zgodba o petletniku, ki z mamo živi ujet v majhni sobi z enim samim strešnim oknom. Ko pobegneta, ju zunaj čaka resnični svet.

12. februar petek

KD Franca Bernika

9.00 | ACI BERTONCELJ: APOSTOL SLOVENSKE KLAVIRSKE GLASBE 20. STOLETJA

Simpozij / vstop prost.

Knjižnica Domžale

12.00–14.00 | PRVA RAČUNALNIŠKA POMOČ

Vsak drugič petek v mesecu / prijave na 01 724 12 04 (Gorazd Jesihar in Janez Dolinšek).

16.00–18.30 | DVORANA IGRAČ

Od igrance do igrokupige / predstavitev knjižnične igroteke / 3+ / vstop prost.

Glasbena šola Domžale

17.00 | KONCERT OB SIMPOZIJU

Sodelujejo učenci GŠ Domžale, Uroš Pele (klavir) in Sebastian Bertoncelj (violončelo) / dvorana Acija Bertoncljca.

Mestni kino Domžale

18.00 | GLASNEJŠA OD BOMB

Glej opis pod 10. februar.

Knjižnica Domžale

19.00 | MATJAŽ BROJAN: DOMŽALCI IN NJIHOV ČAS: ZGODBE LJUDI IN DRUŽIN NEKDANJIH DOMŽAL

16. februar torek

Knjižnica Domžale

9.30 | IGRALNE URICE

Glej opis pod 2. februar.

Mestni kino Domžale

10.00 | CAS ZA SNEG + BREZPLAČNA POČITNIŠKA DELAVNICA

Glej opis pod 14. februar.

Center za mlade Domžale

18.00 | ZIMSKO NADALJEVALNO JEZIKANJE V ŠPANSČINI

Glej opis pod 2. februar.

Mestni kino Domžale

18.00 | DANSKO DEKLE

Za zamudnike

Biografska drama po romanu Davida Ebershoffa / ljubezenska zgodba o Lili Elbe in Gerdi Wegener ter eni od prvih sprememb spola v zgodovini.

Knjižnica Domžale

19.00 | dr. VITO FLAKER: POLITIKA DROG NA SLOVENSKEM

Predstavitve knjige in pogovor z avtorjem / vodi: Jan Gamberger / sodelujejo: Kralji ulice / org.: Jan Gamberger in Knjižnica Domžale / vstop prost.

Mestni kino Domžale

20.30 | GLASNEJŠA OD BOMB

Glej opis pod 10. februar.

17. februar sreda

Knjižnica Domžale

10.00–12.00 | ODKLOPI SEI

Glej opis pod 15. februar.

Mestni kino Domžale

10.00 | MALI PRINC + BREZPLAČNA POČITNIŠKA DELAVNICA

Glej opis pod 8. februar.

18.00 | BROOKLYN

Glej opis pod 7. februar.

20.15 | SOBA

Glej opis pod 4. februar.

18. februar četrtek

Knjižnica Domžale

10.00–12.00 | ODKLOPI SEI

21. februar nedelja

Mestni kino Domžale

16.00 | ROBINSON CRUSOE

Glej opis pod 18. februar.

18.00 in 20.00 | 10. FESTIVAL GORNIŠKEGA FILMA

Glej opis pod 20. februar.

22. februar ponedeljek

Center za mlade Domžale

18.00 | KORAK ZA KORAKOM DO DOBRE FOTKE

Glej opis pod 15. februar.

18.00 | LIKOVNA RAZSTAVA: ŠTANJEL IN PIRAN PO NASE

Odprije likovne razstave / razstavljajo učenci OŠ Domžale (mentorica Lučka Bertot) in učenci OŠ Marije Vere Kamnik (mentorica Irena Zagožen).

Mestni kino Domžale

18.00 | DOM

Glej opis pod 18. februar.

20.00 | VOLČJA DRUŠČINA

Dok. film / neverjetna zgodba o šestih bratih, ki so odraščali zaprti v stanovanju in svet spoznavali le skozi film / velika nagrada žirije na festivalu Sundance.

23. februar torek

Knjižnica Domžale

9.30 | IGRALNE URICE

Glej opis pod 2. februar.

Center za mlade Domžale

18.00 | ZIMSKO NADALJEVALNO JEZIKANJE V ŠPANSČINI

Glej opis pod 2. februar.

Mestni kino Domžale

18.00 | JASTOG

Za zamudnike

Romantična kom. / Colin Farrell in Rachel Weisz v ne- navadni ljubezenski zgodbi / nagrada žirije v Cannesu.

Knjižnica Domžale

19.00 | PARTNERSKI ODNOS: KDO SVA VSAK ZASE IN KDO SKUPAJ?

Posvet / gostje: Lidija Bašič Jančar in drugi terapevti / pogovor vodi: Mateja Kegel Kozlevčar / org.: Spletna skupnost Priznaj.si in Knjižnica Domžale / vstop prost.

Mestni kino Domžale

20.15 | V ŽARJESTI

27. februar sobota

KD Franca Bernika

10.00 | DEBELA REPA

Sobotna otroška matineja

Lutkovna pred. / Lutkovna skupina Bobek / 30' / 2+ / stara ruska pravljica o repi, ki je rasla in rasla / vstopnina: 4 €.

Menačenkova domačija

16.00 | DELAVNICA KALIGRAFIJE S KATARINO

Vodi: Katarina Rojc / 2 uri / 10 €, otroci do 10 let v spremstvu odraslih let brezplačno / št. udeležencev je omejeno / obvezne prijave do 22. februarja na info@kd-domzale.si ali 01 722 50 50.

Mestni kino Domžale

18.00 | NEMIRNA OBALA

Glej opis pod 18. februar.

20.15 | CAROL

Glej opis pod 26. februar.

28. februar nedelja

Kulturni dom na Močilniku v Dobu

16.00 | OD SEMENA DO ŽUPCE

Za ABONMA in IZVEN.

Gledališko-lutkovna predstava za otroke / Teater za vse jesenice / rezervacije na 041 420 610.

Mestni kino Domžale

16.00 | MISIJA ARKTIKA

Glej opis pod 13. februar.

18.00 | AVE, CEZAR!

Glej opis pod 26. februar.

20.00 | DRUŽINSKI FILM

Glej opis pod 25. februar.

Animirani film / podnapisi, 7+ / ganljiva pripoved z zgodbo sodobne družine, ki se sooča z izgubo mame / v okviru festivala Bobri na potepu v Domžalah.

Center za mlade Domžale

14.30 | USTVARJALNE DELAVNICE

7-12 let / obvezne prijave na info@czm-domzale.si ali 040 255 568.

Mestni kino Domžale

17:30 | MOST VOHUNOV

Za zamudnike

Zgodovinski triler / režija: Steven Spielberg / odvetnik (Tom Hanks) se znajde v središču hladne vojne, ko ga CIA pošlje v Vzhodni Berlin.

Center za mlade Domžale

18.00 | USTVARJALNE DELAVNICE

13-30 let / obvezne prijave na info@czm-domzale.si ali 040 255 568.

Knjižnica Domžale

19.00 | HIMALAJSKE DIHALNE VAJE IN AJURVEDSKA ZDRAVLJNA ZELIŠČA

Predavanje / predava: Dušan Portariš Kovač / org.: Društvo Forabel in Knjižnica Domžale / vstop prost.

Mestni kino Domžale

20:00 | SAVLOV SIN

Drama / madžarski film, za mnoge 'film leta', je pretresljiva pripoved o človeku, ki išče človečnost v okoliščinah, kjer je ni / velika nagrada žirije v Cannesu.

4. februar četrtek

Alternativa – zdravje Radomlje

9.30 | GLASBENI DOJENČKI

Brezplačna glasbena urica po metodi Musikgarten / o-12 mesecev / vodi: dr. Veronika Sarec / informacije in prijave na info@glasbeni-svet.si.

KD Franca Bernika

10.00 | OBISK DR. EKA

Za ŠOLE

Predstava / Lutkovno gledališče Fru-fru / nastopata: Irena Rajh Kunaver in Matevž Gregorič / 4+ / o ekologiji in odgovornem odnosu do našega okolja.

Menačenkova domačija

18.00 | ODTISI V GLINI

Odprte razstave v sodelovanju z VDC INCE Men-geš, enota INCE ZU / program: Petra Kmetič, klasična harmonika (GŠ Domžale) / vstop prost.

Mestni kino Domžale

18.00 | SOBA

Drama / zgodba o petletniku, ki z mamo živi ujet v majhni sobi z enim samim strešnim oknom. Ko pobegneta, ju zunaj čaka resnični svet.

20.15 | POVRATNIK

Pustolovski film, drama / oskarjavec Alejandro González Iñárritu in Leonardo DiCaprio združita moči v zgodbi o preživetju in moči človeške odločnosti.

5. februar petek

Knjižnica Domžale

17.00 | CIRKUŠKE NORČIJE

Lutkovno-ustvarjalna delavnica / 4+ v prisotnosti odrasle osebe / izvajata: Mirjam Slanovec in Nives Podmiljšak / izdelava lutk: Mirjam Slanovec / obvezna prijava na oddelku za otroke in mladino.

KD Franca Bernika

19.00 | SLAVNOSTNA AKADEMIJA OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

Slavnostni govornik Lenart Zajc / kulturni program: Srečo Kosovel: Postani občestna svetilka / koncert poezije / SNG Nova Gorica / brezplačne vstopnice na voljo od 3. februarja 2016 od 12. ure.

Glej opis pod 1. februar.

Slamnikarski muzej

17.00 | VODEN OGLED

Stalna razstava in razstava Iz Stražišča po Evropi – sita in konjske žime / odprto od 10. do 12. in od 17. do 19. ure / vstop prost.

Mestni kino Domžale

17:30 | VELIKA POTEZA

Biografska drama / resnična zgodba o štirih obstrancih iz finančnega sveta (Christian Bale, Steve Carell, Ryan Gosling, Brad Pitt), ki so že leta 2005 napovedali zlom svetovnega gospodarstva.

Menačenkova domačija

18.00 | VODEN OGLED

Stalna razstava in razstava Odtisi v glini / odprto od 10. do 12. in od 17. do 19. ure / vstop prost.

Mestni kino Domžale

20.00 | BROOKLYN

Glej opis pod 7. februar.

9. februar torek

Knjižnica Domžale

9.30 | IGRALNE URICE

Glej opis pod 2. februar.

Mestni kino Domžale

10.00 | PLES Z MARIJO

Abonma filmski DOPOLDANSKI

Dokumentarni film / film režiserja slovenskega rodu Igorja Gergoleta o 90-letni učiteljici plesa iz Bunos Airesa, ki sprejme svojo zadnjo učenko – sebe.

Knjižnica Domžale

17.00 | KAMIŠIBAJ: SNEŽNOSKEK

Pripovedovanje zgodb ob besedi in sliki/ ustvarjalnica / 4+ / Kamišibaj gledališče / vodi: Marjeta Hribar / obvezna prijava na oddelku za otroke in mladino.

Center za mlade Domžale

18.00 | ZIMSKO NADALJEVALNO

JEZIKANJE V ŠPANŠČINI

Glej opis pod 2. februar.

Mestni kino Domžale

18.00 | TAKSI

Komična drama / Jafar Panahi skozi vožnjo s taksijem sestavi morazik sodobne iranske družbe / Berlinski zlati medved.

Knjižnica Domžale

19.00 | ZAKAJ JE SVET VSE BOLJ

PREDVIDLJIVO IRACIONALEN

Filozof. večer / predava: dr. Dušan Rutar / vstop prost.

Mestni kino Domžale

20.00 | SAVLOV SIN

Glej opis pod 3. februar.

10. februar sreda

Center za mlade Domžale

14.30 | USTVARJALNE DELAVNICE

Glej opis pod 3. februar.

18.00 | USTVARJALNE DELAVNICE

Glej opis pod 3. februar.

Mestni kino Domžale

18.00 | NOVI NOVI FILMI 2016

Študentje AGRF v okviru Art kino mreže predstavljajo svoje diplomske in dok. filme / vstop prost.

Knjižnica Domžale

19.00 | TANJA BRICELJ: GRENKOSLADKO

Predstavitve knjige / org.: Tanja Bricelj in Knjižnica Domžale / vstop prost.

Glej opis pod 15. februar.

Mestni kino Domžale

10.00 | ROBINSON CRUSOE +

BREZPLAČNA POČITNIŠKA DELAVNICA

Anim. pustolovščina / 90' / sinhron., 6+ / ko Robinson Crusoe preživi brodom na eksotičnem otočku, se mora soočiti z njegovimi prebivalci in živalmi.

Knjižnica Domžale

17.00 | SREČANJE ALZHEIMER CAFE

Pogovor o demenci in pomoči svojem bolnikov / gost: asis. mag. Jure Boni, dr. med., spec. psihiater / Univerzitetne psihiatrične klinike v Ljubljani / pogovor vodi Cveta Zalokar.

Mestni kino Domžale

17.30 | NEMIRNA OBALA

Kriminalna drama / psihološki triler o štirih ljudeh, ki sredi Sredozemskega morja odprejo Pandorino skrinjico spominov, strasti in ljubosumja.

Knjižnica Domžale

19.00 | FRANCI HORVAT: KUBA

Potopisno predavanje / popotnik: Franci Horvat / vstop prost.

Galerija Domžale

19.00 | ANKA AŽMAN: METULJ IN SOVE

Odprte fotografske razstave / pogovor z ustvarjal-ko bo vodil Jurij Smole / vstop prost.

Mestni kino Domžale

20.00 | DOM

Domžalska premiera dokumentarnega filma / zgodbe iz delavskega predmestja je zabeležil Metod Pevec / po filmu sledi pogovor z Metodom Pevcem in Damjanom Habetom.

19. februar petek

Knjižnica Domžale

10.00 | ZIMA, ZIMA BELA ...

Ustvarjalna delavnica / 6-15 let / delavnico vodi: Nives Podmiljšak / obvezna prijava na oddelku za otroke in mladino.

Mestni kino Domžale

10.00 | DOBRI DINOZAVER + BREZPLAČNA POČITNIŠKA DELAVNICA

Anim. družinska pustolovščina / 100' / sinhronizirano, 6+ / kaj bi se zgodilo, če velikanski asteroid nikoli ne bi zadel Zemlje in dinozavri ne bi izumrli?

KD Franca Bernika

20.00 | RAINER HONECK (VIOLINA)

Abonma MODRI in IZVEN

Koncert / koncertni mojster Dunajskih filharmoni-kov igra Wolfgang Amadeusa Mozarta.

Blunout klub

20.00 | MIHAEL HRUSTELJ TRIO (Slovenija)
Koncert / jazz.

20. februar sobota

Galerija Domžale

10.00 | USTVARJALNA SOBOTA OB

RAZSTAVI ANKE AŽMAN

Osnove fotografiranja, po ogledu razstave pa izdelava popotniške knjižice za shranjevanje spominov / 3+ / 90' / pokrovitelji: Art Ljubljana, d. o. o. / vstop prost.

Mestni kino Domžale

10.00 | ČAS ZA SNEG

Glej opis pod 14. februar.

18.00 in 20.00 | 10. FESTIVAL

GORNIŠKEGA FILMA

Ob zaključku festivala predstavljamo zmagovalne filme. Več o festivalu na www.gorniki.si.

Biografska drama / resnična zgodba o novinarjih, ki so razkrili prikrivanje pedofitskih škandalov v katoliški cerkvi.

24. februar sreda

Knjižnica Domžale

10.00 | USPEŠNA POT V SVET BESED

Biba leze ... – cikel srečanj za starše z dojenčki / predava: Živa Ribičič / srečanje vodi: Simona Glavan / vstop prost.

Center za mlade Domžale

14.30 | USTVARJALNE DELAVNICE

Glej opis pod 3. februar.

Knjižnica Domžale

17.00 | PIKA RAZISKUJE

Pikina čajanka / 5+ / animatorka: Lidija Smerkolj Turšič / obvezna prijava na oddelku za otroke in mladino.

Slamnikarski muzej

18.00 | PLETENJE KIT IZ SLAME

Delavnica / 2 un / 5 €, otroci v spremstvu odraslih brezplačno / obvezna prijava do 19. februarja na slamnikarski.muzej@kd-domzale.si ali 01 724 84 08.

Center za mlade Domžale

18.00 | USTVARJALNE DELAVNICE

Glej opis pod 3. februar.

Mestni kino Domžale

18.00 | JOY

Za zamudnike

Biograf. komična drama / zgodba o štirih generacijah družine in dekletu, ki postane ženska, ustanovitelj poslovni imperij in postane sama svoj gospodar.

Knjižnica Domžale

19.00 | LEPOTICA IN ZVER

Pravljice za odrasle / pripovedovanje in analiza: Mirjam Slanovec in Luka Hrovat.

Blunout klub

20.00 | STAND UP S KOMIKI CEH ZA SMEH
Stand up večer / nastopa: Marina Orsag (Hrvaška).

Mestni kino Domžale

20.30 | NEMIRNA OBALA

Glej opis pod 18. februar.

25. februar četrtek

Mestni kino Domžale

17.30 | V ŽARIŠČU

Glej opis pod 23. februar.

Knjižnica Domžale

19.00 | MILAN DEKLEVA: TELO IZ ČRK

Literarna kavarna / gost: Milan Dekleva / vodi: Mirjam Slanovec / vstop prost.

Mestni kino Domžale

20.00 | DRUŽINSKI FILM

Drama / Olmo Omerzu, na Češkem živeči slovenski režiser, analizira družinske odnose in vlogo družine v družbi / tri nagrade na festivalu v San Sebastíanu.

26. februar petek

Knjižnica Domžale

17.00 | GIBALNA IGRALNICA

Za malčke od 18. meseca do 3. leta v prisotnosti odrasle osebe / v sodelovanju s Plesno šolo MIKI / obvezna prijava na oddelku za otroke in mladino.

Mestni kino Domžale

18.00 | CAROL

Rom. drama / igrajo: Cate Blanchett, Rooney Mara, Sarah Paulson / zgodba iz 50. let o neizbežni ljubezni, predsodkih in socialnih razlikah.

29. februar ponedeljek

Mestni kino Domžale

18.00 | SOBA

Glej opis pod 4. februar.

Knjižnica Domžale

19.00 | SANJA LONČAR: RESNICE IN ZMOTE O

...
Srečanja z ustvarjanci / projekt Skupaj za zdravje človeka in narave predstavlja resnice in zmote o holosterolu, kandidi, maščobah in drugih temah / pogovor vodi: Cveta Zalokar / vstop prost.

Mestni kino Domžale

20.15 | DOM

Glej opis pod 18. februar.

Tečaji, natečaji

RAČUNALNIŠKI TEČAJ ZA ZAČETNIKE

Knjižnica Domžale organizira brezplačen računalniški tečaj vsako sredo in petek od 10. do 12. ure. Obvezne prijave na helena.prelc@dom.sik.si ali 01 724 12 04. Število mest je omejeno.

Info

Center za mlade Domžale

Ljubljanska cesta 58, Domžale,

T 01 722 66 00, info@czm-domzale.si,

www.czm-domzale.si

Galerija Domžale

Mestni trg 1, Domžale (trgovski kompleks Vele) Odprta v času razstav: od torika do petka od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sobotah od 10.00 do 12.00; ob praznikih, nedeljah in ponedeljkih zaprto. Za skupine (več kot 10 oseb) po dogovoru tudi izven časa odprtosti. Vstop prost, dodatna ponudba plačljiva.

Knjižnica Domžale

Cesta talcev 4, Domžale

T 01 724 12 04 ali 01 722 50 80

info@dom.sik.si, www.knjiznica-domzale.si

Kulturni dom Franca Bernika Domžale,

Ljubljanska 61, Domžale

T 01 722 50 50, info@kd-domzale.si,

www.kd-domzale.si

Kulturno društvo Jožef Virk Dob

Ulica 7. avgusta 13, Dob

T 041 420 610

Menačenkova domačija

Cankarjeva ulica 9, Domžale

Odprta v času razstav: od torika do petka od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sobotah od 10.00 do 12.00; ob praznikih, nedeljah in ponedeljkih zaprto. Za skupine (več kot 10 oseb) po dogovoru tudi izven časa odprtosti. Vstop v domačijo in na razstavo prost, dodatna ponudba plačljiva.

Slamnikarski muzej Domžale

Kajuhova 5, Domžale (domuje v Godbenem domu Domžale) Odprt: od torika do petka od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sobotah od 10.00 do 12.00; ob nedeljah in ponedeljkih zaprto. Za skupine (več kot 10 oseb) po dogovoru tudi izven časa odprtosti. Vstopni-na. Muzejska trgovina. Dodatna ponudba plačljiva.

Galerijski atelje

Ulica Matije Tomca 6, Domžale

Koledar dogodkov

Zbiraj in urejaj: **Manca Kraševac**
Fotografije: **Anka Ažman, Saša Vučina (S. Lončar in A. Dolinar), promocijsko gradivo.**

Koledar kulturnih prireditvev izhaja v glasilu Slamnik. Urednica ne odgovarja za spremembe programov. Za točnost informacije odgovarjaja prijavitelj dogodka. Uredništvo si pridružuje pravico do krajšanja prispelih informacij. Informacije o dogodkih v marcu pospišite v pisni obliki, do **19. februarja**, na elektronski naslov: **koledar@kd-domzale.si**.

DRUŠTVA

na kratko

CENTER POŽARNE VARNOSTI

Poročilo za december 2015

Poklicni gasilci CPV smo v decembru posredovali tridesetkrat. Pogasili smo pet požarov, posredovali pri štirinajstih prometnih nesrečah in svojo pomoč nudili enajstkrat.

9. 12. nas je regijski center za obveščanje obvestil o prometni nesreči, kjer naj bi bilo več poškodovanih. Lokacija ni bila točno znana, bila naj bi na magistralni cesti med Trojanami in Ločico. Ob prihodu smo izvršili naletno in požarno varovanje nesreče ter pomagali reševalcem pri oskrbi ponesrečencev. Voznik kombiniranega vozila je izgubil oblast nad vozilom, se zaletel v odbojno ograjo, kjer ga odbilo v brežino. Med prevračanjem je ena oseba padla iz vozila in se hujše poškodovala, dve pa sta ostali poškodovani v avtomobilu. Vsi trije so bili prepeljani v nadaljnjo oskrbo. Odklopili smo akumulator na vozilu in pomagali pri sanaciji prometne nesreče.

15. 12. smo prek številke 112 dobili sporočilo o prometni nesreči na regionalni cesti med Krašnjo in Blagovico, pri izvozu z avtoceste. Ob prihodu smo zavarovali mesto nesreče in nudili pomoč dvema poškodovanima osebama. Obe smo izvlekli iz vozila in ju predali reševalcem NMP Domžale. Odklopili smo akumulator, posuli razlite motorne tekočine in usmerjali promet do prihoda policije. Pomagali so nam prostovoljni gasilci PGD Blagovica, PGD Lukovica in PGD Prevoje. Po končani obravnavi smo pomagali vlečni službi odstraniti vozili s cestišča.

19. 12. smo dobili obvestilo o prometni nesreči na avtocesti med Ločico in Celjem. Ob prihodu smo pomagali poklicnim gasilcem PGE Celje pri reševanju ukleščene osebe iz vozila. Po izvleku osebe smo takoj pričeli z oživljanjem z avtomatskim defibrilatorjem, žal pa je ponesrečenka kljub hitremu posredovanju preminula. Ostalih pet poškodovanih oseb so pregledali reševalci, vendar njihove pomoči niso potrebovali. Odklopili smo akumulatorje in posuli razlite motorne tekočine. Pri prometni nesreči so bili prisotni policisti, sodni izvedenec in uslužbenci Darsa.

27. 12. nas je krajan zaprosil za pomoč pri odpravi posledic ob razlitju kurilnega olja v kurilnici. Ob hitrem pregledu smo našli mesto puščanja, bilo je na napeljavi med cisterno in pečjo. Ugasnili smo peč, zaprli ventil na filtrirnem lončku, postavili posodo pod gorilnik in prezračili prostore. Razlito kurilno olje smo posuli z vpojnim sredstvom. Po kurilnici je izteklo približno 80 litrov kurilnega olja. **A. V.**

Delovno v leto 2016

Praznični december smo člani in članice krajevne organizacije borcev za vrednote NOB Dob, Krtina izkoristili za prvo oceno leta, ki je za vedno odšlo v zgodovino.

KO BORCEV ZA VREDNOTE NOB DOB, KRTINA Hkrati smo se s toplo besedo in najlepšimi željami za srečo in zdravje oglasili pri več kot 40 članih in članicah, ki so v letu 2015 dopolnili osemdeset let. Veseli so bili naših obiskov, pa naj bo to na njihovih domovih ali v domovih počitka, kjer lepo skrbijo zanje. Ob tem smo obudili spomine na dogodke med drugo svetovno vojno, pogovor pa se je povsod dotaknil tudi aktualnih dogodkov, s katerimi večina ni zadovoljna.

Na sestanku v decembru smo se dogovorili tudi za obiske jubilarantov, ki jih bo v letu 2016 kar 16, sprejeli pa smo tudi izhodišča za pripravo programa dela, v katerem bomo posebno skrb namenili spoštovanju in krepitvi vrednot NOB.

V decembru 2015 smo se poslovnili od dveh naših članov. Z žalno sejo in poslovnimi besedami smo se zahvalili naši dolgoletni blaginjičarki in dobitnici srebrnega priznanja slovenske borčevske organizacije Marti Gregorčič, na poslednjo pot pa smo s poslovnimi besedami pospremili tudi našega dolgoletnega praporšča-

ka Florjana Rusjana. Oba poslednja slovesa sta bila čas za spomine, ki nikoli ne mine ...

Pri pregledu opravljenega dela smo ugotovili, da smo v letu 2015 z lastnimi sredstvi obnovili spominsko obeležje v križišču poti proti Gorjuši in Brezovici, na našo pobudo ter ob sodelovanju Občinskega združenja borcev za vrednote NOB Domžale in oddelka za družbene dejavnosti Občine Domžale pa je bil obnovljen tudi spomenik ob magistralni cesti na Želodniku. Prizadevali si bomo, da bomo, glede na pripravljen seznam spominskih obeležij, potrebnih obnove, z urejanjem spominskih obeležij v letu 2016 nadaljevali.

Prvi del januarja so zaznamovali obiski spominskih slovesnosti, februar pa bo v znamenju priprav na občni zbor v marcu, ki ga bomo tudi letos povezali s slovesnostjo ob dnevu žena.

Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujemo vsem donatorjem, ki so nam pomagali, posebej pa krajevnima skupnostma Dob in Krtina.

VERA VOJSKA

Skupaj tudi v letu 2016

Vsakoletni občni zbor, združen z novoletnim srečanjem članov in članic krajevne organizacije Društva izgnancev Slovenije 1941–1945 Domžale, je bil tudi ob koncu leta 2015 zelo dobro obiskan.

DRUŠTVO IZGNANCEV DOMŽALE Udeležilo se ga je blizu 120 udeležencev, med njimi je bila tudi Ivica Žnidaršič, predsednica slovenskega društva izgnancev, ki bo v letu 2016 praznovalo 25 let svojega uspešnega dela.

Izgnančevega dnevnika, ki je na kratko predstavila knjigo in spomnila na trpljenje izgnancev v času druge svetovne vojne.

Sledile so iskrene čestitke jubilarantom, članom društva, ki so v letu 2015 praznovali okrogle rojstne dneve ali

Ob tem je Jože Kveder, predsednik domačega društva, spomnil na delo, uresničeno v letu 2015, ter se za finančno pomoč posebej zahvalil županom občin Domžale in Lukovica, Toniju Dragarju ter Mateju Kotniku, saj je bil s pomočjo obeh občin program društva lažje uresničljiv. Predsednik je prisotne seznanil tudi s programom aktivnosti v letu 2016 in vse povabil, da se v kar največjem številu udeležuje aktivnosti. Potem ko je bil sprejet pregled realizacije finančnega načrta za leto 2015 ter so bili prisotni člani in članice seznanjeni s finančnim načrtom društva za leto 2016, je zbranim o prizadevanjih Društva izgnancev Slovenije 1941–1945 spregovorila predsednica Ivica Žnidaršič in še posebej opozorila na najpomembnejše korake društva v njegovi zgodovini. Vanjo je sama kot predsednica in kot ustvarjalka številnih publikacij prispevala veliko in zato bila deležna iskrene zahvale ter glasnega aplavza. Prisotni so pozdravili tudi Vero Beguš, avtorico

druge življenjske obletnice, in kot darilo prejeli kozarec medu, ki naj bi jim pomagal k boljšemu zdravju.

Druga polovica srečanja je bila namenjena prijetnemu druženju in obujanju spominov ter pogovorom o dejavnostih društva v jubilejnim, 25. letu uspešnega dela. Ob članarini in plačilu naročnine za Vestnik v letu 2016 so prisotni prispevali tudi za delo DIS in obnovo hlevov ob gradu Rajhenburg, zbirnega taborišča pregnanih Slovencev v drugi svetovni vojni.

Vse člane in članice krajevne organizacije Društva izgnancev Slovenije 1941–1945 Domžale obveščamo, da so uradne ure v januarju, februarju in marcu vsak ponedeljek med 9. in 10. uro v prostorih krajevnih skupnosti Domžale, ki se jim najlepše zahvalujemo za pomoč.

Vsem želimo veliko prijetnih dni v letu 2016 in vas hkrati vabimo, da se nam čim večkrat pridružite.

VERA VOJSKA

Srečanje s pobudo

Bo 20. maj postal svetovni dan čebel?

17. decembra 2015 so domžalske čebelarje obiskali predsednik Čebelarске zveze Slovenije (ČZS) Boštjan Noč in člani UO ČZS. V prisotnosti domžalskega župana Tonija Dragarja in nekaterih predsednikov krajevnih skupnosti so predstavili pobudo, da bi 20. maj postal svetovni dan čebel.

Seveda je pogovor tekel tudi o aktualnih dogajanjih v zvezi z medijskim

pogromom na slovenski med. Obsojanja vredno ravnanje proizvajalca in kupcev nedovoljenih preparatov za zatiranje varo je vrglo slabo luč na vse čebelarje, tudi na množico tistih, ki vestno ravnaajo s čebelami.

V nadaljevanju srečanja so se domžalski čebelarji s predsedniki krajevnih skupnosti pogovarjali o poglobljenem sodelovanju.

Svetovni dan čebel združuje Slovence in povezuje svet

Bi tudi vi podprli projekt slovenskih čebelarjev?

Čebelarstvo ima v Sloveniji bogato tradicijo in velik pomen. Ob veliki gospodarski vrednosti, ki jo imajo čebelji pridelki (med, cvetni prah, propolis), imamo od medonosnih čebel še veliko večjo korist, saj so najpomembnejše opraševalke žužkocvetnih rastlin. Tako nam zagotavljajo kar tretjino svetovne hrane. Slovenci smo še posebej ponosni na kranjsko čebelo. Zaradi ugodnih morfoloških in etoloških lastnosti je prisotna tudi širše v svetu, je namreč druga najbolj razširjena čebelja podvrsta na svetu, zato ima

so čebelice Vrtca Mavrica Dob in Osnovne šole Dob, skupaj s harmonikarji, pripravile pristrčen kulturni program, ki mu je sledil nagovor Marjana Kodermana, predsednika Čebelarškega društva Krtina, Dob, ki je na kratko predstavil uspehe mladega društva, pomen dela Čebelarškega krožka na OŠ Dob in prijetno sodelovanje vseh društev iz KS Dob. Projekt Svetovni dan čebel združuje Slovence in povezuje svet je predstavil predsednik ČZS Boštjan Noč, ki ni pozabil omeniti tudi aktualne problematike kvalitete medu v zvezi z zdravil-

v svetovnem čebelarstvu veliko prepoznavnost in velik pomen.

Slovenija je v tujini prepoznana kot dežela odličnih čebelarjev. To je spodbudilo Čebelarško zvezo Slovenije (ČZS), da je lani podala predlog, da se 20. maj razglasi za Svetovni dan čebel. Pobudo je med drugim podprla slovenska vlada in v preteklem mesecu tudi največja mednarodna čebelarška organizacija Apimondia. V povezavi s promocijo pobude v Sloveniji se je ČZS ob sodelovanju s čebelarskimi društvi lotila velikega projekta z naslovom: Svetovni dan čebel združuje Slovence in povezuje svet.

V okviru projekta predsednik Boštjan Noč, podpredsedniki, člani upravnega in nadzornega odbora in zaposleni na ČZS od decembra 2015 do marca 2016 s prepoznavnim vozilom obiskujejo čebelarška društva in širijo informacijo o pobudi. K podpori projekta so povabili tudi znane osebnosti: župane, poslance, veleposlanike, evropske poslance, gospodarstvenike, kulturnike, glasbenike, športnike in druge.

Med 210 čebelarskimi društvi je delegacija ČZS pod vodstvom predsednika 17. decembra obiskala tudi eno najmlajših čebelarskih društev, Čebelarško društvo Krtina, Dob. Ob tej priložnosti

jenjem varoje. Sledila je razprava večine prisotnih, v kateri je bil izpostavljen pomen seznanjanja mladih s pomenom čebelarstva in medu ter pomen čebel za človeka in naravo; izpostavljena je bila dobra organiziranost čebelarstva v Sloveniji, ki ji v svetu ni para, prisotni so govorili o sofinanciranju tovrstnih društev v občini Domžale, predvsem pa je bilo poudarjeno zagotavljanje takega okolja, v katerem bodo čebele preživele, kar je tudi ključno sporočilo projekta.

Prisotni so soglasno podprli projekt Svetovni dan čebel združuje Slovence in povezuje svet, katerega namen je, da 20. maj postane Svetovni dan čebel. ČZS je na srečanju v Dobu posebno listino Stopimo skupaj poddelila naslednjim podpornikom projekta: Čebelarškemu društvu Krtina Dob, doc. dr. Boru Štrumbliju, generalnemu direktorju direktorata za šport na ministrstvu za izobraževanje, mag. Saši Dragar Milanovič, glavni inšpektorici pri ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Janezu Avscu, predsedniku KS Krtina, Barbki Drobnič, ravnateljici OŠ Dob, Juretu Ferležu, župniku, in Antonu Komatu, svobodnemu raziskovalcu, publicistu in naravovarstveniku.

VERA VOJSKA

ZDRAVSTVENA NEGA STOPAL
Pančur d.o.o.

01/72 45 106
031/353 347

(v stavbi zdravstvenega doma Domžale)

Pamet v noge! NOVO:

- Sanacija glivičnega nohta s fotodinamično terapijo PACT MED (varno in nežno z lučko)

Optika Škofic že od 1975
Ljubljanska 87, Domžale
T: 01 721 40 06
delovni čas:
pon.-pet.: 8-12 in 16-18
sobota: 9-12

Nalijmo si čistega – medu

V medijih so bile v lanskem decembru predstavljene netočne informacije o kakovosti slovenskega medu. Ob teh dogodkih se čebelarji čutimo zavezane, da javnosti in našim zvestim odjemalcem predstavimo način pridobivanja kakovostnega medu.

V preteklosti, ko v Sloveniji še ni bilo varoje, so bile čebele marsikje sestavni del kmečkih gospodarstev. Iz teh časov izvira rek, da je čebelarstvo poezija kmetijstva, je del slovenske kulture.

Čeprav čebelar ni imel posebne-pogleda na biologijo, je mimogrede pridelal nekaj medu. Z vdorom varoje, nenaravnega

sovražnika kranjske sivke, ki ga je k nam prinesla globalizacija, pa je marsikdo opustil čebelarjenje. Ta zajedavec napada tako odrasle čebele kot tudi čebeljo zalego in jih oslabi. Z varojami napadene družine prej ali slej odmrejo, zato moramo varojo redno kontrolirati in pravočasno sprejeti ustrezne apitehnične ukrepe. Varoje v čebelji družini ni mogoče popolnoma uničiti, kljub temu pa lahko čebelar gospodarno čebelari tudi ob kontrolirani navzočnosti varoje.

Stari nauk uči, če hočeš sovražnika premagati, ga moraš dobro poznati. Poznati je treba tudi njegove šibke točke in ga uničiti, vedno ko je dosegljiv. Varoja se intenzivno razvija v poletnih mesecih in doseže svoj maksimum razširjenosti v oktobru. Čebelarji se proti varoji borimo vse leto in jih mehansko odstranjujemo z izrezovanjem trotovine, preden se izležejo mladi troti. Varoja se razmnožuje najhitreje prav v trotovih celicah. V primeru večje prisotnosti varoj v čebelji družini v poletnih mesecih, po zadnjem točenju, preganjamo varojo z mravljično in oksalno kislino – torej brez kakršnih

koli zdravil! Konec avgusta čebelar testira in oceni, kolikšna je napadenost družine. V kolikor je stanje kritično, mora poseči po sredstvih za zatiranje varoje, ki jih lahko kupi le pri pooblaščenem veterinarju. Čebelar uporabi ta sredstva izključno samo takrat, ko v panju ni več medu. To ve vsak čebelar, saj smo čebelarji vključeni v sistem HACCAP (Hazard Analysis Critical Control Point), ki predstavlja mednarodno metodo zagotavljanja varne prehrane. Čebelarska zveza Slovenije in veterinarska služba nam omogočata izobraževanja ter si prizadevata za maksimalni nivo znanja čebelarjev na področju tehnologije čebelarjenja in zdravstvenega varstva čebel. Prek celega leta čebelarjem nudita izobraževanja z omenjenih področij.

Čebelarji le v skrajni sili posežemo po sintetičnih sredstvih, ki nam jih predpiše veterinar, vendar le takrat, ko je iztočen ves med in odstranjen vse satje iz medišča. Spomladi pa vstavimo nove osnove za izgradnjo novega satja, iz katerega kasneje točimo med.

Čebelarji vabimo vse potrošnike, naj nas obiščejo, da jim še podrobneje predstavimo naše delo s čebelami. Prav tako jim lahko ponudimo na vpogled naše čebelarske dnevnike, da se bodo na svoje oči prepričali o načinu našega dela in si povrnili zaupanje v kakovosten med, ki ga pridelamo slovenski čebelarji. Vabljeni!

Vsi skupaj ne pozabimo, da so čebele v prvi vrsti opravevalke, koristne naravi, potrošnikom in čebelarjem. Če se spomnimo leta 2014, ko je pomlad in poletje spremljalo tako neugodno vreme, da medu v tem letu ni bilo, se lahko vprašamo, koliko smo čebelarji morali imeti zavesti in skrbi, da smo ohranili in preživeli čebele prek celega leta do naslednje pomladi. S tem hočemo poudariti, da je čebela res vredna nekaj več, saj ne prinaša samo medu. Poslanstvo čebel in z njimi čebelarjev je v prvi vrsti njihova aktivnost, ki jih te prispevajo v naravi in s tem podarjajo nam vsem. Ne pozabimo, da so neutemeljeni napadi na slovenske čebelarje, kot smo jim bili priča zadnje tedne, posledično napad na našo čebelo in našo naravo.

Čisto na koncu ponovimo lep rek Alberta Einsteina: »Ko bodo izumrle čebele, bo le nekaj let za njimi izumrl tudi človek.«

In poslanstvo slovenskih čebelarjev je: Ohraniti čebele.

ČEBELARSKO DRUŠTVO KRTINA, DOB

Srečanje osemdesetletnikov

Srečanje osemdesetletnikov v Ihanu

KS IHAN Po novem letu smo povabili starejše krajane KS Ihan, ki so že dopolnili osemdeset let, na novoletno srečanje. V gostilno Mngan jih je prišla približno polovica od osemdeset povabljenih. Večina se jih med seboj ne srečuje, tako da z veseljem izkoristijo to priliko za druženje.

Nagovoril jih je predsednik KS Ihan. Mladi iz MePZ Slamnik so jim zapeli nekaj pesmi. Zbrani so jim z veseljem prisluhnili in nekateri tudi zapeli z njimi.

Opaziti je bilo vedre obraze, navzlic vsem tegobam, ki doletijo starejše ljudi. Prevladovale so ženske, saj so očitno bolj trdožive od nas, moških. Med njimi je bila tudi Franciška Svetlin, ki bo v kratkem dopolnila 95 let. Mnogim med njimi ne bi prisodili

osmih križev, saj jim je z obrazov sijala vedrina, ki nam je nekoliko mlajšim krepko primanjkuje.

V naši, vedno manj solidarni družbi, je velika vrednota, če imate svoje, ki skrbijo za vas in vam nudijo toplo zavetje doma. Vsi si bivanja v javni ustanovi za starostnike – na žalost – ne morejo privoščiti.

Čas je hitro tekkel, vsi so se pogovarjali med seboj, tudi predstavnikom krajevne skupnosti je bilo lepo pri srcu, in so bili veseli, da so jim omogočili dan, ki jim je nadomestil vsakdanjik.

Nihče ni rekel, da ga drugo leto ne bo na srečanje. Lepo, tako nas bo prihodnjik, ko bomo za leto modrejši, še več.

JANEZ GREGORIČ

45. patroljni tek

Jamarska reševalna enota Domžale je osvojila 1. mesto.

Na Pokljuki se udeležujejo enote pod sistema nacionalne varnosti. Sem spadajo ekipe Slovenske vojske (SV), Policije in Civilne zaščite. Enot Civilne zaščite tekmujejo na teku od leta 2012 in sicer na pobudo takratne ministrice za obrambo dr. Ljubice Jelušič. Domžalski jamarji smo v preteklosti nastopali v različnih ekipah, tako v moški kot ženski konkurenci. Vsako leto smo bili uspešni v posebni razvrstitvi enot CZ. Letos smo prvič na tekmovalce prijavili žensko ekipo JRE Domžale. Osvojili smo 1. mesto v kategoriji Civilna zaščita – ženske. Enota deluje znotraj Društva za raziskovanje jam Simon Robič Domžale. Članice in člani enote smo jamarke in jamarji (reševalci), ki smo v prvi vrsti usposobljeni za reševanje in imamo opravljen tečaj za bolničarja pri Rdečem križu Slovenije.

Pravila patroljnega teka dovoljujejo, da v ženski ekipi lahko nastopi en moški in v moški ekipi lahko nastopi ena ženska. Ženske ekipe tekmujejo na progi, ki je dolga 5 km, za moške ekipe je proga dolga 10 km. Progo mora ekipa štirih premagati na turnih smučeh. Na progi mora ekipa pokazati veliko mero spretnosti, kar vse prispeva h končnemu uspehu ekipe. Takoj po startu je preizkus na strelskem poligonu. Strelja se z malokalib-

Člani JRS Domžale od leve: dr. Tomaž Klinar, Jerica Koren, Valentina Vrhovec in dr. Urška Bricej. Za 1. mesto v konkurenci CZ – ženske so prejeli zlate medalje in pokal.

brsko puško leže, kar je podobno kot pri biatlonu. Tekmovalce se nadaljuje s tekom do mesta za met ročne bombe v tarčo. Tekmovalci nato tečejo na najvišjo točko na progi, sledi veleslalomski spust in tek po dokaj ravnem terenu do pehotnih ovir. Ko ekipa opravi s temi ovirami, sledi pohod po gozdu. Smuči na rame in pravi marš po brezpotju. Konča se na vrhu veleslalomu in ponovno sledi hiter spust. Tekmovalce pot vodi še na več manjših vzpetin do mesta, kjer ekipa namestiti svojega tekmovalca v nosila, da ga preostali trije člani ekipe vlečejo po snežni strmini do cilja.

V skupni razvrstitvi je ekipa JRE Domžale osvojila 8. mesto od skupno dvanajstih ženskih ekip.

BESEDILO IN FOTO: ALEŠ STRAŽAR

na kratko

TD JARŠE-RODICA

Blagoslov jaslic pred cerkvijo v Grobljah

Članom TD Jarše-Rodica se je porodila zamisel, da bi pred cerkvijo v Grobljah postavili jaslice in na ta način še dodatno polepšali božično-novoletne praznike. Tako so se že nekaj dni pred božičnimi prazniki pridno lotili dela.

Da pa dogodek ni šel mimo kar tako, so poskrbeli še za prireditev, ki so jo obarvali z blagoslovom jaslic ter obenem počastili še Dan samostojnosti in enotnosti. Na prireditvi se je zbralo veliko število krajanov, ki so v temi pričakali prižig luči na jaslicah in bližnjem drevju.

Sledil je kratek program pod vodstvom Drage Jeretina Anžin. Domači župnik g. Križnar je najprej blagoslovil jaslice, nato pa je sledil kulturni program, v katerem so sodelovali Otroški cerkveni zbor župnije Jarše, Mladinski cerkveni zbor Jarše ter recitatorja Romana in Gašper iz OŠ Rodica.

Zbrane obiskovalce je nagovoril tudi predsednik TD Jarše-Rodica g. Cotman in jim zaželel lepe praznike ter vse dobro v prihajajočem letu.

PGD DOMŽALE-MESTO

Druženje starejših gasilk in gasilcev

V PGD Domžale-mesto imamo zdaj že nekaj let spet desetin starejših gasilcev, ki se v sezoni tudi redno udeležujejo gasilskih tekmovanj. December je čas prijetnih druženj

ter klepetov in to čarobnost so izkoristili tudi vsi starejši gasilci in gasilki našega društva, tudi tisti, ki niso člani tekmovalne desetine, saj so si pripravili prijetno srečanje. Popoldne so se dobili v društveni učilnici in ob prijetnem klepetu in prigrizku preživeli prav lepe trenutke. Pogovorili so se o delu in uspehih na tekmovalnem področju ter naredili tudi nekaj načrtov za naprej. Prav je, da se poveselijo in imajo nekaj ciljev za prihodnost. Kdaj se bodo začele vaje, jih bo obvestil Tomaž, in ponovno bodo vsi na kupu.

Ob tej priložnosti bi se zahvalila vsem članom društva, ki so raznašali koledarje in voščili občanom vse lepo ob novem letu. Prav tako se zahvaljujem vsem občanom in občankam za njihov prispevek ob obisku naših gasilcev. Hvala!

**ZA PGD DOMŽALE-MESTO
SONJA PAVLIŠIČ**

Pogled nazaj in načrti za naprej

Društvo vojnih invalidov Domžale je tudi v letu 2015 uresničilo cilje, ki si jih je zadalo.

DRUŠTVO VOJNIH INVALIDOV DOMŽALE Med njimi je tudi skrb za invalide v visoki starosti, saj se povprečna starost članov in članic približuje 90 letom. Ko govorimo o teh, vidimo, da gresta starost in invalidnost z roko v roki.

Društvo se zaveda, da je treba za starejše invalide poskrbeti z dodatnimi socialno-varstvenimi programi in medicinsko podporo. Tega se zavedata tudi Evropska unija in Slovenija, ki sta sicer poskrbeli za potrebne ukrepe, vendar bo še trajalo, da se bodo uresničili.

Žal je delovanje Društva vojnih invalidov Domžale vsako leto pred problemom financiranja, pa tudi novih administrativnih zahtev – med drugim tudi zahtevane davčne blagajne. Mar-

sikaj bo treba postoriti. Vse to nas spodbuja, da se bomo po svojih najboljših močeh angažirali za dobrobit članstva društva v letu 2016 – pa naj gre za sestanke vodstva društva ali dobro sodelovanje z Zvezo društev vojnih invalidov Slovenije v Ljubljani.

Za populacijo vojnih invalidov in družinskih upravičencev po Zakonu o vojnih invalidih se mi zdijo posebno pomembne ugotovitve o tem, kako starejši živijo, kakšne so njihove potrebe, kakšna je njihova vključenost v sistem zagotavljanja pomoči na domu in v domovih upokojencev.

Za kakovost življenja invalida, posebej starejšega, in še posebej tistega na vozičku, nepokretnega, odvisnega od

druge osebe, je namreč zelo pomemben socialni stik z enakimi ali podobnimi ljudmi, ki znajo prisluhniti in slišati.

Društvo vojnih invalidov Domžale je imelo v letu 2015 sedem sej, uresničevali smo svoj program, sodelovali z republiško zvezo, obiskovali smo člane na domovih, v domovih upokojencev, bolnišnicah, jih simbolično obdarili, nekateri smo obiskali večkrat prek leta. Udeleževali smo se tudi občinskih, medobčinskih in republiških proslav in srečanj z drugimi društvi, po potrebi je sodeloval tudi praporščak s praporom. Pripravili smo tudi izlete, sodelovali na športnih igrah in prejeli tudi priznanja. Zadnji sestanek društva v letu 2015 je bil v začetku decem-

bra, ko smo skupaj pregledali opravljeno delo ter vsem članom in članicam ob prijetnem druženju zaželeli veliko zdravja, miru in sodelovanja v letu 2016.

Društvo vojnih invalidov Domžale bo v letu 2016 delovalo enako kot v preteklem. Seznanjamo vas z datumi športnih prireditev, ki se jih bomo udeležili: 26. marec – streljanje z zračno puško; 24. september – balinanje in 22. oktober – pikado.

Na sestanku smo se pogovarjali tudi o dopisu Zveze društev vojnih invalidov za predlaganje kandidatov za priznanja in o koriščenju počitniške hišice v Čatežu.

JOŽE NOVAK

TONE KOMATAR
Vir, Koliška cesta 1, telefon 7211-623
Delovni čas: od 9.00 do 12.00
in od 14.00 do 19.00
Sobota od 8.00 do 12.00
Ponedeljek: ZAPRTO!

AKTUALNO

ČAS ZA SPREMEMBE IN IZBOLJŠANJE POLOŽAJA INVALIDOV

VIDA PERNE, PREDSEDNICA MEDOBČINSKEGA DRUŠTVA INVALIDOV DOMŽALE

Vida Perne s tankočutnostjo vse svoje življenje prepoznava potrebe in težave v svoji širši in ožji okolici.

Vera Vojska
Foto: Iztok Dimc

V Zbornik 1975–2015, ki ga je Medobčinsko društvo invalidov Domžale izdalo ob 40-letnici uspešnega dela je Vida Perne, predsednica društva zapisala: »Čeprav kot predsednica tega čudovitega dobrodelnega društva funkcijo opravljam že tretje mandatno obdobje, imam občutek, da se je to zgodilo včeraj. Čas nenavadno hitro beži. Bolj ko se sprašujem, kam je, le kam, izpuhtelo zadnjih 40 let, težje pridem do odgovora. Toliko je bilo storjenega, društvo se je razvilo in napredovalo, pa vendar je treba še ogromno postoriti. Marsikatera stvar še ni na stopnji, kot bi si jo želeli.« Z delom ni prenehala niti po upokojitvi pred desetimi leti. Pri delu v društvu s pridom uporablja izkušnje, pridobljene v času zaposlitve, ko je opravljala vrsto pomembnih funkcij, ter dosledno uporablja načelo: prisluhniti, pomagati, organizirati. Pogovarjali sva se o dosedanem delu društva, o njegovih uspehih, predvsem pa o nadaljnji skrbi za invalide, ki jo je strnila v besede: »Čas je za spremembe in izboljšanje položaja invalidov.« Kako nujno potrebno je društvo, so dokazovali številni obiskovalci, ki so si v času najinega pogovora kar podajali kljuko njihovih poslovnih prostorov, neprestano pa je morala predsednica in njeni sodelavci odgovarjati na številne telefonske klice.

Zato je bilo moje prvo vprašanje, namenjeno predsednici, zaradi katerih zadev se obiskovalci največkrat oglasijo v društvu?

Največkrat pridejo po informacije, kam se lahko obrnejo, kje lahko dobijo pomoč, tehnične pripomočke, potreben nasvet, veliko jih pride v naše programe ali le povprašat, kdaj so kakšne aktivnosti, čeprav ob začetku posameznega leta s koledarjem poskrbimo, da so seznanjeni s prav vsem, kar se dogaja v društvu. Ob tem ugotavljam, da so mnogi zelo slabo informirani kljub množici institucij na tem področju. Saj dobijo informacije, ampak te so velikokrat tako strokovne, da ne rečem zapletene, da jih ne razumejo. Skušamo jim pomagati, z nasveti, kam naj se obrnejo, v okviru možnosti tudi s finančnimi pomočmi, velikokrat pa je dovolj že prijateljski pogovor.

Morda na kratko o vseh dejavnostih, ki jih izvajate v okviru društva ...

Invalidi so ena od najbolj ranljivih skupin naše družbe. Vem, da poklicno socialno delo ne more in nikoli ne bo moglo razvijati svoje dejavnosti v tolikšnem obsegu, da bi povsod, kjer živijo invalidi, preprečevalo nastajanje problemov in sodelovali pri njihovem reševanju, zato ima aktivno delo našega društva pri izvajanju posebnih socialnih programov neprecenljivo vrednost. Tako skupaj s poverjeniki poskrbimo za dobrobit na telesnem, psihičnem in kulturnem področju ter vplivamo na kvaliteto življenja naših članov in članic ter velikokrat ob naši laični pomoči tudi prisotnost in vključevanje institucij v njihove

Vesela sem in ponosno vselej povem, da je društvo preživelu prav zaradi ljudi, ki s svojim prostovoljnim delom že 40 let pomagajo drug drugemu ...

vo življenje. Invalidom tako pomagamo k izboljšanju življenjskega okolja in velikokrat tudi ponovni integraciji v delovanje družbenega okolja. Pri delu društva skušamo v največji meri upoštevati načela, kot so: osebno dostojanstvo in samostojnost, popolna vključenost v družbo, spoštovanje pravic in enakosti, spoštovanje različnosti in sprejemanje invalidnosti, solidarnost, pomoč, obravnava vsakega invalida in njegovih problemov posebej.

Na kratko naj omenim le najpomembnejše aktivnosti: redna psihofizična rehabilitacija v prostorih društva in telovadnicah, blaženi osamljenosti z obiski in redno skrbjo za počutje posebej osamljenih članov in članic, skrb za težje invalide, ki je tradicionalno povezana z rehabilitacijo v toplicah, tudi s finančno pomočjo društva, organizacija preventivnih dejavnosti v obliki zdravstvenih storitev in svetovanja; glede na socialno stanje v okviru možnosti pomagamo s finančno pomočjo, osnovnimi življenjskimi potrebščinami ter svetovanji s področja invalidske in zdravstvene zakonodaje. Pomembni so programi za ohranjanje zdravja, srečanja in izleti, pa športne aktivnosti, kjer se med drugim krepi tudi tekmovalni duh, ki prinaša uspehe, saj so naše balinarke državne prvakinja, uspešna pa je tudi moška ekipa. Poleg balinanja smo uspešni v pikadu, šahu in streljanju z zračno puško. Posebej pa nas veseli kreativnost naših članov in članic. Ta se kaže v izdelkih ročnih spretnosti,

ki jih pogosto tudi razstavljajo, so pravi umetniki, ki znanja pridobivajo tudi v ustvarjalnih delavnicah.

Kako bi ocenili odnos posameznih občin do vašega delovanja?

Po vseh teh letih smo še vedno eno redkih društev, ki tudi po reorganizaciji velike občine Domžale v pet novih občin ostaja enotno. Zanesljivo je k temu prispevala zgodovina društva, v kateri so množičnost, skrb za vse člane in članice, dobro organizirana mreža poverjenikov, predvsem pa želja, da si pomagamo, prispevali, da smo ostali skupaj. Za nas občine niso meje prijateljstva in pomoči, temveč mostovi skupnega dela. S sodelovanjem občin smo zadovoljni, vendar sem prepričana, da je še veliko možnosti in priložnosti za krepitev sodelovanja. Nas pa včasih moti, ker nekatere občine pri sofinanciranju naše dejavnosti premalo upoštevajo našo številčnost, množičnost in kakovostno delovanje, posebej na področju socialno varstvenih pomoči, kjer se potrebe članstva povečujejo.

Marsikaj povedo tudi številke?

Tako je. Z območja občine Domžale je v društvo vključenih – podatki za leto 2015 – 1307 članov in članic, iz občine Mengeš 177, iz Trzinja jih prihaja 92, 76 iz občine Moravče, iz Lukovice pa 116, kar pomeni, da v društvu deluje 1768 članov in članic. Upoštevaje množičnost in število aktivnosti ugotavljamo, da je povprečno v dejavnosti v posameznem letu vključenih več kot še enkrat toliko članov, kot jih imamo, prepričana pa sem tudi, da prav vsak v množici naših programov lahko najde kaj primerne zase.

Razmišljate o projektu, s katerim bi občine skupaj povezali v okviru aktivnosti Občina po meri invalidom.

Vodstvo našega društva, ki o tej akciji razmišlja že dalj časa, je že podalo konkretno pobudo županu Občine Domžale za sklic okrogle mize, na katero bi pova-

bili vsa društva, javne zavode, katerih ustanoviteljica je Občina Domžale ter druge zainteresirane. Za začetek menimo, da je za uresničitev projekta najbolj primerna Občina Domžale, saj projekt vsebinsko zajema celotni položaj invalidov v občini. Ker imajo projekt v svojih programih tudi nekatere stranke, zastopane v Občinskem svetu Občine Domžale, pričakujemo tudi njihovo podporo. V zvezi s tem bi še poudarila, da smo še vedno prepričani, da bi lažje uresničevali svoje potrebe, če bi v občinskih svetih imeli svojega predstavnika.

Dobili ste nov kombi, kaj vam pomeni in kako ga uporabljate?

Novi kombi, za katerega smo si, posebej za potrebe težkih invalidov, prizadevali vrsto let, smo dobili v letu 2013 in tudi ob tej priložnosti bi se rada vsem donatorjem še enkrat zahvalila za pomoč. Novo vozilo nam je v veliko pomoč pri prevozu invalidov na različna srečanja, z njim naši športniki odhajajo na športna tekmovanja, po potrebi pa posamezne člane vozimo tudi v zdravilišča, v izjemnih primerih jim z njim pomagamo tudi pri obiskih zdravnika ipd. Življenje z njim je resnično mnogo lažje.

Imate široko mrežo poverjenikov, ki skrbijo za invalide na posameznem območju. So s prostovoljstvom kakšne težave? Na nekaterih področjih namreč opažajo, da prostovoljstvo usiha?

Vesela sem in ponosno vselej povem, da je društvo preživelu prav zaradi ljudi, ki s svojim prostovoljnim delom že 40 let pomagajo drug drugemu in se skupaj veselijo vseh uspehov, ki jih v zgodovini društva ni bilo malo. Težav ni, še vedno je med nami veliko ljudi, ki srčno želijo in radi pomagajo ter jim nikoli ni težko stopiti do bližnjega in mu pomagati. Pa naj bo to s prijazno besedo, stiskom roke ali materialno pomočjo, ki so jo deležni posebej težki in socialno ogroženi invalidi. Njihovo in

naše uspešno delo so prepoznali tudi številni drugi, ki so posameznikom in društvu za opravljeno delo podeljevali priznanja, ob tem pa nam na najrazličnejše načine tudi pomagali. Z veseljem pa povem, da smo v zadnjih letih številno prostovoljcev, ki nenehno skrbijo za naše člane, povečali. Hvala prav vsem prostovoljcem!

Kako bi ocenili današnji položaj invalidov?

Menim, da je še veliko prostora za izboljšanje njihovega položaja. Prizadevamo si, da bi bili invalidi enakopravno obravnavani – še posebej to želimo za mlade invalide in vse tiste, ki težko najdejo priložnost za zaposlitev. Položaj invalidov bi po mojem mnenju bistveno lahko izboljšali sistemski ukrepi, bolj urejena zakonodaja, velikokrat pa pogrešamo tudi to, da bi se zdravi bolj potrudili, da bi nas vključevali v vsa področja življenja. Naša naloga ostaja, da v prihodnje še bolj, vsi skupaj, ne samo mi, osveščamo o položaju invalidov ter si prizadevamo za enakopravno vključenost v vsa področja življenja in dela v državi. Bi pa poudarila še to, da k sreči na našem območju ne čutimo odklonilnega odnosa zdravih ljudi do nas, še več, lahko bi jih celo pohvalili.

Dobro poznate tudi delo krovne zveze, saj ste med drugim kandidirali za predsednico, pa tudi delo društev vam ni neznano, saj ste predsednica koordinacije društev invalidov gorenjske regije. Morda na kratko tudi o tem?

Gorenjsko koordinacijo sestavlja devet društev, naše društvo je najštevilnejše in lahko rečem, da s svojimi aktivnostmi najuspešnejše. Dobro sodelujemo, si izmenjujemo izkušnje ter smo sodelavci in prijatelji. Kot predsednica koordinacije sem tudi članica upravnega odbora Zveze delovnih invalidov Slovenije, zato lahko rečem, da tudi nje delo dobro poznam. Sodelovanje bi lahko ocenila kot uspešno, žal pa moram opozoriti na premalo posluha do invalidov in njihovih društev. Pri tem mislim na nepravilno delitev finančnih sredstev, velikokrat tudi negospodarno ravnanje s sredstvi in premajhno pozornost do društev invalidov, brez katerih dela zveze, ustanovljene prav na pobudo društev, ne bi bilo.

Vaše želje, načrti, predlogi?

Ker je delovanje društva v veliki meri, predvsem finančno, odvisno od krovne zveze, bi si v večji meri želela, da bi aktivnejše sodelovali s tistimi, ki nam krojijo usodo in režejo kruh, to pa so vlada in poslanske skupine v parlamentu, posebej v povezavi s sprejemom zakona, ki bi celovito uredil področje invalidov. Premalo je tudi poudarjeno, da društva s prostovoljci postorimo ogromno, kar bi sicer morala opraviti država in njene številne institucije. Predvsem pa je moja želja, da v Medobčinskem društvu invalidov Domžale še naprej skupaj uspešno delamo v dobrobit vseh naših članov in članic, ki bodo tudi v prihodnje radi, vsak po svojih močeh, prispevali k uspešnosti našega društva. □

ŠLO JE ZA BOJ PROTI OKUPATORJU

STANKA OSOLNIK, NJENA DRUŽINA IN KRALJEV MLIN – SREDIŠČE UPORA V JARŠAH

Morali smo dajati vsem – Nemcem, partizanom in domobrancem. Vsi so prihajali. Samo da smo partizanom dajali radi in s srcem.

Franci Gerbec

Foto: osebni arhiv Stanke Osolnik

Stanka v mladih letih ...

... in danes

Stanke Osolnik se spomnim še iz mojih mladih let takoj po vojni kot drobne, vedno prijazne in nasmejane tovarišice. Vedno zadržana in skromna, nekje v ozadju. Po vojni se je še desetletja vrtel nekdanji Kraljev mlin v Srednjih Jaršah, v kar mogočni enonadstropni stavbi, prizidan k majhni, skromni hiši, mimo katere sem velikokrat vozil cizo v krajevno pekarno blizu mlina. Spomnim se, da smo leta 1963 novoustanovljeni jarški in rodški gasilci uredili v delavnici Kraljevega mlina majhno orodjarno in garažo za prvi gasilski kombi. Tako sva se večkrat srečevala in se pogovarjala, saj je bila Stanka aktivna pri krajevnih organizacijah (imenovanih takrat AFŽ – Antifašistična fronta žena) in v Rdečem križu. Vedel sem, da mora sama skrbeti za svojo družino in da je morala trdo delati, da jo je preživljala. Tako sem mislil, da jo dobro poznam, dokler je nisem lani poleti obiskal na njenem novem domu nasproti nekdanjega mlina. Tam živi skupaj s svojima hčerama v hiši, ki so jo počasi in z velikim potrpljenjem skupaj z možem sami zgradili. Potem pa sem se zavedel, da v resnici ne vem skoraj nič o njej in njeni družini ter o nekdanjem Kraljevem mlinu. Še najmanj pa to, da so bila njena družina in Kraljev mlin središče upora proti nemškemu okupatorju na Rodici in v Jaršah.

Mlada leta in začetek okupacije

Sama se še danes rada spominja svojih šolskih let. »Štiri razrede osnovne šole sem končala z odličnim uspehom v Jaršah, potem pa s prav dobrim še tri razrede meščanske šole v Domžalah. Zelo rada sem hodila v šolo, toda ko je leta 1941 nemški okupator ustanovil v Domžalah šolo samo s poukom v nemščini, nisem več hotela v šolo, pa tudi oče me kot zavedni Slovenec ni več pustil. Ostala sem doma in pomagala očetu in mami pri delu v mlinu in na majhni kmetiji.«

Stankin oče Mihael Kralj je bil doma iz Trzina, prav tako mama Franciška. Oče je bil sicer napredno usmerjen že pred vojno, vendar tako kot mama ni bil politično opredeljen ali organiziran. »Moja mama je bila zelo verna, vendar prav tako zavedna Slovenka«, pravi Stanka. Toda že poleti 1941. leta se je pri očetu Mihiu oglašil eden prvih organizatorjev upora Jože Skok z Rodice (opomba: v noči z 28. na 29. maj 1942 so ga potem gestapovci ustrelili na njegovem domu poleg moje rojstne hiše na Rodici) in ga prosil za pomoč prvim partizanskim četam na tem območju v hrani in denarju. Potem so iz Kraljevega mlina štiri leta romale vreče moke in hlebci

Kraljev mlin v Srednjih Jaršah je bil središče upora proti okupatorju v Jaršah.

kruha v partizanske enote in bolnice v širši okolici.

»K nam so začeli prihajati prvi organizatorji upora iz Jarš Vilko Rožič, sin našega učitelja, Franc Kobilca in Jože Trušnovc iz Jarš – sekretar Osvobodilne fronte za območje šte. 3, Jože Pirš – Luka iz Radomelj in drugi. Ponoči so imeli pri nas sestanke v posebni sobi v sosednji naši hiši čez cesto. Žal je Vilko Rožič kmalu padel v bitki na Golčaju (opomba: 26.oktobra 1941)«, se spominja Stanka.

Vsa družina Kraljevih se je vključila v podporo partizanskim enotam. »Delo na terenu je bilo zelo nevarno. Nemške patrulje so stalno podnevi in ponoči patrolirale, velikokrat so opravili preiskave v našem mlinu, vendar niso ničesar našli. Za 2 marki pomoči OF bi te lahko ustrelili, če bi te dobili.«

Bolnica – okrevališče

V začetku 1943. leta do konca leta 1944 so organizatorji OF organizirali v Kraljevem mlinu majhno bolnišnico – okrevališče za hudo ranjene partizane, ki so se pri njih zdravili tudi po več mesecev. Previjala, hranila in umivala jih je takrat 17-letna Stanka skupaj z mamo. Sama pravi: »Najtežji ranjenci so bili Franc Vrhovnik - Cveto, Feliks Pogačar - Srečo in Anton Letnar - Bučar. Pogosto so pri nas prenočili tudi terenci ali partizani, kot na primer Tomo Mavsar (opomba: ki je potem padel 27. 7. 1944 pri Trnavčevem mlinu na Rodici), Ivan Dolinšek - Vinko in številni drugi. Pogosto so pri nas prenočevali

uniformirane skupine VOS, na nočne sestanke so prihajali z Gorenjskega Franc Kavčič - Veljko, iz Domžal Urh Stenovc, z Dolskega Peter Zupančič - Stojan in drugi. Naša hiša je bila včasih ponoči polna ljudi – partizanov in aktivistov Osvobodilne fronte.«

V njihovem mlinu je bilo eno glavnih skladišč na tem območju za živila, obleko, obutev ter vojaški in sanitetni material, ki so ga potem ponoči odnašali v partizanske enote in bolnišnice na širšem kamniško-domžalskem in litjskem območju.

Tiskarna

V marcu 1944 so organizatorji OF preselili v Kraljev mlin tiskarno, ki jo je vodil Lado Trampuž - Moris. Stanka se še dobro spominja vsega, kar je bilo povezano s 'tehniko' (tiskarno).

»Ciklostilni aparat je bil skrit v posebnem predelu velikega žitnega silosa v samem mlinu. Delalo se je samo ponoči. Naše delo je bila preskrba s papirjem in barvami, prenašanje natisnjenih časopisov in biltenov na skrivne javke v bližnji in daljni okolici. Pri tem so sodelovali tudi številni člani in članice aktivna Zveze mladine v Jaršah. Sekretarka aktivna je bila Eli Steletova z Rodice, ki je pozneje z mamo in sestro Pavlo začasno prebivala na Pirnatovi domačiji v Jaršah, ko so Nemci izselili vso njihovo družino, potem ko so ujeli Nemci na Gorenjskem sinova – partizana Miho in Jerneja ter ju odpeljali v Dachau.«

Ko so nemški orožniki aretirali

Stankinega očeta Mihaela, sicer niso opravili preiskave, vendar je postala zadeva preveč nevarna. Sosed Jože Juhant mlajši je potem z vozom, naloženim z gnojem, odpeljal 'tehniko' v partizanske bunkerje na Rudniku. Nemci so 6. januarja 1945 po izdaji napadli te bunkerje in okrožno tehniko, kjer je padlo 32 bork in borcev in je bila uničena tudi tiskarna. Takrat so iz naše vasi padli tudi Lado Jeretina, ki je delal v tiskarni in sekretar Okrožnega komiteja KPS Edo Peternel.

Domači izdajalci

Stanko so konec septembra 1944 za tri dni zaprli domžalski domobranci v kletni zapor nekdanje knjižnice

stanovala in jedla pri nas, saj so po očetovem uboju Nemci mamo Natalijo odgnali v taborišče Ravensbrück, Jerko je šel v partizane, drugi pa so bili prepuščeni sami sebi in pomoči nekatereh sovaščanov, saj so se jim mnogi bali pomagati. Vendar je na Rodici in v Jaršah velika večina sovaščanov sodelovala z OF in odporniškim gibanjem.« Zato se spomni vsakega posebej iz številnih hiš na Rodici in v Jaršah, ki so padli v boju, predvsem po 'zaslugi' domačih izdajalcev.

Najtežji njen spomin iz vojnih let je uboj Martina Osolnika, moževega očeta, doma iz Krtine. Ta je bil mlinar v Osolinovem mlinu v Srednjih Jaršah. Ko so gestapovci iz Kamnika prišli 4. oktobra 1944 selit Giovanellijevo družino v Srednjih Jaršah, je prišel Martin v njihovo hišo, ker je upal, da bo morda lahko rešil dokumentacijo krajevnega Narodnoosvobodilnega upora, saj je bil oče Ivan Giovanelli - Johan predsednik odbora. Z gestapovci je bil tudi znani raztrganec Zamljen, ki je Martina napodil ven iz hiše in ga udaril, Martin pa ga je udaril nazaj, nakar ga je Zamljen vpričo družine Giovanelli in zbranih sosedov preresetal z brzostrelko.

Povojna leta

»Čeprav je vsa naša družina delala za partizane od začetka do konca, po vojni nikakor nisem mogla dobiti nobene zaposlitve. Nekako so vsi pozabili na nas. Šele čez nekaj let sem se lahko za štiri ure dnevno zaposlila kot snažilka v ambulanti Induplati Jarše, po upokojitvi pa sem še nekaj časa opravljala enako delo na krajevni skupnosti v Jaršah. Zato imam zdaj slabo pokojnino, vendar se s pomočjo hčera nekako prebijamo iz meseca v mesec.«

Po vojni smo živeli normalno življenje, tako kot vsi drugi sovaščani. Ko so leta 1963 arondirali vsa zemljišča na Mengeškem polju, smo tudi mi izgubili vso zemljo. Nobenih privilegijev nismo imeli, razen da smo morali trdo delati. Bili smo vključeni v obvezno oddajo kmetijskih pridelkov vse do leta 1954, tako kot vsi drugi. Tudi med vojno smo se pač morali prilagoditi dejanskim razmeram, kakršne so pač bile v tistih časih. »Če prav premislim, je pravzaprav pravi čudež, da kljub vsem preiskavam Nemcev in domačih domobrancev nikoli nismo bili izdani. Morali smo dajati vsem – Nemcem, partizanom in domobrancem. Vsi so prihajali. Samo da smo partizanom dajali radi in s srcem.«

Ko to pripoveduje, ni jezna ali ogorčena, iz njenih besed je razbrati samo tiho razočaranje. Vendar je kljub svojim visokim letom (rojena leta 1926) še vedno zelo živahna in rada spremlja, kaj se dogaja v ožjem in širšem okolju. Na koncu ob slovesu samo še tiho pripomne: »Samo, da ne bi bilo nikoli več vojn pri nas, potem bomo že nekako. Preveč je že bilo hudega pri nas.« Ostaja pa ponosna na vse, kar so njen oče, mama in sama storili takrat, ko je bilo v teh krajih najhujše med nemško okupacijo. »Pa lahko še kdaj prideš,« me opomni, ko ji podam roko. ☐

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, **26. februarja 2016.**

Rok za oddajo prispevkov je v **četrtek, 11. februarja 2016, do 12. ure.**

Za vprašanja smo na voljo na e- naslovu: **urednistvo.slamnik@gmail.com**

IZ NAŠIH VRTCEV IN ŠOL

na kratko

OŠ ROJE

Bodifit poskrbi, da se lahko gibamo vsi

Idejni pobudnik projekta Gibanje je življenje, predsednik Bodifit društva Marko Geršak, je omogočil, da s pomočjo donacij zagotovimo naši učenci Tii dodatnega spremljevalca. Zbirali smo prostovoljne prispevke za zapestnice. Kot pravi, je njihovo poslanstvo pomagati – pripraviti ljudi do gibanja. Dobrodelni projekt, že drugi projekt tega leta, se je odvijal na Gospodarskem razstavišču na sejmu Narava in zdravje. V tem zelo kratkem času so uspeli pridobiti lep kupček denarja in tako bo imela Tia možnost uživanja v gibanju s spremljevalcem, saj je pri hoji manj stabilna, zaradi osteroporozne pa potrebuje stalno spremljanje in nadzor odrasle osebe. Njeno gibanje in posedaanje ter vstajanje mora biti skrbno nadzorovano, saj ji lahko že najmanjši padec ali nepravilen gib povzroči zlom kosti, tako da je deklica odvisna od nenehne pomoči.

V Bodifit društvu se zavedajo, da je zdravim osebam gibanje samoumevno, nekaterim osebam s posebnimi potrebami pa žal nedosegljivo ali onemogočeno. Svoje privilegije so izkoristili za pomoč drugim. Kot pravi idejni pobudnik Marko Geršak, to je to, zaradi česar je človek človeku Človek. V imenu OŠ Roje se vsem za to bogato donacijo in človekoljubno gesto zahvaljujemo.

LUCIJA KODRCA

OŠ RODICA

Novoletni sejem

3. decembra 2015 smo na naši šoli za starše pripravili razredne prireditve in seveda vsakoletni novoletni dobrodelni sejem.

Za sejmsko prireditev smo morali pripraviti prostor. Začeli smo že ob 13.40. V telovadnico smo znosili mize, jih pogrnili, nato pa na njih zložili izdelke, ki smo jih nameravali ponuditi obiskovalcem. Naši učenci so sami izdelali zares veliko lepih izdelkov in upali smo, da bodo obiskovalcem všeč in da bodo zanje prispevali kar največ denarja, saj je bil namen sejma dobrodelen. Sredstva smo zbirali za šolsko skupnost učencev. Začetek sejma je bil napovedan za 16.30 uro, 'prodajalci' pa smo se zbrali že ob 16.10, ko so nam učitelji dali navodila, kako naj izdelke ponudimo. Dobili smo rdeče kape, da smo izgledali kot

mali Božički. Imeli smo tudi listke z dobrimi mislimi. Ko se je sejem začel, so si prvi obiskovalci naše stojnice le ogledovali. A 'kroženje' ni trajalo dolgo, saj so imenitni izdelki obiskovalce tako premamili, da so začeli počasi izginjati z razstavnih miz. Ob 17.00 so se začeli razredni nastopi in obiskovalci so se odpravili v razrede, kjer so nastopali njihovi učenci. Medtem smo imeli na stojnicah pravo stisko, saj nismo dobili skoraj nič prispevkov. Po nastopih smo doživeli pravi razcvet, obiskovalcev se je kar trlo, izdelki so izginjali z miz, prispevkov pa tudi ni bilo malo. Okoli 19. ure so nam ostale le še bolj ali manj prazne stojnice, zato smo začeli počasi pospravljati sejmski prostor.

Dan je bil zanimiv, še posebej, ker smo bili pri zbiranju sredstev uspešni.

ANDRIY PASICHNYK,
OŠ RODICA, 8. B

December in januar v vrtcu Dominik Savio

V našem vrtcu je bil december res poseben mesec. Bil je čas pričakovanja, veselja in obdarovanja.

VRTEC DOMINIK SAVIO Vsako jutro smo se po skupinah zbirali ob adventnem venčku, prižigali in šteli svečke, molili ter prepevali adventne in božične pesmi. Obiskal in obdaroval nas je sv. Miklavž. Počastili smo tudi svetnici sv. Barbaro in sv. Lucijo ter ob njunem godovnem dnevu dali v vazo vejice češnje ali forzicije ter posadili božično žito. Ves mesec je po vrtcu iz igralnice v igralnico romal Marijin kip, ob katerem smo skupaj molili, prepevali in se zahvaljevali Mariji za njeno največje darilo, Jezusa. Tokrat je Marija romala tudi na domove naših starejših otrok, da so se tudi naše družine ob njem zahvaljevale in priporočale v Marijino varstvo. Skupaj smo postavljali in izdelovali jaslice ter krasili božična drevesca. Po vrtcu je zadišalo tudi po slastnih piškotih in potici, ki so jih spekli otroci s svojimi vzgojiteljicami. Skupaj s starši smo se že tradicionalno v dneh pred božičem zbrali v cerkvi pri blagoslovu otrok. Skozi ves december smo tako skupaj odkrivali šege in navade ob pravi na božične praznike.

V januarju smo v vrtcu nadaljevali s celoletno temo Rajžajmo po Domžalah. V mesečni temi Domžale skozi čas smo spoznavali znane Domžalčane.

Spomnili smo se Franca Bernika, si v kulturnem domu ogledali abonmaj-

ske predstavo ter doprsna kipa F. Bernika in M. Tomca. Ker se je F. Bernik poleg službe duhovnika med drugim ukvarjal tudi z režijo predstav, so se otroci preizkusili s pripravo predstave, igrami vlog in igro z lutkami. Starejši so svoje predstave zaigrali mlajšim otrokom.

Skupaj smo poslušali in peli Tomčeve otroške pesmi ter se ob tem spominjali duhovnika in velikega skladatelja. Otroci so se tudi sami postavili v vlogo skladatelja ter skladali lastne pesmice in peli izmišljarije. Urili so svojo grafo-motoriko v risanju violinskega ključa.

V Domžalah je bilo v preteklosti kar precej umetnikov, ki so slikali in kiparili. Z otroki smo se spomnili kiparja P. Lobode in se še sami preizkusili v oblikovanju gline ter izdelali doprsne kipe. Spoznavali smo tudi različne materiale, ki jih uporabljajo kiparji.

Starejši otroci so se sprehodili po pokopališču in obiskali grobove znanih Domžalčanov, v veroučnih učilnicah pa so si ogledali Tomčevo sliko.

V vrtcu so nas obiskale tudi znane Domžalčanke, Moravska Mara s svojimi ljudskimi pevkami, in Stanka Pestotnik, ki nam je pokazala, kako so nekdaj Domžalčani pripravili slamo in pletli kite za slamnike. Otroci so si ogledali tudi Slamnikarski muzej.

M. Ž.

Na zimskih pripravah skupaj s slovenskimi biatlonci

Na Osnovni šoli Roje dajemo velik poudarek gibanju in se ne prestrašimo mrzlih zimskih dni, zato smo tudi letos učence odpeljali v zimsko šolo v naravi.

OŠ ROJE Tokrat so se imeli priložnost udeležiti tudi učenci posebnega programa višje stopnje, saj smo dali enak poudarek tako učenju alpskega smučanja kot učenju teka na smučeh, ki je zaradi motoričnih primanjkljajev zanje primernejša oblika zimske rekreacije.

Teden smo preživeli v hotelu Center na Pokljuki, v katerem so nas resnično razvajali, prav tako so poskrbeli za bogate in zdrave menije ter dietno prehrano, ki jo nekateri naši učenci potrebujejo.

tehniki smučanja ali teka na smučeh. Imeli smo res prekrasen teden gibanja na svežem zraku in na sončku v zimski idili. Učenci so se med seboj popolnoma povezali, si med seboj pomagali ter se urili tudi v navezovanju medosebnih stikov, s čimer so se tudi notranje čustveno izpopolnjevali. S tem so si pridobili bogate izkušnje na mnogih področjih, ki jim bodo v vsakdanjem življenju vedno prišle prav.

V tem času so na biatlonskem poligonu trenirali tudi znani biatlonci, med njimi tudi Petra Majdič, Klemen

Po predpisanem programu so se učenci razvrstili po skupinah glede na predznanje in motorične sposobnosti ter nato nadaljevali z učenjem posameznih zvrsti. Tako učitelji kot učenci smo dali vse od sebe, da se je vsak posameznik v skladu s svojimi sposobnostmi naučil kar največ novega pri

Bauer, Teja Gregorin in Jakov Fak, ki so naše učence spodbujali, jim vlivali pogum in se z njimi tudi podružili.

Preživeli smo čudovit teden, ki je bil dnevno obarvan s smehom in dobro voljo. Prav vsi se že zelo veselimo naslednje zimske šole v naravi.

VODJA ZIMSKE ŠOLE, LUCIJA KODRCA

**IZMENJEVALNICA
OBLAČIL, OBUTVE, NAKITA
in MODNIH DODATKOV**

KDAJ ? 1. FEBRUAR 2016 do 17:30 do 19:30
KJE? V Centru za mlade Domžale,
Ljubljanska c. 58, Domžale

„I kos DAŠ - I kos VZAMEŠ“

Prinesi 1 kos oblačila, obutve, nakita ali
modnega dodatka, ki ti doma v omari dela gnečo,
in si po svoji izbiri vzemi 1 kos, ki ti je všeč.

Informacije na www.czm-domzale.si info@czm-domzale.si ali 01/722-66-00, 040/255-568.

**VESELE ZIMSKE
POČITNICE**

OD PONEDELJKA,
15. FEBRUARJA,
DO PETKA,
19. FEBRUARJA 2016
OD 9. DO 15. URE

Prispevek je 4 € na dan.
Malico otroci prinesejo s seboj.
Program je namenjen otrokom
od 1. razreda OŠ dalje.

Obvezne so predhodne prijave.
Prijave začnemo zbirati v ponedeljek, 1. 2. 2015,
na 01 722 66 00, 040 255 568 ali info@czm-domzale.si.
Število mest je omejeno!

Novoletno presenečenje za OŠ Roje

Da so šli v kino, namesto v šolo, je bilo za otroke zagotovo nepozabno doživetje.

OŠ ROJE Veseli so bili – ne samo donacije Lions kluba Domžale – ampak tudi dejstva, da jih je pred Kolosejem pričakal kar naš predsednik Marko Kuliš osebno in jim izročil donacijo za ogled predstave in za prevoz. In seveda malce poklepetal z otroki.

Lions klubi Bled, Bled Golf, Brnik, Kamnik, Škofja Loka in Kranj so letos vzeli zares pobudo LK Domžale in rodilo se je prvo consko druženje Gorenjcev. Seveda skladno z lionističnimi načeli – z dobrodelno noto. Domžalski lionsi smo tako organi-

zirali dobrodelno večerjo oziroma Veliko dobrodelno consko druženje ob ritmihi zasedbe Prijatelji Dixielanda, katere celoten izkupiček smo namenili za Osnovno šolo Roje, ki jo obiskujejo otroci s posebnimi potrebami. LK Domžale Podružnica Metlika Y in LB Brnik pa sta poskrbela, da smo z nakupom otroških slikanic in lesenih igračk pomagali metliškim osnovnošolcem iz socialno šibkejših družin.

Najlepši del večera pa se je zgodil, ko je podjetje Baloh, d. o. o., iz Trzina

odkupilo poseben leseni didaktični ležalnik in ga namenilo otrokom na Rojah.

Na večeru, ki je 15. decembra lani potekal v restavraciji Arboretum, so nas s prisotnostjo počastili tudi Branko Dolenc, guverner Lions Distrikta 129, Jelica Krtolica, prejšnja guvernerka Makedonije, in naš prejšnji guverner Janko Arah. Za umetniški del programa so poskrbeli zasedba Prijatelji Dixielanda ter Nika Pirnat in DJ Pero.

KAROLINA VRTAČNIK

Praznični obiski

V petek, 4. decembra 2015, je v zbornici naše šole potekalo prijetno dobrodelno obarvano srečanje predstavnikov Rotary kluba Domžale in naših učencev.

OŠ ROJE Rotary klub Domžale nam je namreč v predprazničnem času namenil donacijo učnega in ustvarjalnega materiala. Goste smo pričakali v prazničnem ambientu in se jim predstavili z dvema glasbenima točkama: mladinski pevski zbor jim je poslal sporočilo pesmi Malo miru, skupina instrumentalistov pa jim je zaželela lepe prihajajoče praznike. Po nastopu so predstavniki šolske skupnosti prejeli darilo, našim gostom pa so se iskreno zahvalili ter jim izročili simbolična darila, izdelke naših učencev. Sledilo je odpiranje darila in raziskovanje vsebine velikega paketa, ki je pritegnil pozornost vseh prisotnih. Učenci so našli obilo učnih in ustvarjalnih materialov ter pripomočkov za oblikovanje, ki jih bodo s pridom uporabljali tako pri likovnem pouku

kot dnevno pri pouku v posameznih razredih. V predprazničnem vzdušju smo imeli na osnovni šoli Roje še en obisk. V torek, 8. decembra 2015, so nas namreč obiskale predstavnice kluba Soroptimistk. Člani mladinskega pevskega zbora in skupine instrumentalistov so gostje pozdravili s pesmijo in prazničnim voščilom. Tudi letos so nas gospe razveselile s sladkimi in uporabnimi darili – s toplimi nogavicami za zimske vragolije, sadnimi režinami in sokovi ter s sladkimi mandarinami. Predstavniki razredov, ki so darilo prevzeli, so se gostjam zahvalili in jim izročili darila. Večino prejetih dobrot smo z veseljem že uporabili, nekaj pa smo prihranili še za kakšno posebno priložnost, ki jih pri nas v decembrskem času ne manjka.

TJAŠA VEVODA

Željo nam je uresničil Lions klub iz Domžal

Učenci naše šole me že zelo zgodaj, na začetku šolskega leta, začnejo spraševati, če bomo tudi letos šli v Kolosej.

OŠ ROJE To je zanje zelo velik in pomemben dogodek. Mnogim je to edina priložnost, da si ogledajo film na velikem platnu.

Njihova želja tako postane tudi naša in takrat se spomnimo na člane Lions kluba iz Domžal, ki nam znajo take želje uresničiti. Prijazno so se nam odzvali in nas razveselili s celotnim financiranjem obiska kar dveh filmskih predstav v ljubljanskem Koloseju. Tako je bil za nas 22. december velik dan. Odšli smo v ljubljanski Kolosej, kjer sta nas že na vhodu v Kolosej prijazno čakala kar dva 'Božička' – Marko Kuliš, letošnji predsednik, in Boštjan Pavlič, oba člana Lions kluba iz Domžal, ki sta učencem predala novoletno darilo v obliki kino vstopnic. Sledil je ogled obeh filmov.

Po končanem ogledu so bili obrazi učencev zgovornejši od besed. Izražali so veliko zadovoljstva, veselja in hvaležnosti za dogodek, ki so ga doživeli.

V imenu učencev in učiteljev članom Lions kluba iz Domžal pristrčno zahvaljujem, in jim sporočam, da je bil to naš najboljši Božiček.

NADA GRČAR, UČITELJICA OŠ ROJE

ROK ZA ODDAJO
Naslednja številka Slamnika izide v petek, 26. februarja 2016.
Rok za oddajo prispevkov je v četrtek, 11. februarja 2016, do 12. ure.

Talne igre pred OŠ Venclja Perka

Na OŠ Venclja Perka smo se odločili, da asfaltne površine pred šolsko stavbo popestrimo z različnimi talnimi igrami, ki bodo učencem v zabavo in rekreacijo.

OŠ VENCILJA PERKA igra razveseljuje in sprošča. V otroški dobi je gibanje ena osnovnih potreb, s pomočjo katere otroci pridobivajo in izražajo svoja občutja, spoznanja, razpoloženja in čustva. Igra je sredstvo za samozave-

boste izvedeli, ko bomo spomladi porisali tla še z zanimivimi in uporabnimi družabnimi igrami.

Od ideje do izvedbe nam je pomagalo podjetje Helios TBLUS, d. o. o., ki nam je podarilo kvalitetne talne bar-

danje, izražanje in ima velik pomen v razvoju mišljenja, kar poudarja že Piaget. Z gibanjem se otrok uči in spodbuja domišljijo ter ustvarjalnost.

Na našem šolskem dvorišču smo obudili nekaj starih družabnih iger in dodali tudi nove. Otroci si krajšajo čas s skakanjem po krajšem in daljšem ristanču. Mečejo vrečke s peskom v talno tarčo z različnih razdalj. Učijo se opazovanja, hitrih gibov in posnemanja s pomočjo igre ogledalo ali posnemaj me. Krepijo možganke z iskanjem pravih poti v labirintu.

Na izvedbo čakajo še gnilo jajce, nekaj mrež za tri v vrsto in še kaj. To

ve, s katerimi so naše igre zaživele v številnih barvnih odtenkih. Posebno zahvalo bi radi izrekli direktorju dr. Matjažu Polaku, ki je k projektu zares srčno pristopil, z nami pa delil tudi koristne nasvete.

Čas, ki ga posvetimo igri, nam ostane v spominu vrsto let. Naj bo obujanje starih družabnih iger na Osnovni šoli Venclja Perka otrokom v zabavo, druženje, učenje ter v namen ustvarjanja malih iskric sreče, ko so v stiku s svojimi vrstniki.

EKIPA USTVARJALCEV
KATJA ERBAN, VANJA REPIČ IN IVO GROBLJŠEK

Smrkci na OŠ Preserje pri Radomljah

V decembru prižiga se tisoč luči, v decembru se ulica svetlo blešči, v decembru na jelki svetloba žari. Ko se prižgejo praznične luči sredi bele mrzle zime, prijateljstvo ogreje nam dlani in želja vzpne se iz srca v višine.

OŠ PRESERJE PRI RADOMLJAH Pošteno smo zakorakali v december. Obiski dobrih mož razveseljujejo otroke, tiste majhne, malo večje in tiste mlade po srcu, na božičnem drevesu pa lučke veselo utripajo in sproščenost prostih

nečenje, pravljico o malih modrih bi-tjih, ki jih vsi poznate. Prepričana sem, da veste, o kom govorim.

Smrkci so se na šolskem odru prav tako veselili božičnega časa, a jim je Gargamel tudi tokrat poskušal pokvariti

dni nas bo kmalu vse objela. OŠ Preserje pri Radomljah bo naslednje šolsko leto postala drugi dom številnim malčkom iz vrtcev Gaj, Mlinček in Kekec, medtem ko je osnovnošolcem postala to leto ali pa že kar nekaj let nazaj.

Ker pa se doma dogajajo najlepše stvari in so tam ljudje, ki jih imamo radi, so gledališčniki za bodoče šolarje iz enot Mlinček, Gaj in Kekec ter za učence od prvega do petega razreda pripravili pravljico z naslovom Prese-

praznični dogodek. Seveda mu ni uspelo, čarobnost bližajočih praznikov pa so Smrkci prenesli na vse obiskovalce.

Izjemen gledališki in plesni nastop osnovnošolcev je nastal pod taktirko Tanje Kastelic, ki je tudi avtorica te smrčje zgodbe, in Jasmine Pogačnik. Ob iztekajočem letu in pričakovanju novega so Smrkci vsem zaželeli dobro leto, polno osebne sreče ter pristrčnih in nagajivih trenutkov.

JASMINA POGAČNIK

POLITIČNE STRANKE

LTD / ANDREJA POGAČNIK JARC

Denarne socialne pomoči

Občinski svet je na zadnji seji sprejel odlok o denarnih socialnih pomočeh v občini Domžale. Na-domestil je stari pravilnik o kriterijih za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči, ki je bil v uporabi vrsto let, in bo jasneje opredelil denarne socialne pomoči, ki jih v Domžalah namenimo za blažitev najhujših stisk, v katerih se znajdejo posamezni občani in/ali njihove družine.

Občina Domžale je pri oblikovanju sredstev za namene denarnih socialnih pomoči sledila zavezam posebno skrb namenjati posameznikom ali družinam, ki se iz različnih razlogov znajdejo v težkih socialnih situacijah. Namen teh pomoči je zajeti populacijo, ki po državnih merilih sicer ni socialno ogrožena, ker deloma presega državni cen-zus za pridobitev pomoči, zato občinski cen-zus presega državnega do 80 odstotkov, kar predstavlja precejšen nadstandard tudi v primerjavi z Ljubljano, ta presega državni prag za 30 odstotkov, ali s sosednjimi občinami.

Občinske denarne socialne pomoči se lahko dodelijo za pet različnih namenov oziroma oblik kot enkratna pomoč, kot izredna pomoč, kot pomoč pri plačilu šolskih kosil učencem, kot

“ Ne moremo pa pristati na dejstvo, da nam redno delo ne more zagotoviti osnovne socialne varnosti.

pomoč rejencem ali doplačilo pri namestitvah izven javne mreže institucij.

Na predlog LTD – Toni Dragar, liste za vse generacije so zneski pomoči za približno 9 odstotkov višji od prvotno predvidenih, povečan znesek minimalnega dohodka, ki je osnova za izračun upravičenosti do pomoči, pa bo razširil krog upravičencev. Prav neusklajena rast minimalnega dohodka in minimalne plače, ta je rasla mnogo počasneje kot minimalni dohodek, omogoča prejemanje socialnih pomoči večjemu krogu upravičencev. Občinske denarne pomoči so po našem prepričanju namenjene občanom, ki so se zaradi nesrečnih okoliščin znašli v nezavidljivem finančnem položaju, v trenutni stiski, ki jo s takšnimi pomočmi lahko blažimo. Ne moremo pa pristati na dejstvo, da nam redno delo ne more zagotoviti osnovne socialne varnosti.

SD / UROŠ BREZNIK

Nova študija, stare ugotovitve?

Občinski svet je na zadnji seji podprl predlog župana in odobril 40.000 evrov za izdelavo Celostne prometne strategije, ki so jo poimenovali Trajnostna raba in proizvodnja energije in pametna omrežja. Za strategijo, katere končna cena bo 120.000 evrov, bo razliko prispevala država. Glavni cilji dokumenta je med drugim razvoj urbane mobilnosti in posledično izboljšanje kakovosti zraka, boljša povezanost urbanih področij z njihovim zaledjem in izboljšanje kakovosti življenjskega prostora. Iz tega lahko sklepamo, da ne gre za to, kje bo šla kakšna cesta in kako bomo razbremenili center mesta, temveč, kako bodo te ceste opremljene. Seveda je pomembno, da imamo tovrstno študijo, a sem se ob tem spomnil tudi na Prometno študijo izpred natanko desetih let, ki navaja nekaj ugotovitev kot so: pretirana raba osebnih vozil, vodenje tranzitnega motornega prometa skozi mestno središče in stanovanjska območja, bistveno povečanje števila prebivalstva in delovnih mest povzroča veliko dodatnega prometa, javni promet je razmeroma slabo urejen, kolesarskih poti je premalo, niso sistematično ureje-

“ Glavni cilji dokumenta je med drugim razvoj urbane mobilnosti in posledično izboljšanje kakovosti zraka, boljša povezanost urbanih področij z njihovim zaledjem in izboljšanje kakovosti življenjskega prostora.

ne, pešec je glede na osebni avto v podrejenem položaju, pešpoti so slabše urejene, nivojsko križanje železniške proge in Ljubljanske ceste povzroča zastoje in kolone ... Pa bomo v nadaljevanju res znali vse te ugotovitve in pomanjkljivosti odpraviti?

SMC / KAMAL IZIDOR SHAKER, POSLANEC DZ RS

Z optimizmom naprej

Naj vam najprej iz srca in iskreno zaželim srečno ter predvsem zdravo in uspešno leto 2016. Kot je v naših običajih ponavadi, se ob koncu leta spodobi pogledati nazaj v leto, ki je šlo mimo. Leto 2015 je bilo polno najrazličnejših izzivov, s katerimi smo se na nacionalni ravni 'spopadali'. Ker sem po naravi pozitiven, bi izpostavil tri ali morda štiri. Ker smo v Državnem zboru v poslanski skupini SMC 'porazdeljeni' na različna področja – sam pokrivam predvsem evropske zadeve in zunanjo politiko – bi se osredotočil na te, ker so prav tako aktualna.

Lahko rečem, da je bilo 2015 za EU na nek način prelomno. Prelomno v smislu izzivov, ki so začeli eskalirati tako na globalni, evropski pa tudi na nacionalni ravni. V mislih imam seveda begunsko/migrantsko krizo, ki se nas je v polni meri tudi dotaknila. Večkrat sem poudarjal, da je bila naša vlada pripravljena na to, pa vendar se morda vsi skupaj nismo čisto dobro zavedali razsežnosti mirgracij. Kakorkoli. Menim, da je Slovenija ukrepala primerno, da z begunci in migranti ravna humano, solidarno in v skladu z vsemi pravili EU. Reševanje tega vprašanja pa se mora EU lotiti celostno in predvsem v državah, iz katerih begunci prihajajo. Ampak to je preširoka tema, da bi jo lahko do potankosti tu razdelali.

2015 je bilo tudi zadnje leto črpanja sredstev evropske finančne perspektive 2007–2013. Slovenija je bila pri njihovem črpanju izjemno uspešna, saj je med vsemi državami članicami zasedla visoko 4. mesto po porabi kohezijskih

“ 2015 je bilo tudi zadnje leto črpanja sredstev evropske finančne perspektive 2007–2013. Slovenija je bila pri njihovem črpanju izjemno uspešna, saj je med vsemi državami članicami zasedla visoko 4. mesto po porabi kohezijskih sredstev.

sredstev. Za predstavo, kohezijska sredstva so, namenjena Sloveniji, v prejšnji perspektivi znašala 4,2 milijarde evrov. V devetih letih se je na račun teh sredstev izvedlo več kot 5000 projektov, ustvarjenih je bilo več kot 45.000 delovnih mest in še bi lahko naštevali.

Ključni dokumenti za začetek črpanja nove perspektive (2013–2020) so bili na Evropski komisiji potrjeni in vse je pripravljeno za črpanje. Prvi razpisi so bili že objavljeni. V prihodnjih letih je v planu, da sredstva črpamo (teh je približno 3,2 milijarde) sorazmerno. Se pravi, da se celotni znesek prerazporedi na preostanek let, ki so ostala do konca perspektive 2014–2020.

Leto 2016 prinaša nove izzive, tako za Slovenijo kot tudi za Evropsko unijo. O le teh in o rešitvah, ki jih v SMC – Stranki Modernega Centra vseskozi iščemo, vas bom seveda redno obveščal.

NSI / LJUDMILA NOVAK, PREDSEDNICA

Naše zdravstvo in zunanja politika potreujeta resno prenovo

Slovenski zdravstveni sistem je v zadnjem letu doživel veliko kritičnih ocen, prav tako pa so ga zaznamovali nekateri škandali, ki so razburili strokovno in tudi širšo javnost. Za mnoge rutinske preglede ljudje še vedno čakajo več mesecev, na številne težave pa so opozorili tudi zdravniki in medicinske sestre, ki delajo v resnično nemogočih razmerah. Dodaten razlog za napete razmere v zdravstvu predstavlja tudi dejstvo, da med nami živi čedalje več starejših oseb, ki potrebujejo zdravljenje in dolgotrajno oskrbo.

Vemo, da denarja za zdravstveno varstvo ni na pretek oz. da ga je za naraščajoče probleme premalo. Zaradi tega je nujno treba sprejeti ustrezne ukrepe oziroma reforme. Vlado in ministrico za zdravje smo zato že nekajkrat pozvali k pripravi ustreznih rešitev, a pravega odziva ni bilo. In ker smo se v NSi čakanja naveličali, smo v okviru našega strokovnega odbora za zdravstvo in s pomočjo zunanjih strokovnjakov sami pripravili izhodišča za zdravstveno reformo. Predlagamo predvsem več konkurenčnosti na področju zdravstvenih zavarovanj ter preglednejši in bolj prilagodljiv zdravstveni sistem. Težimo k temu, da se vsakemu državljanu zagotovi enostaven in hiter dostop do kakovostnih zdravstvenih storitev in dolgotrajne oskrbe – tako doma kot v tujini. Predlog NSi predvideva, da bodo ljudje imeli možnost izbirati, pri kateri zavarovalnici bodo sklenili zdravstveno zavarovanje in bodo lahko odločali, kje se bodo zdravili.

“ Predlagamo predvsem več konkurenčnosti na področju zdravstvenih zavarovanj ter preglednejši in bolj prilagodljiv zdravstveni sistem.

Zavarovanec bo tako lahko izbral izvajalce zdravstvenih storitev glede na svoje potrebe, kakovost storitev, čakalno dobo, oddaljenost od svojega bivališča ali izvajalčeve reference. Prav tukaj je ključ za odpravo čakalnih vrst. Želimo namreč zdravstvo, ki bo dostopno vsem. Trenutno je predlog zdravstvene reforme v fazi javne obravnave in vabim vas, da na spletni strani www.nsi.si/zdravstvo sodelujete s svojim predlogom.

Korenite spremembe pa bi potrebovala tudi slovenska zunanja politika, ki je v zadnjih nekaj letih, odkar jo pooseblja Karl Erjavec, padla na zelo nizko raven. Predsednik DeSUS si je zaradi neprimernih izjav v zvezi z arbitražo, pristranskim kadrovanjem na ministrstvu, deljenjem odpustkov posameznim diplomatom in domaćijskim pristopom do zunanje politike prislužil interpelacijo. Državni zbor jo bo predvidoma obravnaval v začetku marca. Seveda pa lahko Karl Erjavec pred tem Sloveniji in naši zunanji politiki naredi uslugo in odstopi kar sam ...

NSI / ANDREJA ŠUŠTAR

Skupaj smo močni

Referendum je minil, navdušenje se je poglelo, tudi zaničevanja so potihnila, a zadovoljstvo in ponos, da je slovenski narod ohranil vrednoto družine in se ob vsem referenduskem dogajanju ponovno zavedel njenega pomena in veličine, ostajata. Zanimivo se mi zdi, da so po objavi rezultatov referenduma, od velike osuplosti nenadoma potihnili glasovi podpornikov novega zakona. Ko je prvi šok minil, se je usul plaz nestrpnih komentarjev s strani tistih, ki so v času kampanje neprestano poudarjali svojo strpnost. Presenečeni smo bili tudi mi, ki si želimo, da družina ostane družina, kajti pred referendumom so nam mediji dajali občutek, da je razmišljanje v stilu 'za' v veliki prevladi nad 'proti'. Sami smo naredili vse, da bi prave informacije prišle do vsakega občana. V zadnjem tednu pred referendumom smo od jutra do večera dežurali na stojnici, kjer smo delili zloženke z vsebinskimi utemeljitvami o pomanjkljivostih in slabostih novega zakona, se o vsebini referenduma pogovarjali z mimoidočimi, doživeli marsikatero pikro pripombo in grd pogled s strani 'strpnih' ... Potrudili smo se s postavljanjem plakatov in, zanimivo, bili edini, ki smo prosili za plakatna mesta. Na žalost so bili nekateri bolj kot za po-

“ V imenu NSi se zahvaljujemo vsem, ki ste s ponosom in ljubeznijo do družine in domovine – dveh tradicionalnih vrednot – pomagali zavriniti sporno novelo zakona.

šten boj zavzeti za krajo in podiranje naših pajojev. Ko je postalo vse jasno, so strokovnjaki začeli analizirati rezultate in spet smo bili lahko priče poniževalnim pripombam na račun nasprotnikov novele zakona: »*Bolj ko ljudje živijo v bedi, bolj se oprijemajo tradicionalnih vrednot*«. Tradicija je vendar tisto, kar narod povezuje, mu daje trdnost. Pomaga nam odkrivati našo zgodovino in identiteto. Zdaj pa bi jo najraje kar odpravili. Oprijemajo se je samo še 'reveži', tisti, ki ob pomanjkanju materialnih dobrin, udobja in preobilja še vidijo tisto, kar zares nekaj velja. Vidijo, kaj je v življenju pomembno in so za to pripravljeni dati tudi tisto malo, kar imajo. V imenu NSi se zahvaljujemo vsem, ki ste s ponosom in ljubeznijo do družine in domovine – dveh tradicionalnih vrednot – pomagali zavriniti sporno novelo zakona.

SDS / MAG. TOMAŽ DEŽELAK, ČLAN OS IN PREDSEDNIK OO

Začetek poti – poizkus vpijočega v puščavi – SPB-1

Za nami je novo leto, čas obljub in zaobljub. V mislih smo si zadali veliko, uresničili bomo žal malo manj. Taki smo. Prej se s tem sprijaznim, lažje nam bo. V preteklem letu smo se ukvarjali s stroški, parkirno hišo, financiranjem športa, javnim prevozom, pokrito tržnico, čistilno napravo, SPB-1, ..., in dali smo obljube, ki jih žal nismo mogli ali pa preprosto želeli uresničiti. Želeli smo si več, dobili izgubljene priložnosti. Kompromis. Vendar pa se pri vsem tem modrovanju spomnim na obljube, ki so bile dane prebivalcem SPB-1. Bilo jih je veliko, ampak njihov glas ni segel v deveto vas. Predvsem tisto občinsko. Brez dvoma se je zagotovo rodila kakšna nova študija. Le-te je lahko spisati, še lažje pa na njih pozabiti. Zato sem se po novem letu, ko sem pregledal plan dela občinskega sveta za leto 2016, spraševal zakaj ni nobene teme na to problematiko. Predvidevam, da zato ker je do volitev še daleč. Za prebivalce SPB-1 predalec. Zato vam, spoštovani prebivalci, predlagam, da če želite vzeti vajeti usode v svoje roke, ravnate skladno s 63. členom Statuta Občine Domžale, in podate pobudo za ustanovitev krajevne skupnosti. To

“ Dragi prebivalci blokov, še zlasti SPB-1, predlagam vam, da se začnete zavedati, da se občinske volitve dobijo ali izgubijo na podlagi vaših glasov.

naredite preprosto tako, da zbor krajanov ali najmanj 5 odstotkov volivcev v tistem delu občine, ki želi ustanoviti krajevno skupnost, izrazi svojo voljo za ustanovitev nove krajevne skupnosti. Občinski svet mora pobudo obvezno obravnavati in določiti način ugotavljanja interesa. V povezavi z navedenim pa boste lahko, končno, na podlagi 192. člena poslovnika sodelovali pri sestavljanju delovnega programa občinskega sveta, kjer se med drugim upoštevajo tudi predlogi krajevnih skupnosti. Prav zanima me, ali bo imel občinski svet 'jajca' in zavrnil vašo legitimno izraženo voljo, še posebej, če boste zbrali več kot 500 podpisov. Dragi prebivalci blokov, še zlasti SPB-1, predlagam vam, da se začnete zavedati, da se občinske volitve dobijo ali izgubijo na podlagi vaših glasov.

Društvo Ajda Domžale deluje že 15 let

Poslanstvo Društva Ajda Domžale je širjenje ozaveščenosti ljudi o pomenu zdrave in energijsko polne hrane, ki nam jo prinaša biološko-dinamična metoda pridelave, ter spodbujanje večje prehranske samooskrbe.

V Sloveniji deluje 16 biodinamičnih društev, poznanih tudi kot Društva Ajda. Društvo Ajda Domžale je eno prvih ustanovljenih biodinamičnih društev in letos obeležuje 15. leto delovanja. Društvo je bilo skozi vsa leta zelo aktivno, njegovo članstvo danes presega že število 250 in združuje vrličkarje, kmete in ostale zainteresirane. Glavno poslanstvo društva je širjenje ozaveščenosti ljudi o pomenu zdrave in energijsko polne hrane, ki nam jo prinaša biološko-dinamična metoda pridelave, ter spodbujanje večje prehranske samooskrbe.

Biodinamika ni le sonaravni način kmetovanja, temveč tudi način življenja, razmišljanja in dojemanja sveta. Temelje tej metodi je podal dr. Rudolf Steiner na Kmetijskem tečaju v Koblerwitu leta 1924. Biodinamika tako ni nekaj novega, temveč je že več kot 90 let prisotna in temeljito preizkušena metoda kmetovanja po vsem svetu. Gre za metodo, ki jo lahko prakticiramo na vrtu, njivi ali več sto hektarskem posestvu, kot to počno v tujini. Bistveno je dojetje, da živali, rastline in človek predstavljajo celoto, na katero učinkuje celotno vesolje (kozmos) s silami planetov našega osončja in ozvezdij zodiaka. Bolj kot razumemo to medsebojno vpetost in naravne ritme ter znamo te zakonitosti uporabiti v njihovi polnosti, bolj smo sposobni pridelati zdravo in živo hrano. Biodinamika kmetijo dojema kot celoto, saj se na njej prideluje hrana, v čim večji meri lastna semena za nadaljnjo reprodukcijo, s kolobarjenjem se ohranja naravno ravnoesje in raznovrstnost rastlin, s kompostom trajno oživlja tla in ohranja plodnost zemlje.

Društvo Ajda Domžale organizira predavanja in delavnice o biodinamiki in sorodnih temah, ki so zelo dobro obiskana, saj so odprta za javnost, ne le za člane društva. V društvu skupaj nabiramo zdravilne rastline za izdelavo biodinamičnih preparatov in zimskega premaza za sadno drevje ter večkrat mesečno skupaj izdelujemo preparate, ki so potem na razpolago vsem članom društva za škropljenje lastnih vrtov. V društvu je mnogo znanja o pridelavi zdrave hrane, ki je rezultat večletnih izkušenj uporabe biodinamičnih preparatov in poznavanja zdravilnih zelišč ter opazovanja naravnih procesov. Dognanja in izkušnje z veseljem posredujemo naprej, zato društvo predstavlja glavni podporni sistem tako za nove člane kot za prehod z ekološkega na biodinamični način kmetovanja. Zelo nas veseli, da imamo v Društvu Ajda Domžale kar šest (od skupno 37) biodinamičnih kmetij, katerih pridelki nosijo svetovno priznano blagovno znamko Demeter, ki označuje hrano najvišje kakovosti. Biodinamični kmetje so vključeni v ekološko kontorlo in kontrolo Demeter, kar pomeni, da poleg vseh zahtev za ekološko kmetovanje, sledijo načelom biodinamike ter upoštevajo stroge smernice za pridelavo in predelavo. Da bi olajšali pot med našimi kmeti in potrošniki, je na sedežu društva (Podrečje 10, Domžale) vsak to-

rek med 16. in 18. uro tržnica biodinamično pridelanih živil z raznovrstno ponudbo. Na voljo je širok izbor sezonske zelenjave in sadja, več vrst žita in moke, mleko, skuta in sir, vložena živila, marmelade in namazi, več vrst kruha iz krušne peči, različni čaji in zelišča ter še marsikaj. Torkovi popoldnevi so tako zelo živahni, saj so namenjeni tudi urejanju društvenih zadev, druženju in izmenjavi nasvetov.

Zimski čas izkoristimo za večji poudarek na izobraževalnih dejavnosti, med njimi ima pomembno mesto Začetni tečaj biodinamike. Na tečaju predstavimo načela biodinamike, pripravo in uporabo biodinamičnih preparatov, principe uspešnega kolobarjenja, pripravo kompostnega kupa, pomen setvenega koledarja, uporabo rastlinskih pripravkov za zaščito in krepitev rastlin ter mnoge preverjene nasvete za uspešno vrtnarjenje. Izdelamo homeopatski preparat za polže, pripravimo kompostni kup in izdelamo preparat po Mariji Thun. Ogledamo si orodja in naprave za obdelavo zemlje in škropljenje. Prikažemo obrezovanje, sajenje, škropljenje ter cepljenje sadnega drevja, trte in jagodičevja. Tečaj je primeren za vrličkarje, kmete in vse druge, ki jih tema zanima. Opravljen začetni tečaj je pogoj za prejemanje in uporabljanje biodinamičnih preparatov, ki jih v društvu skupaj pripravljamo, saj ni pomembno le vedeti, da je nekaj dobro uporabljati, temveč tudi, zakaj.

Tudi v letu 2016 pripravljamo marsikaj zanimivega, naše dogodke lahko najdete v koledarju dogodkov na spletni strani www.demeter.si, kmalu pa tudi na naši novi spletni strani.

ANDREJA VIDEMSEK

Ajda
Domžale

vabi na

ZAČETNI TEČAJ
BIODINAMIKE

ki bo potekal v Domžalskem domu
(Ljubljanska 58, Domžale)
štiri sobote,
in sicer: 27. 2., 5. 3., 12. 3. in 2. 4. 2016
od 9. do 13. ure.

Prijave in več informacij:
andreja.videmsek@gmail.com,
051 204 436 (Andreja), 041 323 249 (Jože)

VABLJENI!

KOLUMNA • KAM GREŠ, ČLOVEK?

ANTON KOMAT

KO UMRE LAŽNO UPANJE, OŽIVI DELOVANJE

Ta čas, ko dogodki na planetu Zemlja postajajo za ljudi čedalje bolj nepredvidljivi in nenapovedljivi, torej kaotični, lahko racionalno ugotavljamo, da hitro izgubljam na vseh frontah.

Tisti, ki imajo meč in moč, brezobzirno uničujejo planet, a večine to ne skrbi. Gledajo proč in tonejo v svoji brezbriznosti, konformizmu in apatiji. Tako shizofreno stanje rojeva izjave, kakršne so: »*Kaj pa lahko sploh še storim?*« ali »*Saj je vse skupaj brezupno!*« Večina aktivistov in ozaveščenih ljudi se z vsemi legalnimi in legitimnimi sredstvi srčno bori in poskuša zavarovati kakovostno življenjsko okolje. Vendar, bodimo pozorni, njihove uspešnosti nikakor ne določajo globalni centri moči, marveč predvsem neverjetna brezbriznost anonimne množice, te izgubljene črede brez vodnika. Množica ima lahko silno moč, če se je zaveda in jo udejani, in prav tega se najbolj bojijo elite. Zato so vpogle silni aparat medijske manipulacije, ki skupnost melje v prah nemočnih posameznikov. Cilj je uničenje zdravega razuma ljudi, ki edini preprečuje, da bi sprejemali slabe odločitve.

Če pogledamo na problem s te strani, potem resnično nimamo dosti upanja, vsaj na prvi pogled ne. Vendar je prav to stanje odrešujoče, kajti lažno upanje je tisto, kar nas priklepa na sistem – na konglomerat ljudi, idej in ideologij, ki ta čas povzroča uničevanje planeta in civilizacije. Vse gorje na svetu se zgodi, ko ljudje nasedajo norcem v kravatah, uniformah, talarjih in turbanih ter se bojujejo za njihove interese. Izgubiti prihodnost ni isto, kot izgubiti volitve ali nekaj točk na borzi. Le ljudje lahko izgubimo prihodnost, oblastniki pridejo in izginejo, mi pa ostajamo ter z nami naši otroci in njihovi vnuki. Mi ustvarjamo in živimo zgodovino, ne pa mogočniki. Mislimo, da bo devetindevetdeset odstotkov v nedogled prenašalo enoodstotno manjšino globalnega semnja ničevosti? Ničevosti, ki vse ljudi prek uničevanje pelje v samouničenje. Do kdaj bomo sami sebi vlačili les na grmado, na kateri bomo zgoreli?

Odreši nas spoznanje, da je v bistvu največji problem lažno upanje, da se bo nekega dne vse čudežno spremenilo na bolje, po možnosti itak zadnji trenutek. Da nas bodo rešili nova politična stranka, morda prosvetljeni absolutistični vladar, novi prerok, nove tehnologije, polom svetovnih borz, morda sam Božiček. Vendar vsi taki lažni upi vodijo naravnost v nedejavnost ter v končni posledici v popolno neučinkovitost in paralizo. Lažno upanje nas namreč vklene v življenja nevredne razmere in nas zaslepi, da ne prepoznamo več krutih življenjskih resnic. Lažno upanje, da bo zapiti mož nehal piti, lažno upanje, da bo kričava žena nehala vpiti, da bodo otroci brez dobrega zgleda spoštovali starše. Lažno upanje je tudi, da bo industrijsko kmetijstvo nehalo uničevati rodnost prsti in zastrupljati vodne vire, da bo prehrabna industrija nehala uporabljati nevarne aditive, da bo farmacija nehala tržiti bolezni, da bodo vlade stopile na stran ljudstva in nehale biti ubogljiv servis kapitala. Ali kdo res verjame, da bodo velike korporacije v svojih tajnih laboratorijih opustile tvegano nanotehnologijo, geoinženiring, gensko tehnologijo ali razvoj tehnik kloniranja? Ali verjamete, da se bo s spremembo vladajoče garniture karkoli spremenilo in da bomo zgolj s spremembo nekaj zakonov spremenili svet, v katerem živimo? Verjamem, da ne verjamete! Kje pa, to je neumnost, boste rekli. Upate pa vseeno.

Vendar niso zgolj lažni upi tisto, kar vlepe upajoče. Upanje je sicer res zdravilo proti obupu, svetloba na koncu tunela, toda obenem moramo priznati, da nas premešča v neko prihodnje stanje, v nekakšen raj v nekakšni prihodnosti. Saj poznate zgodno o Pandorini skrinjici? Upanje je bilo edino dobro med vsemi nesrečami, ki so se zgrnile nad človeštvo, in ostalo je zaprto v skrinji. Vendar bolj ko razmišljam o upanju, bolj se mi dozdeva, da bi bilo najbolje, da bi ostalo zaprto v skrinji skupaj z vsemi tistimi nesrečami. Čedalje bolj se mi svita, da je ravno lažno upanje tisto, kar služi potrebam ljudi, ki imajo meč in moč, in da tako upanje čedalje bolj postaja podobno brezčutnemu ječarju, ki nas zadržuje v ječi oblasti. Budisti poznajo pomenljiv pregovor, da upanje in strah drug drugega lovita za rep. To

mi je odprlo oči in ušesa, da sedaj bolje vidim in slišim. Lažno upanje ni nič drugega kot hrepeneje po nekam stanju v prihodnosti, na katero ne moremo vplivati. Torej smo že na samem startu nemočni, kajti upati na neki rezultat v bistvu pomeni, da smo obupali nad kakršnim koli dejanjem, ki bi lahko vplivalo nanj. Naj bom konkreten, če rečem, da bo obsedenost z ekonomsko dogmo o neomejeni rasti nekega dne zagotovo nehala uničevati svet, se s tem zgolj oddaljim od možnosti, da bi sam kakorkoli sodeloval pri zausstavitvi tega uničevanja.

Zato ne gojim upanja, da bo pitna voda ostala javna in skupna dobrina vseh državljanov. Stori bom, kar je v moji moči, da bo to tako ostalo tudi v prihodnje. Ne upam, da bo politika nehala podpirati kapital, storil bom vse za razvoj neposredne demokracije v službi ljudi. Ko dojamemo, da lahko vplivamo na smeri razvoja družbe, nam sploh ni več treba 'upati'. Preprosto storimo, kar moramo storiti po svoji vesti. Naredimo, kar je nujno potrebno! Ko nehamo upati na pomoč od zgoraj, na prosvetljenost oblasti, na ekološko naravnost kapitala ali na etičnost tehnološkega, potem smo končno osvobodjeni, svobodni, da začnemo trdo delati za reševanje problemov. Šele ko umre upanje, polno zaživi delovanje! Takrat ne privolimo več v konformistično držo po načelu: »*Rim gori, senat pa razpravlja!*« Ni hujše grdobe, kot je konformizem.

“Večina aktivistov in ozaveščenih ljudi se z vsemi legalnimi in legitimnimi sredstvi srčno bori in poskuša zavarovati kakovostno življenjsko okolje. Vendar, bodimo pozorni, njihove uspešnosti nikakor ne določajo globalni centri moči, marveč predvsem neverjetna brezbriznost anonimne množice, te izgubljene črede brez vodnika.”

Obstoje seveda ljudje, za katere je na videz brezupno stanje priročen izgovor za lastno nedejavnost. Recimo, eni si najdejo izhod v tem, da govorijo: »*Kaj se to mene tiče, raje se zabavam in ne mislim na nič.*« Drugi pravijo: »*Briga me, grem na potovanje v eksotične kraje in se naužijem lepote.*« Tretji morda izjavijo: »*Dol mi visi, meni sta pomembni kariera in denar!*« Toda vsi ti se prej ali slej znajdejo pred resničnostjo, ki ji ni mogoče ubežati. Meni ni treba bežati, kajti spoznal sem resničnost, ki mi govori, da ljubim ta edini svet, ki ga imamo, da ljubim glogov grm na vrtu, da sem oboževalec petja ptic, da občudujem let kačjih pastirjev, da sem zaljubljen v lju-bezen do narave. In če ljubiš, potem narediš vse, da zaščitiš bitja in ljudi, ki jih imaš rad. Ko vsi lažni upi odmrejo, prevlada ljubezen, in takrat naredimo vse, kar je potrebno, da zavarujemo svoje najbližje. Rezultat ni več pomemben, pomembna so zgolj in edino dejanja. Skratka, ko obupamo nad vsemi lažnimi upi, takrat odmoremo kot družbena bitja tega ponorelega sveta. Umremo za tiste, ki imajo meč in moč. Zanje smo mrtvi in ne morejo nam več do živenga, ne z obljubami ne z lažmi, ne z grožnjami ne z nasiljem. Takrat postanemo podobni Hemingwayjevim junakom, za katere velja: »*Lahko me celo ubijejo, ne morejo me pa premagati!*« Ko umremo za ta ponoreli svet, umre naš umetno skonstruirani ego, ponarejeni in zmanipulirani jaz, umre še ena od žrtev. Odnos med žrtvijo in zločincem je prekinjen, ker je žrtev v družbenem okolju zločinca mrtva. To je simbolna smrt, v kateri preživi tisti, ki se je odločil za preživetje, tisti, ki misli s svojo glavo, tisti, ki pozabi naučeno in vsiljeno ter gre, kamor ga vodi srce. Ko obupaš nad upanjem, te ni več strah in takrat postaneš dejaven ustvarjalec boljšega sveta. Zatorej, umiri se, premisli in pojdi, kamor te vodi srce! □

KULTURA

Slikar, ki ima rad sonce, tudi Murkov nagrajenec

V Brežicah so 11. novembra 2015 podelili Murkove, nagrade, priznanja in listine za uspešne posameznike in skupine s področja etnologije. Med tremi prejemniki Murkove listine je tudi Janez Medvešek, doma iz Dragomlja, ki je življenjsko povezan s čopičem, zadnja leta tudi s peresom in fotografskim aparatom.

1. Janez Medvešek v svojem ateljeju (Foto: Primož Hieng)
2. Sv. Tomaž nad Praprotnim v Selški dolini (Foto: Janez Medvešek)
3. Mlini so mu še posebej pri srcu. (Foto: Janez Medvešek)
4. Jeseni komaj čaka na živo rdeči ruj. (Foto: Janez Medvešek)
5. Motiv iz domačega Dragomlja (Foto: Janez Medvešek)
6. Mekinjski otroci pri zimskih radostih (Avtor: Janez Medvešek)

Čopič, tisti pleskarski, mu je kar precej let krojil vsakdanji kruh, mu spremenil poklic in ga končno pripeljal do upokojitve. Do pomembne odločitve o spremembi življenjskega poklica je opravljal delo slikopleskarja, potem se je dobesedno zrušil.

Pustil je vsakdanje prenaporno delo, odprl obrt in postal kaj drugega kot slikar. A ne le to: je tudi odličen fotograf, pesnik in še pisatelj povrh. V zadnji njegovi knjigi z naslovom Rad imam sonce je objavil obsežno zbirko črtic in zgodb iz njegovega osebnega življenja ter zanimive pripovedi, ki jih je slišal od ljudi, ki so mu blizu.

»V eni od teh zgodb tudi pripovedujem, kako sem zamenjal svoj poklic in kako so se mi na nek način uresničile tako rekoč otroške sanje, postati slikar,« pripoveduje Janez. »Uradnih slikarskih šol nisem obiskoval, saj za to nisem imel pogojev, zato pa sem se toliko bolj

temeljito izpopolnjeval sam, s pomočjo knjig in revij ter nekaj časa v slikarski šoli Sava Sovreta. Izčrpanost od dela me je pripeljala do trenutka, ko se je bilo treba odločiti, in zdí se mi, da sem se pravilno odločil.«

Po svetu hodi z odprtimi očmi, z njim pa je obvezno tudi fotografski aparat, ki beleži vse tisto, česar navadni smrtniki niti ne bi opazili. Iz fotografij z njegovih potepanj po domovini in v zamejstvu je doslej ustvaril več kot 230 kolažev, slikanic ali foto zgodb. Posebnost tega njegovega dela je zagotovo v tem, da se te slikanice po elektronski pošti neverjetno in seveda brezplačno širijo po vsem svetu, po vseh celinah tega sveta, od koder dobiva številne odzive.

Ob vsem tem ne gre prezreti njegovega pesniškega ustvarjanja. Po prvi knjigi pesmi in misli Sanje (leta 2000) je leta 2006 izšla pesniška zbirka Ni vsakomur dano. Tudi s svojimi slikami je opremil ta bogati zaklad verzov, ki sicer najlepše zvenijo, če jih pove ali prebere avtor sam.

Z novim letom smo na stenah zamenjali koledarje. Njihova ponudba je danes zares pestra in raznolika, včasih tudi rahlo neokusna. Nekoč je bilo veliko več koledarjev s slikami znanih slikarjev in takrat so šli dobro v promet. Janez Medvešek je konec lanskega leta pripravil kar nekaj koledarjev, ki so jih natisnili in izdali v Žnidaričevi tiskarni v Kranju. Nekaj posebnega so že zaradi tega, ker so tako značilno njegovi, da izstopajo iz siceršnje sivine tistih koledarjev, ki nastanejo na podlagi fotografij, kupljenih pri raznih agencijah.

Medveškov fotografski arhiv je namreč izjemno bogat. Prav zato ob koledarjih rad pomodruje in pravi: »S svojimi fotografijami bi rad dokazal, da biseri Slovenije niso samo Piran, Bled, Bohinj in morda še Postojnska jama, temveč tudi na tisoče skritih in neznanih, a tako čudovitih kotičkov, ki jih ima naša domovina. Slovenci še sami ne vemo, kako lepo deželo imamo, in kako malo jo poznamo.«

Prepričan sem, da bi – če bi mu pokazali fotografijo stare, s slamo krite hiše –, kot iz topa ustretil ime kraja, kjer je ta hiša. A Janez Medvešek ni le mojster s prefinjenim očesom in izjemnim občutkom za zapisovanje podob, ki se odvijajo na njegovih poteh. Je tudi imeniten slikar, ki zna lepoto slovenske pokrajine z barvami in spretno roko preliti na papir.

Njegov jekleni prijatelj na štirih kolesih ga skoraj vsak konec tedna odpelje na vse konce in kraje naše domovine in če je treba, tudi prek meja. Tudi če vreme ni najbolj sončno ... Težko bi prešteli, koliko kilometrov je naredil, da se je dokopal do neštetihih motivov, ki so mu tako ljubi. In ki jih nato, kot kos domačega kruha, podeli s tistimi, ki občudujemo njegove foto zgodbe ali pa so natisnjeni na koledarjih, pa naj gre za gorsko cvetje, lepote Slovenije, naš dom v njegovi slikarski podobi, slovenske vode in podobno.

PRIMOŽ HIENG

Bobri na potepu

Festival kulturno-umetnostne vzgoje se iz prestolnice širi tudi v Domžale

Festival kulturno-umetnostne vzgoje Bobri je že vrsto let vzorčen primer dobre prakse, ki šolam in družinam brezplačno ponuja obsežen gledališki, lutkovni, glasbeni, likovni in filmski program z dodatnimi dejavnostmi, kot so predavanja, pogovori, ustvarjalne delavnice in vodstva po razstavah. Koncept festivala se je razvijal v sodelovanju z vsemi glavnimi mestnimi kulturnimi ustanovami in s podporo lokalne skupnosti, letos pa bo prvič iz prestolnice skočil tudi v Domžale, saj se bo del programa festivala odvil tudi v Kulturnem domu Franca Bernika Domžale. V osrednji domžalski kulturni hiši so navdušeno sprejeli koncept Bobrov, saj tudi sami svoje programe oblikujejo po podobnem principu in s podobnimi vrednotami. Otrokom in mladini je nujno ponuditi najvišjo kvaliteto dogodkov, jih pospremiti z dodatnimi dejavnostmi, s katerimi lahko šolarji in mladi obiskovalci ovrednotijo in osmislijo vsebino kulturnih prireditev.

V Domžalah že sicer oblikujejo številne programe kulturne vzgoje, od filmske vzgoje do otroškega abonmaja, tako da je sodelovanje pri Bobrih smiselno dopolnilo in nadaljevanje njihovih dejavnosti, in upajo, da se bo festival tudi v Domžalah v prihodnjih letih še širil. Kot koproducenti festivala so zagotovili financiranje šestih prireditev, ki so namenjene šolam in družinam, odvijale pa se bodo na odru kulturnega doma, na filmskem platnu mestnega kina in v razstavnem prostoru Galerije Domžale. Namen je kvalitetne vsebine približati šolam, ki nas med letom ne morejo obiskati ter staršem in otrokom

poleg ogleda predstave ali filma ponuditi še dodatne dejavnosti.

Šole imajo na voljo štiri brezplačne prireditve, od gledališke predstave Gledališče od A do Ž v izvedbi SNG Maribor, ki predstavlja vse skrite kotičke gledališke hiše, ki jih gledalci ne vidimo vsak dan, do lutkovne predstave Obisk dr. Eka (lutkovno gledališče Fru-Fru), ki govori o pravilnem in prijaznejšem odnosu do okolja. V Galeriji Domžale bo ustvarjalna delavnica ob razstavi slikarke Larisse Tomasetti, ki se bo ukvarjala z abstrakcijo. Na filmskem platnu pa bosta zasijala dva animirana filma: Mali princ ter Pesem morja, ki ju bomo v dopoldanskem času pospremili s filmskimi pogovori in delavnicami, Mali princ pa bo 8. februarja na voljo tudi za družine, ki bi hotele malce drugače preživeti kulturni praznik, ko se festival Bobri tudi uradno zaključí.

Povedati velja tudi, da je tema letošnjih Bobrov ekologija, zato je festival zeleno obarvan. Ljubljana je v letu 2016 zelena prestolnica Evrope, okoljsko pa bomo osveščeni tudi v Domžalah. Predvsem bomo s predstavami in filmi raziskovali načine, kako naš svet narediti boljši in prijaznejši. Vabljeni na Bobre na potepu, v upanju, da festivalsko dogajanje tudi v Domžalah postane tradicionalno.

J. J.

Razstave

DOGAJA SE ...

Slamnikarski muzej
300 LET SLAMNIKARSTVA NA SLOVENSKEM
Stalna razstava

IZ STRAŽIŠČA PO EVROPI: SITA IZ KONJSKE ŽIME
Gostujoča razstava Gorenjskega muzeja Kranj, do 31. maja 2016.

Knjižnica Domžale
ANDREJA GREGORIČ: DRUŽENJE Z ANDREJO
Razstava ilustracij, od 1. do 20. februarja 2016.

MIOMIRA ŠEGINA: KUBA: otok socializma v oceanu kapitala
Fotografska razstava, od 22. februarja do 12. marca 2016.

Knjižnica Domžale, Oddelek za otroke in mladino
ALI POZNATE VRTČEVSKO URŠO?
Razstava izdelkov, ki upodabljajo maskoto Vrtca Urša, do 14. februarja 2016.

ODKRIVAMO CERKVE IN KAPELICE V NAŠI OKOLICI
Razstava in predstavitev likovnih izdelkov Vrtca Dominik Savio Karitas Domžale, od 15. do 27. februarja 2016.

Galerija Domžale
ANKA AŽMAN: METULJI IN SOVE
Fotografska razstava, od 18. do 28. februarja 2016.

Center za mlade Domžale
ŠTANJEL IN PIRAN PO NAŠE
Razstava likovnih del učencev OŠ Domžale in učencev OŠ Marije Vere Kamnik, od 22. februarja do sredine marca 2016.

Menačenkova domačija
ODTISI V GLINI
Razstava glinenih izdelkov v sodelovanju z Varstveno delovnim centrom INCE Mengeš, enota INCE ZU, od 4. do 24. februarja 2016. Vstop prost.

V:MUZEJU Februar '16

8. FEBRUAR

Preživite ga v vaši najljubši kulturni ustanovi.
Vstop prost

- MESTNI KINO DOMŽALE | 10.00 | MALI PRINC / animirani film in ustvarjalna delavnica / Bobri na potepu
- MENAČENKOVA DOMAČIJA | odprta od 10.-12. in od 17.-19. ure / ob 18.00 vodeni ogled po stalni razstavi in razstavi Odtisi v glini
- SLAMNIKARSKI MUZEJ | odprt od 10.-12. in od 17.-19. ure / ob 17.00 vodeni ogled po stalni razstavi in razstavi Iz Stražišča po Evropi – sita iz konjske žime

MENAČENKOVA DOMAČIJA

Četrtek, 4. februar 2016, ob 18. uri | Odprtje

ODTISI V GLINI

Razstava | 4. – 24. februar 2016 | Vstop prost.

V sodelovanju z Varstveno delovnim centrom INCE Mengeš, enota INCE ZU

Sobota, 27. februar 2016, ob 16. uri
Delavnica

Kaligrafija s Katarino

2 uri / kotizacija: 10 eur, otroci do 10 let v spremstvu odraslih brezplačno / št. udeležencev omejeno / obvezne prijave sprejemamo do 22. februarja na e-naslov info@kd-domzale.si ali 01-722 50 50 (KDFBD)

SLAMNIKARSKI MUZEJ

Sreda, 24. februar 2016, ob 18. uri
Delavnica

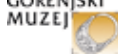
Pletenje kit iz slame

2 uri / kotizacija: 5 eur, otroci v spremstvu odraslih brezplačno / št. udeležencev omejeno / obvezne prijave sprejemamo do 19. februarja na e-naslov slamnikarski.muzej@kd-domzale.si ali 01-724 84 08 (v času odprtosti muzeja)

3. december 2015 – 31. maj 2016

Razstava | Vstop prost.

Iz Stražišča po Evropi – sita iz konjske žime

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale

MENAČENKOVA DOMAČIJA Cankarjeva ulica 9, 1230 Domžale, menacenk@kd-domzale.si | Odprta v času razstav od tor. do pet. od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sob. od 10.00 do 12.00; ob praznikih, ned. in pon. zaprto.
SLAMNIKARSKI MUZEJ DOMŽALE Kajuhova 5, 1230 Domžale (domuje v Godbenem domu Domžale), slamnikarski.muzej@kd-domzale.si | Odprt od tor. do pet. od 10.00 do 12.00 in od 17.00 do 19.00, ob sob. od 10.00 do 12.00; ob praznikih, ned. in pon. zaprto.

Kulturni dom
 Franca Bernika
 Domžale

FEBRUAR
 2016
 MESEČNI
 KOLEDAR

ponedeljek, 1. februar
 20.00 / abonma glasbeno-scenski PRVI in IZVEN
 torek, 2. februar
 20.00 / abonma glasbeno-scenski DRUGI in IZVEN

KATALENA “Enci benci Katalenci”

koncert / nastopajo: Vesna Zornik (vokal), Polona Janežič (klaviature), Boštjan Gombač (klarinet), Tibor Mihelič Syed (bas kitara), Boštjan Narat (kitara), Robert Rebolj (bobni) / *Edinstvena slovenska etno zasedba z novo ploščo otroških pesmic za odrasle.*

petek, 5. februar / 19.00 / brezplačne vstopnice

SLAVNOSTNA AKADEMIJA
 OB KULTURNEM PRAZNIKU

govornik: Lenart Zajc / kulturni program: Srečko Kosovel: POSTANI OBCESTNA SVETILKA / koncert poezije / SNG Nova Gorica / režija: Andrej Jus / skladatelj: Branko Rožman / igrajo: Ana Facchini, Kristijan Guček, Miha Nemec, Žiga Saksida, Marjuta Slamič, Vladimir Hmeljak / *uglasbena poezija Srečka Kosovela ob praznovanju slovenskega kulturnega praznika / Brezplačne vstopnice so na voljo od srede, 3. februarja od 12. ure dalje.*

sobota, 6. februar / 17.00 / Bobri na potepu / brezplačne vstopnice
 DVE ZGODBI O TREH ZAJČKIH + delavnica pustnih mask
 kamišibaj gledališče / Atelje Slikovedke / ilustracije: Jure Engelsberger / nastopata: Jerca Cvetko in Jure Engelsberger / 40' / 2,5 + / *Dve zgodbi o treh pogumnih zajčkah, s katerimi bomo spoznivali kamišibaj gledališče. / omejeno število gledalcev!!!*

ponedeljek, 8. februar / 10.00 / Mestni kino Domžale / Bobri na potepu (brazplačne vstopnice)
 MALI PRINC + ustvarjalna delavnica
 animirana domišljajska pustolovščina / Le Petit Prince / režija: Mark Osborne / scenarij: Mark Osborne, Bob Persichetti in Irena Brignull po romanu Antoina de Saint-Exuperyja / glasovi: Vesna Pernarčič, Primož Pirnat, Uroš Smolej, Borut Veselko, Gašper Jarni, Andrej Murenc, Domen Kalan / 2015, Francija, Italija / distribucija: Cinemania Group / 108' / sinhronizirano, 6 +

petek, 12. februar / 9.00 / vstop prost
 ACI BERTONCELJ (1939-2002)
 »Apostol slovenske klavirske glasbe 20. stoletja«
 simpozij / vodji: Franc Križnar in Milan Marinič / produkcija: Kulturni dom Franca Bernika Domžale v sodelovanju z Inštitutom glasbenoinformacijskih znanosti pri Centru za interdisciplinarne in multidisciplinarne raziskave in študije Univerze Maribor

sobota, 13. februar / 10.00 / Sobotna otroška matinea
 Po slovenski ljudski zgodbi: PETER KLEPEC
 lutkovna predstava / režija: Jose / igrata: Ana Ruter, Jose / 40 min / 3+ / *Ljudska zgodba o Petru Klepcu, malem fantiču, ki je neprestano tarča sovrstnikov, a se na koncu vendarle pokaže kot najmočnejši in najpravičnejši.*

petek, 19. februar / 20.00 / abonma koncertni MODRI in IZVEN
 DUNAJSKA FILHARMONIČNA POSLASTICA
 koncert / nastopata: Rainer Honeck (violina), Christopher Hinterhuber (klavir) / program: Mozart, Schubert, Dvoržak, Brahms, Korngold / *Koncertni mojster dunajskih filharmonikov predstavlja glasbo svojega mesta.*

sobota, 27. februar / 10.00 / Sobotna otroška matinea
 Po ruski narodni pravljici: DEBELA REPA
 lutkovna predstava / Lutkovna skupina Bobek / režija, nastopata: Mateja Šušteršič, Andrej Adamek / 30 min / 2+ / *Stara ruska pravljica o repi, ki je rastla in rastla - veliko jih ve, kaj se je zgodilo, tukaj pa boste to videli.*

KULTURNI DOM
 FRANCA BERNIKA DOMŽALE
 Ljubljanska 61, Domžale
 T 722 50 50
 www.kd-domzale.si

sledite nam tudi na Facebooku
 facebook.com/kd.francabernika

IZBR@NO V KNJIŽNICI DOMŽALE

Izbral in uredil: Janez Dolinšek

knjige za odrasle

Tiziano Terzani

Še en krog na vrtiljaku

ZALOŽBA ENO, 2008

Še en krog na vrtiljaku je potopisno avtobiografski razmislek o življenju, zdravju, bolezni in smrti legendarnega italijanskega novinarja, pisatelja, misleca in mirovnika Tiziana Terzanija. Potem ko je avtor zbolel za rakom na želodcu, se odpravi na pot zdravljenja in kontemplacije, na 'še en krog na vrtiljaku', ki ga najprej vodi v ZDA na uradno medicinsko zdravljenje, nato pa se z ravno pravnjim razmerjem med skepticizmom, pragmatizmom in odprtostjo moči verjetja loti izkušanja ter preizkušanja vrste alternativnih zdravljenj v Kaliforniji, Indiji, na Tajskem, Filipinih in v Himalaji. Razpet med razum in upanje se prepusti homeopatiji, ajurvedi, reikiju, tibetanski in kitajski medicini, qi gongu, jogi in pranoterapiji ter nazadnje še največ miru najde v majhni kočici v Himalaji, kjer se odklopi od vsega in ostaja v stiku le z indijskim puščavnikom ter vedno redkeje obične svoje bližnje v Italiji. Globoko in intimno spraševanje o smislu življenja bralca intenzivno nagradi in je, čeprav je avtor nekaj let po izdaji knjige bolezni podlegel, prežeto z veseljem, hvaležnostjo in ljubeznijo do življenja.

Jeremy Rifkin

Družba ničelnih mejnih stroškov: internet stvari in ekonomija souporabe

MODRIJAN, 2015

Za nekoliko zagonetnim naslovom nam avtor, ki ga poznamo po knjigi Konec dela, odkriva razmisleke o prihodnjem razvoju kapitalizma, ko naj bi se klasična tržna ekonomija umikala ekonomiji souporabe. Zaradi približevanja t. i. točki ničelnih mejnih stroškov, v ekonomiji so to stroški, ki jih ima podjetje zaradi proizvodnje dodatne enote proizvoda, naj bi večina stvari postala zastoj ali skoraj zastoj. Prevladujočo tržno paradigmo naj bi postopoma nadomestila delitvena ekonomija, pri kateri ne bo ključno lastništvo, ampak dostop do storitev in dobrin. Socialni kapital bo pri organizaciji gospodarskega življenja postal pomembnejši od tržnega. Težišče ekonomske dejavnosti naj bi bilo utemeljeno na t. i. internetu stvari, pametnih mrežah, ki bodo omogočale menjavo, pretok ter tudi produkcijo dobrin in storitev. Rifkin pokaže na tehnologije, kot je 3D tisk, ki bodo omogočale moderno produkcijo in celo vrsto primerov pojavljajoče delitvene ekonomije, kot je souporaba vozil, kavčsurfing in podobno. Zanimiv in berljiv razmislek o možnem razvoju, ki pa na trenutke kar zaudarja po naivnem. Le kaj bo poganjalo nadaljnji razvoj tehnologije in kako bi lahko ukrotili nepredvidljive vzgibe človeške narave.

Carl G. Jung

Spomini, sanje, misli

MLADINSKA KNJIGA, 2010

Jungova knjiga spominov je v prvi vrsti poročilo o njegovih notranjih doživljanjih in množici misli. Jung je bil dolgo časa kritičen in negativno naravnan do objave biografije, saj se je bal odziva javnosti. Vedel je, kaj sledi, če človek pove stvari, ki jih ljudje ne razumejo. Ta knjiga spominov je prepletena z njegovimi znanstvenimi mislimi. Jungu se je življenje zdelo kot rastlina. Kar je vidnega na tlemi, traja le eno poletje, potem ovene. Zato se je Jungu zdelo vredno pripovedovati le tiste dogodke njegovega življenja, pri katerih je neminljiv svet vdrl v minljivega. Ravno zato pa je govoril predvsem o notranjih doživljajih. Zunanje okoliščine ne morejo nadomestiti notranjih. Izjemna in zahtevna knjiga, ki od bralca terja popolno predanost.

Milena Michiko Flašar

Klical sem ga kravata

MLADINSKA KNJIGA, 2014

Klical sem ga kravata je avtoričin najuspešnejši roman, za katerega je prejela avstrijsko literarno nagrado Alpha in literarno nagrado Euregio Young. V njem obravnava pereč družbeni problem hikikomorijev na Japonskem, o mladih, ki se povsem izolirajo iz družbe. Hikikomori je posameznik, ki se zaradi straha pred odrasčanjem in prevzemanjem odgovornosti zase in za druge umakne iz vseh družbenih aktivnosti v popolno izolacijo. Hikikomuri v romanu Klical sem ga kravata je dvajsetletnik, ki po dolgem času izstopi iz svoje izolacije in se na klopi

v parku nekje na Japonskem sreča z brezposelnim urednikom, z moškim v kravati, v tišini sedita ure in ure. Počasi začneta pogovor in drug drugemu izpovesta kupe intimnih katastrof, ki so oba pripeljala do tega, da sta se iz mestnega vrveža zatekla v tišino na klop v park. Pogovori jima pomagajo, da naložena bremena vsakodnevnih pritiskov začnejo padati z njiju, s čimer njuno bivanje ponovno dobiva smisel. Tenkočuten, melanholičan, močoe tudi žalosten roman, a ne brez upanja.

knjige za otroke in mladino

Vinko Möderndorfer

Kit na plaži

MLADINSKA KNJIGA, 2015

Kit na plaži je druga mladinska knjiga uveljavljenega slovenskega pisatelja, pesnika, dramatika in režiserja. Glavna junakinja Nika obiskuje osmi razred, na šoli je nova, saj so se preselili iz Francije. Med vrstniki je priljubljena, je pa tudi zelo dejavna, saj neprestano hiti z ene dejavnosti na drugo, obiskuje jezikovne tečaje, ure klavirja, tečaj sabljanja, joge. Nikoli pa ne povabi sošolcev k sebi domov, zato se povabijo kar sami. Kakšno skrivnost skriva Nika? Knjiga je namenjena mladim bralcem pa tudi odraslim, saj govori o drugačnosti ter nam pomaga pri razumevanju raznolikosti družin in sveta.

Noelia Blanco

Sanje v dolini Mili

EPISTOLA, 2015

Slikanica pripoveduje o dolini Mili, v kateri so se nekega dne pojavili popolni stroji, ki so vse stvari naredili popolno in popolne: spanje, počitnice, prijatelje, nasmeh. In tako so popolnoma odvzeli kakršnokoli potrebo prebivalcev doline, da bi še sanjali, si karkoli želeli. V zakotni vasi doline pa je živila šivilja Ana, ki, odkar so prišli stroji, ni več šivala novih oblačil, ampak le še popravljala stare. Ampak Ana si je še vedno rada predstavljala, kako veze morske čipke, zvezdnate morske gumbe ali penaste morske jakne. Skupaj z novim prijateljem, ki tudi še ohranja sanje (o letenju), in za to potrebuje primerno obleko, uspeta obuditi veter, ki se je iz doline umaknil skupaj s sanjami in počasi se tudi ostali prebivalci doline spomnijo svojih sanj ter spoznajo, da verjeti v sanje in si želeti, prinaša več sreče kot še tako popolni stroji ... Izvrstna slikanica s čudovitimi ilustracijami nas spomni, da življenje niso samo tehnologija, znanost in napredek, ampak je mnogo bolj subtilno, skrivnostno in čarobno. In da bomo lažje srečni, če bomo to upoštevali ...

Munro Leaf

Bikec Ferdinand

MLADINSKA KNJIGA, 2015

Bikec Ferdinand je slikanica, ki govori o bikcu, ki ga bojevanje ne zanima, njegova mama ga razume in zato si lahko Ferdinand v miru ogleduje cvetlice in občuduje njihov vonj. Vsi ostali biki si želijo iti na bikoborbe, le on ne. In tako so nekega dne prišli čudni možaki, ki so izbirali najmočnejšega bika, ki so ga nameravali odpeljati na bikoborbe v Madrid. Bikec Ferdinand je prepričan, da ne bodo izbrali njega, a naključni dogodek vse spremeni ... Bikec Ferdinand je otroška književna klasika, ki je prvič izšla leta 1936. Knjiga je bila v Nemčiji zaradi mirovnega sporočila prepovedana. Klasična zgodba o Bikcu Ferdinandu je spet z nami, še vedno in vedno aktualna v novem prevodu Darje Marinšek.

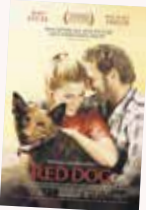
medioteka

Rdeči pes

(Red dog)

SCREEN AUSTRALIA, 2011

Dom je tam, kjer je srce. Po resnični zgodbi. Ganljiva zgodba tega avstralskega filma se je dogajala v 70. letih minulega stoletja. Film so posneli po knjižni predlogi, napisani po resničnih dogodkih. Rdeči pes je bil slavnj potepuški kuža, ki je s svojo prikupnostjo pri-rasel k srcu vsakomur. S svojo radoživostjo je povzročil marsikakšno zadrego, a so mu ljudje radi pomagali, saj je nanje s svojo ljubeznivostjo deloval povezovalno in zdravilno. Še dandanes tamkaj stoji spomenik, priča njegovi večni ljubezni in nesmrtnemu prijateljstvu, kar je v svojem malem pasjem srcu premogel legendarni Rdeči pes. Čeprav je film zastavljen kot komedija in nekako črno-belo, iz njega vejeta prava srčnost in toplina.

KULTURA

KOLUMNA • ODTIS ČLOVEČNOSTI

LENART ZAJC

TOPOGLAVCI

Letošnji prehod iz starega v novo leto sta zaznamovala dva dogodka, oba na enak način izraz čistega primitivizma in šibkosti uma njunih izvajalcev.

Govorim o masovnem nadlegovanju in posilstvih žensk v Nemčiji in zažiganju knjig v Sloveniji. Ne bom se spuščal v vprašanje, kdo, kakšne službe in čigavi interesi stojijo za organizacijo manifestacij masovne behavioristi. Niti se ne bom poglobljal, kdo je imel od obeh dogodkov korist, bolj me zanimajo izvajalci teh manifestacij masovne umske zaostalosti in pomenska sporočilnost njihovih dejanj.

Pa si na hitro oglejmo, kako so stvari tekle. V primeru zažigalcev knjig se je zbrala skupinica topoglavcev pred hišo prvega predsednika Slovenije in svoje nestrinjanje z njegovo eksistenco manifestirala tako, da je skušala zažgati knjige dr. Božidarja Repeta z naslovom Milan Kučan Prvi predsednik. Naj omenim, da ta zažig ni bil preveč uspešen, saj se, kot smo videli na posnetkih, ogenj kar ni in ni hotel oprijeti listov, pa vendar gre za sam namen, ki ga je skupinica manifestirala s svojim dejanjem. Zažig, uničenje z ognjem vedno manifestira popoln izbris nasprotnika, zažig knjig pa pomeni popoln izbris misli nasprotnika, poziv k pogromu proti vsem, ki se ne strinjajo z nami, prekinitev vsakršnega dialoga. Pa da se razumemo, na enak način bi me navdalo z gnusom zažiganje kakršnih koli drugih knjig, tudi tistih, katerih avtorjev ne cenim najbolj, ne glede na njihov politični ali ideološki predznak. Takšna ravnanja me navdajajo z odporom in preziranjem, in v tem primeru dejstvo, da je žrtev napada topoglavcev Milan Kučan, ne igra popolnoma nobene vloge. Nekako sem upal, da so Šentjernejske noči, Kristalne noči in vsi ostali pogromi, ki so se dogajali v Evropi, stvar preteklosti, ki ji v sodobnem svetu ni več prostora. Vendar ne, skrajni primitivizem, razum, zamegljen s predsodki, in šibak um, določenim ljudem ne omogočajo debate in diskurza, še posebej, če vzamemo, da takšni ljudje ne zmorejo argumentirati svojih stališč drugače kot z nasilno komunikacijo.

Še bolj zavržen, vendar po sporočilu bližnji primer, so bili množični napadi spolnih iztirjencev na ženske po Nemčiji in najhujšim v Kölnu. Prav ste prebrali, ti napadalci niso drugega kot spolno iztirjeni topoglavci, prepričani, da jim njihova religija in prepričanje le v lasten prav dovolita vse, ob čemer izjava kölnskega imama Semi Abu-Jusufa, da so krive nemške ženske, ki naj bi po njegovo s svojim načinom življenja izzvale omenjene dogodke. Ponovno korak nazaj v srednji vek, kot da Evropa ne bi doživela svoje seksualne revolucije in emancipacije žensk, kot da bi se morali odreči stoletjem razvoja, ker naše navade sicer izzivajo tiste prišleke, ki so preveč topoglavi, da bi razumeli, da so se znašli v drugačnem svetu, kot so ga vajeni. Gre za primitivizem par excellence, ki si ga ne smemo dovoliti, zanj ni opravičila in za takšna dejanja ne sme obstajati nobeno razumevanje in nikakršna strpnost. Ravno tako ne kot ne za zažiganje knjig.

V obeh primerih so bili izvajalci tako močno prepričani v svoj prav, v svojo pravico do dejanj, da sploh opazili niso, da s svojim ravnanjem menderajo po civilizacijskih dosežkih sodobne družbe in jo nevarno pehajo nazaj v čas, ko komunikacija in intelektualen diskurz nista bila mogoča.

V prvem primeru je to prepričanje izviralo iz slepe zaverovanosti v lastno resnico, po kateri naj bi bil Milan Kučan slab človek, ki mu ne smemo pustiti mirno bivati v lastnem domu, še manj pa bi imel kdorkoli pravico pisati o njem drugače kot slabo. Če bi si to drznil, potem sledi zažig in pozneje pogrom. Verjetno mi ni treba posebej izpostavljati, da – ne glede na naše osebno mnenje o Kučanu –, gre vedno le za mnenje, ki je lahko takšno ali dru-

“V obeh primerih pa lahko naše nereagiranje sproži dolgoročne, nesprejemljive posledice. Pač, če si bomo zatiskali oči, če se bomo tolažili, da gre pač za ekstremna dejanja osamljenih topoglavcev, bomo verjetno v kratkem priča porastu podobnih dejanj in seveda njihovi eskalaciji.”

gačno, nikakor pa ni nikjer dokazano, da naj bi bil slab, tatinski, Sloveniji škodljiv človek, ki ga je treba izbrisati z obličja zemlje. V drugem primeru so bili topoglavi posiljevalci pač prepričani v svojo večvrednost nad ženskami, ki pač izhaja iz njihove tradicije, in butastih religioznih pogledov na to, kako naj bi se spodobne ženske oblačile in kako ne. Spet gre le za mnenje, ki so si ga omenjeni akterji ustvarili sami in na podlagi njega zgradili svoj prav, ki pred njimi samimi opravičuje njihovo dejanje. V obeh primerih pa lahko naše nereagiranje sproži dolgoročne, nesprejemljive posledice. Pač, če si bomo zatiskali oči, če se bomo tolažili, da gre pač za ekstremna dejanja osamljenih topoglavcev, bomo verjetno v kratkem priča porastu podobnih dejanj in seveda njihovi eskalaciji. Zažigi knjig bodo prerasli v pogrome proti skupinam ljudi, ki drugače mislijo od drugih, na ulicah pa bodo kraljevale oborožene tolpe te ali druge politične opcije. Na vsakem koraku, ob vsaki priložnosti je potrebna obsodba vsakršnih takšnih dejanj, pa ne glede na to, če se nam zdi, da se ponavljamo, saj če se ne bomo, če ne bomo glasno in odločno branili kulturno civilizacijskih dosežkov človeštva, se bomo lepega jutra ponovno prebudili v srednjem veku. □

Moška copata

Kulturno društvo Vir: Tudi v leto 2016 z novoletno predstavo

Ste že slišali, da so vsi moški copate, a da si le pravi moški to upa povedati na glas! Je bilo med drugim zapisano na povabilu Kulturnega društva Vir pri Domžalah na že tradicionalno novoletno predstavo, katere glavni in edini junak je bil Ranko Babić. Najbrž sta k skoraj prepolni dvorani Delavskega doma na Viru malce prispevali tudi njegovi prepoznavni vlogi v Kursadžijah in posebej v Eni žlahtni štoriji, zanesljivo pa priljubljeni igralec, ki se je kot Moška copata predstavil najmanj stokrat, dobro ve, kako nasmejati ob-

činstvo in si ob tem zagotoviti njegovo sodelovanje.

Tudi tokratni prijeten večer se je začel s pozdravom in voščilom. Tanja Tekavc, predsednica kulturnega društva, nas je pozdravila s poslanico igralca Andreja Rozmana ter iskrenimi željami za zdravo in srečno, dobro novo leto. In potem se je začela dobra, ampak res dobra ura smeha, v kateri smo izvedeli vse pomembnejše podatke iz življenja in dela humorista Ranka Babića. Tako smo se nasmejali ob praktičnem prikazu značilnosti Bosancev, se kar malce grenko nasmejali ob njegovih izkušnjah osnovnošolca in srednješolca, predvsem pa se veliko naučili iz pripovedi o družinskem življenju, ki se je začelo s prvim dopustom z dekletom, nadaljevalo z izkušnjami ob očetovstvu in nasveti, ki veliko pomagajo, ko ugotoviš, da dojenček ni vedno le sreča in veselje. Vmes je preverjal, ali ga poslušamo, nas vabil, da s svojimi življenjskimi izkušnjami sodelujemo, predvsem pa nam je dal vedeti, da ni tako slabo biti copata in da resnica, ki jo je bilo ta večer res veliko – tako s strani igralca kot občinstva, namreč še nikoli ni bila tako zabavna kot v tej monokomediji.

Ob koncu je komik Ranko Babić preprosto priznal: za svojo žensko bi naredil vse, četudi v posteljo pride ... neobrita, ter nas povabil, da se čimveč družimo. Za začetek je predlagal, da se primemo za roke. Nekateri so ga ubogali že v dvorani, drugi so njegove izkušnje in nasvete zanesljivo uporabili doma, ob tem pa močno upam, da njegovega nasveta o druženju ne bodo pozabili v vseh dneh letošnjega leta ...

To je bil res prijeten večer, v katerem smo ob glasnem smehu ob življenjski zgodbi igralca večkrat pomislili tudi na svoje izkušnje in morda celo ugotovili, da niso daleč od povedanih. Ali pa so celo enake, tudi kakšen nasvet nam bo zanesljivo prišel prav.

Hvala, Kulturno društvo Vir pri Domžalah, za pravi praznični večer, ki je mnogim popestril konec leta 2015 in začetek leta 2016, hvala pa tudi mag. farmacije Blanki Kos in Lekarni Vir, Stanki Prašnikar, s. p., Cvetličarna Vijolica Dob, in Novicam. Tudi zaradi njihove pomoči je bil večer lepši.

VERA VOJSKA

ROK ZA ODDAJO

Naslednja številka Slamnika izide v petek, 26. februarja 2016.

Rok za oddajo prispevkov je v **četrek, 11. februarja 2016, do 12. ure.**

Kadar mačke ni doma

Premiera Kulturnega društva Jože Gostič Homec

Prednovoletni čas je kot nalašč za prijetna srečanja, ki človeka razvedrijo, mu prinesejo prijetne trenutke in ga tudi kaj naučijo. Tak je bil tudi namen premiere Kulturnega društva Jože Gostič Homec, na katero so nas gledališčniki povabili konec decembra in se nam predstavili v polnem sijaju.

Že kar tradicija je, da se zvestim obiskovalcem in obiskovalkam, ki so dodobra napolnili večnamenski prostor Osnovne šole Preserje pri Radomljah, predstavljajo z modernimi komedijami, v katerih obravnavajo odnose med zakonci – tako s smešne kot tiste čisto resne plati in taka je tudi komedija v dveh dejanjih Johnia Mortimerja in Briana Cooka v prevodu Jakoba Jaša Kenda ter režiji Tomislava Tomšiča, Kadar mačke ni doma. Glavna junaka Georg (tudi tokrat odlični Borut Jenko, le kdo si je izmislil, da ni preveč fizične sorte) in žena Mildred (zelo všečna in ravno pravnjka glava družine, ki je možu – enako kot vsa dekleta – podarila najlepša leta svojega življenja, zdaj pa – Sabina Zupan) v zakonu vztrajata že 25 let. Žena bi to rada praznovala na drugem medenem tednu, sicer vedno neodločni in, če ne na prvi, na drugi poziv pa vedno, ubogljivi mož, je tokrat odločno proti in si je svoje nestrinjanje z drugim medenim tednom naučil na pamet, tako da ga pred ženo niti slučajno ni strah odločno povedati svojega mnenja, s katerim bo, v nasprotju z vsemi drugimi, vztrajal do konca. Ker pa žena ne more sama na druge medene tedne, ji še kako prav pride spor poročene sestre Ethel (Karmen Bergant – vloga kot nalašč zanjo) z možem Humphreyjem (Aleksander Bergant – zapomljiv predvsem zaradi smeha in nalezljive radoživosti), tako da se na druge medene tedne odpravi sestro. Svaka, ki sta izmenjala mišljenje, kaj narediti, da žena spakira kovčke in odide od doma – bosta uživala – tudi z Humphreyjevo ljubico Patricijo (Teja Marinšek – le kdo se ne bi zaljubil v tako prsično dekle) in njeno prijateljico Shirley (Janja Brecljnik – s spremembo v radoživo dekle ni presenetila le Humpreyja). Seveda se zgodba zaplete, ko obe ženi predčasno prideta domov, kjer sta oba moža v pričakovanju prijetnega večera (če bo le mogoče tudi s 'tistimi' stvarmi): Hum-

prey se ga veseli, George pa malce boji. Situacija se zaplete, dekleti, ki ju moža 'morata' skriti pred ženama, namreč pereta obleko v kopalnici. In zapletene skrivnice se lahko začnejo. Ob obilici komičnih situacij, vpletanja čisto aktualnih domačih dogodkov, presenečenj,

videti je, da so včasih nad njimi prese-nečeni celo igralci, se občinstvo neiz-merno zabava, od srca nasmeje in ugi-ba, kako se bo vse skupaj končalo. In se razplete, ampak ne v srečo in za-dovoljstvo vseh junakov komedije, ki bo zanesljivo navduševala, še posebej, ker ob koncu ostaja neodgovorjeno vprašanje: le kdaj bo vsaj dvema igralcema jasno, da smo dobili nova ljubimca ..., pa tudi, koliko se je nabralo v prašičku, v katerem se zbiraajo prispevki zaradi izrečenih nespodobnih besed.

Omenim naj še ostale, ki so tako ali drugače pripomogli k uspešni še eni predstavi Kulturnega društva Jože Gostič Homec: šepetalka Mira Novak Letnar, tehnična oprema, luč Marko Letnar, glasbena oprema Tomaž Drolc, izdelava in priprava scene Blaž Burnik, Tone Novak, Boštjan Kern, Klemen Bergant, Tone Ručigaj in Marko Letnar.

Čestitke društvu in igralcem ter vsem sodelujočim za imenitne igralske dosežke in prijeten večer, kjer ni manjkalo niti voščil niti dobrot. Hvala pa tudi donatorjem, ki so prijeten kulturni večer omogočili: Osnovna šola Preserje pri Radomljah, Občina Domžale, Ličarstvo Štrukelj, s. p., Preserje; Količevo Karton, d. o. o., Količevo, Gostilna Repanšek, Homec; Galun, d. o. o., Homec, Pelikan bar Homec, Picerija Jaka Homec, MLF Peregrin Stegnar, s. p., Turnše, Fotolito Dolenc, d. o. o., Ljubljana, Catering Koren, Ljubljana; Servis gorilnikov – Zdravko Trček ml., s. p., Homec.

VERA VOJSKA

FOTO: KD JOŽE GOSTIČ HOMECE

Asemblaži Mitje Kokola

Tematski likovni natečaj Menačenkove domačije se je v zadnjih letih dodobra uveljavil med ljubiteljskimi ustvarjalci in ena izmed glavnih podeljenih nagrad je samostojna avtorska razstava.

MENAČENKOVA DOMAČIJA Januarju 2016 se je samostojno predstavil Mitja Kokol iz Suhadol pri Komendi, ki je razstavo poimenoval Asemblaži (asemblaž je umetniška tehnika, sestavljena najdenih predmetov, ki so pritrjeni na osnovni plošči in tridimenzionalno posegajo v prostor okoli sebe). Mitjevi asemblaži so svojevrstna poigravanja likovnih in simboličnih elementov v tridimenzionalnih izpeljankah kolaža.

Čeprav so bili njegovi ustvarjalni začetki predvsem slikarski, se v zadnjih letih preizkuša v tipanjih v prostor na način, da namesto platna uporablja že uporabljene lesene plošče, jih poslika z osnovnimi zemeljskimi odtenki ter nanje 'kolažira' najdene kose različnih lesenih, kovinskih, keramičnih predmetov iz njegovega vsakdana. Motivno se navezuje na naravo in sestavljene figure največkrat izhajajo iz živalskega sveta. Okvirja jih v kombinaciji lesa in kovine kot kontrast med mehkim in ostrim, toplim in hladnim elementom v sliki. Njegov ustvarjalni proces je natančen, premišljen, čeprav se pri sestavljanju figur prepušča tudi naključnim rešitvam,

ki ga sproti pripeljejo do zaključene celote. Njegovi asemblaži so likovno čisti, kompozicijsko dovršeni, barvno usklajeni in lirčno naglašeni. V podporo njihovim zgovornim simboličnim konotacijam jim dodaja naslove, povezane z aktualnimi okoljevarstvenimi in družbeno-kritičnimi dogajanjem doma in po svetu.

Odprtje razstave Mitjevih asemblažev, ki je bilo 12. januarja, je popestril glasbeni nastop Jonas Tomšiča s harmoniko, avtor razstave pa nas je po zaključku dogodka z razlago svojih del popeljal po razstavi. Razstava je na ogled do 30. januarja.

KATARINA RUS KRUŠELJ

Tradicionalno silvestrsko koncertno rajanje gre na glasbeni izlet v New York

Še en (maratonski) silvestrski koncert KDFB 2015

KDFB Že tretje po zaporedju tradicionalno silvestrsko koncertno rajanje, ki je bilo v KDFB 2015 (31. decembra), je bilo na glasbenem izletu v New Yorku. Ne dobesedno, pač pa v prenesenem pomenu besede. Čeprav je bilo prav zato slišati (in tudi videti) največ ameriške glasbe. Pa spet ne samo čiste ameriške, tudi tiste, ki je tako ali/in drugače povezana z njo. Siceršnji umetniški vodja klasičnega glasbenega cikla, klarinetist Mate Bekavac, z omenjenimi koncerti nadaljuje kot neke vrste dodano vrednostjo svojega glasbenega oz. modrega abonmajskega ciklusa. Res, da je običaju podobnih dogodkov tudi slednji spet trajal nenormalno dolžino skoraj 5 (= pet) ur z dvema odmoroma, zato pa je vsa deseterica izvajalcev uprizorila številne bolj izpostavljene in tudi zgolj glasbeno ali pa samo odrsko kvalitetne točke. Tako se je tudi tale glasbena zabava izkazala na različne načine, precej na široko, vse skupaj pa je bilo raznobarvno, pisano in raznovrstno. Tu pa tam se je v zvezi s tem pokazala tudi kakšna zadrega, po dosedanjih kiču, zvokih, hrani in pijači, izraženih skozi glasbene zvoke, so tokrat v Domžalah nadaljevali s po-

Aljaž Beguš in Matic Kuder in tolkalec Dominik Pavlenič. Izmed vsega skoraj štiridesetih del dobrih 35 skladateljev je težko vsaj popisati, kaj šele navesti vsa dela. Zagotovo pa mi je v oko in uho padel neke vrste 'prvi domači' nastop 'kranjskega' godalnega bratsko-sestrskega dua violinista Matjaža in Maruše Bogataj, ki sicer neposredno tudi tokrat nista nastopila nikoli sama skupaj, pa vendarle je bil njun duh tako v solističnih točkah, v kombinacijah z drugimi nastopajočimi in konec koncev v 'priložnostnem' godalnem kvartetu (skupaj še z violinistko B. Angelovo in violistko S. Vizine) tisti del ali segment domžalskega Silvestra, ki si ga velja zapomniti tudi po tej strani. Čeprav je šlo več kot za očitno priložnostni godalni kvartet, je bil še tale njihov debi vredne pozornosti, na katerem bo M. Bekavac lahko ali celo moral še graditi. Odlične so bile vse kreacije pianista Rundberga, ki jih sledim že nekaj zaporednih nastopov v Domžalah, saj je mdr. igral solistične točke na pamet. Gre za pianista velikega formata. Klarinetist M. Bekavac še vedno streže in razpolaga z ustaljeno in preverjeno kvaliteto, tem pa dodaja vedno nove in tudi zunaj

O resničnem in neresničnem v podobi

Avstrijska slikarka Larissa Tomassetti gostovala v Galeriji Domžale

GALERIJA DOMŽALE Na odprtju razstave 14. januarja je v pogovoru med umetnico Larisso Tomassetti in kuratorjem galerije Jurijem Smoletom tekla beseda predvsem o sodobnem pogledu na umetnost, o igri zamenjav resničnega in neresničnega v podobi in še marsikaj drugega zanimivega iz slikarskega sveta. Da, zagotovo se vsa umetnost zgodi v nas, še posebej v odnosu med umetnikom in nas gledalci, ki postajamo vse pomembnejši v umetniškem procesu in vse bolj sooblikujemo pomene umetnosti danes. Svojevstven vpogled v sodobno ustvarjanje je tokrat podala januarska razstava v Galeriji Domžale, ko je razstavljala avstrijska umetnica Larisa Tomassetti iz Gmünda, rojena v Beljaku. Slikarstvo in grafiko je študirala na Visoki šoli za likovno umetnost Mozarteum v Salzburgu. Od leta 2000 dalje v Gmündu vodi umetniški atelje. Je priznana vizualna umetnica in njena področja ustvarjanja so slikarstvo, risba in fotografija. Predstavila se je z izborom zadnjih slik, katerih izhodišče je narava. Pogledi v gozd, s fokusiranimi izseki na določeno drevo, deblo, prarast, sicer govorijo o tradicionalni motivni navezanosti na naravni vidni svet, a pravzaprav je v ospredju drugačna zgodba, lahko bi tekli Larissina, ko na poseben način raziskuje različne poglede na isto podobo, z inverzijo oziroma zamenjavo vidnega v sliki. Osnova je fotografija, posneta v naravi, ki jo s slikarskimi barvami postopoma v več fazah prelije v slike. Spoprijema se tako s tehničnimi kot tudi vsebinskimi napeptostmi med (fotografskim) pozitivom in negativom, s hoteno zamenjavo svetlobe in barv v komplementarnih odnosih, z večplastnim snovanjem slik, kot so zadnje, ki jih je sestavila iz več grafičnih risb na svilenih podlagah. Značilnost Larissinega slikarstva je torej prehajanje med različnimi načini ustvarjanja s pretočnimi prostori, ki jih gradijo svetlostne in tonske vrednosti slik.

KATARINA RUS KRUŠELJ

Kdor ljubi glasbo, zlo ne misli

Za nas Slovence vsekakor velja pregovor *Kdor ljubi glasbo, zlo ne misli. To smo v decembru še posebej izkusili pevci mladinskega pevskega zbora OŠ Dob.*

V mesecu pravljinih luči smo kar dvakrat nastopili na prireditvah, ki so navduševale nas same, po drugi strani pa sta bili posebne vrsto darilo poslušalcem, vsem ljudem ...

Nedelja, 6. decembra, je končno tu. Pripravljali smo se dobre tri mesece – sobota, popoldnevi, redne in izredne pevske vaje, skupne vaje, učenje besedil, naprežanje glasilk ... Cankarjev dom nas že čaka – 36 mladih pevcev OŠ Dob, ki nam je petje v zabavo, sproščanje, umetniški užitek, izziv ... Naša zborovodkinja Karmen Banko nas je upela in ogrela, saj nas je čakal dolg pevski dan. Odšli smo v Gallusovo dvorano, kjer je sledila prva vaja z obema dirigentoma. Trajala je približno dve uri in

svetovne vojne. Ob spremljavi simfoničnega orkestra GŠ Zavoda sv. Stanislava smo združeni pevci, bilo nas je 500, dvanajstih osnovnošolskih zborov iz vseh koncev Slovenije, zapeli pesmi z naslovi: Zapijmo pesem (Zapijmo pesem, Divja rožica, Lipa), Skok čez rob sveta (Kengurujka, Kača, Kondor), Krila miru (Krila miru, Jaz dam svoj glas za mir, Upanje) in Sanctus (Sanctus, Ave verum ter Aleluja iz oratorija Mesija). Naš pevski dan je bil s koncem prireditve uspešno zaključen. Obiskovalci so bili navdušeni in namenili so nam dolg aplavz. Za naju in za vse nas je bila to nova izkušnja, ki nam bo za vedno ostala v lepem spominu – vsi smo uživali, z glasbo smo prepotovali svet.

pol. Odmoru je sledila nova vaja. Ta je trajala dobri dve uri. Pred nami je bila še naporna generalka pred nastopom, najprej pa kosilo v bližnji restavraciji. Teknilo nam je in okrepljeni smo se ponovno odpravili v Cankarjev dom na generalko, ki je trajala približno tri ure in na kateri je že potekalo snemanje. Komaj smo končali, nas je že čakal nastop. Gledalci so že začeli polniti dvorano, mi pa smo se postavili za prihod na oder. Šesta ura popoldne je, velika dvorana je polna, televizijske kamere so pripravljene: začel se je torej koncert Potujoča muzika, namenjen spominu na tri slovenske skladatelje, ki so delovali v prejšnjem stoletju: Radovanu Gobcu, Hrabroslavu Volariču in Davorinu Jenku. Poleg tega je koncert opozarjal na sedemdeseto obletnico konca druge

Glasbeno popotovanje se je nadaljevalo v soboto, 26. decembra, ko smo na povabilo Godbe Domžale nastopili skupaj z njo na njenem Božično-novoletnem koncertu. Odpeli smo štiri pesmi – Želimo vam srečen praznik, Kaj skriva stari klobuk, Zvezde na nebu gore in Mali svet pod vodstvom naše zborovodkinje Karmen Banko in s spremljavo Godbe Domžale. Koncert je bil gledalcem tako všeč, da so bili potrebni kar trije dodatki. Veseli in počaščeni smo, da smo prav mi lahko nastopili z domžalsko godbo.

Dve decembrski glasbeni izkušnji – zelo različni, v različnih okolišjih, obe pa z enim popolnim sporočilom: kdor ljubi glasbo, zlo ne misli.

ANA JESENOVEC IN ZALA MARINČEK, 9. B

dobno 'novoletno ponudbo', obarvano z New Yorkom in Ameriko. Pri tej pa je bil naš stari domžalski znanec M. Bekavac spet v vsej svoji 'zlati formi'. Oder je obvladoval tako glasbeno kot zunaj glasbeno, zraven pa mu je spet uspelo pritegniti številne stare in nove izvajalce. Za celoten program, saj ga je bilo spet za skoraj tri popolnoma izpolnjene glasbene večere pa tudi lahko zapišem, da je bil mešan in pisan, včasih tudi novoletno načičkan in okrancljan s tipičnim ameriškim nasmehom. V glavnem pa lahko ugotovim, da je s tokratne ponudbe žarela celotna podoba glasbene kulture, ki je sestavni del newyorške prestolnice in cele ameriške države. Bekavac nas je programsko pri tem vodil po najbolj znanih newyorških ulicah Manhattna in se tako hote ali ne hote dotaknil tudi ameriške (glasbene) zgodovine in različnih glasbenih žanrov: od klasike, prek jazza do muzikala in še kaj. V vse to pa je vključil tudi marsikaterega Evropejca, saj je samo delo in opus Dvoržaka, Mahlerja, Rahmaninova, Stravinskega, Bartoka idr. hote ali ne hote povezan z Ameriko in New Yorkom. Pri tem pa niso manjkali najpopularnejši in izpostavljeni ameriški avtorji in skladatelji Gershwin, Copland, Bernstein, do najnovejših Cage, Copland idr. Iz teh prikazov ni izostal niti utrip četrti in ulic z vso tipično etnično pestrostjo in bogatostjo: gospel in Harlem, jazz iz Greenwich Vilaggeja, muzikal z Broadwaya, kletzmar iz Brooklyna, melodije iz kitajske četrti, ...

Poleg klarinetista (in pevcu ter pianistu) M. Bekavca so tokratni domžalski silvestrski koncert New York, New York sooblikovali še odlični pianist Per Rundberg švedskega rodu, violinista Matjaž Bogataj in Božena Angelova, latvijska violistka Santa Vizine, violončelistka Maruša Bogataj, pevec, pianist in igralec Aco Biščevič, klarinetista

glasbene (neklarinetne: pevske, pianistične in igralske) razsežnosti. Njegovi klarinetni piani in pa dodani izvajalski ekshibicionizem, ki mu je bil pri delih Gershwina, Goodmana, Douglasa in Ellingtona še kako potreben, pa tudi. Violinistka Angelova še vedno prepričuje s svojimi natančnimi tehničnimi in muzikalnimi dosežki. Violistka Vizine je v svojih solih poudarila vso milino svoje altovske viole. Biščevič se vedno bolj od svojega pevstva razvija v pianista in seveda hkrati v vsestranskega odrskega igralca in pevca hkrati. V njegovem pevskem teatru mu zna vse tole še kako koristiti. Ob klarinetistu Bekavcu že nekaj časa raste nov rod klarinetistov, kar je vsekakor ob že znanem A. Begušu zdaj še M. Kuder. Edinstvena Glasba iz dnevne sobe (Living Music Room, 1940) Američana Johna Cagea (1912–1992) pa je ob edinem tolkalcu D. Pavleniču dala možnost še trem preostalim, ki to sploh niso: M. Bogataj, A. Biščevič in M. Bekavac. To štiristavno delo je govoreča četverica odigrala, odripovedovala in odpela v delu za 'govoreča in netipična tolkala' (hišni predmeti ali arhitekturni elementi: časopisi-revije, tabla, knjige, tla, okenski okviri, stene, ...), temelječi na kratki pesmi in v izvirni angleščini. Poleg navedenega sem si še zlasti zapomnil še nekatera druga dela (ne pa vseh!) Vladimira Horowitza (za klavir solo), delo Aarona Coplanda in Kreislerjev Tamburin v kitajščini ...

Marsikaj od navedenega in nenavedenega, od izvedenega in prikazanega pa žal tako kot v siceršnji glasbeni zgodovini verjetno ne bo več doživelo, ne pozornosti teh in še drugih izvajalcev, teh in še drugih prirediteljev. V celoti pogledano pa tudi tale domžalski maratonski silvestrski koncert ostane v našem spominu kot še ena od kaskad tako našega Bekavca kot KDFB.

DR. FRANC KRIŽNAR

M.C. Escher
v Trevisu

Miró
v Villi Manin

www.kd-domzale.si / T: 01/722 50 50

GALERIJA
NA POTEPU

Sobota,
5. marec 2016

Prvi spomladanski potep Galerije na potepu nas bo vodil v Treviso, kjer si bomo ogledali razstavo izjemnega, skrivnostnega in večnega mojstra grafike Mauritsa Corneliusa Escherja. Po zelo odmevnih razstavah v osrednji Italiji imamo priloiko njegova dela videti tudi v naši bližini. Ker je Treviso očarljivo benečansko mesto, si ga bomo spotoma tudi ogledali. Sledil bo ogled druge razstave v Villi Manin. Tam so postavili razstavo del španskega slikarja in kiparja Miróa.

Tudi tokrat nas bo vodil **JURIJ SMOLE**.

Prijazno vabljeni!

Odhod avtobusa izpred KD Franca Bernika Domžale ob 5.30 uri, vrnitev je načrtovano v večernih urah. Prijave in podrobnejše informacije od 10. februarja 2016 dalje po telefonu 01 722 50 50 ali osebno v tajništvu Kulturnega doma Franca Bernika Domžale v času uradnih ur.

Kulturni dom
Franca Bernika
Domžale

KULTURA

Recenzija filma Savlov sin

Savlov sin, prejemnik nagrade Grand Prix na filmskem festivalu v Cannesu, ni običajen film o holokavstu, ki jih je filmska zgodovina sicer že (pre)polna. Lahko si celo predstavljamo, kako zavijamo z očmi, ko izvemo, da bi nekdo rad posnel še en film o holokavstu. Vendar, ko je govora o Savlovem sinu, madžarskega režiserja Lászla Nemesa, za katerega se zdi, da je dobesedno padel z neba, smo na slednji način žal zgrešili poanto.

Celoten film je namreč posnet subjektivno: skozi oči glavnega protagonista Saula Ausländerja, ki ga je odigral ravno tako slabo poznani madžarski igralec Géza Röhrig, ki dela v krematoriju devetega kroga Dantejevega pekla, imenovanem Auschwitz. Glavno in edino vodilo njegovih delovnih obveznosti je golo preživetje, ki se v praksi zreducira na inertno in mehanično opravljanje nalog sprejemanja židovskih prišlekov v taborišče smrti, kjer jih kar po tekočem traku slačijo in trpajo v plinske celice. Če pa so le-te prepolne, jih – ravno tako mehanično in učinkovito hitro – gole streljajo v glavo, na kar le-ti drug za drugim 'cepajo kot muhe' v za to priložnost skopane skupinske jame. Poleg tega Lászlóva zgodba ni niti malo moralistična v stilu, kot jih znajo narediti Američani oziroma v prvi vrsti Steven Spielberg, s čimer nadevajo holokavstu človeški obraz z junaškimi deli izbranih posameznikov, pač pa je njegova pripoved osredotočena na 'navadnega človeka', ki smisel svojega obstoja najde zgolj v svoji glavi: s tem, ko na lastno pest izolira dečko-ovo truplo, za katerega se pretvarja, da je njegov sin in ne pusti, da bi ga sežgali oziroma si želi, da bi ga lahko vsaj dostojno pokopal. Na tej točki se nam utrne tudi asociacija na Sofoklesovo Antigono, na katero pa avtor pri ustvarjanju filma ni niti pomislil, kot pove sam. Doda še, da njegova zgodba nima zveze niti s sporočilnostjo preživetja, kot je ustaljena praksa v

filmih s tako tematiko, pač pa zgolj zgodba o smrti, ki je vseprisotna. Ni torej nobene osredotočenosti na nacistične simbole in ikonografijo, ki na simbolni ravni smrt prestavijo izven osebne izkušnje, pač pa gre za njeno permanentno bližino, ki te lahko doleti vsak hip. V tem kontekstu je film poln težko prebavljivega kaosa, ki ga pretežno spremljajo še človeški kriki neopredeljive groze in (ne)povezanih dejanj posameznikov, za katere se zdi,

da v nobenem trenutku ne vedo prav dobro, kje so se sploh znašli. V prvem planu so tako židovski taboriščni delavci imenovani Sonderkommando, ki so za nekaj mesecev dodatnega življenja namesto nacistov opravljali dela v 'tovarni smrti', ki je morala delovati karseda hitro in učinkovito. Ob vsem strahotnem dogajanju, ki skozi film niti malo ne popušča, si je domala nemogoče predstavljati, da zgodba ne le, da ni izmišljena, pač pa je celo del naše polpretekle zgodovine, kot se rado reče. V tem kontekstu tudi režiser modro ugotavlja, da dokler človek znotraj svoje narave ne bo – poleg dobrega – prepoznal tudi neizmerne potenciala za zlo in z njim povezana grozodejstva, potem bomo kot ljudje vedno v nevarnosti, da se kaj takšnega ponovi tudi v prihodnje. »Film naj si v tem duhu ogledajo še potencialni najstniški neonacisti in morda vsaj koga od njih odvrne od takšne skrajne ideje,« še doda.

Savlov sin prav gotovo ni lep film ali celo film z jasno poanto avtorja. Gre pa za film, ki nas po dolgem času spomni, zakaj so filmi v prvi vrsti sploh nastali in v čem je magija njihovega obstoja. Če imamo srečo, si ga lahko ogledamo tudi na 35-milimetrskem filmskem traku, ki izkušnjo vidnega še nekoliko poglobi in jo vrne tja kamor spada – h gledalcu in njegovi domišljiji.

Film si lahko ogledate tudi v Meštem kinu Domžale.

ŽIGA ČAMERNIK

Ob srebrnem jubileju naše domovine

Bodi zdrava domovina

MEŠANI PEVSKI ZBOR KLAS GROBLJE železna jama na Gorjuši, katere skrbnik je Društvo za raziskovanje jam Simon Robič Domžale, je bila v preteklosti večkrat prizorišče kulturnih dogodkov, med drugim manjših koncertov, predstavitev pesniških zbirk, ogledali smo si lahko jaslice, predvsem pa smo lahko občudovali posebnosti in značilnosti kraškega sveta.

Njeno primernost za kulturne dogodke in dobro akustiko ter čarobnost jamskega sveta in igranja svetlobe so izkoristili tudi pevci in pevke Mešanege pevskega zbora Klas Groblje, ki so nas 27. decembra 2015 povabili na koncert ob 25-letnici slovenskega plebiscita. Je bilo pa najbrž že ob razmišljanju o organizaciji koncerta pevcem in pevkam jasno, da bo samo en koncert v Železni jami premalo, zato so se oddolčili za dva in najbrž bi tudi tretji, da ne rečem še četrti, tudi napolnila prijeten prostor, ki že več desetletij odpira vrata ljubiteljem podzemnih jam. Številni obiskovalci so uživali že ob prihodu na prizorišče, saj je bila steza do jame razsvetljena z baklami, ob dveh tabornih ognjih pa se je bilo mogoče tudi pogre- ti. Pa to še ni bilo vse: organizatorji so namreč po obeh koncertih pripravili

tudi prijetno srečanje z doma narejenimi piškoti ter čajem in kuhanim vinom, kar je bilo za obiskovalce obeh koncertov priložnost za praznična srečanja in voščila pred novim letom.

Bodi zdrava domovina je bil naslov koncerta, v katerega nas je gost koncertov, pesnik Tone Kuntner, uvedel s spomini na enega od četverice, Ivana Borštnarja, ter njegove in Cankarjeve besede ob prihodu iz zapora. Prisluhnili smo Ipačevu Domovini, ki ji je sledila pesem Na savskem bregu in izbrane pesnikove besede o slovenski pomladi, enem najpomembnejših obdobju slovenske zgodovine. S pesmima Rož, Podjuna, Zila in O, Podjuna smo pogledali za meje

Prijeten ljudski večer z Vročo župo

Vroča župa – Pravljice iz sosednje doline je bil naslov večera ljudskih pravljic ali pripovedi z Rokom Koscem in Goranom Završnikom v januarju v Menačenkovi domačiji.

MENAČENKOVA DOMAČIJA Ljubitelji tovrstnih predstav vseh generacij smo v celoti napolnili prijeten prostor v prvem nadstropju domačije in prisluhnili pripovedovalcema, ki sta ob pomoči glasbe povedala svojih najboljših pet zgodb iz arhiva enega najpomembnejših zbiralcev tovrstnega ljudskega blaga Gašperja Križnika (1848–1904) iz Motnika. Svoje pripovedovanje sta popestrila tako z glasbo kot z nekaterimi za poslušalce povsem nepričakovanimi vložki. Ti so navdušili prisotne, ki so imeli ves večer obilo priložnosti za smeh in prijetno počutje z mladima pripovedovalcema, ki sta ljubitelje pravljic in pripovedi povabila na Križnikov festival v Motniku juniju.

Oba je v kratkem pogovoru predstavila kustosinja Katarina Rus Krišelj in izvedeli smo, da se je njuna ljubezen do ljudskega blaga začela že pred leti na Radiu Študent, kjer sta imela oddajo Za dva groša fantazije. Njune pravljicne predstave, s katerimi razveseljuje vse generacije, sokulturni dogodki, navdušujejo tako z vsebino kot načinom podajanja, glasbo in pe- tjem. Prijeten večer, poln ljudskih pripovedi nas je popeljal v spomine na naše prednike in zabavne večere, ki so si jih znali polepšati prav s tovrstnimi ljudskimi pripovedmi in pravljicami.

VERA VOJSKA

S profesorjem Božom Repetom o kar dveh knjigah

V zadnjem pogovoru z ustvarjalci v letu 2015 se je Cveta Zalokar v Knjižnici Domžale pogovarjala z zgodovinarjem in rednim profesorjem za sodobno slovensko zgodovino na Filozofski fakulteti v Ljubljani Božom Repetom, o njegovih dveh knjigah, izdanih lani: S puško in knjigo ter Milan Kučan – prvi predsednik.

KNJIŽNICA DOMŽALE V pogovoru smo izvedeli, da imata knjigi, čeprav sta izšli skoraj skupaj, vsaka svojo pot, vsaka svoj začetek. Prva prinaša celovit pregled o nastanku, razvoju in poteku narodnoosvobodilnega boja med drugo svetovno vojno in ob njenem koncu na Slovenskem. Nastala je na dušek, saj tematiko avtor tudi kot predavatelj sodobne zgodovine dobro pozna. Ugotavlja, da sodobno zgodovino obravnavaš enako kot tisto oddaljeno, z zelo pomembno razliko, glavni akterji so še živi – ali, kot je rekel njegov prof. dr. Miroslav Stiplovšek: »Meni ne morejo več telefonirati, tebi pa lahko.« Avtor zgodovino raziskuje iz dostopnih virov. Na tematično druge svetovne vojne obstaja več kot 12.000 enot različnih virov. Žal je pri nas glavni problem, da se zgodovina jemlje kot politika, pa tudi da jo posamezne generacije zgodovinarjev pišejo na novo ali jo vsaj revidirajo. Tako ena kot druga knjiga imata pozitivne in negativne odmeve, a jih je pričakoval.

Po Repetovem mnenju se je v zadnjih letih partizanska resnica zamenjala z emigrantsko ali domobransko zgodovino, kar se mu je zdelo nekorektno. Pravzaprav pregledne knjige o slovenski zgodovini tega obdobja ni bilo. Knjigo o drugi svetovni vojni začenja že pred njenim začetkom, ko so bile sprejete nekatere bistvene odločitve. Pojasnil je odločitev cerkve v zvezi s sodelovanjem z nacisti in fašizmi, ki so napovedovali konec slovenskega naroda, govoril o položaju cerkve v času vojne, ki je bil zelo različen po posameznih pokrajinah. V slovenski cerkvi je strah pred komunizmom prevladal nad skrbjo za slovenski narod. OF je na prvo mesto, ko je bilo to ključno, postavila NOB, socialni cilji so bili uravnoteženi z nacionalnimi, partizanski boj je bil tudi kulturni boj, saj so umetniki s svojim delom spodbujali NOB in bili za borbo zelo pomembni.

Avtorizirano biografijo prvega slovenskega predsednika Milana Kučana je avtor začel pisati v njegovem prvem

naše domovine, za ljubezen do katere pesnik ne želi niti vračila niti plačila, saj čas v domovini, kot ga živi, sprejema kot dar in milost. Predstavil se nam je še s svojima pesmima Luč in Družina. Pevci in pevke, med katerimi so odlični solisti, so nam zapeli Pesem o svobodi, se pomudili ob Znamenju, Zdravljico pa smo jo iz pesnikovih ust slišali v celoti. Po Zdravici, namenjeni pazniku ob dnevu samostojnosti in enotnosti, smo prisluhnili še znamenitim besedam Ivana Cankarja Jaz, bratje, pa vem za domovino, in voščilu, ter se poslovili ob najbolj znani božični Sveta noč.

Koncert je bil pravzaprav ura domovinske vzgoje, odlično izkoriščena priložnost, da se vsi skupaj še enkrat spomnimo na dni pred 25 leti, pa tudi za spoznanje, kako kvalitetna pevska skupina je Mešani zbor Klas Groblje, ki ga uspešno vodi zborovodja Matevž Kink. Koncerta sta bila res prijetna popestritev prazničnih dni. Lahko upamo, da bosta ob pomoči Društva za raziskovanje jam Simon Robič Domžale, ki so se mu pevci in pevke zahvalili za pomoč, postala tradicionalna? Želeli bi si, spoštovani pevci in pevki ter pevovodja! Hvala za res prijeten pevski dogodek!

VERA VOJSKA

mandatu – v letu 1997, nato pa je Milan Kučan nepričakovano nastopil drugi mandat in Repe je počakal, saj ni želel pisati knjige o 'delujočem' politiku. S knjigo ga je sicer 'poslal' v zgodovino, ni pa prepričan, če je to končna postaja enega najvidnejših slovenskih politikov.

Za pisanje knjige o Kučanu je dobil na voljo vsa gradiva, osebni arhiv, zapiske, dnevnik, uporabil je tudi javne arhive, v knjigi so objavljeni številni dokumenti, izjave in pričevanja, odlomki iz različnih virov, ki podrobneje osvetljujejo Kučanov čas in okoliščine. Z glavnim junakom sta se odločila, da se bo opredeljeval le do dogodkov, ne do posameznikov.

Več govora je bilo o temi Kavčič–Kučan: imela sta podobne ideje, oba sta odstopala od tedanje politike. Tako Kavčič kot Kučan sta imela vizijo, in sta želela kot politika narediti kaj dobrega. Ob koncu je pojasnil, kako je Kučana oblikovalo otroštvo v rodni pokrajini in družini. Kučan se je vselej izkazal kot humanist in demokrat. Na kratko je predstavil razmerje med Kučanom in Janšo – nestrinjanje je izrazito osebne narave, Janša je prepričan, da ga je dal Kučan aretirati. Vpliv Kučana v zadnjih petih letih težko oceniti, vendar se ne more strinjati z vplivom, ki se mu pripisuje. Ob koncu je odgovoril tudi na vprašanja poslušalcev o vlogi Kučana v postopku osamosvajanja.

Poslušalci so z zanimanjem spremljali večer, ki je osvetlil le nekaj drobcev iz obeh knjig.

VERA VOJSKA
FOTO: MIRO PIVAR

ANKA AŽMAN

METULJI IN SOVE (algo mismo)

18. – 28. februar 2016

► Vabimo vas na odprtje razstave, ki bo v četrtek, 18. februarja 2016, ob 19. uri v Galeriji Domžale.

Z umetnico se bo pogovarjal Jurij Smole.

www.kd-domzale.si / T: 01/722 50 50

GD
Galerija Domžale

ZA POVEZOVANJE NA VSEH NIVOJIH

MOJCA GROJZDEK, PREDSEDNICA ŠAD MAVRICA

Aprila letos bo ŠAD Mavrica praznovalo svojo peto obletnico delovanja. Zanj in z njo živi Mojca Grojzdek.

Miomira Šegina
Foto: Iztok Dimc

Mojca je simpatična in živahna mlada ženska, ki pravi, da si je treba vzeti čas za bivanje brez televizije in računalnika. Zdi se težko, vendar ni nemogoče.

Prosim, če se nam na kratko predstavite s svojimi izkušnjami in znanji.

Moja prva izobrazba je bila galanterijski tehnik in sem prvih pet let delala v galanteriji. Takrat sem ugotovila, da to ni poklic, ki bi mu želela posvetiti svoje življenje. Po rojstvu hčerke sem se odločila za spremembo profesionalne poti in se izobrazila za vzgojiteljico predšolskih otrok; deset let sem delala v vrtcu. Ker sem bila športna navdušenka, sem začutila, da je treba to navdušenje prenesti na mlajše generacije. Opravila sem kup dodatnih licenčnih usposabljanj, kot je vaditelj rekreacije 1, 2, vaditelj rekreacije otrok, vaditelj rekreacije odraslih, vaditelj atletike, strokovni delavec na področju športa od 0-6 let, vaditelj športa invalidov. Po petnajstih letih dela v večjih organizacijah zdaj pet let vodim organizirane dejavnosti za otroke prek društva ŠAD Mavrica in sem njegova predsednica.

Ali se spominjate svojega prvega srečanja s športom in kako je prišlo do tega, da ste ustanovili 'mavrico' telesnih aktivnosti, namenjenih otrokom, družinam in odraslim?

Sem otrok AK Domžale. S svojo dobro prijateljico, ki je takrat metala kroglo, sem pri 15 letih odkrila, da imamo v Domžalah stadion. Navdušil me je. Velikost, sklenjen krog, mrgolenje ljudi na njem, vse to je name naredil poseben vtis. Takrat smo imeli atletični malo več prostora kot zdaj, ko so v prvih vrstah nogometaši. Bila sem uspešna metalka kopja in sem dosegla 3. stopničko na državnem nivoju. Imela sem zelo dobro tehniko, manjkala sta mi višina in moč. Moč se da na trenirati, višina, žal, ne. Uživala sem, in še vedno sem zelo vesela, ko vidim mlade metelce na terenu, zdaj nekoliko skrite pri teniških igriščih, a vendar delajo, gradijo, osvajajo. So pa treninzi danes povsem drugačni kot nekoč: mi smo imeli vadbo dvakrat tedensko, malo teka, aerobnih vaj in metanja. Že s tem smo prišli daleč, danes pa otroci trenirajo šestkrat tedensko in si težko predstavljam, kako zmorejo. Zame je met kopja velik občutek svobode in usmeritve v cilj, v točno določeno točko. Tako kot v življenju.

Razvila sem se v tem klubu (AK Domžale). Tam imam še vedno prijatelje, znanje in sorodne duše. A vendar klub ni imel vizije za naprej za razvoj atletike in športa za mlajše otroke ter ideje povezovanja družine z otroki. Ko sem vodstvo kluba seznanila s svojo odločitvijo o samostojni poti, je bilo na začetku veliko zamer, češ, kaj se pa grem. Počasi pa klub sprejema dejstvo, da skupaj lahko peljemo skozi igro v resne treninge tiste, ki si to želijo.

Danes smo bombardirani z napotki in nasveti o zdravem življenju. Kako ti razumeš pojem zdravega načina življenja? Zakaj si se odločila za slogan 'dan brez televizije in računalnika'?

Pojem zdravega življenja pomeni zame druženje, zabavo in gibanje. Če vključimo še nekaj domače hrane, je to to. Napotki, ki nam poveljujejo, da ne smeš tega in onega, so zame brezpredmetni. Vsak naj je po svoji pameti, zmerno, ob tem naj se giba po lastnih

Kdo še zna ceniti kos kruha s kremnim namazom? Koliko otrok še uboga starše, ko kaj zapovejo, komu se še da narediti in opraviti svoje delo izven meja potrebnega?

zmožnostih, a naj takoj ne vrže puške v koruzo, če na začetku ne gre vse po načrtu. S pridobitvijo rekreativne poti ob Kamniški Bistrici se je povečalo število aktivnega prebivalstva: veliko je pohodnikov, vse več tekačev in nekaj je tudi že junakov na raznih funkcijskih napravah po Domžalah. Prednost bi dala le vodeni vadbi. Ni važno kje, kdaj in s kom vadite, važno je, da imate koga poleg, ki vam zna povedati, ali prav delate. Včasih človek sebi naredi več škode kot koristi.

Slogan 'dan brez televizije in računalnika' je nastal spontano, ko sem opazila, da sta bila otroka neizmerno rada 'priklapljena' na televizijo in računalnik. Zadevo je bilo treba omejiti. Tako je nastal dan brez televizije in računalnika, ki smo se ga v družini šli kot osebni projekt. Zelo dober projekt, ki je prinesel izjemno uspeh. Več smo se pogovarjali, družili, šli smo na nočne sprehode, kolesarjenja ... Pri tem smo vsi uživali.

Vaše otroštvo je bilo pestro in živahno, če bi primerjali tisti čas z današnjim, kaj bi rekli, v čem je razlika?

Ko omenim, da sem zrasla na gradu Krumperk, me vsi presenečeno pogledajo. Takrat smo imeli, kot številni drugi, socialno stanovanje v gradu. Narava in okolje, v katerem sem odrasla, sta me najbolj oblikovali. Otroci Krumperke smo imeli srečo, da nas je bilo veliko. Tu smo gradili zaveznitstva, zavetja pred takimi in drugačnimi neurji, in kovali skrivne načrte. Res je bilo viharo, a zame lepo otroštvo. Ta samorastniška doba mi pride še vedno zelo prav. Danes je otroštvo popolnoma drugačno. Kdo še zna ceniti kos kruha s kremnim namazom? Koliko otrok še uboga star-

še, ko kaj zapovejo, komu se še da narediti in opraviti svoje delo izven meja potrebnega? Skozi nekatere Mavrične dejavnosti poskušamo otroke naučiti držati nož v roki, zažagati v vejo, prese-kati vrh, odlomiti prepeko, pobrati se, ko padeš. Če teh osnovnih stvari otroci ne zmorejo, jim bo v življenju težko. Kaj šele, če se izgubijo in ostanejo sami.

Kakšen je pomen sproščene in samostojne igre otrok, saj večkrat vidim otroke na dvorišču, ki se ne igrajo med seboj, temveč s svojimi starši. Od kod ta sprememba in kako vpliva stalna prisotnost odraslih in nenehni nadzorom, v strahu, da se jim ne zgodi kaj slabega?

Resnica je, da se nam slabe stvari dogajajo, ker nimamo izkušenj, do katerih moramo (na žalost ali na srečo) priti sami, ne s pomočjo staršev. Če otrok ne spustimo izpod nadzora, bodo nadzorovani celo življenje. Na primer počitnice: otroci redko kdaj vedo, kaj imajo v nahrbtniku. Večkrat pri nas ostanejo cele vrečke stvari. Sprašujemo otroke, čigavo je, a nihče se ne javi. Zakaj? Ker se oni niso pripravljali, ampak so na vse mislili starši. Vse premalo zaupamo otrokom! Mislim, da nas je treba spomniti na to, koliko stvari smo mi v rani mladosti zmogli, pa je šlo. Tudi danes otroci zmorejo, saj niso z drugega planeta, samo zaupati jim je treba, in če jim prvič spodnese, jih ponosno po-božam in jim dovolimo, da poskusijo še enkrat. Še kako velja tisti slovenski pregovor: v tretje gre rado. Zelo sem ponosna, ko na vadbah komu uspe pravi-len preval naprej. Otroka objamem, po-božam, pohvalim. Takrat oba začutiva, da sva dosegla cilj in to je lep občutek. Tako bosta vsaka mama ali oče pono-sna, ko se bo otrok osamosvojil. Strah, da se bo otroku kaj zgodilo, je odveč. Samo cesta in promet nas lahko skrbi-ta, ostalo je nespremenjeno. V Sloveniji še nimamo velikih bav-bavov.

Na kakšen način skozi vaše dejavnosti otrok postaja bolj samozavesten in samostojen?

Vidim otroke septembra, kako s sklo-njeno glavo prihajajo v telovadnice, s

solzico v očeh, na koncu leta pa sa-mozavestno in pogumno pridejo do starša in rečejo: zakaj si že prišel? To mi je res v ponos. Vadbene vsebine, ki jih ponuja Mavrica, pa tudi druga športna društva, dajo otrokom in odraslim veliko samozvesti in samo-stojnosti. Preplezati letvenik, skoči-ti čez brv, preskočiti vrvi, hoditi na-ravnost po črti, obrniti se, vreči žogo v koš, hoditi vzvratno – vse te naloge prinesejo skozi vadbeno sezono ogro-mno samozvesti, spretnosti, orien-tacije, dogovorov, reševanje gibalnih problemov, reakcije. Rekreatcija je za-pis, ki ga v ranem otroštvu otrok zapi-še v spomin in mu tam ostane. Posle-dično bo sam znal narediti kaj zase, ko bo starejši. Vsi vemo, da je veli-ka luknja v gibanju ravno pri mladini med 10 in 18 leti, tisti, ki največ sedi pri računalnikih. Nihče ne ve, kako 'zmagati' na tem področju. Otroku lahko pojasnimo, da se je zdravo gi-bati ne le v telovadnicah in na stadi-onih, ampak tudi doma, na dvorišču. Tu pogrešam otroška druženja. Za ograjo sosedov ne slišim otrok, kje so ves dan? Pogosto jih še za vikend ne slišim več. Pametno bi bilo razmisliti o tem, da otroke spet spustimo na uli-co, da se družijo in kakšno ušpičijo. Tako se bodo ogromno naučili. Varno zavetje računalnika nikamor ne pelje.

V zadnjih letih je v našem mestu bum športnih društev, ki pokrivajo vse generacije. Ali obstaja poveza-nost društev med seboj, s športno zvezo in občino – kako pomembno je usklajeno delovanje teh institucij?

Če konkurence ne bi bilo bi, po mojem, vsi delali povprečno. Tako pa vsi dela-mo maksimalno. Naša Mavrica se že povezuje z društvi, sicer ne s popolno-ma enako vsebino, ampak z vsebino, ki lahko našim vadbениm junakom po-nudi korak naprej, korak v tisto, kar jih veseli. Torej, če vidimo, da se otrok rad bojuje, ga usmerimo v karate ali boks društvo. Še vedno ta isti otroci ostajajo z nami v času počitnic, ali drugih aktiv-nosti in mi poskrbimo, da se venomer vračajo k nam. Pa ne samo otroci, tudi starši. Ker sem tudi članica izvršnega odbora Športne unije Slovenije, veliko dam na kvaliteto dela na področju re-kreacije, skrbim za usposobljenost va-diteljev in stalno pridobivanje znanja. Sodelovanje med občino in našim dru-štvom je v meri potrebnega, vse bolj se povezujejo s ponujanjem vodenih ak-tivnosti na občinskih športnih površi-nah. Kot na primer 'rekreatcija za vse', ki poteka vsak ponedeljek na stadionu, sofinancirana pa je s strani občine oz. Zavoda za šport in rekreacijo, zato je za občane brezplačna. To je prava smer.

Ali bi predlagala kakšne izboljšave v delovanju športnih društev oz. sodelovanju med njimi?

Predlagala bi, da se predvsem pred-sedniki društev bolj povežemo, ker mi vemo, kako sistem deluje in tu smo skupaj lahko močnejši. Sodelo-vanje pa vedno prinaša pozitivne pla-ti. Naša skupna prireditve Veter v la-seh je že pravi korak, ko se združuje-mo in nekaj skupaj naredimo za otro-ke. Otroci takrat vidijo in preizkusijo različne športe v Domžalah ter izvedo, kje se lahko vključijo vanje.

Domžale imajo kar nekaj športnih površin (stadion, balinišče, bazen, drsališče), ki so nam na voljo – ali so te dovolj izkoriščene?

Nikakor ne. Drsališče, balinišča in ko-šarkaška igrišča so premalo zasede-ni. Več vodenih dejavnosti bi se lah-ko izvajalo tudi v parkih. Velika škoda za Domžalčane je, da doslej še nismo

zgradili pokritega bazena. Sem velik pobudnik za to, da se zadeva od pla-nov spelje k realizaciji. Menda že šest-deset let sanjamo o tem, a zanj ni niko-li denarja. Morda je gradnja garaže bila manj pomembna od tega, prepričana sem, da bi bil pokrit bazen veliko bolj obiskan in s tem boljša investicija, saj je plavanje za otroke in odrasle ključ-nega, če ne osnovnega pomena. Odhod na plavanje v Ljubljano je povezan z dodatno logistiko in marsikoga odvrne od plavanja, čeprav bi si ga želeli.

Morda je pri takšnih odločitvah problem v tem, da ne dajemo več po-udarka rekreativnem športu, temveč le tekmovalnemu? Zakaj je povsod treba tekmovali, zbirati točke, zma-govati? Ali in kako sploh pojasniti otroku, kaj je bistvo gibanja, če pa je vse naravnano na zmago in poraz?

Zelo dobro vprašanje, na katerega pa je težko odgovoriti. Športno atletsko dru-štvo Mavrica smo gradili na temeljih, da otroku čim pozneje ponudimo tek-movalnost. Vsaka igra v gibanju je kori-stna. Biti prvi ali zadnji vsaj enkrat v ži-vljenju, da človeku nek smisel. Zakaj? Ne vem odgovora. Vsak si tega po mo-jem občutku želi in tudi zasluži. Kajti pozitivne in negativne izkušnje člove-ku dajejo moč. Novodobnim staršem je treba čestitati, kam vse pripeljejo otro-ke, da le ti vadijo in uživajo. Vse je su-per, ker otrok od tega veliko odnese. V drugi meri pa je potrebno razmisliti, ali je vse to potrebno, nujno, ali pa je bolje, da gremo za ta čas z otrokom na spre-hod, na igrala, se igrat z žogo. Menim, da je danes predvsem čas naš gospodar.

Lani smo imeli priložnost srečati za-nimivo cirkuško skupino iz Nemčije, Cirkus Soluna, ki je v naše slovensko okolje prinesla svežino in provoka-cijo v smislu, da je življenje možno brez vse sodobne informacijske teh-nologije. Mavrica jim je pomagala oglaševati nastope, ki so bili vedno dobro obiskani. Kaj pravite, zakaj?

Te ljudi sem spoznala pobljže. Še ve-dno jih spremljam. Zanimivo mi je, ko omenjajo, kakšne težave imajo v vsa-ki občini posebej. Presenetilo me je, na koliko birokratskih težav so naleteli v Domžalah. Mislim, da je treba imeti do tistih, ki so nekoliko drugačni, malen-kost več razumevanja. Če se nekdó od-loči živeti po svojih načelih in norma-tivih, ob tem pa nikomur ne škodi, ga ne smemo obsojati ali ovirati. Fascini-rali so me predvsem zato, ker še vedno uspejo živeti tako svobodno, odkloplje-no od vmesnikov v človeški komunika-ciji. S svojimi nastopi neposredno in is-kreno nastavljajo ogledalo marsikate-ri sodobni neumnosti, na katero smo se že povsem navadili in se ji pustili zape-ljati. Že šestindvajset let so na poti in v tem času so doživeli in pretrpeli marsi-kaj. Smisel življenja pa najdejo v dobro-ti in preprostem življenju. Ne vem, za-kaj je tako težko najti ravnovesje med informacijsko tehnologijo in človeško potrebo po druženju in pogovoru?

Kakšni so cilji ŠAD Mavrica po petih letih delovanja?

Naš glavni cilj je povezovanje dru-žin skozi gibanje in obenem zmanjša-ti odvisnost od informacijske tehno-logije v vsakdanjem življenju. Ljudi bi radi usmerili v druženje, zabavo in fi-zične aktivnosti. Otroke želimo nauči-ti spoštovanja, razumevanja in prežive-tja v današnjem času. Naša Mavrica se bo z okrepljeno ekipo držala zastavlje-nih ciljev, se razvijala in še več ponuja-la. Naša pot se je šele začela. Upamo le, da bo podpora naših članov ostala dol-gotrajna, naše sodelovanje z lokalnimi akterji in društvi pa še trdnjše. □

ŠPORT

na kratko

ŠAH

Osrednja slovenska liga

V Osrednji slovenski ligi 2015 je v super ligi zmagala zasedba Iga, na čelu z mednarodnim mojstrom Igorjem Jelenom, pred Vrhniko, odlično tretje mesto pa je zasedel Bor Dob, kar je največji ekipni dosežek tega društva. V super ligi se je pomerilo devet ekip, Bor Dob pa je tretje mesto zasedel dokaj zanesljivo, potem ko je v zadnjem kolu igral neodločeno z Igom. V ekipi sta kot gosta igrala Jože in Boris Skok, prvi član Domžal, drugi član

Igralca Bor Doba Boštjan Jeran in Bogdan Osolin

Komende. Dobra igra se je pokazala tudi na posameznih deskah. Boštjan Jeran je prejel srebrno kolajno na prvi deski, osvojil je pet točk iz sedmih partij, prav toliko tudi Jože Skok, ki je prejel zlato kolajno na tretji deski. Boris Skok si je srebrno kolajno na četrti deski priboril s 4,5 točke iz šestih partij, Bogdan Osolin pa je na drugi deski iz štirih partij iztržil dve točki. V ekipi so igrali tudi kapetan Edo Bohorč, Zoran Majcen in Viktor Hribar. Vrstni red: Ig 22, Vrhnika 21,5, Bor Dob 19,5, Klinični center 19, Tomo Zupan Kranj 16,5, Komenda Popotnik 15,5, Višnja Gora Stična 14, Trzin Buscotrade 9, Komenda Pogi 7. V prvi ligi je med devetimi ekipam zmagala Podpeč pred drugo zasedbo Kliničnega centra in DU Kamnik.

JOŽE SKOK

KK PIRUETA

Božično-novoletna revija

Zadnje dni pred iztekom leta 2015 so v domačem kotlarskem klubu Pirueta vestne trenerke organizirale božično-novoletno revijo, na kateri so sodelovali vsi tekmovalci in med njimi tudi najmlajši začetniki, ki so komaj okusili ta umetniški šport. V šotoru v Športnem parku Domžale so bili na reviji prisotni njihovi starši, sorodniki in ostali ljubitelji umetnostnega kotlkanja.

Ob predstavitvi so bili izpostavljeni vsi večji dogodki v letu 2015, med njimi tudi številna tekmovanja, na katerih so tekmovalci dosegli odlične rezultate, in ne moremo mimo osvojene srebrne medalje iz Evropskega prvenstva, ter vrsto naslovov državnih prvakov.

Tudi v letošnjem letu se tekmovalci že intenzivno pripravljajo na nova tekmovanja in eno prvih bo že v začetku marca, ki bo šlo za točkovanje v Pokalu Slovenije.

Na koncu so nastopajoči prejeli priložnostna darila in se odpravili na zaslužen nekajdnevni odmor. Po praznovanju pa spet veselo na trening in na tekmovanja v upanju dobrih tekmovalnih nastopov v letu 2016.

ANTON GRILJ
FOTO: LUDVIK KUMIN

Domžale ostale brez prvega vratarja

Nogometaši Domžal so v minulih tednih po zimskem odmoru že začeli z intenzivnimi pripravami na spomladanski del sezone.

NK DOMŽALE V prehodnem obdobju je prišlo do nekaterih kadrovskih sprememb. Zagotovo je najbolj odmeval prestop rekorderja med vratarji Nejca Vidmarja, ki bo v prihodnje branil mrežo sosednje Olimpije.

Domžale so ostale tudi brez dosedanjega kapetana, saj Nejc Skubic svojo kariero nadaljuje v turški ligi pri klubu Konyaspor, ki je prvi del sezone v tamkajšnji ligi zaključil na 7. mestu. Še tretji igralec, ki je zapustil mesto ob Kamniški Bistrici, je Rudi Požeg Vancaš, ki bo svojo pot nadaljeval v Celju. »Rudi v zadnjem času ni napredoval, kot smo si vsi skupaj želeli, in zato smo se odločili, da je čas, da zamenja okolje. Takšna je bila predvsem želja igralca, ker pa smo tudi sami zaznali trend stagnacije, smo v to možnost privolili. Rudi je v štirih letih in pol veliko prispeval k našim skupnim uspehom in zato se mu iskreno zahvalujemo ter mu želimo uspešno nadaljevanje kariere,« je o četrtem odhodu v zimskem prestopnem roku povedal športni direktor Matej Oražem. Požeg Vancaš

se v novo okolje seli brez nadomestila, Domžale pa so ob njegovem morebitnem naslednjem prestopu upravičene do določenega deleža odškodnine.

V Domžalah so medtem podaljšali pogodbe z dvema nogometašema. Slobodan Vuk bo branil domžalske barve vsaj še do konca sezone 2017/2018, za isto obdobje pa je pogodbo podaljšal tudi Lucas Mario Horvat. Novo ime v domžalskem dresu je srbski nogometaš Filip Janković, sicer član zlate generacije srbskega nogometa, ki je lansko leto osvojila naslov svetovnega prvaka do 20 let. Pogodbo je podpisal do konca sezone 2017/2018 in tako postal tretji 'zlati nogometaš' v Domžalah, poleg Nemanje Maksimovića in Veljka Simića.

V minulih dneh je bil opravljen tudi žreb polfinalnih parov slovenskega pokala. Domžalski nogometaši se bodo tako za uvrstitev v finale borili proti celjskim nogometašem. Prva tekma bo predvidoma 13. aprila v Celju, povratna pa teden dni pozneje v Domžalah.

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

Helios Suns z okrepitvami, Lastovka z novim trenerjem

Košarkarji Heliosa, ki so že pred tedni zaključili tekmovanje v pokalu FIBA, uspešno nabirajo točke tako v domači ligi Telemach kot tudi v mednarodnem pokalu Alpe Adria, kjer so do zdaj zabeležili tri zmage in dva poraza. V ligi Telemach trenutno zasedajo tretje mesto, ki vodi v ligo za prvaka.

KOŠARKA Najprej se sprehodimo po mednarodnih parketih. Konec minulega leta so gostovali pri ekipi Levicki Patrioti, ki so bili na domačem terenu boljši od Helios Suns in zabeležili zmago z rezultatom 74:67. Druga tekma mednarodnega pokala, ki jo je Helios odigral v zadnjih tednih, je bilo srečanje na Hrvaškem, kjer so gostovali pri ekipi Kvarner 2015. Helios je bil boljši od hrvaške ekipe z rezultatom 75:68, največ točk pa je za Domžale dosegel Hugh Robertson (17).

V prvi ligi Telemach se je v začetku leta Helios srečal z ekipo Elektre, gostovali so v Šoštanju, in jih še drugič v aktualni sezoni premagali. Visoka

gali Rogaško z 69:66, so tudi na povratni tekmi ubranili ne le točke, ampak tudi zmago, in še drugič slavili (77:75).

Prišlo je tudi do novih imen v Športni dvorani Domžale. Spremembe v kadrovski sestavi košarkarjev Helios Suns so se zgodile že konec lanskega leta. Po tem ko je po le dveh tednih domžalskega prvoligaša zapustil Američan Tom Knight, razlog je bila ponovna poškodba, so že sporočili ime novega centra, ki bo pod koši branil njihove barve. Kar 218 centimetrov visoki litvanski center Martynas Andriuskevičius ima 29 let, v minuli sezoni pa je bil imenovan za najboljšega centra sezone v ruski Superligi. Dom-

zmaga Heliosa z 108:57 je postregla tudi z visokimi strelskimi zabeležki: Čakarun je dosegel 20 točk, Atanacković in Zagorac pa po 19. Pomembne točke so košarkarji Helios Suns zabeležili tudi ob gostovanju Portoroža v Domžalah. Primorska ekipa je morala priznati poraz Sunsom, ki so slavili s 74:61.

Košarkarji Heliosa so se uvrstili tudi v četrtino finala pokala Spar. Po prvi zmagi v Domžalah, kjer so prema-

žalsko publiko je najbrž razveselila tudi novica, da se je domov vrnil tudi 30-letni branilec Jure Močnik, otrok Heliosa, ki je že na prvi povratni tekmi pokazal, da bo pomemben člen v bojih, ki čakajo košarkarje Helios Suns.

Omenimo še, da je tudi Lastovka prišla do novega (stalnega) trenerja. Vodenje kluba je že prevzel Andrej Žakelj.

MATEJA KEGEL KOZLEVČAR

Drsanje, ključnega pomena za razvoj gibalnih spretnosti otrok

Drsanje je izrednega pomena za otroke. Otroci si gradijo koordinacijski sistem in urijo svojo orientacijo v prostoru. Krepijo samozavest, izboljšujejo svoj imunski sistem, gradijo na samopodobi in socializaciji.

Zelo pogosto se razvoj koordinacijskega sistema v malih možganih začne razvijati pri 3 letih in pol, zato otrokom od 4. leta naprej že priporočamo drsanje.

Včasih smo z drsanjem imeli več izkušenj, ribniki in jezera so zaledenela, celo rečni robovi so dopuščali drsanje, danes pa je vremenska slika drugačna, in zato se vse več občin v Sloveniji poslužuje umetnih drsališč.

Na teh drsališčih drsa običajno veliko ljudi, drsanje običajno teče v krogu, vrano, počasi ... To ni nič narobe, a prav je, da otrok izkusi tudi druge vrline, kot so na primer padec, vstajanje, prestop, pobiranje predmeta, nenaden umik in preskok. Za razvoj teh vrtilin običajno skrbijo društva, ki imajo za to usposobljene strokovne delavce v športu, vadiatelje.

Če z drsanjem predolgo odlašamo, zamudimo določen del spominskega zapisa o tej izkušnji in posledično se te aktivnosti zelo težko lotimo. Saj veste, ko bi dekle rado šla drsat, fant pa ne zna, potem se na vso silo odpravi z njo, ker pač dekleta zahtevajo svoje. Zato nastane »nerodnost«, zato je prav, da se tako kot maturantskega plesa naučimo tudi drsanja. Drsanje ni drag šport. Običajno občine drsanja ne računajo, le izposoja drsalk nekaj stane. Investicija v drsalko se izplača. Za otroke zdaj obstajajo na-

stavljive drsalko. Seveda pa so drsalko ločene po spolu. Priporočamo, da se tega držite. Ženske drsalko so spredaj nazobčane, zobci služijo deklicam za obrate, zaviranja ... Dečki imajo drsalko brez sprednjih zobcev, ker se posledično v večini učijo hokejske igre in jim to v tej fazi športa zelo pomaga. Lahko pa imajo dečki tudi spredaj zobce, če si želijo bolj umetnostnega drsanja. Priporočamo, da otroci drsajo s čelado

na glavi. Padec nazaj in udarec z glavo v led lahko povzroči trajne posledice. Velikokrat srečamo na drsališču tudi kakšnega pogumnega očka ali mamičo, ki drsa z malčkom v naročju. To je res nevarno. Kajti človeško telo je instinktivno grajeno tako, da ščiti sebe. Malček tega še ne zmore, ker je v naročju, in teža, ki lahko pade nanj, je lahko usodna.

Priporočamo drsanje celotne dru-

žine, tako se širi povezanost in družabnost in je to lahko odličen razlog za družinsko druženje, kadar je le to mogoče. Vsekakor pa vsaj 8-10 vaj drsanja vsako leto lahko prinese dobro znanje drsanja in zato prijetnejše izkušnje v življenju.

Gibajte se in ostanite zdravi!

PREDSEDNICA ŠAD MAVRICA
STROKOVNA DELAVKA V REKREACIJI
MOJCA GROJZDEK

U16 srebrne iz Poreča

Kombinirana in precej pomlajena ekipa U16 se je brez velikih tekmovalnih pričakovanj odpravila na božično-novoletni turnir v Poreč in v mednarodni konkurenci osmih ekip dosegla 2. mesto.

ŽKK DOMŽALE Na takšnih turnirjih gre predvsem za nabiranje izkušenj in za pozitivno druženje. Začeli smo odlično in prvi dan premagali ekipo ASD Vicenza 2001. Naslednji dan smo odigrali dve tekmi, eno v času zajtrka, drugo pa popoldan ob 18.00. Na jutranji tekmi smo se po zelo izenačenem začetku le prebudili in na koncu premagali še drugo italijansko ekipo Basket Padova. Popoldan je sledil slovenski obračun z ekipo Pivka - Postojna. Ker sta ekipi vedeli, da bo zmagovalec igral v finalu, so dekleta dala vse od sebe. Zadnji dan smo se v finalu pomerili z ekipo ASD Vicenza 2000. Utrujenost, kratka klop in nesporna kvaliteta nasprotnic je botrovala temu, da smo v nadaljevanju igre popuščali. Že po prvem polčasu je bilo jasno, da nam preobrat ne bo uspel, a kljub temu so se dekleta borila do konca. Na koncu smo morali v finalu priznati premoč Italijankam.

Rahlo razočaranje je bilo hitro za nami, in se razveselili izjemnega uspeha – pokal in srebrne medalje v mednarodni konkurenci osmih ekip.

Tekme so trajale štirikrat po 8 minut, tako da je bil tempo kar hiter. V brezkompromisni in dinamični igri so kljub želji po čim boljšem rezultatu

vse igralkе dobile priložnost za nabiranje dragocenih izkušenj. Organizacija turnirja je bila dobra, namestitev in hrana v hotelu pa odlični. Prav tako smo imeli odličen prevoz v Poreč in nazaj v Slovenijo, za kar se vsem 'šoferjem in šoferkam' ter vsem navijačem zahvaljujemo.

Ekipе, ki so sodelovale v naši kategoriji, so bile: ASD Vicenza 2000, ASD Vicenza 2001, Basket Padova, Basket Costa (vse Italija), SSLA (Francija) ter Ježica, Pivka-Postojna in Domžale.

EnaEkipaEnoSrce! Dekleta vabljeni v ŽKK Domžale! (<http://zkldomzale.si/>)
ŽKK DOMŽALE

Triglavsko brezno

Za Triglavsko brezno, globoko kraško jamo v masivu Triglava, so me davnega leta 1971, še kot otroka, navdušili poljski jamarji. Poljaki so bili pogumni jamarji, ki smo jih gostili v Jamarskem domu na Gorjuši. Od njihovega obiska se 44 let nihče ni spustil globlje v triglavsko skladovnico apnenca. Od takrat do danes so bile ponovitve dosežka poljskih jamarjev težavne in nedosegljive, ker se v jamo steka ogromna količina ledu in snega. Zaradi tega je vhod v jamo večinoma zaprt z ledenim čepom.

Sredi septembra 2015 so geografi Geografskega inštituta Antona Melika ZRC SAZU in geologi Geodetskega inštituta Slovenije izvedli meritve Triglavskega ledenika. Pri merjenju je sodeloval tudi naš član Aleksander Kelnarič, ki je skupaj z geografom Jako Ortarjem, članom DZRJ Ljubljana, pregledoval zahodni rob ledenika. Kot raziskovalca sta preverila razmere na vhodu v brezno. Naslednji dan sta se s kosom vrvi (60 m) spustila v ledeno brezno. Ugotovila sta, da je Triglavsko brezno prehodno.

Stekla je organizacija raziskovalne odprave, pregled starih poročil in načrtov ter priprava jamarske opreme. Od začetku oktobra do konca decembra smo se Jaka, Simon Burja in jaz štirikrat podali brezno.

Oktobra smo se spustili do dna Gigantskega brezna na globini 210 m. Zaradi dežja in zalivanje jame, smo se odločili za povratek. Vrnili smo se sredi decembra. Ponovno smo postavili vrvi in tokrat je bil spust v jamo bistveno lažji. Spustili smo se v razpoko med mrzlo skalo in ledom in po 50 m spusta se je jama spet zaprla. Počasi sem napredoval skozi led in Jaka mi je sledil, Simon pa je počakal zgoraj. Jaka se je potem posvetil merjenju temperature zraka in ledu (-0,5 °C) ter dimenzij jamskih prostorov. V steni sem videl možnost za nadaljevanje – ledeno polico. Splezal sem v stran in preveril, kaj se skriva za ovinkom. Našla sva novo brezno. Po 30 m sem spet na tleh, na ravnem, in opazim, da se vstran odpira manjši rov, ki vodi proč od ledu. Led se je torej na tem mestu končno stalil in prvič doslej smo prodrli še dlje v triglavske globine. Novi rov je dobil pomenljivo ime Rov podnebnih sprememb. Ponovno smo se obrnili, k sreči pa smo opazili možno nadaljevanje jame nekaj metrov višje.

V nedeljo, 27. decembra 2015, dopoldan so se Boštjan Merela, Jaka in Simon podali proti Kredarici. Še isti dan so opremili Triglavsko brezno z vrvmi do

Skladovnica večnega ledu v Ivačičevi jami pod Kredarico

globine 100 m. Naslednji dan so se spustili prek Gigantskega brezna do mesta, kjer smo se ustavili v zadnji akciji, 250 m globoko. Boštjan je splezal 5 metrov visoko v kamin in postavil sidrišče. Na drugi strani so odkrili spet novo brezno. Spust, sidrišče in spust. Brezno je bilo zatrpano s kamenjem, močan prepah pa je obljubljal nadaljevanje. Fantje so v dveh urah preložili lepo količino skalovja, da so se skozi ožino spustili v naslednje brezno. Na globini 320 m se je raziskovanje ustavilo. Špranje, ki bi omogočale plazenje naprej v globino, so bile zatrpane s kamenjem. Boštjan, Simon in Jaka so bili v jami 12 ur.

Naslednji dan smo se raziskovalcem pridružili še Barbara Vrhovnik Burja, Silvo Videgar in jaz. Prva dva sta se spustila do dna Gigantskega brezna, jaz sem se pridružil Simonu in Jaku na novem dnu jame. Kolega sta pregledovala okna v stenah, da bi našla nadaljevanje jame približno 20 metrov nad dnom brezna. Ena od treh pregledanih

možnosti nas nagovarja k ponovnemu obisku jame. Nihče pa ne ve, kdaj se bomo lahko spet prebili mimo ledenege zamaška prav na vrhu jame. Zdaj je vhod v jamo že zaprt sneg in tam bo vsaj do jeseni.

Zvečer, 29. decembra, smo se Barbara, Silvo in jaz spustili v dolino, Simon in Jaka pa sta iz brezna pospravila vso opremo. Jamo smo v letu 2015 poglobili iz aktualnih 250 m na 320 m, njena dolžina presega 500 m. Triglavsko brezno je sicer obljubljal več, mogoče pa nam uspe prihodnjič.

Naslednji dan sta se Simon in Jaka spustila še v eno novo brezno na podih pod Kredarico. Ledenik se umika in možnosti za raziskovanje novih jam je vse več. Uspešno raziskovanje triglavskih globin sta 31. decembra sklenila z vzponom na vrh Triglava in se nato spustila v dolino – novemu letu in novim jamar-skim izzivom naproti.

ALEŠ STRAŽAR
FOTO: JAKA ORTAR

Judo priljubljen pri otrocih

Pogovor z učiteljico juda, Domžalčanko Špelo Sedlak

Zdi se, da se veliko več govori o judu v Domžalah v zadnjem času. Zakaj?

V Judo klubu Domžale z vrtčevskimi otroki in osnovnošolci vadimo judo že osmo leto zapored. Vsako leto imamo več otrok. Trenutno že več kot sto na petih domžalskih osnovnih šolah: OŠ Dragomelj, OŠ Preserje pri Radomljah, OŠ Venclja Perka, OŠ Dob-Krtina in OŠ Rodica. Otroci od četrtega leta dalje se spoznavajo z judom, ki je več kot le šport. Gre tako za fizično kot psihično vadbo. Poteka prek igre in vpliva na celosten razvoj mladega človeka. Na tatamiju, kot pravimo blazinam po japonsko, se učimo vrednot, kot so: spoštovanje, prijateljstvo, disciplina, sodelovanje in vztrajnost. Iskreno si želim, da bi še več staršev spoznalo judo, predvsem njegov velik obseg motoričnih sposobnosti (od gibljivosti, koordinacije, ravnotežja, moči, vzdržljivosti, hitrosti, agilnosti, orientacije v prostoru idr.)

Kako poteka vadba in kaj vse otroci potrebujejo zanjo?

Vadba poteka dvakrat tedensko v času podaljšanega bivanja v šoli in traja eno uro pri predšolskih otrocih in začetnikih ter uro in pol pri nadeljevalnih skupinah. Otroci vadijo bosi in v kimonih. Prve mesece se poleg gibalnih sposobnosti in učenja varnega padanja skozi različne igre učimo predvsem discipline. To pomeni, da se vsi postavimo v ravno vrsto in opravimo judo pozdrav ob začetku in koncu vadbe, poskrbimo za red pri pospravljanju oblačil, copat, zlaganju kimona, pri samostojnemu preoblačenju, zavezovanju pasu ipd. Zanimivo je, kako dolgo potrebujemo, da osvojimo vrline zbranosti, pozornosti in umirjenega stanja pri najmlajših.

Kakšna je vaša vloga, vloga učiteljice?

Moje delo temelji na strokovnosti, predanosti in veselju pri delu z mladimi. Sem mojstrica juda 1. DAN, profesorica športne vzgoje in učiteljica juda predšolskih in šolskih skupin. Vloga učiteljice je ključna pri vzgoji mladih judok, kot pravimo judoistom. S prilagojeno vadbo in nadzorom moram znati judo približati tako tekmovalcem kot rekreativcem. Na to sem zelo pozorna. Menim, da je v kritičnem najstniškem obdobju

ključno, da otroci radi prihajajo na vadbo, stran od televizije in računalnika, čeprav niso usmerjeni v tekmovalni judo. Da je vadba čimbolj raznolika, se včasih tudi pozabavamo in naredimo kakšen trening na snegu ali pa v spomladanskih mesecih zunaj, na šolskem igrišču. Za večjo motivacijo pri mlajših skrbim z nagrajevanjem. Otroci, ki pridno sodelujejo pri vadbi, na koncu treninga v beležko dobijo štampiljko, in

ko jih zberejo deset, lahko za nagrado izbirajo igrico. Mlajšim starostnim skupinam to res veliko pomeni.

Se udeležujete tekmovanj?

Otroci se udeležujejo tekmovanj, ki so seveda prilagojena njihovemu znanju in starosti. Tekmovanja so del juda in tudi del učnega procesa ter omogočajo pridobivanje drugačnih izkušenj kot na vadbi. Mislim na krepitev samozvesti in večanje samopodobe pri otrocih.

Kako poskrbite za zabavo?

Otrokom poskušamo judo približati z igro in zabavo. Veliko se smejimo! Igramo se različne motorične igre v paru in v skupini, telovadimo z rekviziti, učimo se varnega padanja in se borimo. Organiziramo zimovanja, letovanja in izlete za otroke. Lansko sezono smo zaključili z izletom v Gardaland, letos pa smo začeli s posebno dogodivščino: 'judo rojstni dan'. S tem tudi otrokom, ki juda še ne poznajo, omogočamo, da rojstni dan s prijatelji praznujejo na tatamiju in to v kimonih! Za zdaj izvajamo judo rojstne dneve v Ljubljani, a upamo, da se že kmalu poveselimo tudi v Domžalah.

ŠPELA LAMPE
FOTO: TILÉN PERKO
WWW.JUDOGOLOVEC.SI

Zimska sezona v SSK Sam-Ihan

Zimska sezona polno zaposlila naše skakalce

Naš skakalec Tilen Bartol je vrhunsko začel sezono. Na celinskem pokalu v Reni na Norveškem je dosegel eno 3. mesto in kar dve zmagi. V Rovaniemiju na Finskem je prav tako za celinski pokal zasedel 10. in 3. mesto, s čimer je priskakal kvoto za še enega tekmovalca za svetovni pokal, kjer zdaj lahko nastopa kar sedem Slovencev. Na državnem prvenstvu, 23. decembra v Planici, je bila Eva Logar 2. v članski konkurenci, pri članih pa je bil najboljši Tilen Bartol s 6. mestom, Jure Šinkovec je zasedel 10. mesto, Jernej Damjan pa 16. Ekipno je bila ihanska prva ekipa v sestavi Šinkovec, Damjan, Kveder, T. Bartol na 2. mestu, druga ekipa (Krapež, Bartol G., Žagar, Šilih) na 7., tretja ekipa (Štupar G., Štupar Ž., Lebar, Plestenjak) pa 10.

Med prazniki sta bili v Kranju dve tekmi za pokal Cockta za mladince do 18 let, do 20 let in za člane. V soboto so naši člani zasedli prva tri mesta, Miha Kveder je zmagal, Rožle Žagar je bil 2., David Krapež 3., Žak Šilih 7., Gašper Bartol 9., Luka Plestenjak 13., Matej Lebar 17., Gašper Štupar pa 22. Med članicami je Ebila v Logar 2. Pri mladincih do 18. let je bil Žan Štupar 14. Naslednji dan je bil David Krapež naš najboljši mož na 2. mestu. Rožle Žagar je bil 3., Miha Kveder 4., Žak Šilih 6., Gašper Bartol 11., Luka Plestenjak 18., Gašper Štu-

Delovna akcija odstranjevanja plastike

par 20. Eva Logar je bila med članicami 2., Žan Štupar pa med mladinci 13.

Posebej moramo izpostaviti Tilna Bartola, ki je dobil priložnost sodelovanja v svetovnem pokalu in to na novoletni turneji štirih skakalnic. Že sama uvrstitev v ekipo za tako prestižno tekmovanje je lep uspeh za mladega skakalca. Naš podmladek je imel med novoletnimi prazniki aktivne počitnice, poleg vaj in telovadbe so si privoščili drsanje, jahanje na Krumperku in športne igre.

Pridni pa so bili tudi starši, saj so imeli delovno akcijo, na kateri so z obeh skakalnic odstranili plastiko. V marcu je predvidena obnova skakalnic z ureditvijo zalivanja, brežin, pripravo podlage in polaganje nove plastike.

BESEDILO IN FOTO: SSK SAM IHAN

Zakaj balinanje ne bi postalo vaš najljubši šport?

Leto 2016 je odprlo vrata v 42. leto dela Balinarskega športnega kluba Budničar Količevo, ki vztrajno ter uspešno in ponosno polni liste svoje zgodovine z uspehi.

BŠK BUDNIČAR KOLIČEVO Prosto-voljno delo, ljubezen do balinanja, tekmovalnost in veselje nad doseženimi uspehi – vse to je tudi v letu 2015 vodilo Budničarje s Količevega, kot jih radi imenujemo, po uspešni poti organizacijskih, tekmovalnih in drugih uspehov, med katerimi je vselej prisotna skrb za vključevanje mladih športnikov in skrb za urejeno pokrito balinišče, eno redkih v Sloveniji.

Balinarski športni klub Budničar je v letu 2015 nadaljeval z dobrimi igrami v prvi državni balinarski slovenski ligi, kjer so klubi zelo izenačeni. Vsaka zmaga je pomembna, še posebej, ker je med balinarskimi klubmi zelo prisotno prestopanje zlasti uspešnih igralcev iz kluba v klub.

Vedno je prijetno na srečanju ob zaključku veteranske lige s 24 ekipami iz osmih občin. V tri težavnostne skupine razdeljeni balinarji veterani so pokazali veliko borbenosti, ob tem pa jim veliko pomenita tudi druženje in izmenjava izkušenj. BŠK Budničar Količevo čestita dobskim veteranom za uvrstitev v A ligo in jim v njej želi veliko uspehov.

Balinišče na Količevem radi obiščejo tudi invalidi, ki so vedno deležni pomoči domačega kluba, pa naj gre za tekmovanja, treninge ali rekreacijo. Tako je bilo v letu 2015 na balinišču organizirano prvenstvo Medobčinskega

Budničarji si tudi v letu 2016 želijo veliko tovrstnih fotografij.

društva invalidov Domžale v tekmovalno dvojic.

Stalnica v delovanju je tradicionalni avgustovski mednarodni balinarski turnir, ki je v zadnjih letih znan kot turnir za Pokal Občine Domžale. Petnajst tekmovalnih ekip iz Hrvaške, Italije in Slovenije je bilo prijetno presenečenih nad gostoljubjem BPS Budničar Količevo, ki jim je ob pomoči sponzorjev in donatorjev – posebej se tudi tokrat zahvaljujejo Restavraciji Park Domžale in Gostinskemu podjetju Trojane –, uspelo pripraviti pravo tekmovalno in prijateljsko vzdušje. Veselje je bilo zaradi drugega mesta gostiteljev še toliko večje.

Kot že vrsto let smo tudi letos pripravili klubsko srečanje z zelo dobro udeležbo, z balinanjem posameznikov in prijetnim piknikom, ki je bil tudi priložnost za dogovore o letu 2016.

Še enkrat pa bi balinarji s Količevega radi opozorili na svojo veliko željo, katere uresničitev pričakujejo v letu 2016. Dobili so namreč veliko pobud in predlogov, da na Količevem ob 1. maju spet pripravijo tradicionalno kresovanje z ognjemetom, ki ga je v preteklosti vsako leto obiskalo več tisoč obiskovalcev. V klubu razmišljajo o ponovni organizaciji tovrstne prireditve že v letu 2016. Vedo pa, da brez pomoči sponzorjev in donatorjev, pa občine in vseh članov balinarskega kot drugih društev ne bo šlo, zato pričakujejo vsestransko pomoč, ki bo zagotovila, da se ob prazniku dela spet dobimo na Količevem. Hkrati ljubitelje balinanja vabijo, da se jim pridružite. Balinanje je šport za vse generacije, zato dobrodošli!

VERA VOJSKA

Sankukai karate klub Domžale

Semestra je konec. Čas je, da pokažemo, kaj znamo

Od začetka šolskega leta so karateisti pridno trenirali, ubogali trenerje in se trudili, da bi bili na zimskih izpitih uspešni. Ko se je v soboto, 16. januarja 2016, telovadnica Osnovne šole Ven-

Podgoršek, Pika Prosenik, Don Remškar, Anton Rusak, Kristjan Semen, Hana Spreitzer, Živa Zidar, Max Žavbi, Timotej Bogovič, Matevž Glivar, Tadej Kadunc, Luka Kogovšek, Antonio

4. kyu: Erazem Jančar, Ana Ločničar Jarc, Ana Anandini Mandelj, Julija štempelj, Val Matica Zakrajšek, Anže Žalec, Urša Katrašnik, Gorazd Križnar, Luka Luštrek, Jure Prelovšek, Hana

Nastop cicibanov

clja Perka napolnila z belimi kimoni, pisanimi pasovi in spodbujajočimi gledalci, smo s preverjanjem znanja lahko tudi zares začeli.

Starejši otroci so morali na svojo priložnost naprej malo počakati, saj so kot prvi na vrsto prišli naši najmlajši, ki so pokazali, koliko novega so se v tem semestru naučili. S stavi, cukiji in kijaji so izvrstno odprli semestrsko izpize.

Da ne zaostajajo za svojimi mlajšimi sovrstniki, so dokazali tudi starejši otroci, ki so svoje znanje prikazali pred tričlansko komisijo, ki so jo sestavljali mojstri karateja. Lahko rečemo, da so se vsi zelo potrudili, rezultati pa so naslednji:

8. kyu: Evelin Somrak, Viktorija Vugrinec, Urban Dovžan.

7. kyu: Jaka Drobne, Dion Elshani, Ajla Golob, Tarik Hamzić, Benjamin Hatić, Lana Horvat, Klemen Jasenc Durič, Karin Majcen, Matija Nemanič, Gašper

Marinović, Manca Martina Nemanič, Timon Poljanšek, Grega Vidmar, Filip Zakrajšek, Jakob Zakrajšek, Klara Kogej, Franc Turnšek, Maks Cimperman, Žak Deželak, Elmin Džafić, Brina Eržen, Zala Grojzdek, Mojca Požek, Manca Pugelj, Jure Uštar, Lara Jamšek Puš, Ana Pivec, Timotej Anton Radanović, Zoya Sicherl Škrjanc, Nejc Šterban, Jakob Kern, Zala Križanc, Jure Ocepek, Neža Sedlar, Andraž Vodlan, Allegra Vučurevič.

6. kyu: Ana Hudnik, Lan Brozovič, Nina Pestner, Zara Podgoršek.

5. kyu: Mark Barlič, Maksimilijan Bojko, Karmen Cajhen, Klara Filo, Gregor Jankovič, Zora Kolenc, Matic Kržan, Nai Lippai Krese, Mija Marinšek, Jakob Narobe, Sara-Michelle Pecik, Gaj Ravnikar, Amadej Tibaut, Nina Urbanija, Luka Žabkar, Nejc Živic, Jan Janez Grabnar, Matej Zorc, Samo Gorjup, Maša Kopitar.

Košenina, Aljaž Kuhar, Urh Brodar, Enej Kaše, Aljaž Pudjak.

3. kyu: Nina Cuderman, Laura Savič, Maj Vidmar.

Vsem za dosežene uspehe iskreno čestitamo in jim želimo prav tako uspešno nadaljevanje leta!

Z novim semestrom pa poteka tudi vpis v začetniške skupine. Vabljeni tako najmlajši (5-7 let) kot tudi osnovnošolci, srednješolci, študentje in odrasli. Obiščete nas lahko na vseh lokacijah, informacije o treningih pa dobite pri trenerjih. Dostopni pa smo tudi prek telefona: 031 231 440 in elektronskega naslova: info@sankukai.org. Podrobnosti si lahko ogledate tudi na naši spletni strani: http://www.sankukai.org/.

Se vidimo!

TJAŠA ŠINKOVEC
FOTO: MAJA KOTAR

Obiskal nas je najboljši slovenski namiznoteniški igralec

34-letni Bojan Tokić, ki trenutno igra za Saarbrücken v nemški 1. ligi in je že več kot 15 let stalni član slovenske članske reprezentance, se je odzval povabilu vodstva kluba NTS Mengeš, saj se je glas o kvalitetnem delu menceškega namiznoteniškega kluba že razširil prek meja Slovenije.

NTS MENGEŠ Po uvodni predstavitvi – med drugim je osvojil tri bronaste medalje na evropskih prvenstvih (2009, 2011), srebrno medaljo na Mediteranskih igrah (2001), uvrstil se je med 32

Bojan nam je ob zaključku dejal, da je pozitivno presenečen nad znanjem in številčnostjo v našem klubu. Vsem je zaželel obilo uspehov in veselja pri igranju, hkrati pa pozval k marljivemu

Bojan Tokić z našimi najmlajšimi igralci in igrankami

najboljših na dveh Olimpijskih igrah (London ter Peking) in na svetovnih prvenstvih ter je že več kot 10 let v samem svetovnem vrhu namiznega tenisa, najvišja uvrstitev pa je 25. mesto na svetovnih jakostnih lestvicah – je Bojan našim mladim igralcem delil nasvete in z vsakim odigral nekaj točk. Naši mladi igralci in igralke so skupaj s starši nato s številnimi vprašanji izvedeli marsikaj zanimivega, tudi npr. to, zakaj Kitajci dominirajo v namiznem tenisu – Bojan je pojasnil skrivnost njihovega uspeha –, najboljši so zato, ker vse vlagajo v ta šport. Milijoni so pripravljeni življenje podrediti namiznemu tenisu, in tako upajo, da bodo nekoč postali svetovni in olimpijski prvaki. Zase pravi, da bo še nekaj let aktivno igral in so mu naslednji cilj OI 2016 v Riu de Janeiru.

treningu, saj le delo in zagnanost prineseta dolgoročne uspehe. Po pogovoru je Bojan delil avtograme in vrsti kar ni bilo videti konca. Kaj je lahko še boljše za nas kot njegova pohvala za naše marljivo delo in njegova zaključna izjava, da še nikoli v življenju ni (v Sloveniji ali tujini) videl toliko talentiranih mladih namiznoteniških igralcev pod eno streho. Hvala, Bojan! Mi bomo sedaj trenirali še z večjo voljo in zanosom.

Zaradi omejitve dolžine prispevka o naših dosežkih v preteklem mesecu v naslednji številki, vabimo pa vas, da si 6. februarja ob 17. uri v naši dvorani v Mengšu ogledate tekmo 1. slovenske namiznoteniške lige – igrali bomo proti ljubljanski Iliriji. Vljudno vabljeni!

BESEDILO IN FOTO: JANEZ STIBRIČ

Leto 2016 so začeli delovno

Klub borilnih veščin Domžale, ki bo leto 2015 v zgodovino zapisal kot eno najuspešnejših let doslej, je novo leto začel s tradicionalnim občnim zborom, že 12. po vrsti.

KLUB BORILNIH VEŠČIN DOMŽALE

Člani in članice so prisluhnili poročilom posameznih organov. Opravljeno delo so ocenili kot zelo dobro in sprejeli program dela za leto 2016, v katerem bodo nadaljevali delo na vseh področjih.

Posebej slovesno je bilo pri razglasitvi najboljših, ki so prejeli skromna priznanja. Pri odločitvi zanje ni bilo prav lahko, saj v klubu dela zelo veliko pridnih članov in članic. Najrekreativka za leto 2015 je postala Kristina Pavlič, aktivna v vseh dejavnostih kluba, najrekreativec 2015 pa Andrej Vodlan, ki si je naslov zaslužil z veliko srčnostjo in stoodstotno udeležbo na treningih. Naslov naj tekmovalke je za borbenost in vztrajnost, kljub številnim poškodbam, dobila Teja Mihelčič, mladinska državna prvakinja, med tekmovalci pa Jan Gajšek, državnega mladinskega prvaka in bronastega na svetovnem pokalu kickboxinga v Italiji. Naslov si je prislužil s pozitivnim tekmovalnim duhom.

Za odlično delo v klubu je najčlanica 2015 postala Petra Žejavac, najčlan pa Anže Merič-Krnc.

Leto 2016 bo za vse tekmovalce in tekmovalke kluba zelo pestro, tako na organizacijskem kot rekreacijskem in tekmovalnem področju. Konec januarja namreč kickboxing tekmovalce Kluba borilnih veščin Domžale čakajo borbe za evropski pokal v kickboxingu v Italiji v kadetski, mladinski in članski konkurenci, pred boksarji pa je v istih kategorijah tekmovanje v 4. ligi BZS Slovenije.

Kot je povedal predsednik Marjan Bolhar, se tekmovalci skrbno pripravljajo na vsa tekmovanja, saj so treningi dobro obiskani. Hkrati ste vsi ljubitelji borilnih športov vabljeni na treninge športnega kickboxinga, klasičnega boksa rekreativcev, deklet in veteranov.

Več o urniku vadbe na facebook spletni povezavi: Klub borilnih veščin Domžale.

VERA VOJSKA

SLOVO

Vsakomur enkrat zastane korak
in odide v kraje nam živim – neznane.
In če je v ljubezni nastalo slovo,
ne odide za vedno in je manj hudo,
v spominu in duši nam-za vedno – ostane!
(J. Medvešek)

Mnogo prezgodaj se je poslovil ljubljeni mož, oči, dedek in brat
Franci Brcar
z Vira

Iskrena hvala oddelku abdominalne kirurgije UKC Ljubljana, ki ste poskrbeli, da smo najtežje trenutke lahko preživeli skupaj ter ste nas pri tem ustrezno vodili in usmerjali. Hvala vsem sorodnikom, bratom in sestram umrlega ter bratom njegove žene, ki ste nam v teh težkih dneh njegove bolezni in v času slovesa stali ob strani. Posebej se zahvaljujemo motoristom, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala Franci, Simona in Robi. Hvala Heleni za celoletno pomoč, podporo, ker si v vsakem trenutku našla pravo besedo tolažbe. Hvala gospodu župniku Pavlu Okolišu za duhovno podporo in lepe besede slovesa. Hvala vsem, ki ste nas spremljali in nam stali ob strani v času njegove bolezni in hvala za iskreno sožalje.
Žena in hči z družino

Ljubila si življenje, naravo in svoj dom,
sedaj odšla si v tihi večni dom,
za boj z usodo ti je zmanjkalo moči,
spokojno zaprla si svoje utrujene oči.

ZAHVALA
Svojo življenjsko pot je 18. decembra 2015 sklenila
Karlina Gornik
iz Domžal, Potočnikova ulica 25

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče. Posebna zahvala za vso dolgoletno zdravstveno pomoč osebnima zdravnikoma Janezu Grošlju in Tomažu Mušiču, sestri Ireni ter patronažni sestri Poloni Kunstelj. Iskreno se za vso skrb in nego ob njeni dolgoletni bolezni zahvaljujemo zdravstvenemu osebju UKC na Onkološkem inštitutu in v Pnevmoški ambulanti - doc. dr. Barbari Salobir, dr. med. Hvala za vse obiske in nesebično pomoč Društvu invalidov Domžale. Hvala vsem, ki ste se od nje poslovili in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči: vsi njeni

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 89. letu sklenila naša draga mami, babi, sestra, teta, svakinja in tašča

Marta Gregorčič
rojena Vojska (30. 7. 1927 – 21. 12. 2015)
Mavsarjeva Marta iz Doba pri Domžalah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem ter članom ZB Dob-Krtina za izrečene tople besede, darovano cvetje, sveče in udeležbo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala je namenjena praporščakom krajevnih organizacij ZB. Zahvaljujemo se tovarišici Veri Vojska, predsednici KO ZB za vrednote NOB Dob-Krtina, za lepe besede, izrečene na žalni seji ZB za vrednote NOB Dob-Krtina in še posebej ob uri slovesa. Zahvala velja osebnim zdravnicam dr. Mariji Starbek, patronažni sestri Mari, še posebej pa ekipam dr. Milojevičeve, dr. Ferkove in dr. Mušiča iz Urgentne službe ZD Domžale za hitro in nesebično pomoč v najtežjih trenutkih pred odhodom v bolnišnico in medicinskemu osebju v UKC Ljubljana. Hvala Pogrebni službi Vrbančič, pevcem in trobentaču za obred, opravljen z veliko pietete. Še enkrat vsem in vsakemu posebej lepa hvala.

Hči Marta z družino

Zdaj bivaš vrh višave jasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči,
tam sonce sreče ne ugasne,
resnice sonce ne stemi.
(S. Gregorčič)

ZAHVALA
V 93. letu je 19. decembra 2015 svojo življenjsko pot sklenila naša draga mama, stara mama, prababica, sestra in teta

Jožefa (Pepca) Pirnat
z Brezovice pri Dobu

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podarjene sveče in mašne namene.

Posebna hvala tudi gospodu župniku Juretu Ferležu za številne obiske in pogrebni obred, pevcem, pogrebcm in gospodu Janku Kokalju za poslovilni govor. Zahvaljujemo se tudi vsem, ki obiskujete njen grob in jo ohranjate v lepem spominu.

Mama, ostajaš med nami!

Vsi njeni

Ni te več v vrtu in ne v hiši,
nič več glas se tvoj ne sliši.
Če lučko na grobu upihnil bo vihar,
v naših srcih je ne bo nikdar.

V 92. letu starosti nas je mirno zapustila naša draga mama, babica in prababica

Ana Arnež
roj. Habjan iz Spodnjih Jarš
(23. 7. 1924 – 29. 12. 2015)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za darovano cvetje, sveče, izrečeno sožalje in dobre misli. Hvala župniku, pevcem in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Ohranimo jo v lepem spominu.

Vsi njeni

Končane skupne so poti ...
v spominu so ostale
kot biser dni,
kot sen noči,
čas jih več ne rani ...

ZAHVALA
V 85. letu je svojo življenjsko pot sklenil dragi mož, oče, brat, ata in praded

Pavel Vojska
Kovačev Pavle iz Doba

Vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem se zahvaljujemo za darovano cvetje, sveče, izrečena sožalja in svete maše. Zahvala župniku Juretu Ferležu, pevcem cerkvenega zbora župnije Dob, gasilcem in vsem, ki ste ga pospremili k večnemu počitku.

Vsi njegovi

SPREJEM ZAHVAL

Zahvale in v spomin sprejemamo vsak delavnik med 10. in 12. uro, v sredo pa tudi med 14. in 16. uro osebno v uredništvu (Kulturni dom Franca Bernika Domžale) ali pisno v nabiralnik pri vhodu z zadnje strani oziroma po e-pošti slamnik@kd-domzale.si.

V SPOMIN

V teh dneh mineva leto dni, odkar smo ostali brez tebe, draga mama

Frančiška Božič
Pekova mama iz Sp. Jarš

Čprav te ni več med nami, so spomini tisti, ki te vedno znova vračajo v naša srca.

Pogrešamo te!

Hvala vsem, ki se je s hvaležnostjo spominjate.

Vsi njeni

Prazen je dom,
ker tebe več ni,
povsod te iščejo
naše oči,
a tebe ni ... in ni ...

ZAHVALA
Mnogo prezgodaj nas je zapustil naš dragi mož, oče, dedek in pradedek
Anton Vrtovšek
Miklošičeva 1b, Domžale

Ob globoki in boleči izgubi se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, rože, sveče in spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala vsem, ki ste nam stali ob strani in z nami delili bolečino. Hvala župniku za lepo opravljen obred, pevcem in trobentaču, Pogrebni službi Vrbančič, Marjeti Reberšek za lep govor ter ZD Domžale in MDI Domžale.

Vsi njegovi

Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih rok ostaja.

V SPOMIN

Jože Sever
iz. Sr. Jarš

21. januarja je minilo 10 let, odkar zapustil si ta svet. Hvala vsem, ki se ga spominjate!

Vsi njegovi

V SPOMIN

Milanu Klemencu
iz Jarš

Minilo je 10 let od tvoje smrti. Veš, da je vse tako, kot mora biti, si v vsaki stvari, ki je v hiši, si v mislih in besedah naših, včasih celo v sanjah, le da korak se tvoj nič več ne sliši.

Vsi njegovi

Spomini so kot iskre,
ki pod pepelom tlijo,
a ko jih razgmeš,
vedno znova zažarijo.
(J. W. Goethe)

V SPOMIN
9. februarja bosta minili dve leti, od kar nas je za vedno zapustil naš
Jože Rape st.
iz Zaboršta pri Domžalah

Hvala vsem, ki postojite ob njegovem grobu, prižigate sveče in ohranjate lepe spomine nanj. Pogrešamo te!

Vsi njegovi

V SPOMIN

9. februarja bo minilo žalostno leto, odkar je svojo življenjsko pot sklenil oče, dedek, pradedek in brat

Lovrenc Steinberger

Zahvaljujemo se vsem, ki obiskujete njegov grob, prižigate svečke in ga ohranjate v lepem spominu.

Vsi njegovi

OBJAVE

Spomin nate večno bo živel,
nikoli ti zares od nas ne boš odšel,
v naših srcih večno boš živel.

V SPOMIN

7. januarja 2016 sta minili
žalostni dve leti, odkar se je poslovil
naš dragi mož, oče, tast in dedi

Stanislav Martin Tomažič

iz Domžal

Hvala vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu, obiskujete
njegov grob in mu prižigate sveče.
Pogrešamo te!

Vsi tvoji

Ti ne veš,
kako pogrešamo te mi.
Spočij si trudne zdaj oči,
za vse še enkrat hvala ti.

V SPOMIN

16. januarja je minilo leto dni,
odkar nas je zapustila naša draga žena,
mami, babica, prababica, sestra in teta

Alenka Vovk

z Vira pri Domžalah, Šubičeva ulica 7 b

Hvala vsem, ki se je spominjate, stojte ob njenem grobu in
jo skupaj z nami nosite v svojih srcih.

Vsi njeni

V naših srcih še živiš,
zato pot nas vodi tja, kjer v tišini spiš.
Tam lučka vedno ti gori
in tvoj nasmeh med nami še živi!

V SPOMIN

7. januarja je minilo 10 let žalosti,
odkar nas je po težki bolezni v 32. letu
mnogo prezgodaj zapustila naša draga

Zvezdana Popović

Zahvaljujemo se vsem, ki se je spominjate, obiskujete njen
prerani poslednji dom in ji prižigate svečke.

Oči Živko

ZAHVALA

V 96. letu je sklenila življenjsko pot

Ana Semen

iz Domžal

Od nje smo se poslovili 16. decembra 2015 na domžalskem
pokopališču. Zahvaljujemo se sosedom in sorodnikom, ki ste
jo pospremili na zadnji poti.
Hvala osebju Doma upokoјencev Trzin, kjer je preživela
zadnja leta življenja. Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku in
Pogrebni službi Vrbančič za lepo opravljen obred.

Vsi njeni

V SPOMIN

Marta Gregorčič

(1927–2015)

Ko smo se v krajevni organizaciji borcev za vrednote naro-
dno osvobodilne borbe Dob, Krtina pripravljali na praznični
konec leta 2015, nas je sodelavce, prijatelje in znance
razžalostila vest, da se je od nas poslovila Marta Gregorčič,
naša dolgoletna blagajničarka in prejemnica srebrnega
priznanja slovenske borčevske organizacije. Priznanje je
prejela za dolgoletna prizadevanja in delo pri ohranjanju
zgodovinske resnice o NOB, spoštovanju vrednot, prispe-
vek k ugledu in delovanju organizacije ter uresničevanju
programskih nalog. Od nje smo se poslovili na žalni seji, v
velikem številu pa smo jo pospremili v njen poslednji dom
na pokopališču v Dobu.

Marta Gregorčič se je rodila 30. julija 1927 v Dobu. Osnov-
no šolo je končala v Dobu, nižjo gimnazijo in ekonomsko
šolo pa v Domžalah. Med drugo svetovno vojno je bila
organizirana v odpor že od leta 1943. V septembru leta
1943 je bila sprejeta v SKOJ, kjer je delala v organizaciji kot
sekretarka. Petega decembra 1944 je bila zaprta in osu-
mljena za delovanje v odporu. Petnajstega decembra 1944
je bila kot mladoletna pomiloščena in izpuščena.

V Zvezo borcev se je vključila takoj po ustanovitvi in de-
lovala v KO Dob - Krtina. Vsakozko je aktivno delala v vod-
stvu organizacije, dolga leta kot predsednica nadzornega
odbora, leta 1991 pa je bila izvoljena za blagajničarko. To
nalogo je natančno in vestno opravljala vse do svoje smrti in
bila vsa leta prava aktivistka pri vseh nalogah. Cenili
smo njeno natančnost, njeno požrtvovalno delo, njeno
prijateljstvo in dosledno sodelovanje, kjer je vedno zago-
varjala, da le skupno dobro delo pomeni uspeh borčevske
organizacije kot celote. Aktivno je delala tudi v organizaci-
ji borcev Gubčeve brigade, katere borec je bil njen pokojni
mož Mirko, s katerim si je v Dobu ustvarila topel dom za
hčerko Marto.

V lepem spominu ostaja tudi organizaciji Rdečega križa
v Dobu, katere požrtvovalna članica je bila več kot tri de-
setletja, prizadevno je več let opravljala tudi funkcijo bla-
gajničarke. Svoje bogato znanje je ob odhodu kot častna
članica zapustila mlajšim aktivistkam, ki še danes cenijo
njeno dolgoletno požrtvovalno humano delo. Opravljala je
tudi funkcijo blagajničarke Športnega društva Invalid.

Bila je dobra in iskrena prijateljica, vestna sodelavka in pri-
jetna sogovornica, ki je na svoji življenjski in delovni poti
pustila številne sledi. Po njih in z njimi bomo odslej, žal, s
spoštovano Marto Gregorčič, le v prijetnih spominih, hodili
njeni sodelavci in prijatelji, ki ji tudi ob tej priložnosti še
enkrat izrekamo: Hvala, spoštovana tovarišica Marta, za
opravljeno delo in iskreno prijateljstvo! Domačim v imenu
krajevne organizacije Dob, Krtina in občinskega združenja
za vrednote NOB Domžale izrekam iskreno sožalje.

VERA VOJSKA

JAVNI VZGOJNO VARSTVENI ZAVOD VRTEC URŠA in
JAVNI VZGOJNO VARSTVENI ZAVOD VRTEC DOMŽALE

objavljata na podlagi 20. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št.
100/05 – uradno prečiščeno besedilo, 25/08, 98/09-ZIUZGK, 36/10,
62/10-ZUPJS, 94/10-ZIU, 40/12-ZUJF in 14/15-ZUUJFO) in 2. člena Od-
loka o pogojih in kriterijih ter postopku sprejema otrok v vrtec (Uradni
vestnik Občine Domžale, št. 3/11-uradno prečiščeno besedilo, 12/12,
10/13, v nadaljevanju Odlok)

SKUPNI JAVNI VPIS NOVINECV

V JVVZ VRTEC URŠA IN JVVZ

VRTEC DOMŽALE

ZA ŠOLSKO LETO 2016 / 2017

1. Predmet skupnega javnega vpisa je vpis novincev v
Javni vzgojno varstveni zavod Vrtec Urša in Javni vzgojno
varstveni zavod Vrtec Domžale (v nadaljevanju: vrtec) za
šolsko leto 2016/2017 **s sprejemom na dan 1. 9. 2016.**

Predvideno število prostih mest je objavljeno na spletnih
straneh Vrtca Urša in Vrtca Domžale.

2. Starši oziroma skrbniki otroka (v nadaljevanju: starši)
oddajo vlogo za sprejem otroka v vrtec na predpisanem
obrazcu. Obrazec Vlogo za sprejem otroka v vrtec dobijo
starši na upravi vrtca, v enotah vrtca in na spletnih str-
neh vrtca. Vloge morajo biti oddane **osebno na upravi
vrtca ali priporočeno po pošti na naslov: Vrtec Urša,
Murnova ulica 14, 1230 Domžale ali Vrtec Domžale, Sa-
vska cesta 3, 1230 Domžale.** Ne glede na število oddanih
vlog v vrtec za šolsko leto 2016/2017 se šteje, da so starši
oddali eno vlogo.

3. Rok za oddajo vlog je 15. februar 2016.

V primeru osebnega vpisa bo vpis potekal:

- 3.1.** V Vrtcu Urša, enoti Češmin, Murnova ulica 14, Dom-
žale (tel. 01 729 86 16):
- Vsak delovni dan od 1. februarja do vključno **15. februarja 2016**, od 8. do 12. ure in od 13. do 15. ure.
 - V torek, 2. februarja 2016, od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure.
 - V torek, 9. februarja 2016, od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure.
- 3.2.** V Vrtcu Domžale, Savska cesta 3, Domžale
(tel. 01 724 82 94):
- Vsak delovni dan od 1. februarja do vključno **15. februarja 2016**, od 8. do 12. ure in od 13. do 15. ure.
 - V sredo, 3. februarja 2016, od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure.
 - V sredo, 10. februarja 2016, od 8. do 12. ure in od 13. do 17. ure.

4. V času javnega vpisa lahko starši že vključenih otrok
zaposijo za premestitev iz enega javnega vrtca v drug jav-
ni vrtec v okviru Občine Domžale oziroma iz enote v enoto
v okviru posameznega vrtca. O premestitvah odloča Komi-
sija za sprejem otrok v vrtec.

5. Komisija za sprejem otrok v vrtec pri odločitvi o spreje-
mu otroka v vrtec upošteva pogoje in kriterije Odloka. Vr-
tec pošlje staršem v roku 8 dni po seji komisije obvestilo z
izpisom podatkov s seznama sprejetih otrok ali čakalnega
seznama za njihovega otroka z navadno pošto pošiljko in
podatke objavi na spletnih straneh vrtca ter po potrebi ali
na željo staršev pošlje po elektronski pošti.
Ko je v vrtcu odločeno o vseh ugovorih staršev zoper ob-
vestilo o prednostnem vrstnem redu otrok, vrtec staršem
otrok, ki so sprejeti v vrtec, pošlje poziv k sklenitvi pogod-
be z vrtcem. Če starši odklonijo sprejem otroka oziroma ne
podpišejo pogodbe v roku 15 dni od vročitve poziva, vrtec
pozove k sklenitvi pogodbe starše naslednjega otroka po
vrstnem redu s čakalnega seznama.

6. O rezultatih javnega vpisa in premestitvah bo odločeno
najpozneje do 30. aprila 2016.

MARTINA PANČUR
RAVNATELJICA VRTCA URŠA

JANA JULIJANA PIRMAN
RAVNATELJICA VRTCA DOMŽALE

OBČINA DOMŽALE

V skladu s 6. in 7. členom Odloka o določitvi pogojev za prodajo blaga
zunaj prodajaln v občini Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, št.
11/09), Občina Domžale objavlja

JAVNI RAZPIS

ZA ODDAJO TRŽNEGA PROSTORA

NA POKOPALIŠČU V DOMŽALAH

ZA LETO 2016

Predmet javnega razpisa je oddaja v zakup tržnega prostora,
standardnih zaprtih stojnic (kioskov) na pokopališču
v Domžalah, ki so last Občine Domžale, za obdobje enega
leta v 2016.

Tržni prostor in stojnice-kioski se dajejo v zakup za prodajo:
• cvetje – 1 stojnica (kiosk).

II. Zakupniki so lahko trgovci za izdelke iz lastne proizvo-
dne oz. za prodajo izdelkov, ko ni potrebno, da ima trgo-
vec lastno proizvodnjo.

Zakupniki so lahko tudi drugi posamezniki, če izpolnjujejo
pogoje za prodajo na stojnicah v skladu z veljavnimi predpisi.
Zakupniki ne morejo biti prosilci, ki jim je bila v preteklih
dveh letih odpovedana zakupna pogodba zaradi kršitev
določil zakupne pogodbe.

Na tržnem prostoru je preprodaja prepovedana.

III. Zakupnina za prodajni prostor oz. izhodiščna cena za
standardno zaprto stojnico (kiosk) znaša letno 1.858,10 €
za leto 2016.

Prosilec mora poravnati zakupnino pred začetkom prodaje
na tržnem prostoru za celotno obdobje, za katero se sklepa
zakupna pogodba.

IV. Uporaba stojnic-kioskov in tržnega prostora je pravilo-
ma možna od ponedeljka do nedelje od 8.00 ure do 20.00
ure oz. do zaprtja pokopališča v Domžalah.

V. Prosilec odda vlogo na **obrazcu**, ki ga lahko dobi v času
uradnih ur na vložišču Občine Domžale, soba št. 4, Lju-
bljanska 69, Domžale ter na spletni strani Občine Domžale
http://www.domzale.si/, pod rubriko Vložišče / Razpisi.
Javni razpis je odprt do zasedbe oz. zakupa stojnic-kioskov.

Obrazcu morajo prosilci priložiti naslednja dokazila:

- dokazilo o registraciji poslovnega subjekta – Poslovni register RS
- trgovci, ki prodajajo izdelke iz lastne proizvodnje kot tudi ostali trgovci: uradno veljavno dokazilo o proizvajalcu artiklov, ki jih želijo prodajati (npr. prigrasitveni list oz. dokazilo o vpisu dejavnosti v sodni register),
- drugi posamezniki: uradno veljavno dokazilo, da sami izdelujejo proizvode, ki jih želijo prodajati (npr. potrdilo o vpisu v seznam zavezancev, ki opravljajo osebno dopolnilno delo skladno z Zakonom o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno),
- dokazilo, da ni proti kandidatu uveden postopek prisilne poravnave, stečajni postopek ali likvidacijski postopek ali drug soroden postopek
- dokazilo, da je poravnal davke, prispevke in druge obvezne državne ali lokalne dajatve, v skladu s predpisi države ali lokalne skupnosti v kateri ima sedež

VI. Občinska uprava bo izmed prispelih ponudb izbrala
najprimernejše ponudnike. Pri izboru bo upoštevana po-
nudbena višina zakupnine za eno standardno zaprto stoj-
nico-kiosk za obdobje enega leta v 2016, ob enakih cenah
dveh ali več ponudnikov pa tudi pestrost ponudbe.

Ponudniki bodo pismeno obveščeni o izboru. Z izbranimi
ponudniki bodo za obdobje enega leta v 2016 sklenjene za-
kupne pogodbe.

VII. Prosilci oddajo vloge z dokazili na vložišče Občine
Domžale, Ljubljanska 69, Domžale, soba št. 4 ali pa pošlje-
jo po pošti, na naslov: Občina Domžale, Oddelek za komu-
nalne zadeve, Ljubljanska 69, 1230 Domžale do vključno
12. 2. 2016. Dodatne informacije lahko dobite v času ura-
dnih ur na tel.št. 01 724 20 22.

OBČINA DOMŽALE
ŽUPAN TONI DRAGAR

Vpis v 1. razred osnovne šole

OSNOVNA ŠOLA DOB IN PODRUŽNIČNA ŠOLA KRTINA
www.os-dob.si

Vabilo na VPIS OTROK V 1. RAZRED ZA ŠOLSKO LETO 2016/2017

Starše obveščamo, da bo Osnovna šola Dob iz svojega šolskega okoliša vpisovala v 1. razred OŠ šolske novince za šolsko leto 2016/2017.

V skladu z Zakonom o osnovni šoli morate starši obvezno vpisati vse otroke, rojene od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010.

Vpis bo potekal v Osnovni šoli Dob, Šolska ulica 7, v pisarni šolske svetovalne službe v:

- sredo, 10. februarja 2016, od 9. do 16. ure,
- četrtek, 11. februarja 2016, od 9. do 17. ure in
- petek, 12. februarja 2016, od 9. do 14. ure.

Starši otrok s stalnim prebivališčem v našem šolskem okolišu boste prejeli pisno vabilo. Vljudno vas vabimo k ogledu spletne strani naše šole, kjer si lahko vse o šoli in njenih dejavnostih pogledate v besedi in sliki. Natančneje se lahko seznanimate tudi s postopkom vpisa v prvi razred.

Veselimo se srečanja z vami in vašim otrokom!

OSNOVNA ŠOLA RODICA
http://www.sola-rodica.si/
os-rodica@guest.arnes.si

Spoštovani starši! VPIS PRVOŠOLCEV ZA ŠOLSKO LETO 2016/2017

bo na **OŠ Rodica** potekal

- v sredo, 10. februarja 2016, in
- v četrtek, 11. februarja 2016.

Oba dneva bo vpis potekal v dopoldanskem terminu (od 7.30 do 10. ure) in popoldanskem terminu (od 15. do 18. ure).

Vpisujemo otroke, ki so rojeni v letu 2010.

Starši otrok s stalnim prebivališčem v našem šolskem okolišu boste po pošti prejeli še pisno vabilo, za dodatne informacije pa nas lahko pokličete na šolski telefon 01 721 95 30.

OSNOVNA ŠOLA DOMŽALE
Bistriška 19, 1230 Domžale
(01) 724 00 81
os-domzale@guest.arnes.si
www.os-domzale.si

Vljudno vabljeni na VPIS OTROK V 1. RAZRED ZA ŠOLSKO LETO 2016/2017

Za otroke, rojene v letu 2010, bo vpis potekal na:

OŠ Domžale:

- v sredo, 10. 2. 2016, od 8. do 12. ure.
- v četrtek, 11. 2. 2016, od 8. do 12. ure in od 15. do 18. ure.

PŠ Ihan:

- v petek, 12. 2. 2016, od 8. do 10. ure in od 15. do 17. ure.

S seboj prinesite tudi otrokov identifikacijski dokument (pregled podatkov: EMŠO, ...).

OSNOVNA ŠOLA PRESERJE PRI RADOMLJAH
GLASSERJEVA KAKOVOSTNA ŠOLA

Vabilo za VPIS V 1. RAZRED OSNOVNE ŠOLE ZA ŠOLSKO LETO 2016/2017

Osnovna šola Preserje pri Radomljah bo vpisovala v 1. razred osnovne šole za šolsko leto 2016/2017.

Otroke našega šolskega okoliša prijavite **v prostorih šolske svetovalne delavke**, in sicer:

- v sredo, 10. februarja 2016, od 8. do 18. ure,
- v četrtek, 11. februarja 2016, od 8. do 17. ure.

V skladu z Zakonom o osnovni šoli morate starši: **obvezno** prijaviti vse otroke, **rojene od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010**.

Starši, ki nimate slovenskega državljanstva, prinesite s seboj delovno vizo.

Veseli bomo, če boste lahko s seboj pripeljali otroka.

ŠOLSKA SVETOVALNA SLUŽBA, METKA ČIŽMEK, PROF.

OSNOVNA ŠOLA VENCLJA PERKA
Ljubljanska 58 a, 1230 Domžale
(01) 729 83 00
os.vp-domzale@guest.arnes.si

Dragi starši in otroci, vljudno vabljeni na VPIS OTROK V 1. RAZRED ZA ŠOLSKO LETO 2016/17

Vpisujemo otroke, rojene v letu 2010, in sicer:

- v torek, 10. februarja 2016, dopoldne od 8. do 12. ure in popoldne od 15. do 18. ure.
- v sredo, 11. februarja 2016, dopoldne od 8. do 12. ure..

Vpis bo potekal v projekcijski dvorani šole.

Otroka pripeljete s seboj, radi bi ga spoznali! S seboj prinesite otrokov osebni dokument, da skupaj preverimo pravilnost podatkov o otroku.

Starši ste po zakonu dolžni vpisati otroka v svojem šolskem okolišu.

Šolski okoliš: Aškerčeva ulica, Brejčeva ulica, Brezova ulica, Cankarjeva ulica, Hrastova ulica, Javorjeva ulica, Jesenova ulica, Kajuhova ulica, Karlovškova ulica, Kasalova cesta, Kersnikova cesta, Kolodvorska cesta, Kosovelova ulica, Krakovska cesta, Krožna ulica, Ljubljanska cesta do številke 72, 72a številke 74, 76, 76a, 78, 80, 80a ter od št. 82 do vključno številke 95, Mačkovci, Masljeva cesta, Masarykova ulica 1-4, 8, 9, 11-17, 24-26, Na Zavrteh, Nova ulica, Obrtniška ulica, Partizanska ulica, Poljska pot, Pot na Pridavko, Prečna ulica, Prešernova cesta, Radio cesta, Roška ulica, Ravnikarjeva ulica, Savska cesta, Slomškova ulica, Stobovska cesta, Stranska ulica, Študljanska cesta, Tabor, Taborska cesta, Trubarjeva ulica, Trzinska ulica, Ulica Antona Skoka, Ulica Simona Jenka, Ulica Urha Stenovca, Usnjarska ulica, Varškova ulica, Vodnikova ulica, Vodovodna cesta, Železniška cesta, Depala vas.

Prisrčno vabljeni v torek, 2. februarja 2016 ob 17. uri, na Informativno srečanje za starše bodočih novincev in delavnice za otroke.

OSNOVNA ŠOLA DRAGOMELJ
Dragomelj 180, 1230 Domžale

Dragi starši in otroci, vljudno vas vabimo na VPIS OTROK V 1. RAZRED ZA ŠOLSKO LETO 2016/17

Vpis za otroke, rojene leta 2010, bo potekal

- v torek, 2. februarja 2016, med 8. in 12. ter med 16. in 19. uro in
- v sredo, 3. februarja 2016, med 8. in 12. uro

v prostoru svetovalne službe.

Veselimo se srečanja z vami in vašim otrokom.

OBČINA DOMŽALE

JAVNI RAZPIS ZA PRIJAVO SOFINANCIRANJA PROJEKTOV ZALOŽNIŠTVA ZA LETO 2016

I.

Na podlagi Pravilnika za vrednotenje kulturnih projektov in programov, ki se sofinancirajo iz proračuna Občine Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 9/13, 11/15) in Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2016 (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 4/15, 11/15) Občina Domžale v letu 2016 načrtuje sofinanciranje projektov založništva v občini Domžale.

II.

Predmet javnega razpisa:
Predmet sofinanciranja so projekti založništva. Sofinanciranje izdaje občasnih ali rednih glasil, letakov ipd. publikacij za promocijo prijavitelja niso predmet tega javnega razpisa.

III.

Pogoji za sofinanciranje:

- prijavitelj je pravna ali fizična oseba (v nadaljevanju: subjekt), ki ima registrirano dejavnost založništva, razen v primeru samozaložništva, če ne gre za opravljanje dejavnosti in tudi druge fizične osebe, ki z dosedanjim delom izkazujejo pričakovano kakovost,
- projekt, ki bi sicer izpolnjeval pogoje, ni predmet sofinanciranja na podlagi tega razpisa, če je lahko predmet sofinanciranja na podlagi drugih proračunskih postavk občinskega proračuna,
- prijavitelj ni neposredni ali posredni proračunski uporabnik.

Pri postopku dodeljevanju sredstev se bodo upoštevale določbe Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Ur. l. RS, št. 69/11-UPB2) ali drugega zakona o dolžnosti izogibanja nasprotju interesov.

IV.

Merila oziroma kriteriji:

- projekt (izdaja knjige, zbornika in podobne publikacije oz. medija) predstavlja pomemben prispevek za promocijo občine Domžale v smislu predstavitve naravne, kulturne in podobne dediščine z območja občine Domžale,
- izvedba projekta, ki ustreza kriteriju 1. alineje, v samozaložništvu oziroma delež samozaložništva,

V.

Višina proračunskih sredstev, ki jih bo Občina Domžale dodelila na podlagi tega razpisa posameznemu upravičencu, ne bo presegala 80% načrtovanih stroškov, povezanih z izvedbo projekta založništva.

Prijavitelj mora vlogi priložiti tudi natančen načrt stroškov po vrstah za izvajanje prijavljenega projekta, ki bo podlaga za sofinanciranje in zapisnik zadnje seje zbora članov v kolikor je prijavitelj društvo oziroma zapisnik zadnje seje organa upravljanja, ki ne sme biti starejši od 1 leta.

Občina Domžale ne bo sofinancirala stroškov reprezentance (pogostitev ipd.), obdaritev, stroškov izletov oziroma ekskurzij, stroškov zdravilišč, stroškov telefonije in stroškov prevozov, ki niso v neposredni povezanosti z izvajanjem projekta založništva.

Najnižji znesek sofinanciranja, ki ga mora v skladu s pogoji in merili doseči prijavljen projekt, ki je predmet tega javnega razpisa, je 200,00 EUR.

VI.

Sredstva bodo dodeljena za projekte založništva v letu 2016. Dodeljena proračunska sredstva za izbrane projekte morajo biti porabljena v proračunskem letu 2016, skrajni rok za predložitev dokumentarnega zahtevka za izplačilo je 1. 12. 2016.

VII.

Okvirna vrednost razpoložljivih sredstev za razpis znaša v letu 2016: do 8.000,00 EUR

VIII.

Razpisna dokumentacija:
Razpisna dokumentacija obsega:

- besedilo razpisa,
- obrazec prijave.

IX.

Vloge z obrazcem, ki je obvezen del prijave, **v zaprti kuverti s pripisom »za javni razpis št. 613-1/2016 – ne odpiraj«** lahko vložite osebno v vložišče Občine Domžale, soba št. 4 ali pošljete priporočeno po pošti na naslov: Občina Domžale, Oddelek za družbene dejavnosti, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale.

Prijavitelj lahko vlogo dopolnjuje oziroma spreminja do preteka razpisnega roka na način, kot je opredeljen v prejšnjem odstavku z obvezno navedbo, na katero vlogo se dopolnitev oziroma sprememba nanaša.

Odpiranje vlog bo dne 3. 3. 2016 ob 13. uri v sejni sobi v 1. nadstropju Občine Domžale, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale. Odpiranju vlog, prispelih na ta javni razpis, sme prisostvovati fizična oseba ali zastopnik pravne osebe, ki kandidira na razpisu oziroma mora imeti oseba pisno pooblastilo za zastopanje za ta primer.

Vse dodatne informacije dobite na telefonski številki: 01 722 01 00 int. 20150 (Tjaša Zanoškar).

X.

Vlagatelji bodo o izidu javnega razpisa obveščeni predvidoma v roku 60 dni po roku za oddajo vlog.

ŽUPAN TONI DRAGAR

OBJAVE | PISMA BRALCEV

OBČINA DOMŽALE

JAVNI RAZPIS
ZA IZBOR BANKE ZA SODELOVANJE
PRI DODELJEVANJU DOLGOROČNIH
PODJETNIŠKIH POSOJIL

Na podlagi Pravilnika o dodeljevanju sredstev za spodbujanje razvoja podjetništva v občini Domžale, načrtuje Občina Domžale za leto 2016 subvencioniranje obrestne mere pri podjetniških posojilih v višini 40.000 EUR.

Proračunska sredstva v višini 40.000 EUR bodo namenjena kot neposredna subvencija k plačilu obresti pri posojilih, ki jih bodo posojilojemalci najeli pri izbrani banki po pogojih in na način določen v medsebojni pogodbi o sodelovanju med občino in banko. Posojila se bodo dodeljevala za naložbe v gospodarstvo in sicer samostojnim podjetnikom, mikro in malim podjetjem, ki imajo sedež dejavnosti na območju občine Domžale.

Občina Domžale bi rada proračunska sredstva oplemenitila tudi z bančnimi sredstvi, da bi bila razpisana vsota posojil čim večja. Zato vabimo banke, da pošljejo ponudbe za poslovno sodelovanje pri dodeljevanju dolgoročnih podjetniških posojil z Občino Domžale.

Dokumentacija in navodilo za pripravo ponudbe sta objavljena na spletni strani Občine Domžale www.domzale.si, pod rubriko Za občane in občanke/Razpisi, povabila in javna naročila/Podjetništvo, turizem in kmetijstvo, dvignete pa jo lahko tudi na vložišču Občine Domžale, soba št. 4, Ljubljanska 69, Domžale.

Ponudnike vabimo, da svoje ponudbe za poslovno sodelovanje oddajo v zaprti ovojnici, s pripisom »PONUDBA BANKE ZA POSOJILA ZA PODJETNIŠTVO«, kot priporočeno pošiljko najpozneje do **16. 2. 2016** do 24. ure (datum poštnega žiga), na naslov Občina Domžale, Oddelek za finance in gospodarstvo, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale ali osebno na vložišču Občine Domžale, soba št. 4, Ljubljanska 69, 1230 Domžale.

Ponudniki bodo obveščeni o izidu javnega razpisa najpozneje do 23. 2. 2016.

Dodatne informacije lahko dobite na telefonski številki 01 721 07 42 ali 01 721 42 51, Občina Domžale, Oddelek za finance in gospodarstvo.

ŽUPAN TONI DRAGAR

OZVVS DOMŽALE

OBVESTILO VETERANOM
VOJNE ZA SLOVENIJO IN NOB O
DOPOLNILNEM ZDRAVSTVENEM
ZAVAROVANJU

Z začetkom letošnjega leta je začela veljati sprejeta zakonska ureditev, ki določa enake splošne formalne pogoje po Zakonu o vojnih veteranih za uveljavitev pravice do zdravstvenega varstva.

Dopolnilno zdravstveno zavarovanje bo vsem upravičencem (posameznikom, ki imajo status vojnega veterana) odslej spet plačevala država, in sicer:

- Vsem, ki prejemajo veteranski dodatek, ali so do nje upravičeni.
- Vsem, ki so starejši od 55 let in so trenutno brez redne zaposlitve.
- Vsem, ki so upokojeni – ne glede na starost.

Vsak upravičenec mora izpolniti vlogo (Zahtevo za priznanje pravice do zdravstvenega varstva), ki jo dobi na spletu ali na Upravni enoti Domžale. To zahtevo je treba oddati v vložišču v sobi 1 v stavbi, kjer domujeta UE Domžale in Občina Domžale. S seboj je treba imeti izkaznico upokojenca, zdravstveno izkaznico, davčno številko in matično številko, ki je na osebni izkaznici in številko tekočega računa, da vam povrnejo v letošnjem letu že plačane obroke.

Zavarovalnice, pri kateri ste dopolnilno zavarovani, ne spreminjajte, saj s tem ne bo treba upoštevati odpovednega roka, ki je v veljavi, če hočemo biti zavarovani pri drugi zavarovalnici.

Vloga je takse prosta. Možno jo je oddati vsak delovni dan v tednu, razen ob četrtkih. V Domžalah so gospe, ki delajo v vložišču, še posebej prijazne.

V letu 2017 bo to veljalo za vse vojne veterane, ki imajo status in so že dopolnili 55 let.

S tem dejanjem je zaključena zgodba z zbiranjem podpisov, ki so pred leti romali v parlament in je bila ukinjena določba ZUJF, ki je posegala v pravice vojnih veteranov.

Če želite pri vsem tem pomoč, se obrnite na OZVVS Domžale: 031 646 819.

Če niste včlanjeni v zvezo veteranov, pa si želite postati naš član, se prav tako obrnite na nas, z veseljem vam bomo pomagali in svetovali.

JANEZ GREGORIČ

PISMA BRALCEV

Uredništvo si pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajsanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov, v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskiimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Prispevki za rubriko Pisma bralcev morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja.

Prehodi za pešce

Prometna ureditev prehodov za pešce na regionalni cesti R2-447 skozi Občino Domžale, odsek 293, Domžale - Vir - Dob, G Božična cesta: so opremljeni z osvetljenim prometnim znakom III-6 in dvojnimi rumenimi utripajočimi signalnimi dajalniki 0300, ki so opremljeni s 55 vatnimi halogenskimi žarnicami. Torej 4 krat 65 vatov, delujejo celodnevno. Tako znaki grejejo zrak s 220 W (dejansko z 214 V, uradno z 230V), z dvojno svetilko 250 W, to je skupno 720 W in še notranja osvetlitev znaka, torej skoraj 1 kW na znak. Znakov je 9, torej gre 9 kW dnevno za gretje zraka.

Občina (župan) bi lahko že davno poskrbel za vgradnjo LED signalnih dajalnikov, svetilke pa zamenjal z vsaj 150 vatnimi ali manj. Poleg tega se take znake postavlja na prehodih za pešce, kjer so šolske poti, ZD in VVZ. Na ožjem območju Domžal je 14 znakov. Na cesti pa so v vsakem križišču podvojeni in s tem, da so zelo slabo vzdrževani, zato bi bilo morda vseeno, če bi vse odstranili, ker je to boljše kot slabo vzdrževana prometna signalizacija, kar pomeni, da jih nihče ne potrebuje. Vsekakor je Dragar odgovoren za škodo porabljene električne energije, ki jo plačujejo občani Domžal, zato bi moral že davno zahtevati od DRSC in Darsa, da se nepotrebne znake odstrani, ter izterjati odškodnino za tokovino in nepotrebne investicije izvedbe oz. postavitve znakov.

V času gradnje je znake postavljalo podjetje Javna razsvetljava oz za podjetje Elektro Skočaj in s tem je naredil Občini Domžale škodo. To je na takratnem DDC bilo opaženo, a ni nihče reagiral zaradi povezav DDC in JR, to je med Sajovicem (DDC) in M. Bizjakom JR ter Skočajem. Oba sta odgovorna s svojim osebnim premoženjem, in sicer Sajovic kot takrat odgovoren kot vodja sektorja za prometno varnost, Marko Bizjak kot odgovorni projektant. Oba sta premoženjsko zelo dobro podprta, torej je denarja za ureditev razmer več kot dovolj.

Sedanji župan Dragar sicer tudi odgovoren s svojim osebnim premoženjem, se vedoč za zadevo za to ne zmeni in troši občinski denar za dobro Elektro Ljubljana in v škodo Občine Domžale, torej občanov občine in zaposlenih na območju Domžal.

Z. P.

OBČINA DOMŽALE

JAVNI RAZPIS
ZA PRIJAVO SOFINANCIRANJA INFRASTRUKTURE IN OPREME ZA KULTURNE DOMOVE V OBČINI DOMŽALE ZA LETO 2016

I.

Na podlagi Pravilnika za vrednotenje kulturnih projektov in programov, ki se sofinancirajo iz proračuna Občine Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 9/13, 11/15) in Odloka o proračunu Občine Domžale za leto 2016 (Uradni vestnik Občine Domžale, št. 4/15, 11/15) Občina Domžale v letu 2016 načrtuje sofinanciranje infrastrukture in opreme za kulturne domove v občini Domžale.

II.

Predmet javnega razpisa:
Predmet razpisa je sofinanciranje obnove kulturnih domov na območju občine Domžale za nujna vzdrževalna dela na objektih in nabava opreme z namenom preprečevanja propadanja objektov in izboljšanja možnosti organizacije kulturnih aktivnosti v teh objektih (v nadaljevanju: obnova kulturnih domov).

III.

Pogoji za sofinanciranje:
– prijavitelj je pravna ali fizična oseba,
– prijavitelj ni posredni ali neposredni proračunski uporabnik,
– prijavitelj je lastnik objekta (tudi letna gledališča) ali ima stavbno pravico na objektu, ki se uporablja za izvajanje kulturnih dejavnosti oziroma prireditve,
– v primeru nakupa opreme prijavitelj ni nujno lastnik objekta, nakup opreme pa predstavlja osnovno sredstvo, potrebno za izvajanje kulturnih dejavnosti oziroma prireditve,
– objekt je javno dostopen, tudi v primeru nakupa opreme se dejavnost odvija v javno dostopnem objektu,
– prijavitelj predloži načrt vzdrževalnih in drugih del z navedenimi viri financiranja,
– projekti, ki bi sicer izpolnjevali pogoje, niso predmet sofinanciranja na podlagi tega javnega razpisa, če so lahko predmet sofinanciranja na podlagi drugih proračunskih postavk občinskega proračuna.

Pri postopku dodeljevanju sredstev se bodo upoštevale določbe Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Ur. l. RS, št. 69/11-UPB2) ali drugega zakona o dolžnosti izogibanja nasprotju interesov.

IV.

Merila:
– zasedenost oziroma izkoriščenost objekta z javnimi prireditvami s področja kulture v preteklem letu in načrt za tekoče leto,
– letno število uporabnikov objekta in delež za kulturne prireditve (za preteklo leto in načrt za tekoče leto),
– izkazana nujnost vlaganj v obnovo objekta ali opreme,
– načrtovani delež prostovoljnega dela krajanov in njihovo angažiranje za pridobitev drugih virov sredstev za vzdrževanje,
– lastni in drugi neproračunski viri financiranja.

Prednost bodo imeli prijavitelji, ki imajo slabše infrastrukturne pogoje za delo.

V.

Višina proračunskih sredstev, ki jih bo Občina Domžale dodelila na podlagi tega razpisa posameznemu upravičencu, ne bo presegala 80% načrtovanih stroškov obnove kulturnih domov.

Prijavitelj mora vlogi priložiti zapisnik zadnje seje zbora članov v primeru, da je prijavitelj društvo, oziroma zapisnik zadnje seje organa upravljanja, ki ne sme biti starejši od 1 leta.

Občina Domžale ne bo sofinancirala stroškov reprezentance (pogostitev ipd.), obdaritev, stroškov izletov oziroma ekskurzij, stroškov zdravilišč, stroškov telefonije in stroškov prevozov, ki niso v neposredni povezanosti s projekti obnove kulturnih domov.

Najnižji znesek sofinanciranja, ki ga mora v skladu s pogoji in merili doseči prijavljen projekt, ki je predmet tega javnega razpisa, je 200,00 EUR.

VI.

Sredstva bodo dodeljena za obnovo kulturnih domov v letu 2016. Dodeljena proračunska sredstva morajo biti porabljena v proračunskem letu 2016, skrajni rok za predložitev dokumentarnega zahtevka za izplačilo je 1. 12. 2016.

VII.

Okvirna vrednost razpoložljivih sredstev za razpis znaša v letu 2016: do 22.000,00 EUR

Rok za oddajo vlog: 29. 2. 2016

VIII.

Razpisna dokumentacija:
Razpisna dokumentacija obsega:
– besedilo razpisa,
– obrazec prijave.

Obrazci za prijavo:
Obrazec prijave lahko dvignete v vložišču Občine Domžale ali na spletni strani: www.domzale.si, pod rubriko »Razpisi« in je obvezni sestavni del prijave.

IX.

Vloge z obrazcem, ki je obvezen del prijave, **v zaprti kuverti s pripisom »za javni razpis št. 610-1/2016 – ne odpiraj«** lahko vložite osebno v vložišče Občine Domžale, soba št. 4 ali pošljete priporočeno po pošti na naslov: Občina Domžale, Oddelek za družbene dejavnosti, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale.

Prijavitelj lahko vlogo dopolnjuje oziroma spreminja do preteka razpisnega roka na način, kot je opredeljen v prejšnjem odstavku z obvezno navedbo, na katero vlogo se dopolnitev oziroma sprememba nanaša.

Odpiranje vlog bo dne 3. 3. 2016 ob 12. uri v sejni sobi v 1. nadstropju Občine Domžale, Ljubljanska cesta 69, 1230 Domžale. Odpiranju vlog, prispelih na ta javni razpis, sme prisostvovati fizična oseba ali zastopnik pravne osebe, ki kandidira na razpisu oziroma mora imeti oseba pisno pooblastilo za zastopanje za ta primer.

X.

Vlagatelji bodo o izidu javnega razpisa obveščeni praviloma v roku 60 dni po roku za oddajo vloge.

ŽUPAN TONI DRAGAR

Skupaj smo močnejši

Spoštovani, spisalo se je še eno leto priložnosti za sodelovanje, povezovanje in aktivnega boja za enakopravno družbo, kjer se bo lahko posameznik počutil spoštovan, cenjen, slišan in zaželen. Veliko bitk za človeku dostojanstveno življenje je bilo izgubljenih. Tako se lahko med posamezniki ustvarja vtis, da smo lahko srečni, da smo zapustili leto duhovne in socialne revščine, v kateri je bilo še več socialnega izključevanja. Tako je 50.024 posameznikov prejelo socialno pomoč, kar je 2300 več kot v lanskem času, deleži dolgotrajnih brezposelnih, brezposelnih žensk in starejših so se za več kot 3% povečali. V Sloveniji je živel več kot 1000 otrok več pod pragom revščine kot v letu 2013 in v Sloveniji je več kot 290.000 ljudi pod pragom revščine, vedno več je zaposlitev za določen čas in izkoriščanja proletariata (kljub trdemu delu izostanek plače oziroma ne dovolj sredstev za vsaj minimalno dostojno življenje). Vedno več je tudi negotovosti in strahu med posamezniki. Z novim letom se bo za 18 evrov zvišala, vendar je to še vedno 100 evrov manj, kot bi po oceni ministrstva za delo morala znašati pomoč za pokritje osnovnih stroškov. To so zgolj alarmantni podatki, ki prezrejo občutja posameznikov, ki so se znašli v začaranem krogu zaprtih krožnih vrat, kjer se vladne institucije skrivajo za birokratičnimi postopki in predajajo odgovornost ter pozabljajo na posameznikovo dostojanstvo. Z ljudmi se gredo nekakšno ping pong igro le, da smo v žogici mi, zato je so voščila, da je bilo in nas čaka nepozabno novo leto, z željami po uspehu, prezrla kruto dejstvo, da bomo po odbiti uri še vedno lačni, še vedno nas bo strah o lastni prihodnosti, ampak se bomo kljub temu bojevali in se ne predali, saj vemo, da naša predaja, naš odstop pomeni zmago sistema, ki dopušča delitve lju-

di in nas z bodečimi rezili drži zaprte ter sporoča predajte se, konec. Ni res. Novo leto pričenjamo z uspehom, saj bomo z novelo ZUJP, s katero smo omogočili 30.000 dodatnim otrokom iz socialno ogroženih družin subvencijo toplega obroka v šoli. Petkino reformo, ki bi marsikateremu otroku omogočila edini topli obrok, je posprenilo veliko spodbudnih besed, vendar hkrati kritikov donatorjev, ki so hladnokrvno dejali, da ne mislijo več prispevati za otroke, saj je novelo podprla Združena levica. Ne želim si več sistema, kjer so socialne pravice odvisne od kapitala in ne bom sodeloval v norem teku izkoriščanja in vam bil podrejen. Skupinica Domžalčanov se v novem letu odpravlja na težak boj grajenja solidarnega okolja, kjer bo občan imel možnost ne zgolj enkrat na štiri leta podati glas, temveč soustvarjal ter znova gradil okolje in družbo. Niso nam dovolj lažne, neuresničljive in s strani elit vodene farsne seje in konference, temveč sporočamo: mi smo tu! Trudili se bomo prirediti čim več raznovrstnih prireditev, kjer je zaželen vsakdo. Prvi izmed dogodkov je bil Kapital v 21. stoletju v Knjižnici Domžale, kjer smo spregovorili o neenakosti in naraščajočih razlikah med najbogatejšimi, in o tem, kako lahko kot skupnost izbojujemo drugačen potek zgodovine. Zgodovina se vselej ponavlja, prvič kot tragedija, drugič kot farsa. Veseli bi bili vaših mnenj in sodelovanja, dosegljivi smo na jangamberger@gmail.com.

Zatorej vam v novem letu želim: ne obupajte, sodelujemo, pozvujemo in gradimo!

JAN GAMBERGER

ČLAN INICIATIVE ZA DEMOKRATIČNI SOCIALIZEM, KOALICIJSKA PARTNERICA ZDRUŽENA LEVICA

Vrtičkarstvo

Vrtičkarstvo je prostočasna dejavnost, ki vključuje pridelovanje vrtnin in gojenje okrasnih rastlin za lastne potrebe in se izvaja na posebej za tako dejavnost urejenih površinah. Naša občina je v Odloku o občinskem prostorskem načrtu med drugim tudi zapisala, da sme biti zemljišče za organizirano vrtičkarstvo od poselitvenega območja oddaljeno največ 150 m, in da je na vrtičku, velikem od 50 do 150 kvadratnih metrov dovoljena postavitev lesene lope dimenzij največ 2,0 m x 2,5 m in višine do 2,5 m.

Dejansko stanje pa je žal precej drugačno. Na Domžalsko-Mengeškem polju je v neposredni bližini vodovodnega črpališča vrtičkarska kolonija, ki z barakarsko neenotnimi objekti kviri splošni videz krajine in moteče izstopa v prostoru. Zaskrbljujoče je, da upravljavec vodovoda, Javno komunalno podjetje Prodnik, ne pre-

pozna nevarnosti za onesnaženje podzemne vode zaradi motornih vozil, ki tja pripeljejo ter zaradi možne nekontrolirane uporabe nevarnih zaščitnih sredstev in gnojil. Občinski odlok o oskrbi s pitno vodo verjetno tako ravnanje v prvem zaščitnem območju vodnih virov ne dovoljuje. Prav tako tudi občinski oddelek za okolje in prostor neodzivno spremlja tovrstno degradacijo prostora.

Čas bi bil, da občina najde še nekaj primernih kmetijskih zemljišč, jih enotno zgledno v skladu s svojimi odloki uredi, in jih ponudi za simbolično najemnino vsem, ki si želijo obdelovati svoj košček vrta. Vrtičkarstvo je koristno in zdravo ter je prvi korak k večji prehranski samooskrbi.

ZA DVO DOMŽALE-KAMNIK
JOŽE NEMEC

NAGRADNA KRIŽANKA 12

Nagrajenci, ki so pravilno rešili križanko v glasilu Slamnik št. 12-2015:
Klavdija Učakar iz Domžal (2 vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2015/2016)

Helena Kerč iz Domžal (2 vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2015/2016)
Marko Kmetič iz Domžal (2 vstopnici za ogled filma v Kulturnem domu F. Bernika za sezono 2015/2016)

Nagrade podarja:
Kulturni dom Franca Bernika Domžale
Ljubljanska cesta 61
1230 Domžale

Rešitev križanke je:
KULTURNI DOM FRANCA BERNIKA,
MESTNI KINO DOMŽALE

NAGRADNA KRIŽANKA

1

Kulturni dom
Franca Bernika, p. p. 2
1230 Domžale

GOSTILNA RIBNČAN

Miševa ulica 14
Rodica-Jarše
Domžale

UGODNE CENE

Malice, kosila, testenine, štruklji, pečenke, palačinke
ali po naročilu.

AVTOR: GREGA RIHTAR	OBDOBJE KENOZOI- KA, KO SE JE POJAVIL ČLOVEK	MORSKA OBALA S KOPALIŠČI IN HOTELI	NEUGODEN OBČUTEK TELESNE NEMOČI	REKA IN DEPARTMA V JUŽNI FRANCIJI	ANJA RUPEL	URUGVAJ- SKI NOGO- METNI REPRE- ZENTANT, ČLAN BAR- CELONE SUAREZ	OGRODJE IZ LAT ZA VINSKO TRTO	BESEDA, KI KOGA UROČI	ESKIMSKA SNEŽNA HIŠA	SELEN	ČOKAT SEVERNO- AFRIŠKI IN ARABŠKI KUŠČAR, KI RIJE PO PEŠKU NAJVEČJE MESTO V J. ITALIJI	FILMSKA ZVEZDA V ZDA	KISLA TEKOČA ZACIMBA ZA SOLATO	MILANSKI NOGO- METNI PRVO- LIGAŠ	NEKDANJI ZIMBAB- VEJSKI POLITIK (JOSHUA)	KANOVA OBLAST
PRIPRAVA IZ DESK ZA MRLIČA																
JELEN Z VILASTIM ROGOVJEM						PREBL- VALKA ARGENTINE										
						PLOD										
PRIPADNIK AVAROV					KOS POHIŠTVA					ŠKOTSKA PEVKA (SHEENA)						
					PLAČILNO SREDSTVO					SL. HOKE- JIST (RUDI)						
ZAČETEK NAGRAD- NEGA GESLA													IGRALKA STARČ			
													POLJ.-AM. FILOZOFO (ALFRED)			
VATER- POLIST GALIČ				LUTKAR MAJAKON	REKA SKOZI BERN			MOHAME- DANSKA DINASTIJA KALIFOV	IVAN PRIJATELJ			ČEBELJI SAMEC				
									ZOLAJEV ROMAN			MESTO V DRŽAVI WA- SHINGTON				
ZAČETNIK DINASTIJE ARSA- KIDOV						GROFIČA, GROFIČNA								NAJVEČJI LJUBLJANSKI MESTNI PARK POD ROŽNIKOM	ANONIMEN PISEK	
OBROK ODPLA- ČILA, POSUJILA					AFRIŠKI PITON	FRANCOSKI FILMSKI IGRALEC (ALAIN)	AMERIŠKI PISATELJ (NORMAN)							TANTAL		
							MONG. POD- LOŽNI KAN							MOJSTER V MIMIKI		
RUSKI SKLADATELJ STRAVINSKI (BALET OGNJEVI PTIČ)		ČISTA TEŽA BLAGA	KOTNA MERA							HRV. PEVEC STAVROS						
			ŽELEZNIŠ- KA KOM- POZICIJA							JED IZ OLUSCENE- GA PROSA						
KONEC NAGRAD- NEGA GESLA											SKUPEK CELIC					
											MITOLOŠKO BIVALIŠČE UMRLIH					
ŽELATINA				HRVAŠKA PEVKA VUICA					KEMLJSKI ELEMENT (Sb)							
TV VODI- TELJICA ŠIRCA ROŠ				POTREBNA DOZA MAMILA PRI NAR- KOMANU					OVRATNA RUTA					REKA NA JUGO- VZHODU KAZAH- STANA		
DESKAR NA SNEGU MARGUČ				NEKD. NEM. DRSALKI FRIE- SINGER POSTMA					SLOVENSKI KOMORNI ZBOR					AMERIŠKA IGRALKA BASINGER		

POMOČ: ASALA-afriški piton, ILKAN-mongolski podložni kan, KONTESA-grofična, grofična, LOAD-potrebna doza mamil pri narkomanu, OMAJADI-mohamedanska dinastija kalifov, SKINK-kuščar, ki rije po pesku, TARN-departma v Franciji

Zahvala za hitro ukrepanje

Spoštovani g. župan!

Dne 3. septembra 2015 sem vam pisala pismo, v katerem sem vas opozorila na problematiko avtobusne postaje v Ihanu, za tiste otroke, ki se vozijo v Domžale.

Prav je, da se ljudje znamo tudi zahvaliti, če nekdo naredi nekaj dobrega, zato vam danes pišem, da se vam javno zahvalim za tako hitro ukrepanje. Danes v Ihanu stoji avtobusna postaja z veselimi obrazi naših otrok. Še enkrat hvala tudi v imenu vseh, ki jim je ta pridobitev namenjena, in upam, da bodo znali to tudi čuvati!

S spoštovanjem!

SABINA VUGRINEC

MALI OGLASI

Šivalni stroji – servis in prodaja šivalnih strojev (gospodinjskih in industrijskih). Marko Pratreker, s. p., Slamnikarska 3 b, Domžale.

t: 041 920 149

Odkup vozil od letnik 1998 naprej, cela, lepa, karambolirana ali v okvari.

t: 031 264 290

Instrukcije matematike in fizike v centru Domžal.

t: 031 504 357

Brezplačen odvoz bele tehnike in vseh kovinskih predmetov.

t: 040 780 078

Male oglase sprejemamo vsak delavnik med 10. in 12. uro, v sredo tudi popoldan med 14. in 16. uro osebno v uredništvu (Kulturni dom Franca Bernika Domžale) ali pisno v nabiralnik pri vhodu z zadnje strani oziroma po e-pošti slamnik@kd-domzale.si

SIMAX

Domžale Masljeva 11, 1230 Domžale
tel. 01 724 16 56

Kamnik Ljubljanska c. 21A (Duplica)
tel. 01 831 17 96

PRENOVLJENA SPLETNA TRGOVINA: www.simax-slo.com

AVTODELI - AVTOMEHANIKA - VULKANIZERSTVO

NAGRADNA KRIŽANKA 1

Nagrajuje Gostilna Ribnčan

Nagrade:

1. nagrada: kosilo za dve osebi
 2. nagrada: malica za dve osebi
 3. nagrade: palačinke za dve osebi
- Nagrajenci nagrade prevzamejo v gostilni Ribnčan z dopisom, ki ga bodo prejeli po žrebu nagrad.

Pravilne odgovore nam lahko pošljete do ponedeljka, 15. 2. 2016 na naslovu: Uredništvo Slamnika, Ljubljanska c. 61, 1230 Domžale

SLAMNIKOVA IZVIDNICA | OKOLJE

Taksi, prosim!

V večjih mestih dnevnih migrantov ni tako zelo strah, da bi zamudili vlak. Veseljaki, ki so popili kak kozarček preveč, lahko le zavrtijo telefonsko številko, ter si priskrbijo varen in zanesljiv prevoz do doma. Starejšim občanom se ni treba presedati z enega avtobusa na drugega, da bi prišli do tržnice ali zdravnika. Vedno lahko računajo na taksi. Kaj pa v Domžalah?

Kadar grem ponoči v Ljubljano, me nazaj v Domžale pripelje ljubljanski taksi. Vendar me ta isti taksist gotovo ne bi prišel iskat iz prestolnice, če bi potreboval prevoz od Vira do Domžal,« potoži Vinko, ki pri tem ni osamljen primer.

»Na službeni zabavi sem pregloboko pogledal v kozarec. V takem stanju nisem želel voziti, zato sem potreboval prevoz. Opravil sem kar nekaj klicev, preden sem ugotovil, da na našem koncu ni taksista, ki bi me peljal iz Domžal v Študo,« nam svojo izkušnjo opiše Gregor in doda, da se na storitve taksija Domžalčani sicer lahko obrnemo na taksi službo v sosednjem Kamniku, vendar se kamniškim taksistom ne izplača voziti v Domžale, da bi posameznika, ki potrebuje prevoz, lahko peljali do, denimo, bližnje Štude.

Ker na domžalskih ulicah res le redko ugledamo kakšen taksi, smo podrobneje preverili ponudbo na trgu. Na spletu smo odkrili nekaj taksistov, ki oglašujejo storitve taksija v našem mestu, zato smo se še sami pozanimali, kako je z možnostjo prevoza znotraj Domžal – v praksi.

Zavrtimo prvo telefonsko številko in povprašamo, kakšne so opcije takojšnjega prevoza iz Domžal v Krtino. »Stalo vas bo kakih 10 evrov, ker moramo priti po vas iz Kamnika. Naj preverim še razpoložljivost voznikov. Se lahko

slišimo čez 15 minut?» vpraša ustrezljivi uslužbenec. Na možnost takojšnjega prevoza torej ne računamo več. Pokličemo drugo številko 'taksija Domžale', na katerega se obrnemo z enakim problemom. »V Domžalah sem le tu in tam. Trenutno se nahajam v Ljubljani, tako da vam žal ne morem pomagati,« je kratek in jednat taksist. Čas je za tretji klic. Nihče se ne javi. Mine nekaj ur, a nihče ne pokliče nazaj.

Pot iz Domžal do Krtine bo očitno res daljša, dražja, predvsem pa bolj zamudna, kot se morda zdi na prvi pogled. Kako je s taksi službami na našem območju, preverimo še na občini, kjer nam razložijo, da so tovrstna podjetja registrirana na Obrtni zbornici v skladu z določili zakona o prevozihi

v cestnem prometu. Občina lahko le določi, da morajo imeti taksisti dovoljenja za opravljanje svojih dejavnosti. »Dokler pa občina tega ne določi, zadržuje, da taksi službe v Domžalah lahko opravljajo svojo dejavnost na podlagi veljavne taksi licence.« Povprašamo še po dodatnih alternativah prevoza za starejše občane oziroma za vse tiste, ki se težko poslužujejo javnih oblik transporta. »Na območju občine ne obstaja posebno organizirana oblika prevozov za upokojeince,« nam pojasnijo.

Če torej nimate jeklenih konjčkov, si – tisti, ki zmorete – omislite vsaj kolo. Ali pa pogledajte na zadevo z druge strani. Ideja o taksiju v Domžalah bi bila morda prav donosen posel ...

TJAŠA BANKO

Vreme v letu 2015

Po predlanskem mokrem letu, polnem poplav in drugih naravnih nesreč, smo lani imeli precej bolj umirjeno, sončno in 'zdravo' leto.

Sveda tudi nadpovprečno toplo po vsej državi. Omeniti velja lepo pomlad brez večjih pozeb, eno lepših poletij z mnogo vročimi dnevi ter izjemno suh konec leta. Padavin je primanjkovalo, saj smo v Domžalah pridelali le 1059,5 mm (= litrov na kvadratni meter), kar je le 80% dolgoletnega povprečja in 47 mm manj kot v Ljubljani. Kaj vse smo preživeli v letu 2015, pa bolj podrobno v nadaljevanju.

Januar: 68,6 mm (Ljubljana 69,7 mm). Št. dni s snežno odejo: 10. Max. višina snega: 12 cm (1. 1.). Precej lep januar z malo megle, veliko sonca in zimske idile predvsem na začetku in koncu meseca.

Februar: 51,3 mm (Ljubljana 64,3 mm). Št. dni s snežno odejo: 14 (1.-14.2.). Max. višina snega: 18 cm (4. 2.). Zadnji zimski mesec nam je v prvi polovici prinesel nekaj snega in nizkih temperatur, v drugi pa prve znake pomladi in nekaj dežja. Imeli smo tudi nekaj sončnih dni, torej res vsega – za razliko od lanskega norega februarja z žledom in obilnimi padavinami.

Marec: 75,2 mm (Ljubljana 105,1 mm). Max./24h: 24,5 mm (26. 3.). Prvi pomladni mesec je prinesel precej sonca, a še kar nizke temperature z rednimi jutranjimi slanimi in prijetnimi popoldnevi. Padavin je bilo malo do zadnjega tedna, ko smo v treh dneh dobili večino padavin v mesecu. Ponekod na Ljubljanskem barju so imeli celo manjše poplave. Sicer pa se je narava že počasi začela prebujati.

April: 41,0 mm (Ljubljana 46,8 mm). Max./24h: 18,0 mm (19. 4.). Nekoliko nenavaden april. Značilnega

muhastega aprilskega vremena niti ni bilo. Hladna jutra s slanimi so se občasno pojavljala skozi ves mesec. Imeli smo le dva večja padavinska dogodka, sicer pa je prevladovalo stabilno vreme. Kljub svežim jutranjim temperaturam se je vegetacija vseeno prebujala v okvirih dolgoletnih povprečij, saj sonca ni manjkalo.

Maj: 123,3 mm (Ljubljana 114,9 mm). Max./24h: 26,1 mm (15. 5.). Zelo povprečen maj z nekaj zelo toplimi pa tudi hladnimi obdobji. Prve močnejših nevihte in nalivi v letu.

Junij: 137,3 mm (Ljubljana 150,4 mm). Max./24h: 85,3 mm (24. 6.). Junij lahko razdelimo na dve polovici. Prva je bila zelo topla in tudi vroča in skoraj brez padavin. V drugi smo dobili osvežitev z občasnim dežjem, 23.6. tudi z zelo obilnim (rekordna količina za junjski dan). Šele proti koncu meseca se je spet počasi segrelo nad 25 °C.

Julij: 119,0 mm (Ljubljana 117,6 mm). Max./24h: 21,4 mm (26. 7.). Julij za v zgodovino. V Ljubljani rekordno število vročih dni (t. j. nad 30 °C) in malo padavin vse do 25.7., ko nas je končno le zalilo in osvežilo. V prvih štiriindvajsetih dneh temperatura samo trikrat ni dosegla 30 °C. Suša je v tem času že pošteno kazala zobe.

Avgust: 106,0 mm (Ljubljana 96,4 mm). Max./24h: 46,2 mm (26. 8.). Lep avgust z veliko vročimi dnevi, le med 18. in 24. je bilo nekaj bolj svežih dni. Padavinskih dni je bilo malo, je pa zato takrat padlo toliko, da smo skoraj dosegli dolgoletno avgustovsko povprečje.

September: 162,4 mm (Ljubljana 151,7 mm). Max./24h: 53,8 mm (5. 9.). Zelo zanimiv september. Prvi dan je bil še skoraj vroč, nato so 4.9. sledi-

le obilne padavine z dolgotrajnimi nalivi. Sredi meseca smo nato dobili še 'mini vročinski val' in po nekaj deževnih dneh med 23. in 26. mesec zaključili s hladnim in turobnim vremenom.

Oktober: 135,3 mm (Ljubljana 143,0 mm). Max./24h: 25,8 mm (15. 10.). Prva polovica oktobra je bila neverjetno temna in mokra. Do 15.10. smo imeli vsega tri deloma sončne popoldneve, sicer pa večinoma oblačno s pogostimi padavinami. Druga polovica je bila mnogo lepša z veliko sonca in hladnimi, meglenimi jutri. Prve slane še nismo dobili.

November: 38,9 mm (Ljubljana 44,8 mm). Max./24h: 32,4 mm (22. 11.). Nenavaden november s suhimi prvimi dvajsetimi dnevi, ogromno sonca in visokimi temperaturami za ta čas. Edini pravi padavinski dogodek 21. novembra je dal večino padavin. 26. novembra pa smo po manjšem sneženju dobili celo prvi dan s snežno odejo v tej zimi (1 cm) in občutno ohladitev.

December: 1,2 mm (Ljubljana 0,9 mm) – vse v obliki rosenja iz megle. Max./24h: 0,2 mm (4x) Za konec leta pa še izjemen, najbolj suh december v 150-letni zgodovini meritev po Sloveniji. Praktično ves mesec smo bili pod vplivom obsežnega anticiklona. Po nižinah smo se zato večino časa borili z meglo, temperaturnim obratom in občasnim smogom. Celo na Kredarici (2515 m) za silvestrovo ni bilo izmerljive snežne odeje, kar je bizarno, saj ga je v tem času običajno okoli 130 cm. V hribih in gorah, ki so se večino časa kopali v soncu, so padali mnogi temperaturni rekordi.

Upajmo, da bomo lahko pisali in brali lepe stvari tudi o letu 2016.

MATJAŽ ČERNEVŠEK

FEBRUAR 2016

Mestni kino Domžale

pustolovski film, drama / *The Revenant* / režija: Alejandro González Iñárritu / scenarij: Mark L. Smith, A.G. Iñárritu po zgodbi Michaela Punkeja / igrajo: Leonardo DiCaprio, Tom Hardy, Will Poulter, Domhnall Gleeson, Will Poulter, Paul Anderson, Brad Carter / 2015, ZDA / 156'

Epska pripoved o preživetju in o preobrazbi v prostranosti ameriške divjine sredi pionirskega devetnajstega stoletja, posneta po resnični zgodbi. Izobčenca in lovca Hughja Glassa (Leonardo DiCaprio) med lovsko odpravo v še neraziskano divjino grdo izmaliči grizli, člani njegove lovske odprave pa ga zapustijo in prepustijo samemu sebi. Osamljen in na robu smrti se Glass ne vda – poganjata ga neizmerna volja in ljubezen do žene Indijanke in sina; poda se na dolgo odisejajo po prostranem in neukročenem divjem zahodu, da bi izsledil možakarja, ki ga je bil izdal: Johna Fitzgeralda (Tom Hardy). A kar se začne kot neutrudno iskanje maščevanja, postane junaška saga o vztrajnosti, o povratku domov in o odrešitvi.

POVRATNIK

4 | 6 | 7 | 13. feb

12 nominacij za oskarja

SOBA

4 | 11 | 13 | 17 | 29. feb

4 nominacije za oskarja

drama / *The Room* / režija: Lenny Abrahamson / scenarij: Emma Donoghue, po romanu Soba / igrajo: Brie Larson, Jacob Tremblay, Joan Allen, William H. Macy, Tom McCamus, Sean Bridgers / 2015, Irska, Kanada / 118'

5-letni Jack z mamo živi v majhni sobi z zgolj enim oknom na strehi. Stikov z zunanjim svetom nimata. Mama mu poskuša ustvariti čim bolj raznovrstno in neobremenjeno otroštvo, toda ko fant odrasča, mu je prisiljena priznati, da sta ujetnika brezsrčnega ugrabitelja. Skupaj zasnujeta pobeg, toda smrtno nevarni načrt je šele prvi preizkus na njuni poti ponovnega soočenja z resničnim svetom. Medtem ko mama zagrenjeno ugotavlja, kaj vse je zamudila v sedmih letih ujetništva, Jack povsem na novo spoznava vse, kar ga obdaja, nepoznano strašljiva pa sta mu tudi koncepta zunanje prostosti in svobode.

DOM

18. | 22. | 29. feb

18. februarja pogovor z režiserjem filma Metod Pevec

celovečerni dokumentarni film / režija: Metod Pevec / scenarist: Metod Pevec / 2015, Slovenija / 82'

Pet nadstropij, tri vhode in devetnajst lastnikov ima dom, ki je bil zgrajen kot samski dom gradbenih delavcev. V njem živijo možje, ki so kot mladeniči prišli iz Bosne, trideset let gradili Slovenijo in po bankrotu podjetij ostali brez vsega, propadli lastniki pa so jim ostali dolžni veliko denarja. V prvem nadstropju stanujejo mladostniki, ki so ušli iz ponesrečenih družin in jim je ljubše socialno skrbstvo mladinskega doma. Tukaj so deložiranci, ki iščejo najcenejšo streho nad glavo. Hiša je velika, vendar ima večina v njej samo ležišče; nihče ne reče, da je tukaj doma; vsi so prišli začasno, vendar se včasih začasnost zelo zavleče. Poleg socialne odrinjenosti imajo še nekaj skupnega: zgodbe.

V ŽARIŠČU

23. | 25. feb

6 nominacij za oskarja

biografska drama / *Spotlight* / režija: Tom McCarthy / scenarij: Josh Singer, Tom McCarthy / igrajo: Mark Ruffalo, Michael Keaton, Rachel McAdams, Liev Schreiber, Stanley Tucci, John Slattery, Brian d'Arcy James / Elena Wohl, Gene Amoroso, Doug Murray / 2015, ZDA / 128'

Objavi novico, prekini tišino! Film Toma McCarthyja prikazuje pretresljivo resnično zgodbo o odmevni novinarski ekipi časopisa Boston Globe, ki je osvojila Pulitzerjevo nagrado, pretresla vse mesto in povzročila krizo v eni najstarejših institucij na svetu. Vztrajna ekipa raziskovalnih novinarjev začne brskati po namigih o zlorabah v katoliški cerkvi in dolgoletna preiskava razkrije desetletja dolgo prikrivanje na najvišjih ravneh bostonske verske, pravne in vladne veje. To sproži val razkritij po vsem svetu. V žarišču je napet triler, ki prikazuje škandal, ki je pretresel cel svet.

MestniKino Domžale

Mestni kino Domžale
Ljubljanska 61
t. 722 50 50
www.kd-domzale.si